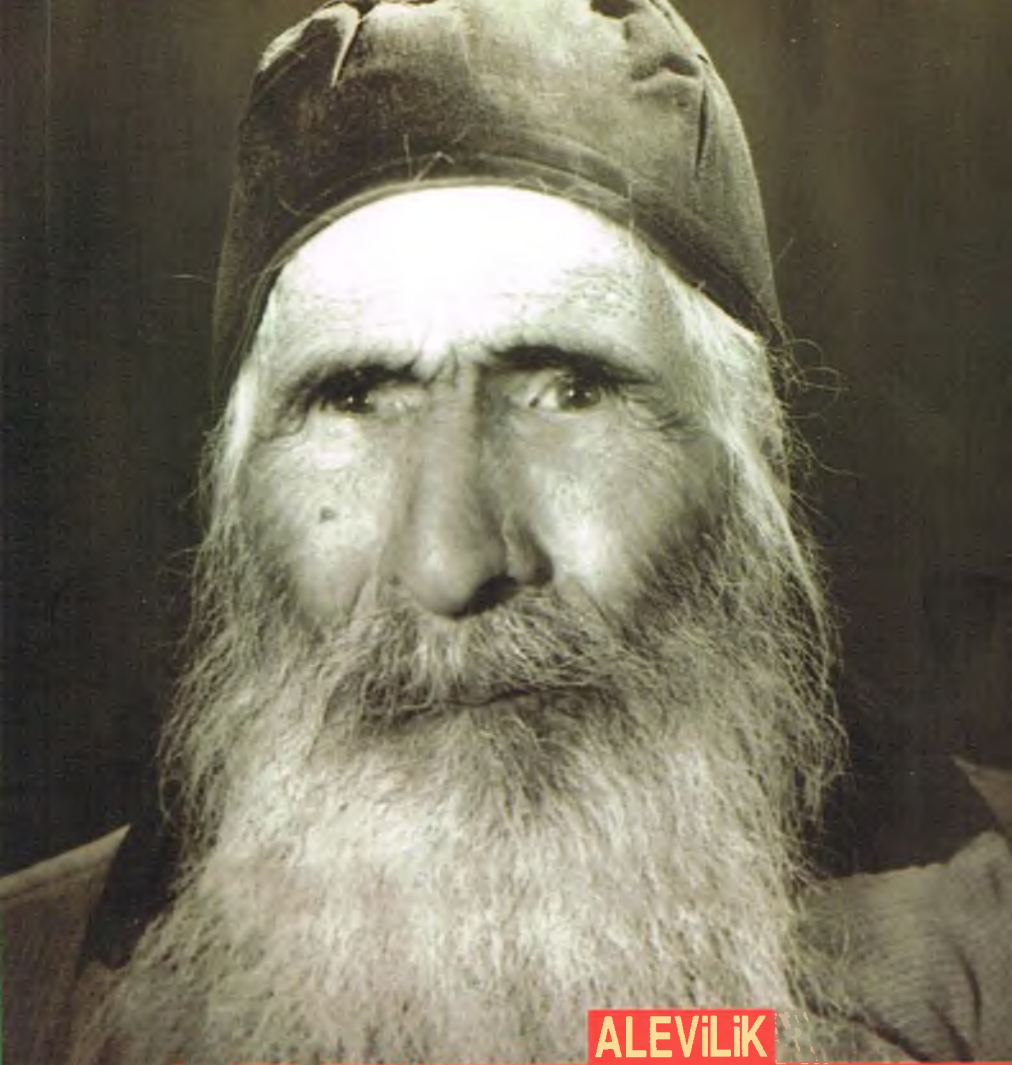

ALEVİLİK

TALİP UZERİNE KURULAN YOL

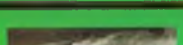
HAKK'IN EMRİ RIZASI

BAŞKÖYLÜ SEYYİD HASAN EFENDİ

alevilik öğretisi

3. BASKI

YYY
YURT
KİTAP-YAYIN

BAŞKÖYLÜ SEYYİD HASAN EFENDİ

YURT KİTAP-YAYIN

HAKK'IN EMRİ RIZASI

Kitap Üzerine

Işık, bilgidir. Bazı bilgiler vardır ki çarpıcıdır, sudur, akıcıdır.
Zor günlerden geçilmektedir. Şehirlere çıkan halkımıza karanlıklar dayatılmaktadır.
Çocuk Alevilerin en değerli varlığıdır. Hakk çocukta vücut bulur...
Her toplumun en dinamik kesimi gençliktir. Gençlik gelecektir.
Halkımızın en değerli varlıklarına, gençlere, özellikle lise ve üniversitede okuyan gençlere elinizdeki kitap bir ışıktır. Işık, bilinçtir.
Halkımızın gittiği Yol sorgu-sual üzerinedir. Sorgu-sualin ne olduğuna Mürşit/Pir işaret etmektedir.
Bilgi ve bilinç Mürşit/Pir'den geliyor. O davanın sahibidir.
Sırrı Hakikat Kapısı'ndan geçen Başköylü Seyyid Hasan Efendi, insan var oldukça var olacak olan Yol'u aydınlatıyor.
Halkımıza ışık olsun! Yolunuz açık olsun!

Yurt Kitap-Yayın

Hakk'ın Emri Rızası
Başköylü Seyyid Hasan Efendi

Yayına Hazırlayan
Seyyid Hacı Hasan Efendi Kültür Demeği Sekreteri
Hüseyin Boy

© 2007 Yurt Kitap-Yayın

Yurt Kitap-Yayın 206 - Alevilik Öğretisi 3
ISBN 978-975-9025-38-0
3. Baskı ŞUBAT 2012

Kapak Ali İmren
Cantekin Matbaacılık, Ankara
Sertifika No: 15372

Yurt Kitap-Yayın
Konur Sokak No: 26/3
Kızılay-ANKARA
Tel: (0 312) 417 35 49
Fax: (0 312) 425 36 40
Sertifika No: 16451
e-mail: yurtkitap@yurtkitap.com
www.yurtkitap.com

Seyyid Hacı Hasan Efendi Kültür Derneği
Gürpınar Beldesi Merkez Mah. İstanbul Cad.
Şahin Şenol İşhanı No:36 Büyükçekmece/İSTANBUL
İrtibat Tel: (0 212) 883 24 78 e-mail: hasanisani@gmail.com

ALEVİLİK
TALİP UZERİNE KURULAN YOL

HAKK'IN EMRİ RIZASI

BAŞKÖYLÜ SEYYİD HASAN EFENDİ

alevilik öğretisi

Yayına Hazırlayan
Hüseyin Boy

YURT
KİTAP-YAYIN

Doğuş yolu Hakkın yoludur ve doğum kapısı Hakkın kapısıdır. Cenabı Hak doğumda ispat olduğundan dolayı, doğumda olan sevgi hakkın sevgisidir.

Yol ana Fatıma'dır, şefaat kâni Fatıma'dır, Fatıma'sız yol zülümattır. Fatıma'nın emrini tutmayan, dersini okumayan, sözünü dinlemeyenler talip olamazlar.

İÇİNDEKİLER

Yayıncı Önsözü 9
Hazırlayanın Önsözü 12
Seyyid Hasan Efendi'nin Yaşamı 21
Dünyanın Kuruluşu 23
Hakikat Yolu 29
Vücut ve Ruh 53
Anne, Baba ve Evlatlar 73
Nasihatname 84
Kırkların Cemi 100
Kargış Üzerine Kurulan Dünya 107
Dünya Bir Dolaptır 130
Dünya ve Ecel Beşiği 137
Alaca Kimlerdir 142
Kuru Vızıltılar 147
Birlik, Dostluk ve İslâm Binası 154
Acaipler ve Garaipler Kimlerdir? 165
Lâ Mekân Üzerine 175
Bir Zat 175
Vücudun Sırrı 177
Var mı? 179

Şiirleri
Allah ile Kulların Hikâyesi 195
Ana Yolları Adem ile Havva ve Naci (Şit) ile Naciye 208
İslâmdaki Ayrımcılık, Nifak, Muhammed'in Vasiyeti 215
İmam Hasan, İmam Hüseyin, Fatıma Ana Talip ve Yol ... 228

Müslim ve Abbasiler 239
Hacı Bektaş 242
Yavuz Sultan'dan Dersime, Dersim Olayı 244
Hızır 254
Ulu Divan 255
Bizim 260
İkrar-İmandır 262
Yok Dediler 265
Bizdedir 271
Hakk'tır 274
Hakk'tan Doğduk 276
Bağla Bendine 278
İbadet 280
Anlamalı 282
İspatı Bu Devirdir 283
İsteriz 285
Hakikat Böyle midir? 287
Aşinadır 289
Aşikâre 291
Hakk'ın Emri 299
Olabilir mi? 301
Geri Dön 303
Lazım Değilsin 305
Mezarım Kaybolmasın 308
Bize 310
Haramdır 311
Lâ Mekân (Varlık) 312
Kalmasın Noksanı 314
Vücut 317
Yok 319
Olur 321
İzdir 322

Alemi 324
Var mı? 326
Gelmez 328
Takdiri Rabbani 329
Sahipsizler (Dersim) 331
Verilen Kuvvet 336
Hakimin Ulu Divanı 337
Fatıma Ali 339
Mürşid 341
Cümlede 343
Cümlesi Birdedir 346
Bağlıdır 348
Göz Yaşı 350
Kandil 352
Meydanda 354
Ey Bülbül 356
Hakkın Yolu 358
Gel Beri 360
Hasani Bir Dükkândır 366

YAYINCI ÖNSÖZÜ

HASANİ BİR DÜKKÂNDIR

Bugüne kadar Alevilerle ilgili çok kitap yayımlandı. Elinizdeki kitabın önemi, Sırrı Hakikat Kapısı'ndan geçmiş bir pirin, bir erenin, Başköylü Seyyid Hasan Efendi'nin kaleminden çıkmış olmasıdır.

Sırrı Hakikat Kapısı'ndan geçenler kendi aralarında neler konuşuyorlardı? Hangi konuları tartışıyorlardı? Hakk ile Hakk olmak ne demektir? İnsanı Kâmiller nasıl insanlardır? Elinizdeki kitapta bu sorulara cevap verilmektedir. Dünyanın kuruluşu, Hakk, Allah, Muhammed, Ali, Fatıma, Hasan, Hüseyin, İslam binasının kuruluşu gibi konular derinlemesine tartışılmaktadır.

Pek çok Alevinin belki de ilk kez duyacağı kavramlar da tartışılmaktadır. Bütün değerler sorgu suale tabi tutulmakta, dokunulamayacak konulara dokunulmaktadır:

Naci ile Naciye; Rahmet Deryası, Nur Deryası; Hakk Kapısı, yetmiş üç; üç yüz altmış altı gibi kavramlar; Üçler, Beşler, Yediler, Kırklar; Kudret Kandili, Kubbeyi Rahman, Başköylü Hasan Efendi'nin anlatımıyla açığa çıkmaktadır.

İnsanlığın temel tartışma konusu olan insana Alevilerin nasıl baktığı da açığa çıkmaktadır.

Başköylü Hasan Efendi, "Dünyaya gelen yol ikidir, biri 'Kandili Kudret'ten, biri de 'Kubbeyi Rahman'dan geliyor. Kubbeyi Rahman yolundan gelenler 'Güruhu Naciye'dir. Kandili Kud-

ret'in yolundan gelenler 'Fırkayı Havva'dır" demektedir. Naciye ana yolunun Hakk yolu olduğunu belirtmektedir:

"Emirle gelen Naciye'dir. Naciye ile Şit birbirinin emrinde Hakk'ın rızasını kazanmışlardır. Hakikat Naciye ile Şit'tir (Naci). Bu nedenle iyiliğin başı Naciye'dir ve hakikat yoludur. Hakikat yolu hem nurdur ve hem de sırdır. Naciye nurdur, Şit de sırdır. Şit'in esas ismi Naci'dir" demektedir.

"Bu yol, dünya yok iken, rahmet deryasından sır ve nur yolu ile gelen 'Encet' yoludur ve 'Encet' ana yoludur. Bu yoldan gelenlerin evvelini bilen yoktur, var ile gelen bir yoldur. Rahmet deryasından gelenlerin dünyasıdır" demektedir.

"Naci (Şit) kocadır, Naciye karısıdır ve birbirine eştirler. Eşi olmayanlar mücerrettir ve mücerretlerin mekânı yoktur. Mekân anadır, kan babadır; babadan anaya, anadan da dünyaya gelen evlattır. Babadan, anadan doğum olmazsa onlar da lâ mekândır. Rahim kapısı ve rahim torbası olmayanlar lâ mekândır. Karı olsun koca olsun bunlarda var mekânı olmadığı takdirde lâ mekândır. Hakk'ı tasdik eden anadan ve babadan doğan evlatlarıdır. Dünyada olan mevcudat doğan evlatlarda ispat olur. Bunların ispatı da yine insanlardadır" diyerek insana vurgu yapmaktadır Başköylü Hasan Efendi.

Kubbe, anahtarı, Nun vel Kalem, Elif, Doğum, Yaradılış, İkrar ve İman; Hayır ile Şer; İyilik ile Tauz; Hızır, Düzgün Baba, Mansur tartışılan diğer konulardandır.

Başköylü Hasan Efendi binlerce yılın problemlerini tartışmaktadır. Ulaştığı sonuçlan halkımızın önüne koymaktadır. Lanet deryasından gelen nar yolu mu seçilecek, yoksa rahmet deryasından gelen nur yolu mu seçilecek? Başköylü Hasan Efendi bir dükkândır. Her Alevi bu dükkândan alabileceğini alacaktır. Derin düşüncelere dalacaktır. Kendisi ile hesaplaşacaktır. Bu yol milyonlarca yılın yoludur. İnsan var oldukça milyonlarca yıl da var olacaktır.

Gidilecek yol Hakk'tır. Pir gidilecek yolu göstermektedir. Başka yol yoktur. Yol Hakk'tır, hakikattir. Hakikat doğruluktur. Doğruluk halkımızın kalbinde bir noktadır.

Elinizdeki kitap değerli dostumuz Hüseyin Boy'un yoğun emeği ve titiz çalışmasının ürünüdür. Başköylü Hasan Efendi'nin konulara yaklaşımı, zapt edilemez, kalıplan zorlayan sorgu sual tarzı, duygu ve düşünceleri, gelecek kuşaklara ışık olma arzusu bize de rehberdir, yüreğimizde bir sevdadır.

Ne söylesek az kalır, eksik kalır. Zaten kitabı açıklamaya çalışmamıza gerek yok! Fazla söze gerek yok! Buyurun kitabı okumaya!

Ünsal Öztürk
Yurt Kitap-Yayın

HAZIRLAYANIN ÖNSÖZÜ

Mürşidi Kâmilullah Seyyid Hasan Efendi'nin (Hasani Sani) Osmanlıca (Eski Türkçe) ile yazılmış olan el yazmaları Kamer (Ağa) dedenin oğlu Hasan Canpolat'tan ödünç alınarak fotokopileri çekilmiş ve bu fotokopiler İran Alevilerinden sanatçı Cavit Murtezaoğlu Beyefendi'ye verilerek tercüme edilmesi sağlanılmıştır. Bu konuda çok büyük emeği geçen Sayın Cavit Murtezaoğlu'na ve arkadaşlarına gönülden teşekkürlerimi ve şükranlarımı sunanm. Cavit Bey'le tanışmamızı sağlayan ve "Varlığın Doğuşu" isimli kitapla yüce Hasan Efendimizin yazılarını eksik ve hatalı da olsa 1992 yılında yayınlamış olan Pir Sultan Özcan dedeye de aşkı niyazımı sunarım. Ankara'dan İstanbul'a gelip bizlerle tanışan ve bu kitabın karşılıksız yayınlanmasını üstlenen ve çok büyük emeği olan "Yurt Kitap-Yayın" sahibi sayın Ünsal Öztürk Beyefendi'ye de en içten teşekkürlerimi ve şükranlarımı sunanm. Basım ve düzeltmelerde emeği geçen herkese teşekkürlerimi ve sevgilerimi sunarım.

Tercüme edilen yazıların düşük cümleli, eksik ve kopuk olması nedeniyle anlam ve içeriğini bozmadan gerekli olan düzeltmeler yapılmıştır. Bazı bölümler "Varlığın Doğuşu" isimli kitaptaki bölümlerle karşılaştırılmış ve "Varlığın Doğuşu" isimli kitabın pek çok bölümünde cümlelerin anlam farklılığı, eklemeler, eksik ve hatalı yazımlar, yüce Hasan Efendimize ait olmayan konu ve bölümlerin olduğu tespit edilmiştir. Zaten Pir Sultan Özcan dede de görüşme ve sohbetlerimizde bunu açıkça söylemiştir. Yüce Efendimizin yazılannda bazı konu ve bölümlerin tekrarlı yazılması nedeniyle; konunun bütünselliği, anlam

ve içeriğinin bozulmaması açısından aynen düzeltilmiş şekliyle yazılmıştır. Kitap dikkatlice okunduğunda bunun daha iyi anlaşılacağı kanısındayım.

Seyyid Hasan Efendimiz "Cenabı Hakk'ta" yok olmuş, bütünleşmiş; "Hakk ile Hakk" (Enel Hakk) olmuş, küfrü kendine iman etmiş bir "Mürşidi Kamillullah"dır. Bu nedenledir ki yazılarında ve şiirlerinde Allah ile Muhammed'e bazen ağır sitemlerde bulunmaktadır. Bu sitem, serzeniş ve eleştiriler Hasan Efendi'nin "Sırrı Hakikate" ermesinden dolayıdır. Bizlere küfür gibi gelen bazı sözler, aslında kemalet derecesinde olup, sırrı hakikate erenler için bir imandır. Bu nedenledir ki kendilerini Hakk'tan ayrı görmezler. Hasan Efendi de Hakk'ı kendinde görüp bildiği için yazı ve şiirlerinde genellikle "Birlik ve bir"den söz etmektedir. Bu "Bir" olmayı yaşamında gerçekleştirip kanıtladığından dolayı yaptığı her sitem ve eleştirinin aynı zamanda kendisiyle de ilgili olduğu anlaşılmaktadır. Sevgili canlarımızın kitabı okurken bunu özellikle göz önünde tutarak çelişkiye düşmemelerini önemle bilgilerine sunarım. Aynca Yüce Efendimiz bir gün Kamer (Ağa) dedeye: "Oğul ben Allah, Muhammed ile uğraşırım, sitem ederim, eleştiririm ancak siz sakın böyle bir şey yapmayın!" demiştir. Bazı dostlar farkına varmadan Allah'a ve Muhammed'e serzenişte bulunuyorlar. Böylesi dostların kitabı iyi okuyup anlamalarını, Yüce Hasan Efendimizin mertebesinde olup olmadıklarını, çok iyi düşünmelerini öneriyorum. Yüce Hasan Efendimiz Cenabı Hakk'ın emir ve rızasını, yolu, kanunu, erkânı, ikrarı, imanı, talibi, musahibi, piri, mürşidi, çobanı, namusu, vicdanı, edebi, hayâyı, insanı, insanoğlunu, doğuşu, ölümü, dünyayı, ahireti, cenneti, cehennemi, varoluşu, nuru, sırrı, ... yer gök yok iken en başından alarak, dünyanın sonuna kadar her yönüyle incelemiş ve açıklamıştır. Şimdiye dek hiç kimsenin cesaret edip açıklayamadığı ve bilinmeyen konuları işleyerek açıklık kazandırmıştır. Bu ne-

denle yüce Efendimizin yazdıkları, söyledikleri, yaşadıkları aynı zamanda Kuran, Buyruk, yol ve kanundur.

Hasanî Sanî Efendimiz hakkı, hukuku, kanunu ve adaleti sorup arayan bir ŞAH'dır. Bu nedenle de hak sahibi, dava sahibi olmuş ve Havva'nın Naciye'ye yaptığı zulmü hakaretten, Dersim'de yapılan zulmü hakaretlere kadar olup biten bütün haksızlıkların sebebini sorup aramaktadır. Dost olup da düşmanlarımıza kuvvet veren, meydan veren, taraftar olan; zulmü hakaretlerin olmasına, mazlum, masumun ayaklar altında ezilmesine seyirci kalıp sebep olan bütün gerçek erenlerden de hesap soruyor ve ağır sitemlerde bulunuyor. Bu davaların "Ulu Divan"da görüleceğini ve her kim olursa olsun bu divanda yargılanıp sorgulanacağını belirtiyor.

Gerçeği tam olarak anlamak, bilmek ve öğrenmek isteyenlere bu kitap bir kılavuz ve rehberdir. Hasanî Sanî Efendimizin "Sahipsiz olan ne olursa olsun azgın olur ve azgından doğan azgın olur" söyleminden de anlaşılacağı gibi; anne ve babanın çocuklarının yaşamında çok önemli bir etken olduklarını; evlatlarını daima Cenabı Hakk'ın emri rızasına uygun yetiştirmelerini ve Hakk'ın emri rızasını evlatlarına bildirip söylemelerini; böylelikle evlatlarını her türlü kötülüklerden, kaza belalardan, narı cehennemden geri almalarını; evlatlarını Hakk'ın emriyle nikâhlarının kıyılarak evlendirmelerini böylece Hakk'ın emrinin evlatlarında tecelli edeceğini belirtmiştir. Olanak ölçüsünde; evlatlarını asla ve nesle uygun olan insanlarla evlendirmelerini; evlatların da anne ve baba sözünden dışarı çıkmamalarını, "anne ve babadan dua alan cennetliktir" söylemine sadık olmalarını önermektedir. İnsanın yaşam sürecinde her ne olursa olsun daima sabırlı, namuslu, vicdanlı, edepli, hayâlı, dosdoğru olmasını; en büyük ibadetin doğruluk olduğunu, ikrarlı ve imanlı olunmasını; dövüş, kavga, küfür, zina, dedikodu ve bütün fuşku fucurlardan kesinlikle uzak durulmasını; gerektiğinde gözün

kör, kulağın sağır edilmesini ve böylelikle yollarının selametli olacağını belirtmektedir.

Hasanî Sanî Efendimiz yazılarında ve şiirlerinde "İslâm Alevisi"nin ne olduğunu, Aleviliğin kökeninin nereye dayandığını ve nereden geldiğini çok net bir şekilde açıklamıştır. Bu nedenle de "Alevilik İslâm dışıdır" veya "Alevilik bir kültürdür" söyleminde bulunanlara yeniden değerlendirme yapma olanağını sağlamıştır. Aleviliğin başının "Güruhu Naci" ve "Fırkayı Naciye" olduğunu sonunun da Alevi olduğunu; ayrıca yer gök yok iken bu yolun var olduğunu ve bu yolun başının Fatıma olduğunu, sonunun da Fatıma olacağını; Fatıma'dan geldiğimizi ve tekrar geldiğimiz yoldan Fatıma'ya gideceğimizi ve bu nedenle de "Fatıma'sız yolun zülûmat yolu" olduğunu özellikle belirtmiştir. Hakk, Muhammed, Ali'siz, Fatıma'sız, Hasan'sız, Hüseyin'siz, Kuran'sız, Buyruk'suz, kanunsuz, musahipsiz, talipsiz, rehbersiz, pirsiz, mürşitsiz, çobansız bir yolun olmayacağını ve bu yolun sahibinin Fatıma ile İmam Hasan olduğunu yazı ve şiirlerinde açıkça belirtmiştir. "İslâm Alevisi"nin tamamıyla Cenabı Hakk'ın emir ve rızasına bağlı olup, bağlı kaldıklarını; bu nedenle de emirsizlere esir ve kul olmayı kabullendiklerini, böylece dünyada emrî rızaya bağlılıklarını kanıtladıklarını belirtmiştir. Ayrıca Hakk'ın emri rızasına tabi oldukları için de 73. fırka yani "Naciye Fırkası" olduklarını; 72 fırkaya dahil olmadıklarını, ayn olduklarını, doğuş yolundan geldiklerini ve sadece Alevilerin 73. fırkaya dahil olduklarını yazmıştır.

Lütfen aşağıdaki ikili şiirlerini dikkatlice okuyunuz!..

Hakk'ın emri ikrar iman yoludur
Haliyle hal olmuş Hakk'ın kuludur

Fırkanın biri oldu Alevi
Biri de oldu Sünnî Emevî

İmam Cafer cümlenin başı
İkrar imanla dönüyor işi

Fatıma'nın himmetiyle iş menzile yeter
Aleviler gelir katar katar

Hakk'ın emri İmam Hasan'dadır
Cümle işler O'na ihsandır.

İmam Hasan oturur Ulu Divan'da
İnsanları ayıracak hayvanda

Yol İmam Hasan yoludur
Cümle Aleviler talibi kuludur

Aleviler talip oldu kul oldu
Aradı Fatıma'yı özünde buldu

Nurda kurulmuş nurdur binası
Kendisi nurdur bu yolun anası

Dünyası nurdur ispatı bu dünyadır
Hakk'ı var etmiş, Hakk'a anadır

Kapı Fatıma'dır, Fatıma'da açılır
Mahşer meydanında talip olan seçilir

Fatıma'nın kapısı Hakk kapısıdır
Talip olanların taptığı ikrar iman kapısıdır

Fatıma'dır İmam Hasan'ın özü
Cümle insanlara tesir eder sözü

Yer gök yok iken bu yol var idi
Cümlesi cümlesine kardeş yar idi

Talip yolu ta ezelden kardeş bacıdır
Kardeş bacı tanımayan zehirden acıdır

Buyruk ezelinde taliple gelen yoldur
Hakk'ın emri rızasına talip olan kuludur.

Hasanî Sanî Efendimiz'in çok iyi anlaşılmasını, yanlış yorumlara meydan verilmemesini ve bir tarafa çekilmemesini önemle diliyorum. Çünkü üzerinde pek çok spekülasyonların yapıldığı, ilgisiz birtakım yazıların yazılıp, yorumların yapıldığı duyumlarını almış bulunuyoruz. Hasan Efendimiz genellikle yazdıklarını sobaya atıp yakıyormuş; "Neden yazdıklarını yakıyorsun?" diye soranlara "Muhammed'in getirdiği Kuran nasıl meydanda yoksa; yalan, yanlış, çarpıtıp yorumladılarsa; benim yazdıklarımı da aynı şekilde yapacaklardır. Ben malımı sahipsiz bırakmam, elbet bir gün bu yazdıklarım doğup gelecektir" demiştir. Kim bilir? Belki gerçekten doğup gelmiştir!..

Hasani Sani Efendimiz İslâm Alevisi kavramını şu şekilde açıklamaktadır:

İslam Alevisi

Kuran: Muhammed	**Alevilerin**
Buyruk: Ali	**Babaları:** Muhammed ile Ali
Ruhları: Hatice ile Fatıma	**Anaları:** Hatice ile Fatıma

❖ *Bu dörtlerden doğanlara "İslam Alevisi" derler. Aleviler bu dörtlerden doğmuştur ve dört "İslam Alevisi"dir.*

Mürşid: Fatıma
Rehber: Muhammed
Pir: Ali
Müsahip: Hatice

İnsanın
Dışı: Kuran
İçi: Buyruk
Başı: Bismillah
Ruhu: Hakkın Emri ve Haktır

❖ Bu dörtlerden doğmayınca "Talip" olunmaz. Bu dörtler de talipten doğmayınca ne mürşit, ne rehber, ne pir, ne de müsahip olabilir.

Bismillah ve Anlamı

❖ Bismillah Arapçada 7 harftir ve B'nin içindedir. B'de 7 harftir ve 4 kalıp 3 noktadır.
Dört Kalıp: Muhammed, Ali, Hatice, Fatıma
Üç Nokta: Can, Canan, Çoban
❖ **Can:** İkardır, **Canan:** İmandır, **Çoban:** Kanun ve Hakimdir

İnsanda:
Dört Kalıp; Toprak, Su, Ateş, Hava
Üç Nokta; Can, Canan, Çoban
❖ Şit (Naci) ile Naciye'nin kalıpları cennetten alınmıştır ve bu kalıpların aslı;

Ateşi: Nur
Havası: Sır
Suyu: Abuhayat
Toprağı: Yar ve Dost
❖ Rızayla bağlanan vücut; nurla, sırla, varla, yarla gelen vücuttur ve bu vücut yok olmaz.

Cennetteki Kubbe (Kubbeyi Rahman)
Kapısında Yazan: Hak La İlahe İllallah, Muhammeden Resulullah, Ali'yyün Veliyullah, Fatima'yı Mürşidi Kamilullah.

Kubbe: Hatice
Anahtarı: Muhammed
Tahtta Oturan: Fatıma

Fatıma'nın
Başındaki Taç: Muhammed
Belindeki Kemer: Ali
Kulağındaki Küpeler: Hasan ile Hüseyin
Gözleri ve Kolları: Talip
Yanındakiler: Ervahı Nur Olanlar

❖ Naciye (FATIMA) Hakkın emrini başına taç etti ve rızayı da kalbinde hakim etti.

Gönüllerimizde, düşüncelerimizde, yolumuzda, işlek ve süreğimizde Hasani Sani Efendi'nin ışığının yoldaşımız olması dileğiyle!..

Dedim HASANİ neyindir? dedi yolumdur
Dedim yalan olmasın? dedi kulumdur
Dedim sözün doğrusu? dedi dilimdir
Dedim küfrü iman eden? dedi Rahmeti Haktır.

Hakk'kın emri rızasında talip ve çoban olanlara!..
Namusa, vicdana, edebe, hayâya, ikrara ve imana sahip olanlara!..
Aşkı niyazlarımla!..

Hüseyin Boy
Büyükçekmece/Eylül 2006

SEYYİD HASAN EFENDİ'NİN (HASAN SANİ) YAŞAMI

Seyyid Hasan Efendi hüviyet bilgilerine göre Rumi 1312, Miladi 1896 yılında doğmuştur. Eski Rüştiye (ortaokul) okulunu bitirmiş ve bazı köylerde eski Türkçe (Osmanlıca) yazıyla eğitmenlik yapmıştır. Kavaklı mezrasında Yusuf Ağa'nın kızı Elif Hatun ile 21 yaşında iken evlenmiştir. Altı erkek ve beş kız olmak üzere on bir çocukları olmuş, ancak hepsi de çok küçük yaşlarda vefat etmiştir. Bu nedenle de Hasan Efendi'nin kardeşi Hüseyin Ağa'nın oğlu olan ve birkaç aylıkken annesi Cihan Hatunu kaybeden 1932 doğumlu Kamer Canpolat (Ağa) dedeyi kendilerine evlat edinmişlerdir.

Seyyid Hasan Efendi belirli aralıklarla ve belirli sürelerde Esence (Keşiş) dağlarının zirvesinde bulunan ve yüce bir makam olan, halk arasında da kutsal (ziyaret) sayılan Ağırgöl'ü kendine mekân edinerek yaz kış kalmıştır. Yaşamını daha çok halkına adadığı için genellikle Türkiye'nin her neresinde olursa olsun sevenlerini, taliplerini ziyaret etmiş, sorunlarıyla ilgilenmiş ve dertlerine derman olmuştur. Ezilenleri, yoksulları, kadınları, kızları, mazlum ve masumları kollamış, korumuş, adeta kol kanat germiş; yapılan haksızlıklara karşı çıkmış; herkese doğru yolu anlatmış, göstermiş ve önderlik etmiştir.

Seyyid Hasan Efendi'nin koyun postundan yapılmış torba şeklinde bir dağarcığı vardı. Bu dağarcığın içinde gereksinimlerini karşılayacak kaşığı, tası, tabağı, maşrapası gibi araç ve gereçleri ile tamamıyla koyunun ürünlerinden elde edilmiş süzme yoğurt (katılaşmış yoğurt), peynir, kuyruk yağı ile bir miktar un ve buna benzer yiyecekler bulunurdu. Çok iyi kaynama-

mış suyu içmez, çok iyi ve temiz pişmemiş yiyecekleri yemezdi. Her ne olursa olsun az yer, az içer ve her şeyi yemez, içmezdi. Böylece nefsini sürekli kontrol altında tutardı. Küçükten büyüğe her kim ki Yüce Efendi'nin elini öperse, o da onun elini öperdi.

1937 Dersim olayından çok büyük ölçüde olumsuz etkilenmiş ve bu olayın önlenmesi için Erzincan ve Tunceli (Dersim) yöresindeki bütün gerçek ziyaretleri gezmiş, yardım etmelerini ve birlik olmalarını istemiş, ancak hiçbir gerçek eren yardım etmemiş ve birlik olmamıştır. Bu nedenle de hepsine de ağır sitemlerde bulunmuş ve eleştirmiştir. Sadece kendi gücü ve kuvvetiyle Kara suyun (Fırat) beri tarafı olan Tercan ve yöresine bu ateşin sıçramasını önlemiştir.

Seyyid Hasan Efendi 19 Nisan 1950 tarihinde pasaport alarak, 12 Temmuz 1950 tarihinde evden ayrılmış, arkadaşlarıyla birlikte olaylı bir yolculuktan sonra Hacca gitmiştir. Medine, Irak ve İran'daki kutsal yerleri, mekânları ziyaret etmiştir. Kerbela'yı, On İki İmamların türbelerini, Hz. Muhammed'i, Hz. Fatıma Ana'yı ziyaret edip Alevilerin halini ve ahvalini el pençe divan durup göz yaşıyla arz etmiştir. Yaklaşık beş buçuk ay kalarak 23 Aralık 1950'de eve dönmüştür. Yaşamıyla ilgili pek çok olağanüstü olaylara tanık olanlar gördükierini, yaşadıklarını dilden dile anlatmaktadırlar.

Seyyid Hasan Efendi (Hasani Sani) 1 Temmuz 1973 yılı Pazar günü, saat 12.00 civarında, 77 yaşında Baki dünyasına intikal etmiştir.

Bismillahın babası Rahman, anası Rahim
Bismillahın üzerine kuruldu cim
Dünyaya gelmeyen, tanımayan kim?
Dünyaya gelip gidenlere HASANİ bir dükkândır.

DÜNYANIN KURULUŞU

Yer, gök yok iken iki derya vardı. Bu deryalar yan yana idi ve aralarında da iki perde vardı. Biri kara zulümat perdesi, diğeri de ak nur perdesiydi. Bunların birbirine gidecek yolları yoktu. Nur perdesi kara zulümat perdesine zulümat görünürdü, çünkü ak nur perdesini görecek gözlerinin önünde zulümat perdesi olduğu için o nuru göremiyordu. Zulümat deryası sis ve dumandır. Zulümat nar yoludur ve ışığı da nardır (ateş). Bu yol gele gele 18 bin alem ve 72 millette ispat olmuştur.

Yaratılan bu dünya zulümat deryasında mevcuttu ve yer de bu perde üzerindedir. Yerden Âdem ile Havva yaratılmıştır. Ta Âdem'e gelinceye kadar kapı bin defa zulüm ile dolmuş ve boşalmıştır. Yaratılan bu dünyaya "fani" ismi verilmiştir. Fani dünyanın içinde bir dünya daha vardır. Bu dünyaya "baki" dünyası denilmiştir.

Yer, gök yok iken bu iki dünya yan yana idiler. Aralarında da perde var idi. Nur, rahmet deryasında olan dünya rahmet, nur dünyasıdır. Ervahî nur olanlar bu dünyada vardı ve nurdu. Ervahi nur olanlar dünyaya gelinceye kadar "var yolu" ile "Kub-

beyi Rahman"a geldiler. Bunların ışığı nurdu ve rahmet nur deryasında bulunanların nikâhları kıyılırdı. Bunlar Hakk'ın emri ve ikrar iman ile Kubbeyi Rahman'a geldiler. Rahmet nur deryasından kubbeye gelenler, kubbede bir vücut bir can oldular, birbirlerine bağlanarak ve ikrar vererek bacı, kardeş oldular. Bunlann arasında erkek, dişi yoktur. Bu dünyaya gelinceye kadar Hakk'ın emri ile Kubbeyi Rahman'dan cennete geldiler. İşte cennetteki bu dünya baki dünyasıdır ve baki dünyası ebedidir.

Fani dünyası ise "Kandili Kudret"ten geldi. Zulümat deryasında olan bu dünyanın ruhları kandilde mevcut idiler. Bu kandil 18 bin alem ve 72 milletin kandilidir. Bu kandilde bulunanlar yoktan yaratılanlardır. Allah bunları yoktan yaratmıştır. Yoktan yaratılanların kandili, sular çekilince yere indi. Burada bulunanların kalıpları topraktan yoğruldu ve yoğrulan bu toprak ikiye bölündü; birisi Âdem, diğeri de Havva kalıbı olarak dizildi. Böylece birisi erkek, diğeri de dişi olmak üzere yaratılmıştır. Daha sonra dünya kalıplarıyla cennete gönderildiler. Ancak cennetteki buğday tarlasında Şeytan da vardı. Buğday olgunlaşmaya başlayınca Şeytan Havva'yı kandırarak buğdayı Havva'ya yedirdi. Havva da Âdem'i kandırarak buğdayı yedirdi. Bunlar Cennette Hakk'tan emirsiz hem buğday yediler ve hem de birbirleriyle cinsel ilişkide bulundular. Bu nedenle de Cenabı Hakk onları cennetten sürgün ederek dünyaya gönderdi.

Böylece Hakk'tan emirsiz olarak doğanlara "haram zina" ismi verildi. Süreç içerisinde emirsiz doğanlar arasında kan döküldü. Kan dökülmesinin sebebi de Hakk'tan emirsiz oldukları içindir. Cenabı Hakk emirsiz olanları hemen sürgün etmişti, daha sonra Allah da sürgünlerin günahını affettiğinde Hakk Allah'a karışmadı.

Allah ile Hakk'ın arasında "ikrar" vardır. Birbirlerine ikrar vermişlerdi ve iman da şahitleridir. Hakk ile Allah birleşip bir

olmuşlardı. Dünyanın sonuna kadar bu böyle devam eder. Dünyanın sonunda Hakk divan kuracak kendi malını alacak ve diğerlerine karışmayacaktır.

Cenabı Hakk'ın malları, cennet kalıplarıyla ve Hakk'ın emri ile dünyaya gelenlerdir. Emir ile gelenler cennette tam bin sene kaldılar, Hakk'ın emrinden çıkmadılar ve buğday yemediler. Emir ile dünyaya geldiler, Hakk'ın emriyle nikâhları kıyıldı ve muratlarına nail oldular. Bunlardan doğanlara da "helal zülâl" ismi verilmiştir. Emirle gelenler her daim verdikleri ikrara sadık kalmışlardır.

Zulümat deryasının hükümdarı Allah'tır. Bu deryada olan ruhlar Allah'ın ruhlandır ve Allah'ta mevcut idiler. Dünya da Allah'ta mevcut idi. Ruhlar gele gele dünyaya geldiler. "Kün" emri dünyaya verildi ve dünya varoldu. "Fe-ye-kün" emrinde; Hakk kendi mallarını aldığında dünya yok olacaktır. Faninin perdesi kalkacağından bâki dünyası meydana çıkacaktır. Böylece baki malı olanlar bakiye teslim olacaktır. Teslim olanlar ebedidir ve ebediler rahmet deryasından nur yoluyla gelenlerdir. Bunlar "Kubbeyi Rahman"da, Fatıma'nın başındaki tacı Muhammed, belindeki kemeri Ali, kulaklarındaki küpeler Hasan ile Hüseyin, gözleri de taliplerdir. Cümle ervahı nur olanlar Fatıma'da mevcut idiler.

Cennete gelince; Naciye cennette bacı, Naci de kardeş idi. Hakk'ın emri ile dünyaya geldiler. Naciye nur olarak, Naci de Naciye'de sır olarak geldi ve âdem kalıbına girdiler. Naci Âdem'in oğlu oldu ve adına Şit dediler.

Dünyaya gelenlerin cümlesi erkek, dişi olarak gelmiştir. Perde perde gelenler gerek insan olsun, gerek hayvan olsun çift olarak gelmişlerdir. Bunların geldikleri yollar da ayrı ayrıdır; hayvanat yolları da ayrıdır. Havva yolu ayrı ve Naciye yolu da ayrıdır. Her ne kadar insanlar birbirine karışmış olsalar da yollar karışmamıştır. Hakikat yoldadır. Yollar karışmadığına göre se-

çim kolay olur. Bir seçim hayır, şer üzerinedir; bir seçim de ikrar, iman üzerinedir. İkrar, iman üzerine olan yol baki dünyasıdır. Hayır, şer üzerine olan yol da fani dünyasıdır.

Fani dünyası fırıldak hiledir. Çarkı feleğin iki dolabı vardır, biri bindirir biri de indirir. Bindiren hayırdır, indiren şerdir. Hayır, şer Allah'ın kulları ve yarattıklarıdır. Dünyanın dolabını bunlarla çeviriyor. Hayırı dosttur, şerri de düşmandır. Hayır işleyenler Allah'a kuldur, şer işleyenler ise Şeytan'a kuldur. Doğru yol hayırdır, yanlış yol şerdir. Şer her türlü fuşku fucuru işleyendir. Hayır da şerrin yaptıklarını örtendir. Çünkü hayır şerden vazgeçmiyor. Allah da günahlan affediyor; affeden Allah bir hükümdardır ve hayır ile şerri birbirine katandır. Hükümdara karşı gelen var mı? Kim gelebilir ki? Dünyada var olanların cümlesini hükmüne almıştır.

Dünyanın kuruluşu ikidir, dünya da ikidir. Biri fani dünyası diğeri baki dünyasıdır. Fani dünyanın kuruluşu perde üzerinedir. Fani dünya nice bin defa âdemle dolmuş ve boşalmıştır. Fani dünyanın perde üzerinde olmasından dolayı iki ayağı vardır. İki ayak üzerinde kurulan dünyanın da binası yoktur. Bu dünya doldur, boşalt dünyasıdır. Bu perdeler tamamlanmış sıra son perdeye gelmiştir. Her gelen âdemler birer cevherle kale yapmışlar ve Allah'ın emriyle son gelen âdem de kalenin başındaki taçtır. Cevheri kalenin başına koyan son âdem olduğu için, bu son âdeme "Eftal" demişlerdir. İşte bunun için âdeme secde etmişlerdir ve bu âdem cümlenin başıdır. Baş tacıdır ve bu taç Allah'tır. Allah hem taç ve hem de kalpteki noktadır. İşte kalpteki bu noktaya secde edilmiştir. Secde edenler kul, etmeyenler de sürgün olmuştur. Secdesizlerden olmasın diye Allah kendisi de o noktaya secde etmiştir. Dünyaya dolup boşalanlar secdesiz olduklarındandır.

Dünyanın binası lanet deryasında iki ayak üzerine kurulmuştur. Bu dünyanın altı yoktur. Bu dünya, kıyamet kuyusunun

üzerinde keramet ve mucizatla kurulmuştur. Altında beyaz bir perde vardır, bu perde ikrar perdesidir. İkrar perdesinin üzerine dünyanın binası kurulmuştur. Perdenin üzeri bir deryadır. Dünya bir gemi gibi bu deryanın üzerindedir. Dünyanın üstü de bir derya idi, bu deryaya da zulümat deryası denir. Lânet deryası da zulümattır, narı nur yolundan gelenlerin dünyasının binası çürüktür.

Dolup boşalan bu perdeler şer üzerine olduğu için bu son perde de hayır ile şerdir. Bu fani dünya başından sonuna kadar bir devri daimdir. Devri daim dolup boşalan, doğup ölen, gelen giden üzerinedir ve fanidir. Fani dünya da zulmü hakarettir. Bu zulmü hakaret ve şerrin yüzünden dolup boşalmış dünyalardır ve bu dünyalarda olanların işlekleri, sürekleri, kendileri gibi şer olduğu içindir. Bu son dünya da hayır, şer üzerinedir ve bunlar kardeştir.

Şer hayıra meydan vermediği için hayır meydan alamamıştır. Bunların ana yolu babadır. Babaları Allah'tır ve yoktan yaratmıştır. Baba yolu devri daimdir ve "Ebcet"tir. Ebcet babadır ve fanidir. İşleği, süreği hayır, şer üzerinedir. Hayır ikrardır, şer ise inkârdır ve imanları yoktur. Eğer ki imanları olsaydı Allah'a verdiği ikrarda durur sürgün olmazlardı. İkrarlarında inkâr olduğu için bugünü inkâr edenler yarını da inkâr ederler.

İmanı olanlar ikrarına sadık olanlardır ve iman sadıkların yoludur. Bu yol, dünya yok iken, rahmet deryasından sır ve nur yolu ile gelen "Encet" yoludur ve "Encet" ana yoludur. Bu yoldan gelenlerin evvelini bilen yoktur, var ile gelen bir yoldur. Rahmet deryasından gelenlerin dünyasıdır. Bu dünyanın diğer bir ismi de tövbe-i rahmandır. Cennet yoluyla ve Hakk'ın emri rızası ile fani dünyaya gelmiştir ve gelen bu dünya "devri kaim"dir. Devri kaim ile devri daimde faniyi, adaleti, Hakk'ı tanıtıp bildirenler, ikrara ve imana sadık olanlardır. Verdiği sözden ve ikrardan dönmeyip kendilerini iman ile ispat edenler bunlardır.

Bunların ibadeti doğruluktan ibarettir. Doğrulukla olmayan ibadet fasıktır (geçersiz). İbadet kaimdir ve birdir, iki ibadet yoktur. Hakk birdir, ayrı ayrı Hakk yoktur. İbadet Hakk'ın emri rızasıdır ve doğruluktur. Allah'ın duaya, ibadete ihtiyacı yoktur. Namusuna, vicdanına sahip olup da dosdoğru olanlara muhtaçtır ve birbirine bağlı olanlara bağlıdır. Cenabı Hakk emrini tutanların kalbindedir. Herkesin yola giderken, çalışırken, otururken ve evlerinde yaptıkları ibadet kabuldür. Bağırmak çağırmakla, hayla, hûyla olan ibadetler kabul değildir. Bu nedenle doğruluktan başka ibadet lazım değildir. Bunun için de namusa, vicdana, edebe, hayâya çoban olunmalıdır ve çobanın bir tarafı da ikrar, iman olmalıdır. Vücuduna hakim olan ve nefsini kendine kul edenler ancak çoban olur.

Rahmet dünyasında yazılan kanun ve adalettir. Mukaddderatta şer eliyle yazılan da takdire benziyor, şerre meydan vermeyen kanundur. Kanun kaimdir ve kaimde devri daim yoktur. Yerinde kaimdir, dönmez ve ırganmaz; güneş gibi ortada sabittir, gecesi gündüzü yoktur, daima gündüzdür.

Hakk birdir, dünya da birdir, ayrı ayrı dünya yoktur. Kanun birdir, ayrı ayrı kanun yoktur. Hakim de birdir, başka hakim yoktur. Bunlar nurdur, sırdır ve baki dünyasıdır. Bâki dünyası da nurdur ve sırdır. Bunlar hakimin emrinde olanlardır, fani dünyada mevcutturlar ve ana yolları da NACİYE'dir.

HAKİKAT YOLU

İki ana yolu vardır: biri NACİYE'dir, biri de HAVVA'dır. Dünyada olup biten bütün kötülükler, iyilikler ana yolundan ispat olur. Kötülükle gelen de iyilikle gelen gibidir ve başta ana yolunda tasdik olur. İnsanlar her şeyi en başta ana yolunda arayıp bulmalı; ortada, sonunda bulunmaz. Baştan alıp süze süze kendisini bulduğu anda, hakikat aşikâre olur. Aşikâre olanların biri Havva'dır. Allah'ın verdiği emri bozdu, Âdem'i kandırdı ve kendine tabi ettirdi. Bu yüzden sürgün olarak dünyaya geldiler. Bu nedenle kötülüklerin başı Havva'dır.

Emirle gelen Naciye'dir. Naciye ile Şit birbirinin emrinde Hakk'ın rızasını kazanmışlardır. Hakikat Naciye ile Şit'tir (Naci). Bu nedenle iyiliğin başı Naciye'dir ve hakikat yoludur. Hakikat yolu hem nurdur ve hem de sırdır. Naciye nurdur, Şit de sırdır. Şit'in esas ismi Naci'dir. Naci Hakk'ın emriyle sırdan gelip Âdem'e oğul olduğu için adına "Şit" denilmiştir. Şit ile Naciye birbirine bağlıdır. Birbirine bağlı olanlar bakidir. Bâki dünyasında altı üstüne, üstü de altına bağlıdır. Bağlılardan doğanlar da

ikrarla birbirine bağlıdır ve iman da şahitleridir. Bunlar Hakk'ı kendilerinde mevcut gördükleri için, birbirlerine secde niyaz ediyorlar. Bu nedenle yüz yüze, cemal cemale karşı olarak secde, niyaz ediyorlar. Secde erkâna, eşyaya, ağaca, taşa ve duvara değildir. Secde insanadır ve cemal cemaledir. İnsanın yüzü (cemali) Hakk'ın cemalidir. İnsana yapılan secde Hakk'ın cemaline ve vücudunadır. Bu nedenle birbirine secde, niyaz edenler bakidir, etmeyenler de fanidir.

Fani dünyasının altı yoktur, altı narı cehennemdir ve kıyamet kuyusudur, bağlısı yoktur. Âdem'le Havva'nın da birbirine bağlısı yoktur, aralarında Tauz (Şeytan) vardır ve dünyanın içindedir.

Kaim dünyasına baki, daim dünyasına da fani dünyası derler. Herkesin dünyası kendisiyle biledir (bilinir). Baki dünyasından gelenler, kendilerini, doğuştan ana yoluyla geldiklerini ispat ediyorlar. Doğuş yolu Hakk'ın yoludur. Doğuşu Hakk bilenler, Hakk'ın kendilerinde mevcut olduğunu bildiklerinden dolayı doğuş yolunun sır ve nur yolu olduğunu tasdik etmişler ve tasdikleri de imanlarıdır. Baba yoluyla gelenler zulümat dünyasında nârı nur yoluyla güman ve dumanla "Kandili Kudret"e geldiler. Kandilde derya çekilince yere indiler, dünyadaki kalıplarını alarak cennete girdiler. Cennette Allah'ın emrini tutmadılar, şeytan nefsine uyup ikrarlarından inkâr oldular ve böylece sürgün olarak dünyaya geldiler.

Emri tutmayanların kalemi şer eliyle mukadderat defterine Allah'ın emriyle takdirle yazılan yazıdır. Bu yazı kötülüklere, fena fiillere, bed muamelelere, yanlışa, yaramazlara, olmazlara, tezvirlere, zinaya, yalancılara, isnat edenlere, hasutlara, vurucu, kıncı, yakıcı ve her türlü fuşku fucura meydan verendir. Bunların günahları itikat ile kurban, niyaz ile affedilmiştir. Çünkü Allah Gaffuru Rahman, Errahmanierrahim olduğu için günahları affediyor. Allah'ın bin bir ismi, bin bir kapısı vardır diye, kötü

işlerden, süreklerden, bed muamelelerden, fena fiillerden, kötü hallerden, kirli işlerden geri kalmayarak; her türlü çirkinlik ve çirkefliklerini bin bir ismine güvenerek pervasızca yapıyorlar. Çünkü Şeytan nefsi bunları böyle kandırmıştır. "Korkmayın! Allah affedendir" diyerek milleti kandırmışlar ve yoldan çıkarmışlardır.

Aşikâre Şeytan yoktur; Şeytan içimizdeki nefsi emarelerdir ve yenilen haram gıdalardan kuvvetini almaktadır. Haram gıdalar ise ondan bundan hile ile vurucu, kırıcı, cebri kuvvetle ve gasp ederek alıp verilen haram lokmalardan, vücuda yerleşen pis kandır. Şeytan insanların kalbindedir ve insan emri kalpten alıyor. Şeytan'ın emrine uyanlar, tutanlar Şeytanla birdir ve Şeytan'dır. Bu son dünyadan daha evvel gelen dünyalarda olan âdemler de Şeytan nefsine uyduklarından dolayı Allah onları yok etmiştir. Şimdi sıra bu son dünyaya gelmiş insanlardadır. Ancak bu son dünyada Allah'ın emri rızası ile gelenleri Allah yok edemiyor çünkü emrine kuvveti yetmemektedir. Allah'ın kendi emri, kendisinden daha kuvvetlidir. Nedeni ise verilen emir Hakk'tır. Hakk batıl olamaz, yok olamaz; Hakk güneş gibi nurdur, sırdır. Emir ise kanun ve adalettir. Kendi emrini, kanununu tutmayanlar kanun düşmanı olur. Kanun; adalet ve haktır, namus ve vicdandır, hakimdir. Hakim sağı, çürüğü birbirinden ayırıp Hakk'ı meydana getirendir. Haklıyı, haksızı birbirine katan değildir. Katanlar hükümdarlardır, katmış karıştırmışlar.

Hakk, Allah'ın emri rızası ile hakim olan bir hakimdir. Tacı namus, vicdanı hakimdir. Vicdan hakimlerin hakimidir ve Hakk'tır. Hakk emriyle gelenlere sahiptir. Hakk'ın emri ile gelenler devri kaimdir ve âdemden ayrılan insanlardır. Hakk'ın emrine tabi olup rızasında gezenler; eline, diline, beline sahip olanlardır. Bunlar gözleri görmez, kulakları duymaz, ayakları tutmaz ve elleri oynamaz olanlardır. Bunlarda kötü hal, bed

muamele, fena fiiller yoktur. İşlekleri, sürekleri, hal ve hareketleri Hakk'ın emri rızasıyladır. Bunlar rahmet deryasından rıza yoluyla gelenlerdir. İnsanlara daima doğru yol gösterip, doğru söz söyleyenlerdir. İnsanları kötülüklerden, kaza, belâlardan, her türlü kirden alıp kurtaranlardır. Bunların kanunu kaim, dünyası da yerinde kaimdir. Dünyaları güneş gibi orta yerde ebedidir ve gecesi gündüzü yoktur.

Cenabı Hakk'ın emri rızasında olmayanlar Tauz'a tabidir. Havva'nın bir tarafı Âdem'dir, bir tarafı da Tauz'dur. Havva'dan doğanlar Tauz'un vasıtası ile birbirine düşman olmuşlardır. Tauz, Âdem'e secde etmediğinden dolayı Havva'yı kendine tabi ettirdi ve Âdem'i de kandırarak, kendisi gibi her ikisini de sürgün ettirdi. Bu şekilde Âdem'in evlatlarını da birbirine düşman ettirmiştir. Tauz böylece Âdem ve âdem evlatlarına olan düşmanlığını ispat ederek amacına ulaşmıştır. Naciye Hakk'ın emri ile geldiği zaman; Havva da Tauz'u Naciye'ye ve Naciye evlatlarına düşman ettirmiş ise de, Naciye ve Naciye evlatları Tauz'a tabi olmadılar ve emrini tutmadılar. Ancak Tauz Havva oğulları ile Naciye oğullarını birbirine düşman ettirmeyi başarmıştır. Nedeni de bunların aslı ve nesli bir olmadığından dolayı birbirine düşman olmuşlardır.

Tauz (Şeytan) sürgün olmadan önce Allah'ın sır kâtibiydi. Her ne kadar sürgün olmuş ise de Allah'ın emri ile Havva oğullarını Naciye oğullarıyla birbirine katıp karıştırmaktadır. Kızlarını birbirine alıp verdirmiştir. Kızlarını zina ettirmek ve Naciye evlatlarını arada kaybettirmek istemişse de amacına ulaşamamış ve kaybettirememiştir. Nedeni de Naciye ve evlatları emirle geldikleri için, emir Naciye'ye ve evlatlarına sahip olmuştur.

Naciye ve evlatlarına olan her zulmü hakaret Allah'ın emriyledir. Allah'tan emirsiz hiçbir şey yoktur ve edip eyleyen de Allah'tır. Muhammed'i emirle gönderdi resul etti, Ali'ye Zül-

fikâr'ı verdi ve putlara tapanları kırdırdı. Allah her iki tarafa da düşmandır. En çok düşmanlığı da Ali'yedir. Nedeni de Tauz'un vasıtasıyla baki dünyasını kaybettirmekti.

Zulümat lanet deryası Tauz'un (Şeytan) mekânıdır. Lanet Tauz'un diğer bir ismidir ve Tauz'a tabi olanlar da lanet olur. Tauz'a tabi olmayanlar rahmettir. Rahmet Hakk'ın mekânıdır. Hakk birdir, bir ismi vardır, Tauz'un çok isimi vardır. Bu isimler şunlardır: Tauz, Şeytan, lânet, kalmaz, yaramaz, olmaz, hasut, yalan, yılan, zina, buğzu adavet, isnat, fuşku fucur... gibi daha pek çok ismi vardır.

Tauz'u gördüm, Tauz'un yüzünde kıl yoktu, çıplaktı. Gözleri büyük, gözleri ve yüzü kırmızı kızıldı. Gözü kör değildi. Kör denilmesinin nedeni, Hakk'ın emrini tutmadığı ve insanlara düşman olduğu için Tauz'a ve Tauz'a tabi olanlara kördür denilmiştir. Hakk'ı kendilerinde göremeyenler, Hakk'ın emrini tutmayanlar kördür ve Tauz'la farkları yoktur. Buğday Tauz'un mekânıdır. Tauz'u kalpten çıkarmak için Hakk'ın emrini tutup, rızasından dışarı çıkmamak gerekir. Tauz kalpten çıkınca o kalp Hakk'ın mekânı, durağı olur. Tauz'u kalpten çıkarmayanların mekânı olmaz.

Kalbi Hakk'ın mekânı yapmak için namus ve vicdana sahip olup, edepli, hayâlı olunmalıdır. Eğer edeplerini, koca veya karısı birbirlerinin dışında başkasına açarsa, hayâ perdesi yırtılır ve yüzleri kara olur. Edep yeri açıkta kaldığında; aynen kurdun koyunun kuyruğunu koparıp götürdüğünde, koyunun edebinin açıkta kaldığı gibi olur. Koyun Hakk'ın emridir, edebi örtüktür ve buyruktur. Buyruk ise kılınan nikâhtır ve Hakk'ın emridir. Koyunun kuyruğu gibidir. Kuyruk koptuktan sonra başka kuyruklar taksalar dahi, edep yeri bir kere açıldıktan sonra bir daha örtülmüyor. Hakk'ın emrini tutanlar koyun gibidir. Hakk'ın emrini tutmayanlar da kurt gibidir. Koyunların barınağı, sahibi ve çobanı vardır, kurtların ise yoktur. Bu nedenle Hakk'ın emrini

tutanların mekânı Hakk'ın evidir, tutmayanların mekânı Tauz'dur ve derdine derman yoktur. Namusuna sahip olmayanların edepleri açık, yüzleri de karadır.

Nikâh birdir, iki nikâh yoktur. Nikâh Hakk'ın birliğine bağlıdır ve birlikte iki nikâh yoktur. Abdest ile ibadet nikâha bağlıdır. Abdest de, ibadet de, nikâh da Hakk'ın emrine ve rızasına bağlıdır. Eğer nikâh bozulursa, abdest de bozulur ve yaptıkları ibadet de fasık (geçersiz) olur. Abdest su ile hû ile alınmaz. Hakk'ın emri rızası ile nikâh kıyılınca, abdesti de aldırıyorlar. Aslında abdestle nikâh birdir. Nikâhı ve abdesti bozan şunlardır: En başta yalan, isnat, zina, şeytanlık, tezvirlik, gammazlık, yanlış, yaramazlık, olmazlık, hırsızlık, kırıcılık, konu komşuya hakaret etmek, ettirmek, anne ve babaya asi olmak, kinli olmak, kin gütmek, buğzu adavet etmek, hak yemek, kötü hal, bed muamele, fena fiillerde bulunmak... gibi. İşte nikâhı da abdesti de bozanlar bunlardır. Bunları işledikten ve yaptıktan sonra her ne yolda ibadet olursa olsun fasıktır. Hangi milletten ve hangi inançtan olursa olsun nikâhı ve abdesti bozan şeyleri yapar ve işlerlerse, yaptıkları ve yapacakları ibadetler ve hayırlar fasıktır. Her şey namusa, vicdana ve doğruluğa tabidir. Cenabı Hakk'ın ibadete ve hayıra ihtiyacı yoktur. Sadece her konuda doğru olmalı, Hakk'ın emrini tutup rızasından dışarı çıkılmamalıdır. Hangi millet olursa olsun namusuna sahip, vicdanına hakim olmalıdır. Eğer hakim olunmazsa ettikleri ibadetler, verdikleri hayırlar kabul değildir.

Kimin malı, canı, namusu, kanı kime helaldir? Tabii ki helal değildir. Mala, cana, namusa, kana, vicdana düşman olanlara karşı davacılar vardır. Bu konularda davası olanların davasını mahkemede hakim görüyor ve suçluları beraat ettirmiyor. Eğer beraat ettirmiş olursa haksızlık yapmış olur ve o hakim hakimlikten reddolur. Hakim de Hakk da birdir ve bunlarda af, beraat yoktur. Bu nedenle yalancıların sözlerine inanmamalı; af ve beraat eden de ettiren de Tauz'dur.

İnsanları doğru yoldan çıkaran, azgınlaştıran ve her bir fuşku fucura tabi eden Tauz'dur. Tauz'u kalpten çıkarmak için Hakk'ın emrine ve rızasına tabi olmak ve uymak gerekir. Hakk'ın emri Tauz'u kalpten çıkarıyor. Tauz, Hakk'tan korkmuyor, Hakk'ın emrinden korkuyor. Çünkü emir kuvvetlidir ve emir kanundur. Kanun hükümetten de kuvvetlidir. Bu nedenle hükümet memurları kanundan korkuyorlar. Çünkü icraat ve ceza hükümetlerin kanunundadır. Eğer bir hükümet kendi kanunundan korkmuyorsa o hükümet kanunsuzdur. Böyle kanunsuz hükümetler milleti idare edemezler, insanlar arasına tefrikat (ayrımcılık) girer ve birbirine düşman olur. Böylesi bir durumda ülke her yönüyle düşmanların eline geçer, düşmana esir olurlar ve namusları payımal olur. Kızları, kadınları, çoluk çocuk evladı ayalleri ayak altında ezilip yok olurlar. Sonra hükümetler ve memurları kanuna cevap veremezler.

Hakk'ın emrine uyarak düşmanı kalpten, evden, köyden, ülkeden çıkarmalı ve düşmana meydan verilmemelidir. Kanunu icra etmeyen, milletler ve insanlar arasına ayrımcılık sokan ve birbirinden ayıran düşmandır. Âdem'i de, âdemoğullarını da birbirine düşman eden Şeytan nefsidir, Tauz'dur. Ayrı ayrı millet, ayrı ayrı din, mezhep eden, eyleyen Tauz'dur. Bu yüzden kardeşlerin arasına ayrımcılık (tefrikat) bırakmıştır, onlar da durmadan birbirlerini kırıyorlar. Bilcümlemiz âdemoğullarıyız, cümlemiz kardeşiz, birbirimize yoldaşız diye düşünmüyorlar ki. Çünkü Tauz gözlerinin önüne perde çekmiş, bu nedenle de aralarındaki Tauz'u göremiyorlar. Tauz'un yüzünden milletler ve insanlar birbirine düşman olmuş, birbirlerine türlü türlü zulmü hakaretler ediyorlar. Dinler, mezhepler yüzünden milletler ve insanlar birbirine düşman olmuşlar ve birbirlerini kırıyorlar. Âdem'in hangi dinden, hangi mezhepten olduğunu bilen var mı? Hangi dilden konuştuğunu bilen var mı? Hayır! Bilen yoktur. Âdem'in dini, mezhebi Allah'ın emir ve rızasıdır. Allah'ın

emir ve rızası dışında başka din, mezhep yoktur. Din, mezhep Tauz'un icadıdır. Bu şekilde âdemoğullarını birbirine düşman edip kırdırıyor. Nedeni de Âdem'e secde etmemesi yüzünden aldığı sürgünlük cezasının intikamını Âdem ve âdemoğullarından almak içindir.

Allah'tan gelen memurlar din, mezhep bildirmek için gelmemişler, Cenabı Hakk'ın emir ve rızasını bildirmek için gelmişlerdir. Allah'ın dini, mezhebi yoktur. Din, mezhep olmuş olsaydı gelen memurlar millete din, mezhep bildirirlerdi. Öyleyse dini, mezhebi ve diğer ayrımcılıkları aradan kaldırın; birbirinize kardeş olduğunuzu dünyaya ve her millete bildirin. Aranızdaki haksızlıkların, adaletsizliklerin, kanunsuzlukların ve zulmü hakaretlerin tümünü kaldırın; Hakk'ın emri rızasına tabi olun, başka hiçbir çaresi yoktur. Çünkü bu dünyadan daha evvel gelen insanlar da böyle sizler gibi birbirine düşman olmuşlar ve zulümata düşmüşlerdi. Bu nedenle Allah da onları yok etmiştir, sizleri de aynı şekilde yok edecektir.

Size son sözüm şudur: Allah, emrini tutmayanlara düşmandır. Allah'ın her çeşit kötülüğünüzü affedeceğini sanmayın. Bu nedenle Allah'tan korkmalısınız. Sonra sizi de bu dünyadan daha evvel gelip geçen dünyalılar gibi yok eder. Haberiniz olsun! Allah'ı kendinize düşman ettirmeyin! Allah'ın dostluğunu kazanmak için Allah'ın emrine tabi olunuz ki hışmından kurtulasınız. Hakk'ın emri rızası insanlara en büyük dosttur. Dost dosta daima yardım eder ve Hakk'ın emrini tutan dost olur.

Hakk'ın emrini tutmayan, kanlı kenli düşkün ocağı kuranlar Hakk'a düşmandır. Çünkü Hakk'ın emrinde düşkün, kanlı kenli ocağı yoktur. Düşkün kanlı ocağını kuranın, kurduranın yüzü karadır, yeri narı cehennemdir. Namusundan, hakkından vazgeçen var mıdır? Her kim ki namusundan, hakkından vazgeçerse düşkün ve kanlı olur. Talip olanları yoldan, izden düşüren düşkün kanlı ocaklarıdır. Lanet olsun düşkün kanlı ocağı kuran-

lara, kurduranlara. Düşen zaten düşmüştür, ölen dirilir mi? Eğer ölen dirilirse düşen de kalkar. Ölen dirilmeyeceğine göre düşenler de kalkmaz. Bu ocaklan kuran ve kurduranlar, talibe ve Hakk'ın emrine düşmandır. Bunların yolu Tauz'un yoludur ve Şeytan nefsine uyanlardır. Bunlar yolu kendilerine uydurup benzetmişler ancak kendileri yola uymamışlar. İkrar iman yolunda böyle şeyler yoktur. İnsanı Hakk'a götüren yol doğruluktur.

Doğru olan yolda itikat, keramet makbul değildir, makbul olan kemalettir. Kemalet insanlan doğru yola sevk edendir. İtikat, keramet taraftarı olanlar cahildir ve cahilin de hayvandan farkı yoktur. Mahlûkattan insan olunmaz, insanlar ancak kemaletle insan olur. Hakk'ın emri rızasına uygun kemaletli insanlar insani kamildir.

İtikat, keramet ve mucizat, şeriat, tarikat ve marifet ile gelmiştir. Bu yolda olanların işlekleri, sürekleri şer ile hayırdır. Böylesi insanlar insanlığını ispat edemez. Hayır ile şer her ikisi bir arada olursa insanlar yol azgını olur ve insanlar doğru yola gidemezler. Yolu bozan şerdir, hayır da şerri affediyor. Af olmayacak kl yol doğru olsun. Şer atılmadığı için şeriat, tarikat, marifetle gelenler yanlış yola girdiler ve doğru yolu bulamadılar, bunları doğrultacak olan hakikattir.

Affedenlerin devri tamam oldu, devir hakikat devridir. Hakikat dört ile beşi birbirinden ayırıyor. Dört ile beş ruhlardır. Dört olan ruhlar; ağaçların, otların, hayvanların ve âdemlerin ruhlandır. Beşinci ruh gerçek insan olanların ruhudur. İnsanların ruhuyla gelen hayvanlar da vardır ve bunlar; koyun, turna ve alabalıktır. Bunlar diğer hayvanlardan ayrıdır. Hakikat dört ile beşi birbirinden ayırdıktan sonra, insan kalıbında ve vücudunda olanları seçip alıyor. Hakikat kalıbında ve vücudunda olanlar ancak hakikat kapısından içeri girebilirler, başkaları giremez.

Hakikate girenler karıştırıcı değillerdir. Karıştırıcılar kırktır, ancak biri noksandır; 19 tanesi sağda, 20 tanesi de soldadır.

Biri fazla olduğu için daima kuvvet soldadır. Bunlar daima şer taraftarıdır ve bunun için şer meydan almıştır. Aslında bunların tamamı 41 olmalıdır ki terazinin mizanı doğrula: Terazi iki gözdür, bir ortadaki mizandır. Yirmisi sağda yirmisi de solda olmalı ki, her iki tarafın ağırlıkları bir olsun ve eşitlensin. Yirmilerin arasındaki "bir" (mizan) hakimdir. Hakim kanun üzerinedir ve bu nedenle aralanna karıştıncılar giremez.

Bir hakikattir ve hakikat de birde ispat olur. Bir kırkı falan tanımıyor, cümlesi bir için birdir. İki yoktur, iki oldu mu aralarına şer girer. Cümlesi bir sözdedir ve sözleri de, özleri de birdir. Bir baştır, iki ise leştir ve leş de başa bağlıdır. Baş, leşi kendine bağlaması için kanun lazımdır. Kanunsuz leş daima iki olur, iki ise ayrımcılık ve bölücülüktür. Ayrımcılık ve bölücülük (tefrikat) zulüm ve hakarettir, şerdir. Eğer baş kanunlu olursa, vücut da kanunlu olur. Kanun ikiyi birleştirir bir yapar, kanun mizandır, adalet ve hakimdir. Dünyanın hakimi ve kanunu olmadığından başlar, leşler, vücutlar birbirine düşman olmuştur. Çünkü ekseriyeti şerre tabidir, bildiği gibi doldurup boşaltıyor. Başın kanunsuzluğundan sürekleri, işlekleri ve yolları hep şerdir. Üçlerin devrinden bu ana gelinceye kadar katmış karıştırmıştır ve hâlâ da karıştırmaktadır. Üçler şeriat, tarikat ve marifettir. Dördüncüsü hakikattir ve hakikat doğrudur. Doğru olan ve doğruluk Hakk'ın emri rızası iledir. Hakikat kanun, adalettir ve birdir. Başı, leşi ve vücudu kanunla yoğrulanmış kürrede pişip hellolmuştur (kıvam). Beşlerden diploması vardır, sağı solu birdir ve sağı solu tanımıyor. Üçlerin, beşlerin, yedilerin ve kırkların sağı solu vardır ve bunlar dünyada seçilmiş baş olmuşlar. Diğer milletler ise leştir. Bunlar leşle birleşip bir olamamışlardır. Leşi kendi hükmüne almak için de kanun lazımdır.

Kanunsuz baş kendi kanununu kendi hükmü üzerine yürütmüş, sebebi sorulmamış, sadece edeni (suçluyu) göz önüne almıştır. Sağı, çürüğü, haklıyı, haksızı birbirine katmış karıştırmış

ve hükmünü icra etmiştir. Bunların icra ettikleri kanun, adalet ve verdikleri hüküm Hakk'ın emri rızasıyla değildir. Bunlar her konuda kanunsuz, rızasızdırlar. Hükümdarlıklarına güvenerek hükmünü icra etmişler; yalan, yanlış yola, işleğe, süreğe gitmişlerdir. Bunların içlerinde ikisi yalan, biri de yanlıştır. Yalan şeriatla marifettir, yanlış da tarikattır. Tarikat yalana uyarak yanlış yola gittiğinden yanlıştır. Şeriatın da şerri ve kötülüğü atılmadığı için yalan, yanlıştır. Marifetten gelen baş, tarikattan gelen başın izahatını vermiş, nişanelerini göstermiş olsa da, ismini açıklamadığından dolayı sözleri yalana çıkmıştır. O başın millete verdiği izahat (açıklama) ve nişaneler başka şeylere yorumlanmıştır. Tarikatı kendilerine düşman olarak gördükleri ve tanıdıkları da yalandır. Hakikat bütün bunları doğrultacaktır.

Bunların doğrulanması ancak ana yollarıyla mümkündür. Ana yolları Allah'tan gelen yoldur ve bu yol ikiye ayrılmış olup, biri Havva ana, biri de Naciye ana yollarıdır. Tarikatla marifet Naciye ana yolundan gelmiştir. İbrahim'de yol ikiye ayrılmış, bunlardan biri Hacer ana, birisi de Sara ana yollandır. Marifet Sara anada, tarikat da Hacer anada birbirinden ayrılarak devam etmiştir. Şeriat yolu da Havva ana ile ayrılarak sürmüştür. Şeriatla, tarikat Hacer ana yoluyla Kureyş'e kadar gelmiş, Kureyş'te de ana yolu ikiye ayrılmış; biri Kureyşi Ümeyye, biri de Kureyşi Haşimiye yollarıdır. Yollar gele gele Muhammed'de birleşmiştir. Muhammed şeriat, Ali de tarikattır. Muhammed'den sonra Muhammed'in yerine Bekir oturdu. Bekir şeriat oldu, ancak şeriatla tarikat birbirinden ayrılmadı. Böylece şeriatla tarikat sürgün olan Muaviye'ye kadar geldi. Muaviye'de yol iki oldu. Muaviye şeriattır, Ali de tarikattır.

Tarikat Naciye yoludur, şeriat da Havva yoludur. Dünyanın iptidasından (başlangıç) bu ana gelinceye kadar bütün kuvvet şeriatla marifettedir. Şeriatla marifette olan bu kuvvet kırkların solunda olan yirmilerdendir. Ekseriyeti (çoğunluk) bunlardan

ve bunlara bağlı olanlardan olduğu için terazileri mizansızdır. Mizansız terazinin de solu daha kuvvetlidir. Kırklar kırktır, kırk bir değildir. Bir mizandır ve hem de kırkların başıdır. Baş olmadığından leş hükümsüzdür, leşin hükmü baştadır. Baş olmadığından leşin hükmü başka başlardan alınmıştır. Baş dünyanın hükümdarıdır ve hükümdarlar da dünyanın devresine tabidir. Çünkü dünya devri daimdir, döne döne, devirden devire teslim olur. Devrin hükümdarlarının çoğunluğu zalim olur. İçlerinde bazıları ne zalim ne de mazlumdur, orta hallidir, bazıları da mazlumdur. Zalim olanlar kırkların soludur, diğerleri de kırkların sağıdır.

Devri daim devam ede ede sonu devri kaimdir. Kaim bir'dir ve hakikattir. Bir; sağı, solu, hakkı, nâhakkı, faniyi, bakiyi birbirinden ayırıyor. Ana yolundan gelenleri, şeriatı, tarikatı, marifeti birbirinden ayırıyor. Tarikatla hakikat bir asılda olduğu için bunların soyları, nesilleri biridir. Şeriatla da marifetin asılları birdir. Şeriat Allah, marifet de İsa'dır. İsa Allah'ın ruhu olduğu için soyları, nesilleri birdir. Şeriat ateştir, narı nurdur. Tarikat sudur, marifet rüzgâr ve havadır, hakikat topraktır. Şeriat Allah'dır, yakıcıdır; tarikat Muhammed'dir, sudur, akıcıdır, su aka aka derya deniz olur. Marifet İsa'dır, hava ve rüzgârdır, esicidir, tipidir, borandır ve hayattır. Şeriat, tarikat, marifet dünyada hazır ve mevcuttur. İşlekleri, sürekleri, hal ve hareketleriyle ne yolda olduklarını bildirmişlerdir.

Hakikat yedidir, bunlar dört kalıp üç noktadır. Kalıpları: ateş, toprak, su ve havadır (rüzgâr). Noktaları: can, canan ve çobandır. Şeriatla marifet dört kalıp bir noktadır ve noktası da candır. Tarikat, dört kalıp iki noktadır ve noktaları can ile canandır. Çobanı olmadığı için şeriat ile marifete esir olmuşlardır. Tarikatın çobanı hakikattir. Hakikatte iki çoban vardır; biri baki, biri de fanidir. Hakikat her iki tarafın mallarını çobanlarına verir ve birbirinden ayırır. Bu çobanların ve yolların biri selamettir biri de kıyamettir.

Bu dünya perde perdedir, binlerce kez dolmuş, boşalmıştır. Bulunduğumuz bu perde son perdedir ve bu perdeden başka bir perde yoktur. Baki dünyası bu son perdede olduğu için selametle kıyameti birbirinden ayırıyor. Selamet olanlar bu son perdede baki dünyası ile geldiklerinden dolayı bakinin malıdır ve baki dünyası da malına sahiptir.

Kanun ve adalet Hakk'a mahsustur. Hakk hakimdir ve hakim kanun ve adalet üzerine sağı çürüğü, haklıyı haksızı birbirinden ayırır. Haklıya dost, haksıza düşman olur. Haklıyı tutar ve haksızı atar. Çünkü yol, kanun ve adalet üzerine olduğundandır.

Kanuna ve adalete uygun olanlar Hakk olur, olmayanlar Hakk olamaz. Kanun yoldur, yol da kanundur. Hakk'ın emir ve rızası da yol üzerinedir. Kanun üzerine olan bu yolun bir tarafı ikrar, diğer tarafı da imandır. Bu yoldan gelenler bâkidir ve rahmet deryasından nur yoluyla Hakk'ın emri rızasıyla dünyaya gelmişlerdir. Dünya bir imtihan dünyasıdır ve Hakk'ın emri rızasına bağlıdır. İmtihanı verenler ebedî olur, vermeyenler ebedi olamazlar. İmtihanı verenler "Güruhu Naciye"dir. Bunlar Hakk'ın emri rızası ile gelmişler ve rızaya tabidirler. Rıza hakimdir ve hakimin başındaki tacı da namusu ve kanaatidir. Vicdanı da kalbindeki kanundur. Hakimin bir tarafı ikrar, diğer tarafı da imandır. Nefsini kendine kul edenler ancak hakim olur, etmeyenler olamaz. Hakim edep, hayâ, namus, vicdan, yol, erkân üzerinedir.

Erkân cezadır. Hakimlerin verdiği ceza affedilemez, eğer ki affedilirse millet azgın olur, yolsuz olur. Hile ile milleti azdıranlar kanunsuz, adaletsiz olan hükümetlerdir. Cezayı affediyorlar ve affettikleri için de Hakk ispatlanamadı. Bu nedenle Hakk bu kanunsuz ve yolsuzlardan ayrıldı. Böylece Hakk batıl oldu, batıl da Hakk oldu. Esasen Hakk batıl olmuyor, kanunsuzlar kendilerini batıl etmişlerdir, kendilerinden haberleri yoktur. Neden zu-

lümat deryası, zulümat namını almış; kanunsuz ve adaletsiz olduğu içindir. Fani dünyası neden fani adını almış; kanunsuz ve adaletsiz olduğundandır. Kanunsuz ve adaletsiz olanlar mukadderata tabidirler ve takdirleri de Allah'tır. Dünyasını doldurmuş, boşaltmıştır. Bu son dünyayı da boşaltacaktır. Bu son dünyanın içinde bâki dünyası vardır ve aralarında da ikrar vardır, iman da şahitleridir. Şimdiyse ne yapacağını şaşırmıştır; afet ve tufan etmektedir. Her ne zulmü hakaret etmiş olsa da kendine etmiş olur.

Hakk sahibi, dava sahibi vardır, meydana gelecektir.

Yol erkândır, erkân da yoldur ve bunlar birbirinden ayrı değildir, birdir. Yol hakimdir, erkân da kanundur, hükümet pirdir, hakim aynı zamanda rehberdir, köy muhtarı, kaymakamı, valisidir; hükümdar mürşittir, talip savcıdır. Talip, yolu erkân üzerine yürütmeyenlerden davacıdır ve hem de bunları memurluktan çıkartıp, görevlerine son veriyor. Böylelerini yol kabul etmiyor ve reddediyor.

Talip cümleden yücedir. Memur olanlardan talibe talip olanlar ancak memur olabilirler, olmayanlar memur olamaz. Memur olacaklar; dört okulu (kapı) okuyup tamam edenler, dede diplomasını alanlar ve nefsini kendine tabi ederek kul edenler ancak yola memur olabilirler. Ayrıca yola memur olanların talip tarafından seçilmesi gerekir. Anadan doğma ile insan memur olamaz. Anadan doğarak gelen "Evladı Resul" olanların pek çoğu talipleri ham olarak gördüler ve ham dediler. Bunu diyen evlatlar kendini tanımayanlardır. Evlat ne ise talip de odur ve birbirlerinden hiçbir fark yoktur, çünkü cümlesi de bir kapının malıdır. Ana bir baba bir olanların cümlesi taliptirler. Hakk ile alışveriş edenlere talip derler, etmeyenler talip olamaz. Hakk ile alışveriş edenler Hakk'a kul olup, emrine tabi olmalıdırlar. Çünkü Hakk kapısı ikrar kapısıdır ve iman da aralarındaki şahittir. Talip olanların cümlesi ikrara benddir ve iman da şahitleri-

dir. Talip olanlar yalanı doğruyu, haklıyı haksızı, sağı çürüğü birbirinden ayırıyor.

İkrara bent olanlar musahip, rehber, pir ve mürşit'tir. Bunlardan doğanlar ancak talip olabilir. Rehber, pir, mürşit yolun memurlarıdır ve doğruluk üzerine erkânı yürütmeleri gerekir. Bunlar talibi yola yolcu etmelidirler. Erkân Zülfikâr'dır, evliya olamaz. Evliya Fatıma'dır, Nebiyullah Muhammed, Veliyullullah Ali'dir. Muhammed rehberdir, Ali pirdir, Fatıma mürşittir. Mürşitten doğanlar talip olur, doğmayanlar talip olamaz. Talip evliyadır; evliya da İmam Hasan'dır ve yoldur. Yolsuz rehber, pir, mürşit olamaz. Yolsuz olan millet daima esirdir. Hangi millet olursa olsun yol lazımdır. Yol da erkânsız yürümüyor ve erkânı yürütenler de yola memur olanlardır. Memur olanlar o yolun hakimidir ve ancak mürşitten el alınırsa yola memur olunur.

Memur, yola yolcu olanları, terazi mizan üzerine haklıyı haksızı birbirinden ayınyor, terbiyesiz olanları erkânla terbiye ediyor. Terbiyesizi, namussuzu, vicdansızı, yolsuzu, ikrarsızı, yoldan düşkünü, nikâhtan düşkünü, kanun ve mizanla atılanı atıyor, tutanı da tutuyor. Memurda merhamet, hatır, gönül yoktur; yolun emri ne yolda ise, o emri icra etmeye mecburdur, etmez ise yoldan reddir. Yol taliptir, memurlar da taliptir. Talip Hakk'ın emrine talip olmuş; Hakk'ın emri ne ise onu icra etmeye mecburdur. Hakk hükümettir, hükümetin emrini icra etmeyen memur hükümete düşmandır. Düşman ise kanunu icra etmeyenlerdir.

Kanun, yol İmam Hasan'dır. İmam Hasan'ı pir olarak kabul etmediler, İmam Hüseyin'i kendilerine pir ettiler ve Muhammed Ali'nin yoluna memur ettiler. Doğru pir Hakk'tır, doğru olmayanın yolu yoktur ve yolsuzdur. Yolsuzun yolu zulümata dayandı; çünkü kanunsuz, hükümsüz olduğundan hükmü Ebubekir'e, Ömer'e verdiler. Bu nedenle de yol hükümsüz kaldı. Bunun asıl sebebi de İmam Hasan'ı yol olarak tanımadıkların-

dandır. Yol da pire talip oldu. İmam Hasan kanunun emrini icra edeceğini, şerre meydan vermeyeceğini, yola gelmeyenleri, yolsuz, kanunsuz olanları; yol, kanun ve erkân üzerine yola getirtip hüküm vereceğini söylediği için, İmam Hasan'ın emrini kabul etmediler. Meydanı İmam Hüseyin'e verdiler ve İmam Hüseyin de emir ne ise yolsuzun, olurun olmazın peşine, ardı sıra giderim ve yola getiririm dedi. Bunun üzerine İmam Hüseyin'in emrini kabul ettiler ve böylece bela meydanı açılmış oldu. Bu nedenle de ehlibeyt mukadderata esir, kul oldu ve kan dökülmeye başladı. Kanın dökülmesine sebep olan mukadderata meydan verendir. Mukadderat, ehlibeyti yoldan düşürdü, nikâhtan düşürdü, kan katile tabi ettirdi ve cümle fuşku fucuru işlettirdi.

Ehlibeyt bu fiilin faili iken, Allah, Muhammed, Ali'yi bir bilip, evlatlarından ayrılmadıkları için ellerindeki sermaye olarak kalan sadece bunlar olmuştur. Yol, İmam Hüseyin'in pirliğini ve Allah ile Muhammed'in verdiği emri kabul etmiyor. Çünkü bu emir Ali'yi şerre esir etmiştir ve Ali'nin tüm emeklerini suya verdirmiştir. Böylece Muhammed, Ali'nin yolunu da zulümata düşürdü. Nedeni de baba yolu olduğundandır, ana yolu olmadığındandır. Çünkü ana yolu hiçbir lekeyi kabul etmiyor. Ana yolundan hakikat gelirse, hakikat ana yolu üzerine olacaktır.

Yol, İmam Hasan ile Fatıma'dır ve ana yolu da İmam Hasan ile Fatıma'dır. Doğru yoldur ve bu yolda katiyyen yalan yanlış yoktur. Yalan yanlış babadır ve bunları doğuran da babadır. Baba yolu zulümat yoludur. Ana yolu nur yoludur; nur yolu namus, vicdan, erkân üzerinedir; lekesizdir, edep ve hayâsı olanların yoludur.

Edep iki bacak arasıdır; karı olsun, koca olsun edeplerini başkalarının önünde açarlarsa, nikâhları bozulur ve yüzleri kara olur. Bu derde derman yoktur, çünkü nikâh sahibi nikâhından vazgeçmiyor. Eğer nikâhından vazgeçerse Hakk'ı inkâr etmiş

olurlar. Böylelerinden doğan evlatlar piçtir ve haramdır. Haram en başta dokuz kadın, dört kadın, iki üç kadın alanlardan doğmuştur. Hakk birdir, nikâh birdir. Eğer ki bir insanın erkek evladı olmaz ise yol evlenmesine emir verebiliyor, çünkü kapısı kapanmasın, ocağı sönmesin diyedir. Bu emirden başka iki kez evlenmeye izin ve emir yoktur. İki yolunda olanlar nikâhtan düşkündürler; haramın, düşkünün yolları körlerin yollarıdır. Bunlar yoldan, izden azanlardır ve yolları zulümata düşmüş olanlardır. Yol sahibi, nikâh sahibi gelsin yol evlatlarını zulümat yolundan kurtarsın!

Zulümat, nefsten, hırstan ve tamahtan doğmuştur. Bunlar da buğdaydan ve hayvansal gıdalardan doğmuştur. Yalnız bunlar da olmazsa doğum olmuyor. Bunların da kanunu vardır, ancak icra eden yoktur. Bunlardan kanunu icra eden ve ettiren hükümdarlar hakimden korkanlardır. Bunlardan kanunu icra etmeyenlerin başkalarından korkuları yoktur. Çünkü hükümdarları da, hakimleri de azgınlara meydan vermiştir. Bunlar dünyada olan âdemleri ve hayvanları da azdırmıştır. Yüz bin nebi, veli gelse de faydasızdır. Çünkü gelen nebiler de veliler de buğday ve hayvansal gıdaları yediklerinden dolayı sözleri tesirsizdir ve sözlerinin bir hükmü yoktur. Ulu Divan kurulmayınca bunların hepsi de faydasızdır. Bu müşkülatları ancak Ulu Divan halledecektir.

Dünya düşman elinde olduğundan, insanları da hayvanları da birbirine düşman ettirmiştir ve dostu da düşman etmiştir. Çaresi sabretmektir ve sabırdan başka yol yoktur. Dünyanın başı Allah'tır, leşi (vücudu) dünyadır ve kanunsuzdur. Kanunsuz olanlar hem kendilerine hem de millete düşmandır. Çünkü mukadderat, takdir dünyasıdır. Bu dünya cebri kuvvet üzerine kurulmuştur, merhameti ve insafı yoktur. Öldürücü, kırıcı, yakıcı, namussuz, vicdansız, yalan, talan, zina, isnat, buğzu adavet, fuşku fesat dünyasıdır. Bu dünyada tarafsız olanlar ve kimseye

karışmayanlar ancak kendini kurtarabiliyor. Bu dünya hiç kimseyi evinde rahat bırakmaz ve bir şekilde bir oyuna getirip sokar. Dünyanın evveli zumadır, dünyanın gaydasında oynamayanlar deli divanelerdir. Aklı olanlar kendilerini deli divaneliğe vurur, çünkü kendini ancak bu şekilde kurtarabilir. Deli divanelikten başka kurtuluş yolu yoktur. Bir kurtuluşu da bu yolda bu dünyaya tabi olanlarla evlenmemeli yahut evlenirse de karının sözünü (ya da kocanın sözünü) kaale almamalıdır. Doğruluktan hiçbir zaman ayrılmamalıdır. İşte insanın da, dünyanın da durumu ve sonu budur.

Allah önce melekleri yarattı, sonra da Âdem'i yarattı. Allah meleklere Âdem'e secde etmeleri için emretti. Melekler de Âdem'e secde etmeye başladılar. Ancak içlerinden Tauz'u Melek secde etmedi, çünkü özünde benlik, gurur ve kibir vardı. Bunun üzerine Cenabı Allah Âdem'e secde etmeyen Tauz'un boynuna yalan (lanet) halkasını taktı ve divanından sürgün ettirdi. Bu nedenle de sürgün olan Tauz, Âdem'e düşman oldu. Cenabı Allah Âdem ile Havva'yı cennete gönderdi ve cennetin kapılarında bir de yılan deliğini bıraktı. Tauz'u Melek de dolu olan kin ve nefretle oraya geldi; boynundaki yalan halkası, yılan oldu ve Tauz'u içine aldı. Böylece Tauz yılan olarak o delikten cennete girmiş oldu. Cennette buğday tarlasının başında bir ağaç vardı, Tauz çıkıp ağacın başına oturdu. Bu arada da Havva tarlanın başına geldi. Tauz, Havva'yı yalanla kandırdı ve Havva buğdayı yedi. Bu kez Havva Âdem'i inandırarak buğdayı yedirdi ve böylece cennette Hakk'tan emirsiz buğdayı yediler ve birbirleriyle de cinsel ilişkiye girdiler. Bu sebepten Cenabı Allah da bunları Tauz gibi sürgün ettirdi ve bunlar dünyaya geldiler. Âdem çok ağladı, yalvardı ve tövbe etti: "Ben ve benden doğacak evlatlarım emirden dışarı çıkmayacağız" diye ikrar etmiştir. Allah Âdem'in verdiği sözü ve ikrarı kabul ederek Âdem'i affedip dünyaya halife etmiştir.

Yalan Tauz'dan zuhur etti; Tauz da yalanla Havva'yı, Âdem'i kandırdı ve kendisi gibi sürgün ettirdi. Tauz Âdem'den gizli idi, ancak Havva'ya aşikâr idi ve Havva'nın yanındaydı. Havva, Tauz'un emriyle Âdem'in hiçbir sözünü dinlemiyordu. Bu nedenle Cenabı Allah da Naciye'yi Âdem'e eş olması için gönderdi.

Naciye'nin ismi cennette "Nûn"dur ve Şit'in (Naci) ismi de cennette "Elif"tir. Elif ile Nûn birleşti. En Naciye ismiyle dünyaya Allah'ın emriyle gelmiş oldu. Ancak Havva, Âdemi bir şekilde aldatarak, üzerine kadın (eş) almayacağına dair söz alarak, ikrar ettirdi. Âdem de ikrarını bozmadı ve Naciye'yi almadı. Naci de uydurmayla Âdem ile Havva'dan zuhur etmiş gibi oldu ve böylece Elif (Naci) Âdem'in oğlu oldu ve ismini de Şit koydular.

Allah emriyle geleni Âdem ile Havva'ya kul esir etti. Emir ile gelenleri emirsizlere esir, kul etmek yanlıştır. Emirsizleri emirlilere kul etmediğinden yanlıştır. Eğer emirsizleri emirlilere kul etmiş olsaydı, emirliler emirsizleri kendileri gibi Allah'ın emrine tabi ve kul ederlerdi. İşte Allah'ın yanlışlığı buradadır ve yalanı, yanlışı yaratan doğuran Allah'tır. Allah'ın da ana yolu vardır, insanları anasız yaratmış, var etmiş, bu yalan yanlıştır. Muhakkak ana lazımdır, çünkü ana tarladır, baba da tohumdur. Tarlada olan mahsul ve ürünler tohumdandır. Tohumu yeşillendiren, canlandıran da sudur, yağmurdur ve Allah'ın emriyledir. Dünya yalan, yanlış üzerine kurulmuştur ve yalan yanlış da birbirine düşmandır. Dünyada olan âdemoğullarında yalan söylemeyen var mıdır? Yanlış yola gitmeyen var mıdır? Cümlesinde de yalan yanlış vardır. Doğru vardır ancak yalanın ve yanlışın elinde esirdir ve doğru da yanlışın içindedir.

Allah'ın iki yolu vardır; biri doğum yolu, biri de yaratılış yoludur. Yaratılış yolu baba yoludur, anası yoktur ve yalandır. Doğuş yolunun anası vardır, ancak hem doğrudur hem de yanlış-

tır. Bunlar birbirine karışa karışa İbrahim'e kadar geliyor. İbrahim'de Sara yalandır, Hacer doğrudur ve İbrahim de yanlıştır. Yalanla yanlış İsmail'den Muhammed'e geliyor. Nûn (Naciye) Muhammed ile Hatice'den doğuyor ve ismi de Fatıma'dır, doğrudur. Elif de (Şit) Ebu Talip ile Fatime'den doğuyor ve ismi de Ali'dir, hem doğru hem de yanlıştır. Fatıma ile Ali'yi birbirine verdiler. En mim Hatice'dir, Dal Muhammed'dir. Cim de dala vurdu Ced oldu. En ile Ced'i birleştirdiler ve "Enced" olmuştur. Doğru ile yanlış Enced'de doğmuş ve ana yolları Enced'dir. Yaratılış yolu Muhammed'den doğmuş, Ebubekir, Ömer, Osman ve Muaviye'dir. Bunlar yalan dil ile Müslüman oldular. Yalan bunlardan zuhur etmiş ve yalandırlar. Muhammed de bunların yalan diline inandığından yanlıştır.

Dünyada yalan söylemeyen yoktur ve bunlar yalanın, yanlışın başıdırlar. Yalan, yanlış dünyanın sonuna kadar devam ediyor. Bu dünyadan başka bir dünya daha vardır. Yalanı, yanlışı, doğruyu o dünya birbirinden ayırır. Dünyanın en başından almıyor, dünyanın ahiri Muhammed olduğundan seçimde Muhammed'i alıyorlar, çünkü ispat Muhammed ile İbrahim'dedir.

İbrahim'in biri Sara, diğeri de Hacer olmak üzere iki karısı vardır. Bunlardan doğanlar yalanı, yanlışı ve doğruyu birbirinden ayırıyorlar. Muhammed'in de iki karısı vardır; birisi Ayşe'dir, Ayşe'den evlat olmamıştır ve Ayşe Ebubekir'in kızıdır. Ebubekir, Ömer, Osman, Ayşe evlat olamazlar. Çünkü seçim evlat üzerinedir. Diğeri Hatice'den doğan Fatıma vardır, Fatıma'dan doğan Hasan, Hüseyin ve bunların evlatları vardır. Onun için Fatıma kuluna doğuş kulu derler. Fatıma'dan doğup gelenlere "Evladı Resul" derler ve Evladı Resul'e tabi olanlara da talip derler. Bunlar da birbirinden ayrı değillerdir ve birdirler. Allah, Muhammed, Ali'nin emrinde olduklarından dolayı ayrı değildirler. Ayrı olanlar dil ile Muhammed'e dost, Ali'ye düşman olanlardır. Dil ile Muhammed'e dost olanlar kalpte

düşmandırlar. Muhammed, Ali'nin emrinde olmadıklarından sözleri de, özleri de, yolları da, yüzleri de yalandır. Yalanı başta Allah yaratmıştır. Çünkü yalan Tauz'u Melek'tir, Âdem ile Havva'dır. Yalan Muhammed, Ali'nin emrinde olmayanlarda son bulur. Yanlış da Allah'ı var etmiş olan Şit ile Naciye'dir. Yanlışın sonu Muhammed, Ali'nin evlatlarının emrinde olanlarda son bulur. Bu iki kul da Muhammed'in evlatlarıdır. Allah'ın emri, durağı, mekânı Muhammed'dir ve ispatı da Muhammed'dir. Allah ile Muhammed birbirinden ayrı değildir, birdir. Allah'ı arayanlar Muhammed'e tabi olsun, Muhammed'i arayanlar Muhammed'in evladına tabi olsun, evladını arayanlar da evladına tabi olanlara tabi olsunlar.

Allah'ın ispatı evlada tabi olanlardadır, çünkü Allah'ı onlar var edip gösteriyorlar. Gösterilen Allah yanlış olanların ve doğru olanların Allah'ıdır. Yaratılmış olan yetmiş ikilerin Allah'ının ispatının ise Ebubekir'de aranması gerekir. Ebubekir ve Ebubekir'e tabi olanların gösterdiği Allah yalancıların Allah'ıdır ve babadır, yani "Ebcet'tir." Ebcet yolsuz, kanunsuzdur; anası yoktur, karısı yoktur. Ömer, Ayşe anadan doğmadı ancak Muhammed'e tabi olmuş ve evlat olmuştur. Yani babası Muhammed olmuştur. Bu nedenle babanın yolu yoktur, yol anadır ve doğuş anadır. Evlat anada ispat olur ve her evladın bir anası vardır. Anası olmayan yalandır ve yalan olan meydanda sahipsiz kalanlardır. Evet Allah vardır ve yeri göğü yaratan Allah'tır, Allah'ın ispatı doğuştadır. Doğuş Encet'tir, yaratılış ise Ebcet'dir.

Bu iki yoldur ve bu yollar İbrahim'le Muhammed'de ispat olur. İbrahim'in iki kolu var, biri Muhammed, biri de İsa'dır. İsa babasız doğmuş ve İsa kendini Muhammed'de ispat etmezse yalandır. Muhammed de kendini Ali'de ispat etmezse yalandır. Ali de kendini talipte ispat etmezse yalandır. Talip de kendisinin yolda doğduğunu ispat etmezse yalandır. İkrar, imanda kendilerini Fatıma'nın kapısında bir tarafında kol, bir tarafında

da talip olduğunu ispat etmez ise yalandır. Kapı da kendini Allah'ın emriyle kılınan nikâh ile Ali'nin anahtan ile açıldığını; kol ile talibin de Fatıma'nın kapısından doğup dünyaya geldiğini ispat etmezse yalandır. Fatıma da kendini yer, gök yok iken rahmet deryasında cümle ervahi nur ile birlik olup var olduğunu ispat etmez ise yalandır. Rahmet deryasında cümle ervahi nur yoluyla Allah'ın emriyle kılınan nikâh ile Kubbeyi Rahman'a geldiğini; Muhammed'in anahtarı ile kubbenin kapısının açıldığını; Allah'ın emriyle Kubbeyi Rahman'dan cennete geldiğini; cennette Fatıma'nın isminin Nün, Şit'in isminin de Elif olduğunu; Allah'ın emriyle Naci ve Naciye ismiyle dünyaya geldiklerini ispat etmezlerse yalandır. [Kuran'da Nûn vel Kalem: 68. sure olan Kalem suresinde yazılıdır ve Kalem Elif'tir.]*

Cennette Âdem bir kubbenin önüne geldi ve Âdem'e bir nida geldi: "Kapı'nın üzerindeki yazıyı oku! Kapı o zaman açılır." Âdem yazıyı okudu: "Lâ ilaha illallah Muhammeden Resulullah." Ancak kapı açılmadı. Bu kez içeriden bir nida geldi: "Ya Âdem sen bu kubbenin anahtarı değilsin!" diyerek anahtarı içeriden okudu: "Lâ ilahe illallah Muhammeden Resulullah Ali'yyün Veliyullah Fatıma'yı Mûrşîdi Kâmillullah" deyince kapı açıldı. Âdem girmek istediyse de içeri giremedi, sadece kapıdan içeriye baktığında; tahtta bir sultanın oturduğunu gördü. Âdem sordu: "Başındaki taç nedir? Atam Muhammed'dir, belindeki kemerin? Ali'dir, kulağındaki küpelerin? Hasan ile Hüseyin'dir, yanında olanlar? Ervahi nurdur ve kol taliptir", dedikten sonra Âdem'e "Sen buranın malı değilsin, var git malını ve geldiğin yeri bul!" dedi. Âdem de kubbede gördüğünü ve duyduğunu doğru söylemezse yalandır. Kubbe Muhammed'in karısı Hatice'dir, anahtarı Muhammed'dir, tahtta oturan Fatıma'dır ve Fatıma da Hatice'den doğmuş kızıdır. Muhammed kızını Ali'ye vermiştir. Rahmet deryası, kubbeyi rahman, cennet, cümle ervahi nur olanlar, Muhammed, Ali, Hasan, Hüse-

yin, kol, talip hepsi de Fatıma'da mevcuttur. Cümlesinin de ispatı Fatıma'dır ve Fatıma dünyanın sonunda gelecektir. Fatıma nur dünyasının kapısıdır.

Rahmet deryasında Fatıma'da mevcut olan ervahi nur olanlar, dünyada kendilerini Hakk'ın emriyle ispat ettikten sonra, tekrar talip ve kol yolu ile Fatıma kapısından nur dünyasına gideceklerdir. Kapıdan gidenler doğrudur, gitmeyenler ise yalandır.

İnsanlar eğer kendilerini dünyada tasdik ve ispat etmezlerse yalandırlar. Dünya insanların, velilerin, nebilerin, evliyalann, gerçek erenlerin, Allah'ın ispatıdır. Dünyada tasdik, ispat olmayanlar yalandır, tasdik ve ispat olanlar doğrudur. Doğru olan insandır, yalan ise mahlûkattır. Ölüler dirilmez, fanidir ve baki değildirler.

İnsanlar özünü alçağa indirmeli, yani turap etmeli, nefse kötü demeli ve kesinlikle uymamalı, emirsiz ve kanunsuz olanları kötü görmeli, söyleyeceği sözü iyi düşünüp (kürrede pişirip) öyle söylemeli, çirkin sözler söylememeli, çünkü çirkin sözler insanlara düşmandır ve yalandır. Hakk'ın emriyle söylenen söz dosttur ve rızadan gelen sözdür. Güler yüzlü, tatlı sözlü, doğru özlü ve doğru yüzlü olunmalıdır. Çünkü güler yüz, tatlı söz ve doğru öz aynen temiz, güzel bekar kız gibidir, kim sevmez ki!.. Namusa sadık, vicdana sahip olanlar Hakk'ı kendinde görüp, Hakk'ın emrinden çıkmayanlar, aslını, neslini, nesebini Hakk bilip, rızadan çıkmayanlar kendilerini dünyada tasdik etmiş ve insanlığını ispat etmişlerdir. Bunu yapabilenler daima doğrudurlar, tasdik ve ispat etmeyenler de yalan, yanlıştırlar.

Her iki tarafın ispatı baştadır. Havva anaya cennette Tauz'u Melek vahiy götürerek yalanla Havva'yı kandırmıştır. Bu nedenle yalan Havva anada ispat olmuştur. Hakk'ın emriyle gelen vahiy Naciye anaya gelmiştir. Çünkü Naciye'nin kubbeden ve cennetten dünyaya emirle geldiği ispat olmuştur. Bu yollar

kendilerini doğuşta ispat ediyorlar. Bu yollara memur olanlar yalan, yanlıştırlar. Çünkü bunları memur edenler yalan, yanlış olduklarındandır. Nedeni de dünyaya gelenlerden emirlilerle, emirsizleri birbirine kattığı için yanlıştır. Doğruya esir olan yollar daima doğrudur.

Bu yollardan biri zulümat yoludur, biri de nur selamet yoludur. Selamet kubbe yoludur. Ancak kubbe yolunu kaldırdılar, yerine cennet, cehennem yolunu kurdular. Bu sebepten doğru yanlışa tabi olduğu gibi yanlış da yalana esir olmuştur. Yalanın yolu da zulümat, kıyamet yoludur. Bu iki yol birbirinden ayrıdır ve bu yollardan gelenler de birbirinden ayrıdırlar. Dünyanın sonunda Ulu Divan kurulduğunda, bunları birbirinden ayırır ve herkesi kendi dünyalarına verir.

VÜCUT ve RUH

Bir vücutta biri ruh biri de can ve kan olmak üzere iki yapı vardır. Kan (B) harfinden alınan maddedir ve (B) harfi yemek, içmek üzerinedir. Bu kan, ekmekten, hayvanın eti, sütü, yağı gibi hayvansal gıdalardan ve her türlü nebattan alınan kandır. Yiyecek ve içecekler evvela ağızdan ve boğazdan mideye gidiyor; mide değirmeninde öğütüldükten sonra bağırsaklardan süzülen kan dalağa, dalaktan da karaciğere, karaciğerden de kan deposu olan kalpte toplanıyor. Mideden süzülüp gelen kanın kan yolları vardır (damarlar). Kan yolları karaciğerde kan deposuna dökülüyor. Kan deposunda damarlarla akciğere, akciğer vasıtasıyla başta olan beyine pompalanıyor. Beyin vücutta olan kan damarlarının taksimatıdır ve taksimat beyindedir. Beyinden damarlara kan veriliyor. Verilen kan akciğer vasıtasıyladır. Akciğer tulumba ve körük gibidir. Her soluk alıp verdikçe vücuda yarayan temiz kanı beyine veriyor. Yaramaz kirli kanı alıp çöplüğe döküyor. Yenilen ve içilen maddelerden kan ve vücut için başka maddeler alındıktan sonra geri kalan artık maddeler çöplük kapısından dışarıya atılır. Dışarıya ve çöplüğe

atılan bu artık maddeler gübre olarak tarlalara dökülüyor. Tarlalara dökülen bu artık maddelerden beslenip büyüyen nebatatları, sebze ve meyveleri tekrar yiyip içiyoruz ve böylece bir devriyat şeklinde yaşam devam edip gidiyor.

Yenilen ve içilen maddelerin helalı var, haramı var; emirlileri, emirsizleri var; vücuda yarayanı, yaramayanı var ve bunlar birbirinden seçilemeyen maddelerdir. Vücut insanlar için lazımdır; hem dünyada, hem ahirette, hem de Ulu Divan'da lazımdır, çünkü vücutsuz insanlar kayıptır. İnsanlar kendilerini vücutla ispat edebilir; insanları tanıtan, insana insanlığını bildiren, menzile erdiren vücuttur. Vücut insanlara bir mekândır. Bu nedenle mekâna bekçi olunmalıdır. Haramileri mekâna bırakmamak gerekir. Eğer bir vücut haramilerin mekânı olursa o zaman vücut mekânsız kalır ve kendini kaybetmiş olur. İnsanın kendisini kaybetmemesi için yediği gıdaların, maddelerin vücuda yarayanlan, yaramayanları iyi seçilmeli ve ona göre yenilmelidir. İnsan vücuduna yaramayan gıdalar haramilere kuvvet veriyor ve haramiler yaramaz maddelerden kuvvet alıyor. Bu nedenle yarayan yenilmeli, yaramayan da atılmalıdır.

Vücudun binası yenilen ve içilen gıdalardan alınan besinlerden oluşur. Yapılan bina anne ile babanın vasıtasıyladır; baba maya, anne de süttür. Süte maya atıldığında nasıl yoğurt oluyorsa; insanlarda da babanın mayasının (meni) annenin yumurtasıyla döllenmesi sonucu, ana rahminde maya tutmuş olur ve kırk gün mayada kalır. Kırk birinci günü çocuk vücudu hasıl olmaya başlayarak, vücudun 366 azaları oluşur. Her çeşit gıdalardan alınan besinlerle vücudun binası meydana çıkar. Vücudun binası da kuvvetini topraktan, sudan, havadan ve ateşten almaktadır. Bu dörtlü olmazsa ekilen maya vücut tutmaz. Tarlalardaki ürünler nasıl ki su ile yetişip büyüyorsa, ana rahmi de aynen tarlanın suyu gibidir. Bunlar da yerden, gökten, güneşten, aydan, yıldızlardan kuvvet almaktadır. İşte vücut bunlarla

inşa edilip vücut binası halini almaktadır. Ayrıca vücuda gerekli olan kan da yine bunlardan oluşmaktadır. Vücudun neresine bıçak vururlarsa oradan kan çıkar; yerin de neresini eşerseniz eşiniz oradan da su çıkar. Bu nedenle vücut ile yer birdir. Allah Âdem'i topraktan yaratmış, yaratılması kader yazı üzerinedir. Yazılan vücudun binası ne ise Âdem'in yaratılmasının, binası da öyledir. Allah'ın emri neyhi, helalı, haramı vücut üzerinedir.

Bu nedenle vücudu kaybetmeyin, yakmayın, çürütmeyin ve öldürmeyin; oluru, olmazı, sağı, çürüğü, helalı, haramı birbirine katmayın. Bunları birbirinden ayırın; oluru, sağı, helalı alın; olmazı, yaramazı, çürüğü, haramı atın. Vücudunuzu Hakk'ın emrine uydurun. Hakk'ın emrine uymayan vücut haramdır, çürüktür, olmazdır. Bu sıfatta olanlann ruhu, canı hayvandır.

Can ölür ancak ruh ölmez. Ruhu mekânsız eden yanlış, yaramaz, olmaz, haram maddelerdir. Ruhu kalıptan kalıba sokan, insan kalıbından çıkaran haram maddelerdir. Bu maddeler insanlarda da var, hayvanlarda da vardır. İnsanların, hayvanların, sebzelerin, meyvelerin, tahılların, bitkilerin helalı, haramı vardır. Helalı, haramı birbirinden ayırmalı, eğer ayırmazlarsa dünyada olan insanlar, hayvanlar her ne olursa olsun azgın olur. Helalı, haramı en başta birbirine kattıklarından dolayı dünyada var olan insanlar, hayvanlar, cümle mahlûkatlar birbirine düşman olmuşlardır. Bunları birbiri ile dövüştüren, boğuşturanın sebebi var, o da gizlidir. Aşikâre olmadığı için kim olduğu bilinmiyor. Bilinen tek şey; hakimsiz, kanunsuz olan hükümdarlığına, kuvvetine güvenip dünyada olan milletleri azgın eden, birbirine düşüren, boğuşturan diktatörlerdir. Hakk'ın emrinde olmayan kanunsuz vücut hakimsiz, kanunsuz, adaletsiz olursa ölüme her an hazır olmaz mı? Vücudu öldüren yanlış, yaramaz, olmaz, haram maddelerdir. Helal, haram maddeleri birbirinden ayırmak için en başta dünyanın evvelinden alınmalıdır. Emirle gelen ve emirsiz gelen vücutların kimlere ait olduğu

meydana çıkar. Bu seçimde haklı, haksız, emirli, emirsiz hakimin divanında ispat olacaktır. Hakk'tan başka kimse bunları birbirinden seçip de ayıramaz.

Vücudu yakan, yıkan, çürüten, öldüren dışarıdaki haram maddeler; en başta yalan, isnat, gıybet, arada söz gezdirmek, onu bunu birbiriyle dövüştürmek, boğuşturmak, zina, şeytanlık, tevzirlik, yanlış yaramazlık, olmazlık, kin, buğzu adavet, hasutluk, cimrilik, onun bunun malını cebri kuvvetle veya hileyle almak, hak yemek, haksızlık yapmak, kadınların kızların namusuna göz dikmek, kem gözle bakmak ve tecavüz etmek, kız kaçırmak, küfür etmek, kavga etmek gibi hırsa, nefse, tamaha tabi olmaktır.

İçeridekl haram maddeler de insanın içerisindeki organları yakar, çürütür, harap eder ve öldürür. Bu haram maddeler de: Rakı, şarap, konyak gibi alkollü içecekler, sigara, esrar, eroin gibi uyuşturucu ve bağımlılık yapan maddeler, çay, kahve ve bunlara benzer maddelerdir.

Aynca vücuda düşman olan; hırsa ve nefse kuvvet veren maddeler: Keçi ve manda eti, sütü, yağı gibi ürünlerdir. Tamaha kuvvet veren maddeler de: Tavuk, kaz, ördek gibi kümes hayvanları ve ürünleridir. Nefse kuvvet veren hırs ve tamah olduğundan, bu gıdalarla beslenen insanlar nefsin, hırsın ve tamahın etkisi altında kalarak kötülüğe ve azgınlığa düşerler. Kötülerden ve azgınlardan doğanlar da aynı şekilde kötü ve azgın olurlar.

Bir de buğdayların içinde güzlük ve sarı baş olursa bunlar da seçilmelidir. Hangi buğday türü olursa olsun zamanında içinde biten güzlüklerin daha tarlada iken seçilmesi gerekir.

İşte vücuda zarar veren, yakan, yıkan, çürüten, harap eden ve öldüren bu yazdığım maddeleri içeride olsun, dışarıda olsun Cenabı Hakk haram buyurmuştur. Vücut Hakk'ın mekânı olduğu için Hakk kendi mekânındaki haram olanları çıkarmala-

rını emretmiştir. Haram maddeleri içeriden ve dışardan çıkarmayanların içi dışı Şeytan'dır ve de Şeytan'ın mekânıdır. Şeytan o vücuda her bir fuşku fucuru işletir; insanı rahat bırakmaz; boğuşturur, dövüştürür, hayvan sıfatına sokar; Hakk'tan uzak, ırak eder; kapı komşuya, anaya, babaya, kardeşlere, akraba taalluklara düşman eder. Düşman olanları vücuda almamalı ki, vücut rahat etsin. Hakk'ın emrinde olan vücut Hakk olur; Hakk olan vücutta Hakk hazırdır ve hem de Hakk'ın ruhudur. Hakk kendi ruhuna sahiptir. Vücut Hakk'ın ruhuna mekân olduğu için o can ölmez. Böylesi can vücuda tuzdur, direktir, hayattır; çürümez, yakılmaz ve ruha mekân olur. Böyle vücut daima sağ ve diridir; herkese ziyaretgâh olur. Çünkü Hakk'ın emrini tutmuş ve rızasında durmuştur. Hakk'ın emrini ve rızasını tutmayanların vücudu haramdır; şeytanın mekânıdır, çürüktür; ruhu Şeytan'ın ruhudur; sahipsiz, kanunsuz ve adaletsizdir; mukaddderata tabidir.

Takdiri Rabbani kanunsuz vücutlan sürgün ettirmiş ve kanunlu vücutları da sürgünlere esir, kul ettirmiştir. Sürgün eden de, esir eden de 72 millet 18 bin alemin vücutlarının başıdır ve vücutlara baş olanlar vücudun da emrindedirler. Her kötülüğe, bed muamelelere, fena fiillere, her türlü fuşku fucurlara, fesatçılıklara kuvvet veren, meydana veren baştaki vücuttur. Baştaki vücut da yer ile gökten, ay ile güneşten, yıldızlardan, gece ile gündüzden, toprak, su, hava ve ateşten kuvvetini almaktadır. Bunlardan alınan kuvvetle Takdiri Rabbani yaramaz vücutlara kuvvet ve meydan vermiştir. Takdiri Rabbani kanunsuz olduğu için verilen kuvvete tabidir; bunlarla asılları birdir ve aralarında fark yoktur. Takdir zulümat deryasından alınan vücutla dünya ve ahirete hükümdar olmuştur. Hükümdar olan vücut esir, kul olan vücutlara zulüm ve hakaret etmiştir ve hâlâ da etmektedir. Esir olan vücutlar için en iyisi sabırdır.

Dünya ruhlar için bir imtihandır ve imtihanları da vücutları-

dır. Ruhları tanıtan, bildiren, insanları, hayvanları birbirinden ayıran ve seçen vücuttur. Biri dünya, biri ahiret ve biri de Ulu Divan vücudu olmak üzere insanda üç çeşit vücut vardır. Bir insanda bu üç vücut olmazsa o vücut nardır ve nar olan vücut da takdire bağlıdır. Ulu Divan vücudu nurdur ve nur olan vücut da Hakk'ın emrine tabidir. Nur olan vücut esir olan vücuttur ve emirle gelendir. Nar olan vücut da sürgün olanlann, cebri kuvvet sahiplerinin ve hükümdarların vücududur. Bunların kanı (Y) harfinden alınan pis kandır. Pis kan da tarlalara dökülen çöplüklerden hasıl olmaktadır. Her ağız ve her vücut bir olmuyor. Yukarıda yazılanlarda biri zulümat yolu olan nar yolu var, bir de rahmet yolu olan aydınlık nur yolu vardır. Bu yollardan gelen vücutlar birbirine karıştığı için bunlardan doğanlar da bir olmuyor. Bu nedenle bunlardan yenilen, içilen, seçilen ağızda bir değildir. Pislikten doğan ruhlar yollannı şaşırmış, duman, sis, tipi ve boranda kalanlar gibidirler ve ne tarafa gideceklerini bilmiyorlar. Ruhları şaşırtan mukadderatta yazılan ve Takdiri Rabbani'den doğan ruhla vücuttur. Dünyanın vücudu da aynı takdirden doğanlar gibidir, bir asıldadır ve aslı, nesli, nesebi birdir. Dünyanın ve ahiretin vücutları kanunsuz, adaletsiz ve sahipsizdir. Bunların vücutları dağlarda yaşayan vahşi hayvanların vücudu gibidir.

Dünyanın canı, ruhu mahlûkat ve insandır; iki direk üzerine kurulmuştur, direğin biri şeriat biri de marifettir. Şeriat Azazül'dür, marifet Deccal'dır. Dünyayı birbirine karıştıran, boğuşturan Azazül ile Deccaldır. Bunlar yoktan yaratılan vücutlardır. Dünyanın sonunda bu fani dünya yok olacaktır.

Mukadderat da yazılanı takdire tabi etmiştir. Tabi olanlar da yularsız, gemsiz olanlardır. Yular kanundur, gem ise adalettir. Yuları, gemi olmayan vücutlar hayvan vücudu gibidir ve yok olan vücutlardır. Yuları, gemi olan vücudun da yularını, gemini başından alarak yularsız, gemsizlere tabi etmiştir. Her ne kadar

tabi etmişse de yularları ve gemleri yola bağlı olduğu için bâtın bunların yularlarını ve gemlerini başlarından aldırtmamıştır. Bu nedenle yol evlatlarına sahiptir. Bu yol var ile gelen yoldur ve ikrara, imana bağlıdır. İkrar yulardır, iman ise gemdir. Yular ve gem insanların kendi vücutlarıdır. Zahirde alınan yular ve gemin alanlara hiçbir faydası yoktur.

Ana yolları, yuları, gemi bunların vücutlarında bir sırdır. Yular ve gem insanların vücutlarına ve iradesine bağlıdır. Vücutları yola bağlıdır, yol pire bağlıdır, pir de yola bağlıdır. Yol Hakk'a bağlıdır. Hakk ise emrine ve rızasına bağlıdır, emir ve rıza da vücuda bağlıdır. Vücut rızaya bağlıdır; rızaya bağlanan vücut nurla, sırla, varla, yarla gelen vücuttur ve bu vücut yok olmaz. Bu vücudu yok etmeye çalışan vücudun kalbi hain, dili dosttur. Bir dost ikrarına ve dostuna hain olursa; o dost, vücudunu hükmüne almayan, kendisine düşman olanlarla ve düşmanla vücudunu dost eden sahte dosttur. Dünyaya uymuş ve dünyayı da kendine uydurmuştur. Yaratan bu dünyayı böyle yaratmış ve yaratılan dünya da kendi vücududur. Bu vücut dili dost, kalbi hain olan vücuttur. Gelen vücutları yalan dil ile kendine bağlamış, ondan almış ona vermiş, dünyada olan vücutları da birbirine salmış, düşman etmiştir. Düşmanı da dostu da birbirine katmış, karıştırmıştır. Dostunu kaybeden gerçek dostun; kalbi, kanı nokta olup, iman mührü ile mühürlendiğinden mührü bozulmuyor. Mührü bozulmayanlann defterleri aynıdır ve defterleri aktır. Takdiri Rabbani onun için de takdire tabi olmadığı için bu mührü bozamıyor.

Takdir 72 millet 18 bin alemin vücutlarını yapan, yoğuran baştaki vücuttur. Bu vücut cümle vücutların ana yoludur. Cümlesi bu yoldan dünyaya gelmiş, yapılan, yoğrulan kalıplara ruhları girmiştir. Bozulmayan vücutların ruhları ise cennetteki kalıplarına girmişler ve böylece dünyaya gelmişlerdir. Takdire tabi olanlar (fani) ile tabi olmayanlar (baki) dünyada birbirine ka-

rışmış ve bir olmuşlardır. Her ne kadar bir olmuşlarsa da kalıpları, ruhları birbirine uymadığı için birbirinden ayrıdır. Her iki tarafı da insan sıfatında olduğu için birbirinden ayırması kolaydır. Herkes işleğinde, süreğinde ve yolunda ispat olacaktır. Âdem sıfatında olan çok hayvan var; görünüşü âdem olanların vücutları birdir ancak ruhları ve canları ayrıdır. Bunlardan biri âdem ruhu ve canına, biri de insan ruhu ve canına sahiptir. Bunlar geldikleri ana yollarına bakılarak birbirinden aynlır ve geldikleri ana yollarından kendilerini tanıtırlar. Emirle gelen ruhlar ile emirsiz gelen ruhlar kendilerini sahip oldukları vücutla ispat ederler. Vücut insanların ispat yoludur; hangi anadan doğmuş ise anaları kendisinden doğanları tanır ve bilir. İnsan sıfatında olan hayvanlan, insanlardan ayırmak için süreklerine, işleklerine, yoluna bakılır; eğer işlekleri, sürekleri, hal ve hareketleri hayvanlarınkine benziyorsa hayvandır, benzemiyorsa insandır.

Hayvanlann içinde üç hayvan vardır ki bunlar diğer hayvanlardan ayrıdır; biri koyun, biri turna, biri de alabalıktır. Bunların ana yolları ayrıdır ve diğer hayvanlara karışmaz. Bu üç hayvanın asılları insanların soyundandır ve vücutları ayrıdır. İnsandan kaçan hayvanlar da vardır, kaçmayan hayvanlar da vardır. Bunların vücutları da bir değildir, ayrıdır. İnsanlardan kaçanlar dağlarda, ormanlarda yaşarlar, insandan kaçmayan hayvanlar da ahırlarda ve kümeslerde barınırlar. İnsanlardan kaçmayan bazı hayvanların eti helaldir. Sahiplerine bağlı oldukları için, sahipleri de bunlara bakıp emek verdikleri için bu hayvanlar etiyle, sütüyle ve her şeyiyle helaldir. Ancak bu hayvanlann içinde de helal olanları ve haram olanları vardır, bunları birbirinden iyi ayırt etmek gerekir. Bunlardan vücuda zarar verenler, vücudu sermayeden düşürmektedir. Sermayeden düşen vücut ikidir, biri dünya biri de ahiret vücutlarıdır. Sermayeli olan vücut üçüncüdür ve bu vücut Güruhu Naciye'nindir. Bu vücutlar sermayelerini dünyanın vücudundan alıyorlar. Dünyanın vücudu

hem ahiret hem de Ulu Divan'ın ve mahşer meydanının sermayesidir. Dünyanın vücudunda imtihan olan vücut; dünyada kendini kayıp etmediği için, kanuna uymuş, başka vücutlara girmemiş, ismini kayıp etmemiş, başka yollara gitmediği için imtihanını kazanmıştır. Kazanılan imtihan, sebeplerinin yüzünden düşmana esir olmalarındandır.

Emir alanlar ve esir olanlar kapıya kul, yola talip olanlardır. Kapı Fatıma, yol taliptir. Kul olan taliplerin vücutları Hakk, Muhammed, Ali'yi bir bilip onların evlatlarına talip olanlardır. Bunların rehberi, piri, mürşidi ve musahibi vardır. Bunlar dört kalıp bir vücuttur, bu dört kalıbın vücutları da birdir, sermayeleri ise taliptir. Bu dört vücut da aynı zamanda taliptir. Talip olmayan vücut yolsuzdur, yolu yoktur ve haksızdır; hakkı da yok, sermayesi de yoktur. Kapı da, kol da, yol da, Hakk da, Muhammed de, Ali de, Hatice de, Fatıma da ve bunlardan doğanlar da taliptirler. Hakk'ın emrine ve rızasına talip olup Hakk'ın emri ile dünyaya gelen vücutların hepsi de Hakk'ın emrine taliptirler. Hakk'ın emri bu vücutlara sermayedir ve Hakk ile alış veriş eden vücutlar bu sermaye ile alış veriş ederler. Talip olmak, alanlara da, verenlere de birer sermayedir. Alanlar ile verenler pazar meydanında kâr edenlerdir ve kazanılan bu kâr ile ahirete ve Ulu Divan'a giderler.

Vücudun sermayesi Evladı Resul'ün yolunda başını ve canını feda edenlerdir. Bunların vücutları Allah'ın emriyle ve Cebrail'in vasıtasıyla düşmanlara esir edilmiştir. Emir ile gelen Naciye'nin vücudunu, Havva'nın vücuduna esir etmiştir. Bu esir vücutlar Ulu Divan meydanında Allah'tan davacıdırlar. Esir olan vücutlara her ne zulüm, hakaret olmuş ise Allah'ın emriyledir; emirsiz değildir; mukadderat defterinde takdirle yazılmıştır. Yazılan yazılar dünyanın sonuna kadardır. Dünyanın sonunda Ulu Divan kurulacak ve bu davalar Ulu Divan'da takdiri yazandan da yazdırandan da sorulacaktır. Yapılacak sorgulama, yazılan

takdirin kanunsuz, namussuz, vicdansız olmasından dolayıdır. Kanunsuz olan vücut, kanlı, kenli, cebri kuvvet olup hiç kimseden korkusu olmayandır. Her türlü fenalıkta bulunur ve herkesi de bu fenalıklarla korkutur. Emirsiz olduğundan da yanlış, yaramaz ve olmaz oluyor. Takdire meydan veren kusurlu, kabahatli olur ve hem de kanuna mahkûmdur.

Takdire kuvvet veren Allah'tır ve takdir; yanlış, yaramaz olmaz, şeytanlık, fesatlık, tevzirlik, yalan, zina, hile, haksızlık, her türlü fuşku fucur, cebri kuvvet kullanmak, kanlı, kenli, zulüm, hakaret, fena fiiller, kötü haller, bed muamelelerin hepsi de Takdiri Rabbani'nin vücudundan doğmuştur. Fena işlekleri işlettiren, takdir ve takdirden doğan vücutlardır. Allah'ın emri ile şer eliyle mukadderatta takdir ile yazılan vücutlardır. Bunlar kanuna, namusa, vicdana mahkumdur.

Dünya esir devri üzerinedir. Her devrin bir hükümdarı var, takdirde ne yazılmış ise yazılanı icra ediyorlar. İcra olan iyilik ve kötülük üzerinedir. İcra olanların memurlan ayrıdır. Bu memurlar zulümat deryasından ve nur deryasından gelenlerdir. İyilik memurları iyiliği icra ediyorlar, kötülük memurları da kötülüğü icra ediyorlar. Gelen bu memurların yollan ayrıdır. Nurdan gelenlerin yolu cennetten geliyor, zulümattan (nar) gelenlerin yolu cehennemden geliyor. Cehennemden gelenleri cennete gönderdi oradan da sürgün olarak dünyaya geldiler. Dünyada çok ağladılar ve tövbe ettiler; Allah da bunların tövbelerini kabul ederek dünyaya halife etmiştir. Cennetten emirle gelenleri de halife olanlara esir, kul etmiştir. İyiliğe memur olanlar da kul, esir olanlardandır. Bunların memurluğunu tamam eder etmez ellerinden memurluk hükmünü alarak dünyaya halife olanlara vermiştir. Takdir, dünyaya halife olan memurlara, hükümdarlara kuvvet vererek iyiliğe memur olanların kendilerine, evladı ayallerine, tabilerine takdirde yazılanların hükmünü icra ettirmiştir ve ettirmektedir.

Mazlum vücut zalim vücudun elinde ahû feryat edip zulmü hakaret görmektedir. Zulmü hakaret, hayır ve şer Allah'ın emriyle mukadderat defterine takdirle yazılan yazıdır. Hayır iyilik taraftarıdır, şer de kötülük taraftarıdır. İyilik taraftarı olan memurlar, şerrin kanunu ve adaleti olmadığı için vazifelerini başa götürememişler, hükmünü yürütememişlerdir. Devirden devire (devriyat üzerine) olduğu için devriyat ondan almış ona vermiş ve iyilerle kötüleri birbirine düşürerek boğuşturmuştur. Takdir kanuna meydan vermemiş ve dünyayı kanunsuz, adaletsiz bir şekilde idare ettirmiştir. Dünyayı kanunsuz ve adaletsiz idare ettiren Allah'tır.

Cebrail'in getirdiği emir kanuna uygun değil, takdire uygundur. Takdire uygun olan emir kanuna düşmandır ve Fatıma'nın da düşmanıdır. Kayser'in kızı Ali'ye, Cebrail'in Allah'tan getirdiği emir üzerine verdirilmiştir. Bu emir Ali ile Fatıma'yı birbirinden ayırmış ve düşman ettirmiştir. Dünyada olan düşmanlıklar Cebrail'in getirmiş olduğu emir iledir ve gelen bu emirler takdire uygundur. Takdir Allah'ı kullara tanıtmak içindir. Kul kula Allah'ı tanıtamaz. Allah kendisi gelsin kendisini kullarına tanıtsın. Kendini Ulu Divan'da hem tanır ve hem de tanıtır. Böylece ne olduğu meydana çıkar ve meydanda da herkes görmüş, tanımış olur.

İnsan vücudu kana bağlı ve ruhu da Hakk'ın emri rızasına bağlıdır. Bu nedenle vücut ruhun ispatıdır ve vücutsuz ruh ispatsızdır. Ruhu bildiren ve barındıran vücuttur. Can vücudun şoförüdür, vücudu yürüten candır. Ruh da vücudun sahibidir. Can sahibinin sözünü dinlemezse vücudunu yaramaz yerlere çarpar. O zaman vücut yaramazların elinde zebun olur ve vücut ölür. Vücut ölünce de ruh meydanda kalır. Aynen yolculuk esnasında arabanın bozulmasıyla insanın meydanda kaldığı gibidir.

İnsanlar bütün bu yaramazlıkları acaba nereden ve nasıl alı-

yor? İnsanlar yaramazlıkları yedikleri ekmekten, hayvanların eti, sütü, yağı gibi hayvansal gıdalardan ve beslendikleri çeşitli gıdalardan almaktadırlar. Hırsa, nefse, tamaha kuvvet veren maddeleri ve gıdaları yiyen insan hayvan gibi oluyor. Hayvanların içinde en iyisi koyundur, çünkü edebi örtüktür. Diğer hayvanların edep yerleri açıktır. İnsanlarda da yaramaz olanlann edepleri açıktır ve edebi açık olan insan hayvan gibidir. Edebi örtük olan insan da koyun gibidir. Koyun gibi olanlar Hakk'ın emrine ve rızasına bağlı olanlardır. Edepleri açık olanlar Hakk'tan emirsiz, rızasız olanlardır.

İnsanlar ikidir, ruhlar ikidir, canlar ikidir, vücutlar da ikidir. İnsanların biri emirli, biri emirsizdir; ruhların biri emirli, biri emirsizdir: Canların biri emirli, biri emirsizdir; vücutların da biri emirli, biri emirsizdir. Emirsiz olanlar Hakk'ın emrinde ve rızasında olmayanlardır. Bunlarda benlik, gurur, kin, kibir, hasetlik, çekememezlik gibi kötü huylar, alışkanlıklar mevcuttur ve bunlarda doğruluk yoktur. Beğenmişlikleriyle kendilerini cümleden daha yüce görmek, kimseyi beğenmemek, herkesi alçak görmek ve küçümsemek, ona buna şer atmak, yalan söylemek, zinada bulunmak, isnat etmek, tefrikat ve zulüm yapmak; Tauz'un emri ne yolda ise verdiği emri icra etmek, yalan dil ile Allah Allah deyip bağırmak, çağırmak, reklam maksadıyla ibadet etmek bunların en belirgin özellikleri, hal ve hareketleridir.

Allah insanların kalbindedir, Allah'ı kalbinde görmeyenler Hakk'tan emirsiz olanlardır. Emirsizlerin kalbinde olan şerdir ve şer olan yerde de Allah olmaz. Allah ile şer ikisi bir yerde olmaz, mekânları ve yerleri ayrıdır. Şerrin mekânı emirsizdedir, Allah'ın mekânı da emirlidedir. Bunlar da ruha bağlıdır ve ruhların aslı, nesli hangi tarafta ise o tarafa tabidir. Ruhlar da vücutta ispat olur ve vücut ruhların ispatıdır.

Vücut dört kalıp üzerinedir. Emirsizlerin kalıbı dünyadır ve bu dört dünya kalıpları: Toprak, su, ateş ve havadır. Emirlilerin

kalıbı cennettir ve bu cennet kalıplarıyla dünyaya gelmişler ve emirle dünyadaki kalıplarını almışlardır. Vücutları üzerine baştan ayağa kadar bir gömlek giyer gibi kalıplarını giymişlerdir. Giydikleri bu kalıplar emirledir. Ruh emir ile giydiği kalıba sahip olmuş ise de emanet olarak sahip olmuştur ve emaneti tekrar sahibine geri vermek üzere sahip olmuştur. Çünkü dünya kalıbı emirlilere emanettir.

Bu dünya kalıpları yerden ve gökten alınan maddelerdir. Bu maddeler buğday ile ottur. Ot hayvanlar içindir, buğday insanlar içindir ve hayvanlar da insanlar içindir. Bazı hayvanların ürünlerinden, bazılarının da gücünden yararlanılır. Eğer bitkisel ve hayvansal gıdalar alınmazsa vücut cansız kalır. Bu nedenle vücuda can veren ve ruhu da ispat eden buğday ve hayvansal gıdalardır. Can hayvansal gıdalardan ve buğdaydan alınmıştır. Bu nedenle can şofördür, buğday benzindir, hayvansal gıdalar da vücudun yağıdır. Bu yağların insanlara yarayanı ve yaramayanı vardır. Yarayanlar koyun, inek, öküz gibi hayvanların ürünleridir, yaramayanlar diğer hayvansal ürünler ve vücudu çürüten gıdalardır.

Vücut üçtür, üç olan vücut emirli olanlarındır. Bu üç vücudun ikisi emanettir, birisi de kendi malıdır. Kendi malı olan vücut kubbeden alınan kalıptır. Bu kalıpla cennete ve cennetten de dünyaya gelmişlerdir. Dünyada aldıkları kalıp kubbeden alınan kalıbın bir ispatıdır ve kendilerini dünya kalıbı ile ispat ediyorlar. Emirsizlere karşı Allah'ı kendilerinde görmüş ve ispat etmişlerdir. Emirsizler de ispat ettirmişlerse de gümanda (kuşku) kalmışlardır. Çünkü asılları nesilleri zulümat nar yoluyla geldiklerindendir. Zulümat yolu Allah ile Muhammed'dir, Allah ile İsa'dır, Allah ile Musa'dır. Çünkü Muhammed ile Ali'yi inkâr etmişlerdir. İseviler Muhammed'i, Museviler de İsa'yı inkâr ettiklerinden dolayı zulümattırlar ve emirsizdirler. Emirsizler Muhammed'i dilde ispat etmişler ancak kalpte ispat etmemişler-

dir. Nedeni de Muhammed'in tasdik ettiği Ali'yi inkâr ettiklerindendir. İsa Muhammed'i tasdik etmiş, Musa İsa'yı tasdik etmiş, Davut Musa'yı tasdik etmiş ve böylece Allah da Muhammed'i, İsa'yı, Musa'yı, Davut'u tasdik etmiş ve memur olarak kullanna göndermiştir. Kullar da gönderilen memurlardan sonra Kuran'ı, İncil'i, Tevrat'ı kendilerine uydurarak yalan yanlış fetvalarla kullan birbirine düşman etmişler ve böylece Allah'ın emrine muhalif olmuşlardır.

Allah'ın emrine muhalif olanlardan her devrin bir hükümdan olmuştur. Bunlar devirden devire devri daim şeklinde teslim edilerek gider. Devri daimden gelen hükümdarlar kendi kanunları üzerine hükümlerini icra ediyorlar. İbadetleri kendi kanunları üzerinedir. Allah'tan gelen memurların hükmü ve kanunu hükümdarların yanında etkisiz ve hükümsüz kalmıştır. Hükümdarlann anası Havva ana, Naciye ana ile birliği kabul etmedi; tefrikatı araya soktu. Ta o zamandan bu ana kadar milletler arasında olan tefrikat Havva anadan miras kalmıştır. Hükümdarlar da Havva ananın evlatları olduğundan analarının mirasını icra etmeye devam etmektedirler.

Birlik Hakk'ın emridir; bu nedenle Naciye ana da Hakk'ın emriyle birliği bozmadı. Naciye anadan doğan evlatları da Hakk'tan memur olarak geldiklerinden millet arasında birliği sağladılar ve birliği yaymaya çalıştılar. Birlikte olanlar birliği kabul ettiler, birlikte olmayanlar da birliği kabul etmediler. Böylece birlik Naciye'den evlatlarına kalan bir mirastır. Her iki anadan kalan mirası evlatları icra etmeye mecburdur. İcra etmeyen evlat, evlat değildir ve evlatların yaptıkları analarının ispatıdır.

Ruhlar da kendilerini anada ispat ederler ve analar aynı zamanda ruhların da ispatıdır. Ruhlar kendi vücutlarında kendilerini ispat ederler çünkü kanla yoğrulan vücutlarıdır. Kan da iki çeşittir; biri birlik kanı, diğeri tefrikat kanıdır. Bu kanlar (Y) harfinden alınan kandır ve (Y) harfinin biri emirli, biri de emirsizdir.

Birlik ile tefrikatın başları da biri emirli biri emirsizdir ve bunlar da ana yollarından ispat olur. Naciye ana emirle dünyaya gelmiş, Havva ana emirsiz ve sürgünlükle dünyaya gelmiştir. Bu nedenle ruhların seçimi en başta olmuş, başta olan seçimi Allah yapmış ancak Havva ana kabul etmediğinden kendinden ayırmış ve bu yüzden de aralarına tefrikat girmiştir.

Havva'nın tefrikatı cennette yalanla yılandan alınmıştır. Alınan bu tefrikat dünyanın sonuna kadar devam edecektir. Başta alınan tefrikatla milletler birbirine düşman olmuştur, birbirini kırıyorlar ve birbirlerinin kanını döküyorlar. Dökülen kan en başta Habil ile Kabil'den zuhur etmiştir ve (Y) harfinden alınan kandır. Başı buğday ile hayvansal gıdalardandır. Allah buğdayı ve hayvansal gıdaları âdemler için yaratmıştır. Ancak yaratılanları emirle yemek var, bir de emirsiz yemek vardır. Emirsiz yiyenlerde buğzu adavet, kin, kudret, yalan, zina, isnat, fesat gibi cümle fuşku fucur ve zulmü hakaretler zuhur etmiştir. Bunlar kötülüklerin başıdır ve bunlarda doğruluk yoktur. Emirle yiyenler doğruluktan ayrılmamışlardır ve bunlar da iyiliğin başıdırlar. Vücutları dahil emirlidirler.

Dünyaya gelen iki baştır, biri iyilik başıdır, diğeri de kötülük başıdır. İyilik kötülük bu başlarda ispat olur. Bunlar da Allah'ta ispat olur, çünkü Allah iyiliği emirle getirdi kötülüğe kattı. Bunlar bir kalıba sığmayınca ayrıldılar. Kötülüğün başı inkâr koludur ve iyiliğin başı ikrar, iman koludur. Bu iki kol da dünyada kendilerini ispat etmişlerdir. Emirliler Allah'ı kendilerinde mevcut görenlerdir. Emirsizler Allah'ı kendilerinde görmeyenlerdir. Emirsizler Allah'ın hiçbir şeye benzemediğini söylüyor ve öyle biliyorlar. Hiçbir şeye benzemeyen dünyada yoktur. Dünyada olmayan ahirette de yoktur ve yok olanlar emirsizlerdir. Emirsizlerde bulunan iki başın ikisi de fanidir ve yoktur. Emirlilerde üç baş var; ikisi fanidir yoktur, birisi bakidir ve vardır. Var olanlar ikrar, iman koludur. Yok olanlar ise inkâr koludur. Bu kolun

ikrarı dildedir ve kalpte imanları yoktur, aldatıcıdırlar; Allah'ın sol koludur ve şerdir. Allah'ın sağ kolu hayırdır ve hayır, şer Allah'tan doğmuştur.

İkrar, iman kolu Allah'a ikrarla bağlanmış ve ikrarla bağlanan bu kol var koludur. İman iki ikrar arasında şahitleridir ve bunların ispatı da imandır. Şahit insanların tasdikidir, şahitsiz insanlar mahlûkattır. Mahlûkat ise şahitsizdir ve fanidir. Mahlûkatın iki kalıbı var, o da dünya ve ahiret kalıplarıdır. Bunların iradeleri kendi ellerindedir ve Hakk'ın emrinde olmayanlardır. Hakk'ın emrinde olanlann kalıpları üçtür; bunlardan ikisi dünya, ahiret kalıplandır ve emanettir. Üçüncü olan kalıp kendilerinin kalıbıdır ve bakidir.

Baki olanlar için ölüm yoktur; çürük değil sağdırlar. Çürük olanlar, dünya ve ahiret kalıplarıdır ve kanunsuzdurlar. Bunlar kanunsuz ve sahipsiz olan dünyalardır. Dünya, ahiretin sahipleri âdemoğullandır ve onlar da birbirine düşmandır. Bunların düşmanlığı "Ebcet" yolu ile geldiklerindendir. Ebcet iki vücutludur, üç vücutlu olan "Encet" yoludur. Encet Naciye'den gelmektedir ve ana yolu Naciye'dir. Ebcet ise Âdem'den gelmektedir, baba yoludur ve baba yolu Muhammed, Ali'ye kadar gelmektedir. Ana yolu da Naciye'den Fatıma'ya, Muhammed'e ve Ali'ye gelmektedir ve bu yollardan daima doğru olan ana yoludur.

Ana yolu dört kalıptan doğup gelen yoldur. Dört kalıp şeriat, tarikat, marifet ve hakikattir. Bu dört kalıbın da kapısı vardır ve bu dört kalıbı birleştiren kapıdır. Bu kapı Hakk'ın emriyle açılan kapıdır; Hakk'ın kapısıdır, kilidi ikrardır, anahtarı imandır. Hakk'ın emri bunlara kılınan nikâhtır. Kılınan bu nikâh gizli değil, aşikâre, hazır cemaatle şahitli, ispatlı olan nikâhtır. Çünkü gizli nikâh haramdır.

İki ruh, iki can vardır. Bir ruh cana bağlı, bir can da ruha bağlıdır. Cana bağlı olan ruh emirsizdir. Ruha bağlı olan can

emirlidir. Ruh canın mizanıdır, canın mizanı olmayan ruh kanunsuzdur. Kanun imandır, can ikrardır ve ruh ile can birdir. Ruh imandır, can ikrardır ve Hakk'ın emriyle olan ruh ile can birbirinden ayrılmaz, çünkü aslı birdir. Can imana bağlı olduğundan sağdır, çürümez. İmana bağlı olmayan can çürüktür, ölüp dirilir bu nedenle ruh da meydan malı olur ve bu ruh emirsizdir. Bunun nedeni emirsiz yedikleri maddelerden oluşan kandır. Bu maddeler: bağ ve bostanlarda yetişen meyveler, sebzeler, otlar, bitkiler, buğdaylar, hayvanların eti, sütü, yağı, yumurtası gibi hayvansal gıdalardan ve benzer besleyici ürünlerden elde edilen kan, can olur. İnsanları gezdiren, dolaştıran, hareket ettiren, her bir kötülüğe sevk eden ve nefse kuvvet veren bu maddelerden alınan kandır. Bunların da ruhu vardır; bu ruhlar kana bağlıdır, ruha bağlı değildir, fanidir; dünya ahiret malıdır; cennet, cehennemdir. Bunlar kubbe malı değildir, Kandili Kudret malıdır.

Dünyaya gelen yol ikidir, biri "Kandili Kudret"ten, biri de "Kubbeyi Rahman"dan geliyor. Kubbeyi Rahman yolundan gelenler "Güruhu Naciye"dir. Kandili Kudret'in yolundan gelenler "Fırkayı Havva"dır. Havva yolundan gelen hayvanlar yırtıcı ve zehirlidir. Âdem ile tövbe yolundan gelen hayvanlar öküz, at ve eşektir. Keçi Tauz'la geldi ve Tauz keçiyi Havva'ya verdi. Tauz Âdem'de gizli; Havva'da aşikârdır. Naci yolundan gelen hayvanlar; koyun, turna ve alabalıktır. Bu iki yoldan gelenler kendilerini dünyada ispat edeceklerdir.

Dünya hem fanidir, hem de bâkidir; ikisinin arasında perde vardır. Biri rahmettir, biri lanettir. Lanet zulümat deryasından narı nur yolu ile Kandili Kudret'e geliyor. Kandilden de dünyaya sürgün olarak geliyorlar. Rahmet deryasından gelen yol sırrı nur yoluyla Kubbeyi Rahman'a geliyorlar. Kubbeden de cennet yoluyla ve emirle dünyaya geliyorlar. Allah emirle gelenleri sürgünlere kul, esir etti ve birbirine kattı. Birbirine katılanlar bu

dünyadaki imtihanlarıyla kendilerini ispat edecekler. Emirsiz gelenler cebri kuvvet olan hükümdarlardır. Emirle gelenler ise emirsiz gelenlere kul olanlardır. Emirsizler emirlilerin hükümdarıdır. Çünkü her daim emirlilere zulüm ve hakaret etmektedirler. Allah en başta emirlileri kul ettiğinden, emirlilerin kul olduklarını ispat edecek ve emirsizlere de hükümdarlıklarını ispat edecektir.

Emirsizler ne bilir kendilerine gönderilen peygamberlerin emirlilerden ve Şit ile Naciye'den geldiklerini? Peygamberler Allah'ın emrini emirsizlere tebliğ etmek için gönderilmişlerdir. En başta birbirine katılanlar gele gele İbrahim'e kadar geldiler ve İbrahim'de iki kola ayrıldılar; biri Sara kolu, biri de Hacer kolu oldu. Sara'dan İshak ve İshak'tan itibaren Davut'a, Musa'ya, İsa'ya geliniyor. Museviler Allah'ı ve Musa'yı seviyor, ancak İsa'yı inkâr ederek ikide kalmışlardır. İseviler de Allah ile İsa'yı seviyorlar ancak Muhammed'i inkâr ederek ikide kalmışlardır. Hacer'den İsmail ve İsmail'den sonra iki kola ayrılıyor. Bu kollardan biri Kureyşi Ümeyye, biri de Kureyşi Haşimi'dir. Bu iki kol Muhammed'de birleşmekle beraber, tekrar iki kola ayrılıyor. Biri Ayşe'nin kolu, birisi de Hatice ile Fatma'nın koludur. Ayşe'nin yolunda olanlar Bekir, Ömer ve Osman ve Muaviye'dir. Bunlar da Allah ile Muhammed'i seviyorlar ancak Ali'yi inkâr ederek ikide kalmışlardır. Hatice'nin yolunda olanlar Fatıma, Ali, Hasan ve Hüseyin'dir. Bunlar Allah, Muhammed, Ali'yi seviyorlar; üçler bunlardır; Hakk bunlarda ispat olur; bunlar birbirini haklamış ve Allah'ı kendilerinde görmüşlerdir. Bu nedenle de birbirlerine secde niyaz ediyorlar.

Evvela ikrar, iman kapısı musahip, rehber, pir, mürşit kapısıdır. Bunların her yedi günde bir gün sorgu sualleri pir divanında yapılır ve ibadetleri kendi evlerinde yaptıkları cemlerdir. İkide kalanların kendilerine göre ibadethaneleri vardır. Biri kilisedir ve kilisede akşam, sabah papazları, ruhbanları önderliğinde

vaaz dinleyip, dua ediyorlar. Biri de camidir ve camide hocaları, imamları önderliğinde günde beş vakit namaz kılarak dua ediyorlar. İkilerin ibadeti genellikle gündüzdür, üçlerin ibadeti ise gecedir. İkiler birbirlerine secde, niyaz etmiyorlar, birbirlerinin ellerinden tutup sallıyorlar ve secdeleri duvaradır. Allah'ın emriyle secde Âdem'e yapıldığından, insanın insana secde etmesi gerekir. İnsana secde edenler Hakk'tır, etmeyenler de nâhaktır.

Allah'ın iki kolu var; biri ikrar iman kolu, biri de hayır şer koludur. Birisi Hakk, birisi de nâhaktır. Bir olan Allah'ın iki ayrı kolu olamaz. Dünyada olan insanların dünyası da Allah'ı da kendileriyle bilinir. Musevilerin din ululari hahamlardır ve ibadethaneleri havradır. Bunlar kendi dillerince Allahlarını havrada ispat ediyorlar. İsevîler (Hıristiyan) kilisede Allahlarını ispat ediyorlar. Emeviler camide Allahlarını ispat ediyorlar. Aleviler de cem evinde ve pir divanında Allahlarını ispat ediyorlar. Bunların ibadetleri ayrı ayrı olduğundan Allahları da ayrıdır.

Allah'ın ispatı ana yolundadır; biri Havva ana, biri de Naciye ana olmak üzere iki ana yolu vardır. İyilikle kötülük ana yolundan ispat olur. Bunların ispatı en başta buğdayı emirle yiyenlerle, emirsiz yiyenlerin ispatıyla ve ana yollarındadır. Emirsiz buğdayı yiyenler en başta Tauz'un vasıtasıyla Havva ile Âdem'dir. Tauz ilk önce Havva'yı kandırdı ve Havva buğdayı yedi, Havva da Âdem'i kandırdı ve Âdem buğdayı yedi. Bu nedenle de sürgün olarak dünyaya geldiler. Emirle buğdayı yiyenler Naci ile Naciye'dir ve bunlar cennetten dünyaya emirle geldiler. Naciye nurdur, Naci sırdır ve Âdem'in oğludur, ismi Şit olmuştur. Şit'in ispatı da ana yolundandır. Evlatların kimin olduğu analarından ispat edilir. Baba evladını ispat edemiyor bu nedenle baba ispatsızdır. Onun için her şey anaya bağlıdır.

Ana, baba dünyada ispat olur. Ananın babanın ispatı yer, ay ve güneştir. Yer Havva anadır, gök Âdem babadır, güneş Naci-

ye anadır, ay Şit babadır. Yer gök zulümattır; güneş, ay ışıktır, aydınlıktır. Dünyaya ışık veren ay ile güneştir. Ay ile güneş de birer dünyadır ve dünya bunlardan ışığını alıyor. Ay ile güneş olmazsa dünya zulümattır; ay ile güneş dünya içindir, baki dünyasına hiçbir faydası yoktur. Baki dünyasının ışığı başkadır, bakide olanlar biliyor; şimdi dünyadayız. Yer ile göğe gelince; yer zalimdir, gök zulümdür, çünkü Allah'ın emrinde olmadığından böyleler. Dünya insanlarla abaddır, insanlar dünyanın ruhu ve canıdır. İnsanlar olmazsa dünya haraptır. Kana bağlı olan ruhlar dünyanın malıdır. Ruha bağlı canlar dünyaya bağlı değildir. Dünyanın ruhu canıdır ve bu ruh ile can dünyadan çıkınca dünya ölür, zulümat olur. Çünkü dünya ruhun ve canın kadrini, kıymetini bilmemiştir. Nedeni de Allah ruhu ve canı dünyaya esir, kul etmiştir. Ruhun ve canın kadrini, kıymetini bilseydi dünya baki olurdu, bilmediği için fanidir. Dünya ölünce ay ile güneş söner ve dünya zulümat olur. Nasıl ki insan öldüğünde gözleri kapanıp kapkaranlık oluyorsa, dünya da öyle karanlık ve zulümat olur.

ANNE, BABA ve EVLATLAR

Anne ile baba üzerlerine kılınan nikâh ile bir can bir vücut olurlar. Bunların malı, kazancı, kârı, evi ve yatağı birdir. Baba mayadır, anne de süttür. Hakk'ın emri ile birbiriyle evlenip bir can bir vücut olurlar. Baba mayayı süte katınca süt mayalanır; kırk günde maya tutar, kırk birinci gün insan vücudunu alır. Çocuk annenin rahminde günbegün büyümeye başlar. Eğer ki yedi aydan önce doğum olursa, çocuk ölür. Ancak yedi ayda doğan da vardır, biz bunu gözümüzle gördük. Esasen doğum kanunu dokuz ay on gündür. Hakk'ın emri üzerine ölenler de vardır. Genellikle doğan çocukla baba pek ilgilenemez. Anne çocuğu yıkar, temizler, sütünü verir, besler, gece gündüz çocuğa bekçi olur, uykusunu haram eder ve uyumaz. Baba da evin her türlü eksiğini ve ihtiyacını karşılar.

Anne ve babanın emekleri bu yoldadır. Genelde çocuklara annenin emeği babadan daha çoktur. Önce anneyi tanımalı, sonra da babayı. Anne ve babanın çocuklar üzerinde hizmet ve emekleri çok olduğundan, bu emek ve hizmetler evlatların üzerinde bir borçtur. Evlatlar da bu borçlarını ödemek için

ölünceye kadar anneye ve babaya hürmet ve hizmet etmeliler, emrinde hazır ve nazır olmalılar.

Anne ve baba evlatlarına Hakk'ın emri rızasını bildirmeye, öğretmeye mecburdur. Evlatlarını her fena fiilden, kötü hallerden ve alışkanlıklardan, bed muamelelerden geri almalı; cennet ve cehennemi bildirerek her türlü fuşku fucurlardan, yanlış yaramazlıklardan, kaza ve belalardan geri alarak kurtarmalıdır. Evlatlarına cehennemin azap ve şiddetini anlatıp korkutan, çeşitli nasihat ve öğütlerle evlatlarını iyi ve doğru bir şekilde terbiye eden ve doğru yola sevk eden anne-baba Hakk'ın emir ve rızasında olanlardır. Böylece Hakk'ın emrini tutmuş, rızasını kabul etmişlerdir. Hakk'ın emri rızasında olmayanlar da evlatlarını her bir kötü hallere, fena fiillere, yanlış ve yaramazlıklara, bed muamelelere sevk edenlerdir. Böyle olanlar evlatlannın düşmanıdır; kendilerini de evlatlarını da cehenneme gönderiyorlar.

İki çeşit sevgi vardır; biri Hakk'ın sevgisi, biri de Şeytan sevgisidir. Hayvanlar da birbirlerini seviyor, ancak bu sevgileri mahlûkat sevgisidir. Hakk'ın sevgisi anne, baba ve aile arasındaki sevgidir. Karı ve koca arasındaki sevgi, her iki taraf için de Hakk'ın emri üzerine olan sevgidir. Doğum Hakk'ın emri ile bunlarda doğduğu için gerçek sevgi bunlardadır. Sevilen sevgi Hakk'ın emridir. Doğum da anne ve babadan olduğundan sevilen sevgi de Hakk'ın emri ve rızasıdır. Doğum kapısı Hakk'ın kapısıdır.

Doğum kapısından doğup gelenler Hakk'ın varlığını ve birliğini ispat etmişlerdir. Cenabı Hakk doğumda ispat olduğundan dolayı, doğumda olan sevgi Hakk'ın sevgisidir. Bu sevgi her kimde olursa Hakk onlarda mevcuttur. Sevilen sevgi de her iki tarafın doğruluğu üzerinedir. Her iki tarafın da nikâhlarına sadık, namuslu, vicdanlı, edepli ve hayâlı olmaları lazımdır. Aralarında kesinlikle haram, zina olmamalıdır. Arala-

rında haram, zina olduğunda, sevgileri hayvanların mahlûkat sevgisi gibi olur ve Hakk'ın emrini de bozmuş olurlar. Bozulan emir Hakk'ın emriyle kılınan nikâhtır. Hakk'ın emrini bozanlar hem kendilerine hem de kılınan nikâha düşman olurlar. Çünkü nikâh birdir. Hakk birdir, iki nikâh iki Hakk yoktur. Nikahın üzerine tekrar nikâh yapanların nikâhı bozulur, tekrar düzelmez, çünkü bozulan bozulmuştur. Bozulan nikâhta haram, veledi zina doğurdukları için Hakk'tan reddirler. Bunları Hakk'tan reddettiren de Tauz'dur (Şeytan).

Tauz nefste ispat olur. Nefs: İnsanları yoldan çıkaran, yolsuz, namussuz, vicdansız eden, her türlü fuşku fucuru işleten ve azgınlaştıran şeytani nefstir. Nefs cennetten Havva ile dünyaya gelmiştir. Nefse uyanlar Tauz'dur. Tauz Havva ile birlikte cennetten sürgün olarak gelmiştir. İnsanları anaya, babaya, akrabaya, kapı komşuya, eşe, dosta düşman ettiren şeytani nefstir. Nefse tabi olup Tauz'un emrinde olanlar, ana ve babaya karşı asî olup anne, baba sevgisini kaybederler. Annenin ve babanın sözünü ve emrini tutmadıklan gibi anne ve babaya düşman da olurlar. Anne ve babaya düşman olanlar Tauz'un mayasından mayalanan sütten doğup gelenlerdir. Bu sütten ve bu mayadan doğanlar; ayrı ayrı millet ve ırk, ayrı ayrı din ve mezhep söyleyerek, insanlar arasında ayrımcılık ve bölücülük yaparlar ve böylece dünyadaki milletleri birbirine düşman ederler.

NİKÂH

Allah'ın emriyle kılınan nikâhta her iki tarafın analarının, babalarının, komşularının, akrabalarının nikâhı kılan pirin huzuruna gelmeleri lazımdır. Kılınan nikâhın vekili yoktur; analarından ve babalarından emrini dilerler. Pir önce analarına ve babalarına sorar: Evlatlarınız helal mi, haram mı? Helâldir deseler de onların sözü ile helal olamıyor. Pir bu kez komşularına veya orada bulunanlara sorar: Ahtü peymanla doğru söyleyiniz burası

Hakk'ın divanıdır, yalan söyleyenin yüzü karadır, bunların helal olduğunu tasdik eder misiniz! Orada bulunanlar helaldir derlerse o zaman kılınan nikâh doğru olacaktır. Eğer nikâhı kıyılanlarda hile vardır denilirse, pir o nikâhı kıyamaz ve nikâh haramdır. Helal olan nikâhı kıyan pir kız ile oğlana Hakk'ın emrini bildirerek sorar: "Her ikiniz bir can bir vücut olacaksınız; eviniz, kazancınız, evladınız, sözünüz, özünüz, iziniz, yolunuz yatağınız bir olacak; birbirinize ihanet, hile, numara, yalan, yanlış, ayrımcılık yapmayacaksınız, zina etmeyeceksiniz, nikâhınıza sadık olacaksınız, birbirinize kızıp küfür söylemeyeceksiniz; komşulannıza, ananıza, babanıza, kayınbabanıza, kaynananıza, kardeşlerinize, kayınbiraderlerinize, eş dost ve akrabalarınıza itaat, hürmet, hizmet edeceksiniz ve herkesle iyi geçineceksiniz. Bütün bunlan yapacağınıza dair söz verir misiniz! Eğer bunları yapmayacak olursanız Hakk Divanı'nda yüzünüz kara, yeriniz narı cehennemdir." Kız ile oğlan bunları yapacaklarına dair söz verirlerse pir nikâhlarını kılar. Kıyılan nikâh iyilerin nikâhıdır. Bu nikâhta doğanlar da helâl zülâl olan evlatlardır. İnsanlar bunlardan hiçbir zaman zarar görmez. Çünkü bunlar Hakk'ın evlatlarıdır. Hakk'ın emrinde doğmuşlar ve Hakk'tırlar. Hakk'ın emrinde doğanlar; Hakk'ı kendilerinde hazır ve mevcut gördükleri için daima Hakk'tan korkarlar ve kötülük yapmazlar. Görevlerine sadakatle bağlı olup hiçbir zaman doğruluktan ayrılmazlar.

Hakk'ın emri ile doğan evlat Hakk ile bir doğar ve anasını babasını Hakk bilir. Ana ve baba evlatları için Hakk'tır. Ve Hakk, emri rızasında olan evlatların kalbinde bir noktadır. Kalpte olan bu nokta, ana babayı haklayan Hakk noktasıdır ve Hakk noktası ananın, babanın kalbinde olduğu için Hakk'ı evlatlanna tanıtan, tanıttıran; Hakk'ın emrini ve rızasını bildiren, bildirten ana babadır. Hakk'ı evlatlarına tanıtıp bildirdiği için ananın ve babanın sevgisi cümleden ziyadedir.

Kayınbabanın ve kaynananın emrinde olmayan gelinler

hem kendine, hem kocasına, hem o eve ve hem de Hakk'a düşmandır. Böylesi gelinler o evin birliğini bozar, bir kapıyı iki kapı eder, evlatlarını da anaya, babaya düşman eder. Eğer bir kapı iki kapı olursa Hakk'ın da iki olması gerekir. Hakk iki olmaz; iki Hakk olduğunda bunlardan birisi muhakkak Tauz'dur, Bir Hakk'tır, iki Tauz'dur. Hakk birlikte ispat olur, Tauz da ikilikte ispat olur.

Bire tabi olan koca, karısına şunu teklif eder: "Sen benim eşimsin, benim ailem senin de ailendir. Evvela anneme, babama hürmet ve hizmet etmek senin için bir borçtur. Bunlan annenden ve babandan daha ziyade seveceksin; ben de senin anneni ve babanı kendi annem ve babamdan daha ziyade seveceğim. Hakk'ın emri böyledir. Eğer ki anne ve babama hizmet ve hürmet etmezsen sen benim eşim değilsin, o zaman babanın evine dönersin. Eğer söylediklerimi yapar, emrimi tutarsan helalimsin" diyen koca helal zülâldır, Hakk onda mevcuttur ve Hakk'ın emrindedir. Kocasının emrini tutan gelin de helal zülâldır, Hakk'ın emrini tutmuştur ve Hakk onda mevcuttur. Ananın, babanın emrinde olmayan ister evlat olsun isterse gelin olsun, Tauz'un emrinde olduklarını kanıtlamış olurlar ve haramdırlar. Böyleleri Şeytan nefsinin kullarıdır, Hakk ile alakası olmayan evlatlardır, yerleri de narı cehennemdir.

Cennet; ana, baba, kapı komşu, akraba taalluklarla doğan ve sevgiyle bağlı olan evlatlardır. Hakk'ın emriyle karı koca olanlar ve nikâhına sadık, namuslu, viccdanlı, edepli, hayâlı olanlardır. İşte gerçek cennet bunlarındır, bunlara ikrar iman şahittir. Söylendiği gibi cennette huri yoktur. Herkes hurisini kendisiyle beraber götürüyor. Cennette 72 tane huri veriyorlar diyen yalancılar, milleti yoldan, izden ve Hakk'ın emrinden çıkaranlardır. Milleti kendileri gibi azgın etmişlerdir. Cennete gidip de gelen var mı, hangi kitapta varsa yerini göstersinler? Kuran, İncil, Tevrat Hakk'tan gelen kitaplardır. Azgınlar bu kitapları

kendilerine göre uydurmuşlar ve durmadan milleti kandırıyorlar. Cümle âdemoğulları da böyle azgınların sözlerine inanmış ve yoldan çıkmıştır. Gelen kitaplara bir bakın doğrusu, yalanı, meydana çıkar.

İnsanların evi hem kendisine cennettir ve hem de karısı kendisine huridir. İnsanlar cenneti, cehennemi kendi evinde kazanıyor. Karı, koca arasında eğrilik ve kötülük olmamalı, dilerinde küfür, günah olmamalı; dövüş, kavga, zina, kin, kudret, buğzu adavet, haram olmamalı; sözleri, özleri, izleri, yüzleri bir olmalı; yolları ve izleri Hakk'a doğru giden yol ve iz olmalı ki Hakk'ın yüzünü ve cemalini görebilsinler ve böylece cennetini de bulabilsinler.

Hakk'ın cemalini görmek isteyenler aynada kendi yüzlerine baksınlar. Hakk'ın cemali ve yüzü, aynen sizin yüzünüz ve cemalinize benziyor, arada hiçbir fark yoktur. Cenabı Hakk insanları kendi nurundan yaratmış, var etmiştir. Hakk insanlarda mevcuttur. İnsanlar Hakk'ı kendilerinde mevcut gördüklerinden dolayı insanlara benzediğini de ispat etmişlerdir. Bu nedenle insan (insanı kâmil) Hakk'tır. Hakk'ın emrini tutmayanlar, Hakk'ın rızasında olmayanlar nâhaktır. Bir Hakk vardır, bir de nâhakk vardır; haklı-haksız var, hayır-şer var ve ikrar-iman vardır.

İkrar, iman yolundan gelenler Hakk'ın emrini tutup, rızasında bulunanlardır. Hayır, şer yolundan gelenler ise Hakk'ın emrini tutmayan ve rızasında bulunmayanlardır. Bunlar mahlûkattır; hayvanlar gibi birbirine karışanlardır; nikâhını bozanlardır; ağızlarından küfür çıkanlardır; günah işleyenlerdir. Düşkün, kanlı, kenli ocağını kuranlardır. Erkek evladı var iken iki, üç karısı olanlardır. Hiçbir kabahati yok iken kansını boşayanlardır. Birbirlerine yalan, isnat, zina edenlerdir. Hakk'ın emrinde ve rızasında olmayanlar hayvandır, insan değildir. Böylelerinin sıfatı insan olsa da kendileri mahlûkattır.

Yaptıkları hayır ihsanlarına, ibadetlerine güvenerek sanki cenneti Allah onlara vermiş zannediyorlar. İtikatları, inançları bu yoldadır. Kendilerindeki cenneti kaybetmişler, ahiretteki cenneti arıyorlar. Cennette kendilerine 72 tane huri verilecekmiş; herhalde karılarına da 72 tane boğa gibi genç (gılman) verirler. Ahmaklar!..

Kendilerini fark edenler ve bilenler Hakk'ı, cenneti, cehennemi kendilerinde mevcut görür. Rahman da, Şeytan da, Hakk da, nâhak da cümle mevcudat insandadır. İnsan olan Cenabı Hakk'ın emrini, neyhini (emri dışındakiler) tanıyıp bilir. Emrini alır, neyhini kalbinden, evinden, köyünden ve ülkesinden çıkarıp atar.

İnsanların dünyaya gelmesindeki maksat, Cenabı Hakk'ın emrini tutup, neyhini çıkarıp atması ve insan olduklarını tasdik edip ispat etmesidir. Dünyada insanlığını tanımayan ve tanıtmayan insan değil hayvandır. Böyleleri sahipli hayvanlardan değiller, sahipsiz olan dağlardaki vahşi hayvanlardandır. İnsanlar dünyaya kendilerini ve insanlıklarını ispatlamak için gelmişlerdir. Bu nedenle bu dünya imtihan dünyasıdır. Cenabı Hakk'ın emrini tutan ve rızasında bulunanlar ancak imtihanı verebilirler. İmtihansız dünyanın ahireti yoktur. Kıyamet günü insanları imtihan eden, sorgulayan ve seçen "Ulu Divan" vardır. Ulu Divan hakimi her hakkın hakimidir; Kün-fe-yekûn emri ondadır. Haklıyı, haksızı birbirinden ayıracak hakimin divanına hazır olun!.. İnsan olan ve insan olmayan herkes kendilerini Ulu Divan'da ispat eder.

Dünyada insanları aldatan iradeyi cüziyedir. İrade yularsız, gemsizdir ve ahirettir. Cüziye yularsız, kanunsuzdur ve dünyadır. Dünya hayır ile şer üzerine olduğu için insan değildir, mahlûkattır. Doğumu tanımadıkları ve dünyanın doğum üzerine kurulduğunu fark edemedikleri içindir.

Doğum kapısı Hakk kapısı değil midir? Şimdiye kadar gelen

bütün peygamberler, evliyalar, enbiyalar, gerçek Hakk erenleri, ermişleri, ulular, veliler doğum kapısından doğarak gelmediler mi? Doğum kapısından başka bir kapı varsa gösterin! Hakk'ın kapısından gelen, tekrar geldiği kapıdan gitmeyecek mi? Bu dünyada kalan kimdir? Gelen gidiyor; herkesin dünyada kazandığı sıfatı ile; insan ise insan, hayvan ise hayvan sıfatı ile gidiyor.

İki kapı vardır; biri Hakk kapısı biri de nâhak kapısıdır. Bu iki kapının da doğumdan doğdukları ispat edilmiştir. Ancak yaratılış kapısının ispatı yoktur. Eğer var ise gösterin! Yaratılan kendisini ancak doğumda ispat edebilir. Doğumda ispat olmayan ispatsızdır. Hakk da nâhak da doğumdan doğarak gelmiştir. Her ne ararsanız doğumdadır.

Doğum anne ve babadan olduğu için, yaratılmışın kapısı da anne ve babadır. Bu nedenle anne ve babayı sevmeli, riayet, hürmet ve hizmet edilmelidir. Anne ve babadan dua alan cennetliktir, almayan ise cehennemliktir. Çünkü insan geldiği yoldan, yola gidebilecektir, başka yol yoktur. Hakk'a gidilecek yol ana ve baba yoludur. Yalancı, azgınlann sözlerine inanmayınız; insanlan ana, baba yolundan ayıran ve azgın eden Tauz'dur. İnsanları Hakk'ın emrinden ve rızasından çıkartıp kendisi gibi azgın etmiştir. Bu şekilde âlim, ulema olanlar Tauz'un ilminden okuyanlardır. Hükümdarlar da Tauz'un verdiği fetva üzerine Hakk'ın emrini bozmuş ve hükümdar olmuşlardır. Bu nedenle Hakk'ın emri hükümdarlarda yoktur.

Doğumu tanımayan Hakk'ın emrini tutar mı? Hakk'ın emrini tutmayanlar, kendi kerametlerine güvenerek itikat üzerine düşkün ocağını, kanlı ocağını ve on iki ocağı kurmuşlardır. Bu ocaklarda dostu, düşmanı fark edemeyen başlar, bu millete düşmandır. Kurulan bu ocaklar yüzünden insanlar birbirine düşman olmuştur. Bu ocaklar doğrudan doğruya Tauz'un ocaklarıdır. Çünkü benlik, gurur, kibir üzerine kurulan ocaklar-

dır. Bu ocak sahipleri kendi ocaklarının, diğer ocaklara göre daha yüce olduklarını herkese bildiriyorlar ve diğer hiçbir ocağı da beğenmiyorlar. Bir milletin içinde hiç on iki baş olur mu? Tabii ki olmaz. Bu on iki baş tayfa tayfa olmuş, birbirlerini kırmış ve hırsız, eşkıya olmuşlardır. Bu nedenle hükümet de bunların çocuklarını süngülere taktı, büyüklerinin de kimini kurşuna dizdi, kimini de gaz döküp yaktı. Peki bunların sebebi kimdir? On iki ocağı kuran, tacı başına örten değil midir? Düşkün olan, kanlı olan hiç kalkar mı? Bunların kalkması hangi kitapta vardır? Bunlar kimden emir almışlar? Kim namusundan, hakkından vazgeçer? Namusundan ve hakkından vazgeçenleri gösterin, kimdir bunlar? İşte insanları ve milletleri birbirine düşman edenler Tauz'un emrinde olanlardır. Hakk'ın emrine uygun olmayan emirler de Tauz'un emridir.

Bir erkeğin eğer evladı olmazsa, kapısı kapanmasın, ocağı sönmesin diye (ilk eşinin de rızasıyla) ikinci kez evlenmesine Hakk'ın emri rızası vardır. Bunun dışında başka emir yoktur. Tauz'un emrinde olanlar kaç kadın (eş) alırlarsa alsınlar Allah'ın emridir derler.

En başta helal haram, Havva'dan zuhur etmiştir. İlk doğan oğluna, sondan doğan kızı vermişler; bu Allah'ın emridir. Helal mı, haram mı? Arada bir göbek olunca helaldir denilmiş. Hakk'ın emri amca kızı ile amca oğlunu birbirine helal etmiştir. İsa yedi göbeği birbirine helal etmiştir. Eğer Allah'ın emri yalan ise İsa'nın emri doğrudur. Ancak İsa'nın emri yalandır. Çünkü en başta Allah helal kılmıştır. Başta helal olursa sonda da helaldir. Helal hiç haram olur mu? Emir birdir, iki emir yalandır ve Tauz'un emridir; yolsuz, yularsız emirdir.

Baştan gelen nebiler, veliler, memurlar ve hükümdarların cümlesi Hakk'ın emriyle değildir, emirsizdir. Vicdan bunların işleklerini, süreklerini, yollarını ve emirlerini kabul etmiyor. Hal ve hareketleri, kendilerinin nasıl namussuz, vicdansız oldukları-

nın bir ispatıdır. Ellerinizi vicdanınızın üzerine bir koyunuz; en iptidai karınızın iki kocası olsa, evinizde gözünüzün önünde karınızı öpse, sevse, yatağınıza girse siz kabul eder miydiniz? Eğer vicdanlı iseniz kesinlikle kabul etmezsiniz. Öyleyse karınız da kendisi dışında hiçbir kadını kendi üzerine asla kabullenemez ve iki karınızın olmasına razı olmaz. Çünkü karınızın da vicdanı bunu kabul etmez.

Ayrıca Hakk'tan emirli olanlarla, Hakk'tan emirsiz olanları niçin ve neden birbirine kattınız? Bunlan birbirleriyle dövüştürüp, boğuşturmaktaki amacınız nedir? Namuslarını payı mal edip, kızlarını bozdurup, evladı ayallerini ayak altında ezdirmekteki maksadınız nedir? Bunlara cevap veriniz!.. Bütün bu yaptıklarınız Hakk'ın emriyle midir? Yoksa Tauz'un emriyle midir? Hakk'tan hiçbir kötülük olmayacağına göre, bu yaptıklarınız tabii ki Tauz'un emriyledir. Tauz'u da Allah yaratmış, var etmiştir ve Allah da hükümdardır. Bu müşkülatı ancak hakikat meydana çıkaracaktır.

Bu haksızlıklar, ta Âdem ile Havva'dan doğarak meydana gelmiştir. Naci ile Naciye Allah'ın en birinci dostlarıdır. Allah Naci ile Naciye'yi, Âdem ile Havva'ya esir etti. İşte Allah'ın dostluğu burada ispat olmuştur. Emrini götürüp neyhine (emirsiz) esir etmiştir. Her ne kadar esir olmuşlarsa da yolları kayıp olmadı. Yollar ikidir. Yolun biri Havva ana yolu, biri de Naciye ana yoludur. Bu ana yolları, doğumdan doğuma, evlattan evlada, silsileden silsileye, dünyanın sonunda "Ulu Divan"da yalan ile doğru meydana çıkana kadar devam edecektir.

Âdem ile Havva "EBCET"tir, Naci ile Naciye ise "ENCET"tir. Naci ile Naciye'nin gizli yaratıldıkları doğru değildir. Ana ve babadan aşikâre doğanlar doğrudur. Ebcet Âdem ile Havva'yı doğuranlardır. Encet de Naci ile Naciye'yi doğuranlardır. Ebcet gizlidir, Encet aşikârdır ve her iki tarafın da ana yolları doğrudur. Gizli olan ölüdür, aşikâre olan sağdır. Sağ Hakk'ın emri ı-

zasıdır ve kanundur. Gizli olan ölünün de sözü var; özü, izi, yüzü yok ve yüzünü de gören yoktur. Önü sıra giden kılavuzları (rehber) yok ve Allah'tan korkan da yoktur. Nedeni de gizli olan hükümetin kanunu ve hakimi olmadığından, Allah'tan korkan yok ve emrini tutan da yoktur. Afetlerden, tufanlardan korkan kimlerdir? Korkanlar, hükümet kanunundan korkan aşikâre olanlardır. Çünkü aşikâr oldukları için Hakk'tan, kanundan hakimden ve hükümetten herkes korkar.

İki baş var, başın biri Tauz'un babasıdır, diğer bir baş da ikrar, iman ile aşikâre doğuran (var eden) babadır. Bunların ispatı ancak ana yollarından ispatlanabilir ve böylece iyilik de, kötülük de meydana çıkar.

NASİHATNAME

BİSMİLLAH'IN ve KURAN'IN ANLAMI ve İSLAM ALEVİSİ

Bismillahirrahmanirrahim kimlerdir? Manası nedir?

Bismillahirrahman erkektir, rahim dişidir; rahman koca oldu, rahim de karısı oldu; Bismillah bunların nikâhıdır. Bunlardan doğanlara da Hakk dediler ve Cenabı Hakk bunlarda ispat olmuştur.

Bunlardan doğanlar Allah, Muhammed, Ali'yi bir bilip bir olduklarını tasdik etmiş, haklamışlar; haklayanlar Hakk'tır, haklamayanlar da nâhaktır (Hakk olmayan). Nâhak'lar ikidir; haklayanlar ise üçtür ve bunlar: Allah, Muhammed, Ali'yi bir bilip sevdikleri için bunlara 73. fırka dediler. Bunların haklı oldukları 73'te ispat edilmiştir. Bismillahirrahmanirrahimde doğanlar 73. fırkadır. Allah'ın emriyle dünyaya gelenlerdir, anaları Naciye'dir ve aşikârdır, babaları da Naci'dir ve sırdır. Naci Âdem'de ispat olmuş, Âdem'in oğlu olmuş adına da Şit denilmiştir. Yetmiş ikiler, Şit de Havva'dan doğmuş diyorlar; Yetmiş üçler de Şit'in Havva'dan doğmadığını ispat ediyorlar. Doğrusu analarda ispat olur; insan olsun, hayvan olsun ana rahmine düşmeyince

dünyaya gelmez. Dünyanın kapısı ana rahmidir ve Rahmanirrahim'in kapısıdır. Yetmiş üçler Rahmanirrahim kapısının Hakk kapısı olduğunu tasdik etmiş ve haklamışlardır. Yetmiş ikiler rahim kapısını haklamadıkları için haksız olmuşlardır.

İkide olanlar, İseviler, Museviler ve diğer milletlerdir. İseviler ile Museviler Muhammed'e düşman oldukları için ikide kalmışlardır. Müslümanların içinde de Ali'ye düşman olanlar ikide kalmışlardır. Çünkü bunlar salavat ile Müslüman olduklarından dolayı gerçek İslâm değildirler.

Müslümanların canı Allah'tır ve çobanları da Ömer'dir. İsevilerin canı Allah'tır ve çobanları da İsa'dır. Musevîlerin de canı Allah'tır ve çobanları da Musa'dır. Bunlar ikide kalanlardır ve Allah'ı kendilerinde hazır görmeyenlerdir. Allah insanların cümlesinde hazırdır. Allah yerde, gökte yoktur ve mekânı da insanların kalbindedir.

Allah'ı kendilerinde hazır ve mevcut görenler İslâm Alevileridir. Alevilerin canı Allah'tır, cananı Hakk'tır, çobanları yoktur; onun için bir yana yol çıkaramıyorlar, yetmiş ikilerin esiri olmuşlar. Aslında Alevilerin çobanı Ali'dir.

Muhammed, Ali'nin yerini Ömer'e verdi, Ömer de Muhammed'in yerine Ebubekir Sıddık'ı oturttu. Bunlarda sıddık ve sadık olanlar vardır. Sıddık Bekir'dir, sadık Ali'dir. Ali, Muhammed'in emrinden çıkmadı; kendini, evladı ayalini, tabiyelerini Muhammed'e kurban verdi. Muhammed'in çanyarları da verilen kurbanlara kasap oldular. Çarıyarlar şunlardır: Ebubekir, Ömer, Osman ve Muaviye'dir. Ali'ye çarıyar diyorlar ancak Ali çarıyarlardan değildir. Bunlar eğer ki Ali'ye çanyar demezlerse Müslümanlıktan da düşerler. Ali çarıyar olmuş olsaydı evladı ayali ve taraftarları esir olmazdı.

Ali ve evlatları olmaza, haksıza, yanlışa, yaramaza hiçbir zaman taraftar olmadılar. Bu nedenle doğru olan Ali'dir; Muhammed'e verdiği ikrardan dönmedi. İkrarına sahip olan iman sahi-

bidir. İnsana sahip olan imandır. İman ikrarına nikâh ile bağlıdır. Namusu, vicdanı olmayanlara kimse sahip değildir ve bunların çobanları da yoktur. Zalime, zulme esir kul olanların çobanları olmadığındandır.

İster erkek ister kadın olsun başkalarıyla zina ederlerse nikâhtan düşerler. Nikâhtan düşenlerin ikrarı bozulur ve iman sahibi olmazlar. Nikâhını bozan evlatlar da vardır. İki, üç kadın alanlar Bismillahsızdır. Bismillahsız Kur'an okunmaz; nikâhsızlardan doğanların da nikâhı kıyılmaz, kıyılanlar da Bismillahsızdırlar. Nikâhını bozanlar, iki ve daha fazla kadın alanlar Allah'ın kulları, Şeytan'ın ümmetleridir.

Alevilere olan zulüm ve hakaretin sebebi Allah'tır, en büyüğü de Şeytan'dır. Allah'tan başka Alevilerin düşmanı yoktur. Şeytan da Allah'ın emrindedir. Allah'tan emirsiz hiçbir şey yoktur. Ali'ye Hanife'yi verdirten Cebrail vasıtasıyla Allah'tır. Cebrail emri Muhammed'e götürdü, Muhammed de Allah'ın emriyle Hanife'yi Ali'ye verdi. Ali'yi nikâhtan düşüren, Fadime'yi ağlatan Allah ile Muhammed'dir. Allah ile Muhammed'in işleği, süreği birdir. Allah Şeytan'a ön verdi, Muhammed de Ömer'e ön verdi. Allah ile Muhammed'in bir olması Şeytan ile Ömer'de ispat olmuştur. Muhammed'in memur (peygamber) olması Allah'ın emriyledir. Allah'ı Muhammed ispat etmiş, var olduğunu dünyaya yaymış bildirmiş; Allah da Muhammed'in memur (peygamber) olduğunu yaymış bildirmiş ve böylece birbirlerini tasdik etmişlerdir. Allah dünyaya gelmiş memurların çobanıdır.

Âdem ile Havva'nın anası kimdir bilen var mı? Yoktur; yaratmış; nelerden yaratmış: toprak, su, ateş, havadan (rüzgâr) yaratmıştır. Bu nedenle Âdem ile Havva'nın anası dünyadır. Dünyanın başı Allah'tır, Allah'ın vücudu dünyadır. Ahirette dünyanın çobanıdır; dünyanın cesedini dünyaya verir, ruhunu alır götürür ahirete. Ahiret insanların dünyada yaptıklarının sorgu sualidir. Ahiret de ikidir: cennet ve cehennemdir.

Cennet Allah'ın emrini tutanların yeridir, cehennem de Allah'ın emrini tutmayanların yeridir. Dünyada bunların defterleri, memurlar tarafından, herkesin işleği, süreği, hal ve hareketi üzerine yaptıkları yazılmaktadır. Defterlerdeki yazılanlara göre ahirette giden ruhlara yer veriliyor denilmektedir. Bu Bismillahsız, Kuran'sız, kanunsuz, mahkemesizlerin kurduğu bir kurgudur ve hükümdarların kurgusudur. Kendi kanunlarına rağbet ve itibar etmeyenler hükümdarlardır. Doğruya meydan vermemişler ve düşman olmuşlardır. Hakk'ı iptal etmişler ve batıla kuvvet vermişlerdir.

Kanunsuz olanlar yalancıdır. Kur'an, İncil ve Tevrat'ın hükmünü icra eden var mı? Yoktur, kendilerine göre uydurmuşlar ve fetva vermişlerdir. Meydanda hakikat yoktur. Allah'tan gelen memurlara yalandan uymuşlar, memurlar gidince tekrar yalana yol vermişler ve bildiklerini yapmışlardır. Dünya, ahiret yalancıların elinde kalmıştır. Kendini tanımayanlar, kendilerini Kuran'a uydurmayanlar, vücutlarını ve Kuran başını Bismillah bilmeyenler yalancıdır. Kendini ve Kuran başını Bismillah bilenler Hakk'ın emrini tutanlardır. Bunlar Hakk'tan ayn değil, Hakk ile birdir ve Hakk onların çobanıdır (sahibi). Nefslerini kendilerine kul edenlerdir ve çobanları vardır. Nefslerini kendilerine kul etmeyenler çobansızdırlar.

İyi, kötü nefste ispat olur. İnsan hayatındaki imtihanının başında nefs gelir. Nefsine hakim olanlar; kendinde olan bütün haksızlıkları ve vücuduna zarar veren maddeleri sürgün edip çıkardıktan sonra haksıza, yolsuza düşman olur. Her kim ki bunları yapmaz, nefse kuvvet verir, meydan verir, dost olursa ve gerçek dostlarını düşmanlara ezdirirse böylelerinin de düşman bilinmesi gerekir. Haksızlığa uğrayanları kanunla müdafaa etmeli ve hakkı, hukuku sorulup aranmalıdır. Hakk'ı, hukuku sorup arayanlar dava sahibi olur. Hakk'ı, hukuku sorup aramayanlar dava sahibi olamazlar. Sadece kendini kurtarmış olur, başka kimseye faydası yoktur.

Bir insan kendini kurtardıktan sonra, birkaç kişiyi de kurtarmalıdır ki kazancı ve kârı kazanmış olsun. Kazanılan bu kazanç insanlara bir sermayedir ve bu sermaye de ancak Hakk'ın emri ile kazanılır.

Hakk insanlarda mevcuttur; daima Hakk'tan korkmalı, bütün kötülüklerden el çekmeli ve kendinizi kurtarmalısınız.

Bu yazdıklarımın anlamı: İnsanların bir dış bir de iç yüzü vardır. İnsanın dışı Kuran'dır, içi de Buyruk'tur, başı Bismillah'tır, ruhu da Hakk'ın emridir ve Hakk'tır. Hakk bu dörtlerden ispat olur. Bu dörtlerin ikisi Kuran ile Buyruk, diğer ikisi de ruhlandır. Kuran Muhammed, Buyruk Ali; ruhları ise Hatice ile Fatıma'dır. Bu dörtlerden doğanlara "İslâm Alevisi" derler ve dört İslâm Alevisidir. Dört her kimde ise insandır, dört olmayanlar insan değil âdemdir ve mahlûkattır.

Kendilerini Kuran, Buyruk bilmeyenler fanidir, âdemdir. Bir âdemi mahlûkat var, bir de hayvani mahlûkat vardır. Bunların içi dışı ikidir, bir cesetleri bir de ruhları vardır. Hakk'ın emri bunlarda yoktur. Bunlann emirleri kendilerine göre yaptıkları emirlerdir. Âdemoğullan İslam Alevisi olamazlar. Alevilerin evveli, asılları, Naciye Fırkası'nın devamıdır ve Naciye Fırkası'nın sonu da Alevilerdir. Âdemlerin evveli Havva Fırkası'dır, sonları da Hıristiyan ve Müslümanlardır. Bunlarla Aleviler bir değil ayrılar; en başta da ayrıydı, sonda da ayrıdır.

Dünya insanların ispatıdır. Kendilerini, asıllarını, neseplerini (nesillerini), yollarını tasdik ettikten sonra ahirete gidiyorlar. Ahirette herkes birbirinden ayrılır ve birbirine karışmazlar. Karışmamalannın sebebi de asıllarının, neseplerinin ve yollarının bir olmamasındandır. Herkes aslına, nesline, yoluna tabidir ve ayrılmazlar. Eğer ayrılırlarsa kayıp olurlar ve kaybolanlar da vardır.

İbrahim'in iki kansı vardı. Biri Sara, biri de Hacer'di. İbrahim'den evladı olmadığı için Sara, Hacer'i İbrahim'e verdi. Hacer'den İsmail doğduktan belli bir zaman sonra da, İshak da

Sara'dan doğmuştur. Bunun üzerine Sara Hacer'i evden çıkardı. İbrahim de Hacer'ie İsmail'i alıp götürdü ve Mekke dağlarına bıraktı. Hacer'le İsmail'in yiyecek ekmekleri vardı fakat suları yoktu. Hacer altı kez dağları gezdi, dolaştı fakat su bulamadı; yedincide İsmail ayağını yere vurdu ve yerden su çıktı. Hacer suyun etrafını çevirerek göl haline getirdi. Birkaç günden sonra Arap göçleri gelerek, Hacer'in yanında çadırlannı kurdular ve böylece Hacer'e komşu oldular. Zamanla İsmail Araplardan bir kız aldı ve orasını kendisine mekân edindi.

Sara Hacer'i ayırdıktan sonra İshak da büyüyüp evlendi ve Yakup isminde bir oğlu oldu. Allah'tan gelen memurluk (peygamber) Yakup'a da gelmiştir. Yakup'tan sonra Davut, Musa, İsa gelmiştir ve bunlar da Naciye Fırkası'ndandır. İşte kaybolanlar bunlardır ve bunlan kaybeden de anadır, yani Sara'dır. En sonunda Muhammed, Ali geldi. Museviler ve İseviler Muhammed'e tabi olmadılar, düşman oldular. İsmail kolundan gelen Bekir, Ömer, Osman ve Muaviye de Muhammed, Ali'ye kinli düşman oldular. Muhammed'den sonra da Ali'ye düşmanlıklarını sürdürdüler. Bunlar da Naciye kolundandır, ancak Ali'den ayrılanlardır ve kaybolanlardır. Fırkayı Naciye'den ayrılıp kaybolanlar Museviler, İseviler ve Müslümanlardır. Bunlar nefse uyanlardır. Nefsine uyup, Hakk'ın emrine uymayanlar Havva fırkasıdır. En baştan birbirine karışa karışa geldiler ve İbrahim'de birbirinden ayrıldılar. En sonunda Naciye Fırkası Alevi namı ile bunlardan ayrılmış oldu. Alevilerin babaları Muhammed ile Ali, anaları da Hatice ile Fatıma'dır ve Aleviler bu dörtlerden doğmuştur.

Cennet yoluyla dünyaya Naciye geldi, cehennem yoluyla sürgün olan Havva dünyaya geldi. Allah Naciye'yi Havva'ya esir, kul ettiğinden dolayı cenneti de cehenneme esir, kul etmiş oldu. Böylece cennet cehennem oldu, cehennem de cennet oldu.

Alevilerden de emirsiz, kanunsuz olanlar, çobansız olanlar gibidir. Çobansız olanlar kanundan düşkündür, onun için cehennemdir ve kimseden korkuları yoktur. Her bir fena fiilleri, kötü halleri, bed muameleleri işlerler. İşleyenler cehennemdir, işlemeyenler cennettir ve kanunlu olanlardır. Kanunlu olanlann çobanı vardır. Cenabı Allah herkesin iradeyi cüziyesini herkesin eline vermiş ve mukadderatla da emrini vermiştir. Verilen bu emir kanunsuzdur. Çünkü cennet ile cehennem mukadderatındadır. Dünya mukadderat üzerine kurulmuştur ve sonu yoktur. Dünyanın evveli şer, ahiri (sonu) şerdir; hükümdarların dünyasıdır ve çobansız bir dünyadır.

Bismillah'ın başı Allah'tır, vücudu dünyadır. Allah dünyayı var etmiş ve dünyadan da var olmuştur. Allah'ın ispatı Rahmani Rahim'dir. Kuran'ın başı Elif, Lâm, Mim'dir. Elif Allah, Lâm Ali, Mim Muhammed'dir. Bismillahirrahmanirrahim demeyince Kur'an okunmaz. Kuran'ın doğrusu Bismillahirrahmanirrahim'de ise; Elif, Lâm, Mim'in doğrusu da Bismillahirrahmanirrahim'dedir. Muhammed'in de, Ali'nin de anası ve babası Allah'tır. Çünkü Allah'ın emriyle kıyılan nikâhtan doğduklarından dolayı Allah oldukları, Hakk'ın emriyle kıyılan nikâhta ispat ve tasdik olmuştur. Bunda hiç şüphe yoktur. Allah'ın emrinin var olduğunu ve varlığını evlatlarına bildirdiler. Çünkü Allah onlarda mevcuttu ve böylece Allah kendini anadan, babadan ispat ettiriyor. Allah'ın varlığını, birliğini tasdik edenler, Elif, Lâm ve Mim'de doğanlardır. Anaları ve babaları Bismillahirrahmanirrahim'dir.

Bismillahirrahmanirrahim'de doğanlar bir sırlannı bir de nikâhlarını haklamış; doğum kapısının Hakk kapısı olduğunu tasdik ettiklerinden dolayı, Hakk'ın evlatları olduklarını da ispat etmişlerdir.

Cenabı Hakk yerde, gökte yoktur, insanlarda mevcuttur. Bu manaya erenler kendilerini Hakk'ın emri ile ispat edenlerdir.

Herkes bu sırra eremez. Üçleri haklayanlar, üçünü bir bilenler, evlatlarına tabi olup, sadık olanlar evlatlarının evladıdır. Bunlar arasında ayrı gayrı yoktur. Üçler, Beşler, Yediler, Kırk birler cümlesi birbirine taliptir.

Alevi olanların cümlesi bir yola taliptir ve yol da taliptir. Bu yolun kapısı Fatıma'dır ve kapı da taliptir. Yol evladının evlatlarından doğanlar da talip'tir. Talipler yer gök yok iken nur yoluyla Kubbeyi Rahman'a geldiler; Kubbe'den cennete geldiler ve cennetten de dünyaya geldiler; Allah bunları Âdem ile Havva'ya esir, kul ettirdi. Bu esirler gelen memurlardan kendilerini ispat ede ede üçlere geldiler. Talip olarak üçlere evlat olduklarını ispat edip yine talip oldular. Talip yolu rahmet deryasından kubbeye, kubbeden de cennete ve cennetten de dünyaya gelmiştir. Yol evlatlarını kaybetmiyor ve talip olanları üçlere, beşlere, yedilere karıştırdığından dolayı üçler, beşler, yediler de bunlarla aynı yoldan geldiklerini bildirmişlerdir. Böylece cümlesi bir oldular, yol evladı namını aldılar ve bu yolun evladıyız dediler. Bu yolun evladıyız dedilerse de üçlerden, beşlerden ve yedilerden doğanlar kendilerini has, talipleri ham gördüler. Talip olanlar da kendilerini ham görerek bu güne kadar evlattan ayrılmadılar.

Hasani; taliplerin de aynı sülaleden olup, evlat olduklarını tasdik ediyor. Bu sözden dolayı pirler Hasani'ye düşmandır. Hiç ham ile has bir olur mu? Onlar âdemoğullarıdır, bizler "Evladı Resulüz" diyenler Hakk'tan gafil olanlardır. Evlat ne ise talip de odur. Çünkü talibin kapısı Fatıma'dır ve talip cümleden yücedir. Evladı Resuller de taliptirler. Talip olmayanı yol kabul etmiyor, yol taliptir. Üçler, beşler, yediler de taliptirler. Talip olmayanlar Bekir, Ömer, Osman ve Muaviye'dir. Üçler bunlara kuvvet verdiler ve bunlarla dost oldular. Evlatlarını, namuslarını, tabiyelerini (taraftarlar) Bekir'e, Ömer'e, Osman'a ve Muaviye'ye esir ettiler. Bu nedenle düşman ile dost olanlar, dosta düşmandırlar.

Bir sadık, bir de sıddık vardır. Sıddık Bekir'dir ve sadık da Ali'dir. Düşmana kuvvet veren ve onlarla dost olan üçlerden Allah ile Muhammed'dir. Muhammed Bekir'in damadıdır, Allah da 72 millet 18 bin alemin Allah'ıdır. Naciye fırkasının Allah'ı ile bir alakası yoktur. Uzaktan ikrar vermiş, ikrarı var imanı yoktur. İkrar ne ile ispat olur? İman ile ispat olur. Eğer iman ile tasdik olmuş olsaydı dost olurdu, tasdik olmadığından düşmandır. Alevilere ne zulmü hakaret olmuşsa Allah'ın emriyledir.

Bugüne kadar Âdem evlatlan iki koldur; biri Naciye ana kolu, biri de Havva ana koludur. Bunlar birbirinden tamamıyla ayrıdır. Yolları da, Allahları da ayrıdır. Havva kolunun Allah'ı yaratılıştan ispat olur, Naciye kolunun Allah'ı da doğuştan ispat olur. Doğuşta kendini ispat etmeyenler, yoktan yaratılmış olanlardır. Yaratan kimse de, yaratılanlann babası da yaratandır, karısı da dünyadır; zahirde dünyadır, batında karıdır. Hasani dünyanın karı olduğunu batında görmüştür ve sağında, solunda iki tane de erkeği vardır. Hasani kendini gizleyerek arkadaşını gösterdi. Hasani gördü ki; bunlar geldiler arkadaşı alıp hemen götürüp kapının çengeline astılar. Sonra geldiler ki Hasani'yi de götürüp asacaklardı; Hasani bunlara çok yalvardı ancak dinlemediler. Bunun üzerine Hasani ikrarını çağırdı, ikran içeri girince dünya kaçtı ve böylece Hasani'yi ikran kurtarmış oldu.

Yetmiş iki milleti, on sekiz bin alemi doğuran dünyadır ve var eden Allah'tır. Anasını dünya ve babasını Allah bilmeyenler yoktan yaratılanlardır ve anası, babası olmayanlardır; karısı ile yatınca kendilerini pis görüp cenabet olanlardır; anasının doğuş kapısının Hakk kapısı olduğunu söylemeyenler ve görmeyenlerdir. İşte dünyası var, ahireti yok olanlar bunlardır. Böyleleri kendilerini inkâr etmiş ve inkâr defterine kayıt olmuş olanlardır.

Hakk'ı kendilerinde hazır ve mevcut görmeyenler boş kovandır, Şeytan'ın evidir ve balı yoktur. Hakk'ın emrini tutma-

yan ve kovanları boş olanlar Şeytan'ın evlatlarıdır. Bunlar her fena hallerden, fuşku fucurdan, fesat muamelelerden doğup gelenlerdir ve Şeytan onların kılavuzudur. Şeytan insanlara öncü olursa o milletin hali ne olur? Bunların iradeyi cüziyeleri hırsa, nefse, tamaha tabidir. Şeytan'ın kendileridir ve başları nefsleridir. Nefse kuvvet veren bazı hayvanların eti, sütü, yağı gibi hayvansal gıdalardır. Bunları yiyenler kudurmaz mı? Bu gıdalarla beslenenler her türlü fena fiillerde bulunurlar. Bunlar da âdemoğullarında mevcuttur.

Nefse, hırsa, tamaha sahip olanlardan hükümet olur mu? Olmayacağı meydandadır. Dünyanın evveli, sonu ve cümlesi birbirine düşmandır. Asıl düşman nefs, hırs, tamahtır ve başları da Şeytan'dır. Başların emri ne yolda ise ayakları da, yolları da, kanunları da o yoldadır. Hükümet olanlarda hırs, nefs, tamah olmayacak ki cümle milletler ona evlat olsunlar. Hükümetler milletleri ayırmaksızın kendi evlatlarıymış gibi görerek idare etmelidirler. O da ne yazık ki meydanda yok!..

Hakk'ın emrini tutanlar, Hakk'ı kendilerinde hazır ve mevcut görenler bal arıları gibidir ve kovanları bal ile doludur. Hakk onların emrinde ve onlara sahiptir. Onları gezdiren, dolaştıran, her türlü fena fiillerden, kötü muamelelerden, kazalardan, belalardan ve fuşku fucurlardan saklayan, bekleyen, gören, gözeten Hakk'tır ve Hakk'ın evlatlarıdır. Bu nedenle gelecek Naciye oğullarındadır, ademoğludur ve ispatı da Ulu Divan'dır.

Âdemoğulları iki koldur; biri sağ biri de soldur. Sol Havva'dır, sağ da Naciye'dir. Bunlann sürekleri, işlekleri, yollan bir değil, ayrıdır. Nefs bunları birbirine düşman etmiş ve zebun (ezilen) olan Naciye ve evlatlarıdır. Hakk'tan gelen bütün memurlar da Naciye evlatlarındandır. Âdemoğullarının cümlesi nikâhtan doğmuştur. Dünyanın yolu doğuştandır ve dünyanın başka yolu yoktur. Gelecek de doğuştan doğup gelecektir. Doğuşun yolu aynı zamanda nefs yoludur. Nefs de milletleri ayrı

ayrı hükümet etmiş ve cümlesini birbirine düşman etmiştir. Aslında cümlesi de Âdemoğullarıdır ve birbirine kardeştir. Ancak nefs yolu evleri, köyleri, şehirleri ve ülkeleri birbirine düşman etmiştir. Nefs Allah'ın emriyledir, emirsiz değildir. Haklı, haksız birbirinden ayrıdır, bu nedenle Havva kolu ile Naciye kolu dünyanın sonuna kadar birbirinden ayrıdır.

Nefs yolda olanları da yoldan çıkarmıştır. Yoldan çıkanlar da kaybolmamak için kendilerine göre bir yol tutmuşlardır. Doğuştan cümlesi de birbirine kardeş, bacıdır. Hakk'ın emriyle evlenip de nikâhlı olanlar birbirine helal olur. Hakk'ın emrini bozanlar nikâhsız duruma düşerler ve haram olurlar. Hakk'ın emri böylelerinden davacıdır. Bozulan nikâhtan haram doğar. İster karısı, ister kocası olsun zinaya düşenler ve zina edenler haramdır. Haram olanların davacısı Hakk'tır. Çünkü emri bozdukları için bunlar affedilemezler, affedenler de davaya tabi olurlar. Dünyaya gelip gidenlerin temelleri olmadığı için zinaya düşmüşlerdir. Kabahat Allah'tan gelen memurlardadır; yalandan almışlar, tekrar yalana meydan vermiş gitmişler ve böylece milletler günah işlemişler, işlemeye de devam etmektedirler.

İşte nefsi olanların hali böyledir. Çünkü vücutla baş bir cinsten değildir ve birbirinden ayrıdır. Allah, emirli ile emirsizi ayırmadan birbirine nikâh etti ve böylece bunlardan doğanların da başı ayrı, leşi (vücudu) ayrı olmuştur. Bundan dolayı da Hakk arada kayboldu, doğruluk kalkarak yalan ve yanlış olmuştur. Dünyanın sonuna kadar bu yalan ile yanlış, bozukluklar, düzensizlikler ve haksızlıklar devam edecektir.

Şeytani nefs dünyanın evvelinden cennetten sürgün olanlarla gelmiştir. Asıl kabahat sürgün edendir; mahkemesiz, yargısız sürgün etmiş ve kendi kabahatini Havva ile Âdem'in üzerine atmıştır. Sürgün olanlar secdesizlik yüzünden sürgün olmuşlardır. Allah, Âdem'e secde etmedi diye Şeytan'ı sürgün etmiştir. Secdesizler dünyada da ispat olmuştur; bunlar Mu-

hammed'e ve Ali'ye secde etmeyenlerdir. En başta Havva, Allah'ın emriyle gelen Naciye'ye buğzu adavet etti, Havva oğulları Naciye oğullarına secde etmediler ve hem de düşman oldular. Şeytan da Âdem'e düşman olmuştu. Böylece Şeytan'ın ispatı dünyada ispatlanmış ve ortaya çıkmıştır. Bu nedenle meydandaki secdesizler Şeytan'dır, Bismillahsızdırlar ve Rahmani Rahim'den doğmayanlardır. Doğuş kapısını pis görenler, cenabet olanlar, kendilerinin Şeytan olduklarını ispatlamışlar ve cenneti de üzerlerine tapu etmişler, kimseye de vermiyorlar. Böylece cümleden daha yüce olduklarını da ispat etmişlerdir. Bunlar gibi başkalarını gökte, yerde alçak görenler Şeytan'dır. Şeytan da Âdem'i alçak görüp secde etmedi ve bu nedenle sürgün olmuştu. Sürgün etmiş de nereye sürgün etmiş? Âdem'in ve âdemoğullarının içine sürgün etmiştir. Şeytan Havva ile birliktir. Havva'nın bir kolu Âdem'dir, bir kolu da Şeytan'dır. Âdem mayasından doğanlar âdemoğullarıdır, şeytan mayasından doğanlar da Havva oğullandır.

Ali'ye tabi olmayanlara rahmet yoktur, rahmet Ali'nindir ve Ali'den başka rahmet sahibi yoktur. Rahmet Naciye koludur, lanet Havva koludur. Buğzu adavet, kin, kibir, bütün kötülükler, düşmanlıklar Havva'dadır ve Havva'dan doğanlardadır. Bunlar Kandili Kudret malıdır. Kandilden dünyaya geldiler, dünyadan da cennete gittiler, cennetten de sürgün olup tekrar dünyaya geldiler.

Naciye "Kubbeyi Rahman"dan cennete geldi, cennetten de emirle dünyaya geldi. Aslında Ali, Naciye'nin kocasıdır, ispatı da Fatıma ile Ali'dir ve Fatıma da Naciye'dir. Bu nedenle Fatıma rahmet deryasının malıdır ve rahmet Fatıma'dır. Fatıma'nın emrini tutmayan, dersini okumayan, sözünü dinlemeyenler talip olamazlar. Muhammed ile Hüseyin Fatıma'nın sözünü tutmadılar, hem kendilerine düşman ve hem de Ali'ye talip olanlara düşman oldular. Verilen cennete kandılar, milleti kazanma-

dılar; milletsiz cennet, cehennemdir. Fatıma'nın sözünü ve emrini İmam Hasan tuttu ve bu nedenle kanun Hasan'dadır. Diğerlerinin cümlesi kanunsuzdur. Çünkü Muhammed kuvveti kanunsuzlara verdi ve olmazın peşinden giden Hüseyin'dir. Olmazlar (dönekler) Hüseyin'i ve yandaşlarını Kerbelâ'da şehit ettirdiler. Hüseyin'i şehit edenler Muaviye, Yezid ve taraftarlarıdır. Muaviye ile Yezid kendi kanunlarının emri ile Ali'yi, evlatlarını ve tabiyelerini düşman görüp meydan vermediler ve çoğunu şehit edip kırdılar. Kaçanlar da dağlara sığınıp eşkıya olmak zorunda kaldılar. Kınlanlar kanun emrini tutmayanlardır ve düşmanla dost olanlardır. Çünkü bu dostların içi kâfir, dışı dost gibidir. Dışı dost olanlar, kanunsuz dostların elinden varı, kuvveti aldılar ve gerçek dost olanları da kendilerine kul, esir ettiler ve bildikleri gibi aldı yürüdüler.

Yalancılara aldanıp da dost olanlardan birisi de Ali'dir, Muhammed'in sözüne aldanmıştır. Muhammed Ömer'e kuvvetini vermiş ve Ali'nin kuvvetini de Ömer'e verdirmiştir. Ömer de alınan bu kuvvetle Alevileri kırıp ezmektedir. Sebebi de Allah ile Muhammed'dir. Bunlar cahil taraftandırlar ve kemaletin düşmanıdırlar. Bir de kâmil ile cahil vardır; kâmil kanundur, cahil mukadderattır ve takdire bağlıdır. İki de mürşit vardır; biri kâmil mürşit, biri de cahil mürşittir. Kâmil mürşit Fatıma'dır, cahil mürşit ise İmam Hüseyin'dir ve olmazların taraftarıdır. Olmazlar Muhammed ile Hüseyin'den doğmuştur. Talip olanlar da Fatıma'dan doğmuştur.

Mürşitten doğmayan talip olamaz. İster evlat olsun, isterse talip olsun cümlesi Fatıma'dan doğmuştur ve Fatıma da taliptir. Talibi alçak görenler ve talibe meydan vermeyenler, Allah, Muhammed ve Hüseyin'dir. Ali'yi de Muhammed kandırdı ve kendine taraftar ettirdi. Bunlar cahildir; kâmil Ebubekir, Ömer, Osman ve Muaviye'dir(l). Çünkü düşmanlanna meydan vermemişler, şimdiye kadar taraftarlarını düşmanlarına esir etme-

mişler, ezdirmemişlerdir. O halde bunlardan daha iyi kâmil yoktur. Bunlar gibi kendilerine tabi olan milleti kayıran, kimseye ezdirmeyen hangi hükümdar olursa olsun daima iyidir. Kötüler ise milleti sahipsiz bırakıp esir edenlerdir.

Nefse, hırsa ve tamaha tabi olanlar Allah'ın emrini tutar mı? Tabii ki tutmaz. O halde iradesi kendi elinde olanların emirleri de kendi ellerindedir. Bundan sonra artık gelen elçi (peygamber) yoktur ve en son elçi Muhammed'dir. Muhammed'e kuvvet olarak Ali ile Zülfikâr geldi. Muhammed'in sağlığında Ali'yi ve Zülfikâr'ı dilleri ve elleriyle kabul ettilerse de; Muhammed'den sonra Ömer verdiği sözde durmayarak hükmü eline almıştır. Osman'dan sonra hükümdar olan Ali'yi şehit ettiren Muaviye tamamıyla hükümdar olmuştur. Bütün bunlara yön veren, meydan veren Allah, Muhammed, Ali, Hüseyin, rehber, pir, mürşittir ve cümlesi de sorumludur. Doğru olan taliptir, çünkü talip işleğini, süreğini ve yolunu kaybetmemiştir. Doğruluk talip olanları yol ile menzile ulaştırır.

Sizlere son sözüm şudur: Tutana er odur ki; kendinden utana, yaptıklarını göre, gördüklerinin de cümlesini unuta. Kendinden utanmayan, yaptıkları fenalıkları görmeyenler cahildir, hem de zalimdir ve zulümata tabidir. Bu dünya zalimlerin, zulüm edenlerin dünyasıdır. Kâmili zalime esir ve kul eden dünyadır.

Dünya ikidir, kuvvet de ikidir; biri fani dünyasıdır, biri de bâki dünyasıdır. Bâki dünyası esir olanlarla bilinir. Kuvvetin biri dünya kuvvetidir ve hilebaz, fırıldakçıdır. Kuvvetin biri de Hakk'ın kuvvetidir ve doğrudur. Baki dünyasında Hakk'ın kuvveti gizlidir ve zamanı geldiğinde aşikâr olur. Bâki dünyası da fani dünyaya esirdir ve esir olanların yolu yanlıştır. Çünkü Resul evlatlarını yanlış yola sevk etmiştir. Asıl taliplerin yolu doğrudur ve yol talipten doğrulur. Talip Bismillahirrahmanirrahim'de doğmuş ve hem de Bismillahirrahmanirrahim'i doğurmuştur.

İnsanlar, âdemler ve hayvanların cümlesi de Bismillahirrahmanirrahim'de doğmuş, ancak rahim yolları ve ana yolları ayrı aydır.

Bu nedenle en doğrusu talip yoludur, pir yolu yanlıştır ve zulümat yoludur. Çünkü talibe talip olmadılar, pire talip oldular; onun için pir yolu zulümata düştü. Talip gelecek, talip olanları zulümattan kurtaracaktır. Talip hakikattir, pir tarikattır; talip nurdur, pir zulümattır.

Talip de ikidir; biri pire talip, biri de talibe taliptir. Bismillah da ikidir; birisi doğmuş, birisi de yaratılmıştır. Yaratılmış talip değildir, doğmuş taliptir. Talip emirlidir, talip olmayan emirsizdir ve zulümattır, zulümat da ikidir. Emirsiz olanlar vücuddundaki dördü ispat etmemiş ve kendini inkâr etmişlerdir. Emirli olanlar ise dördü vücudunda ispat etmişlerdir. Dört şunlardır: Rehber, pir, mürşit ve musahiptir. Vücudunu ispat edenler nurdur. Toprak, su, ateş, hava bunlar vücudun binasıdır ve vücuda hayat verenlerdir. Bunlar insanın içerisindedir, dışarıda olanlar da; rehber, pir, mürşit ve musahiptir. Bunlar da vücudu zulümattan kurtaranlardır. Nur bunlarda ispat olur. Nur taliptir ve talip olmayınca da nur olamaz. Talip ile birlikte beş olur ve bu beşler de taliptir. 73'de seçilenler talip namıyla seçilmişlerdir. Eğer beş olmaz ise dört zulümattır ve dördün yolu yoktur. Yol taliptir, talip yoldur ve yol ana yoludur. Anadan doğanlar talip oldu, çünkü ana kapısı Hakk'ın kapısıdır ve Hakk'ın kapısı da Bismillahirrahmanirrahim'dir.

Bismillah Arapçada yedi harftir ve (B)'nin içindedir. (B) de yedi harftir; dört kalıp üç noktadır. Kalıplar: Muhammed, Ali, Hatice, Fatıma'dır. Üç nokta: Can, Canan ve Çobandır. Can ikrardır, canan imandır, çoban da kanun ve hakimdir. İkrar, dört canı birleştirip bir etmektir ve birlik makamıdır. İman da aralarında kılınan nikâhtır. Çoban da Hakk'ın emrini tutanlara yar, tutmayanlara düşmandır.

Yedi harf insanlarda da mevcuttur: Toprak, su, ateş, hava, can, canan ve çoban. Bu nedenle insanlar Bismillah'dır, Kuran'dır, Errahmanirrahim'dir. Kuran otuz harften oluşur, Bismillah ile otuz bir eder. Bu nedenle insandır; on beş karısının, on beş kocanın bir de bunların üzerine kılınan nikâh ile otuz bir olur. Çoban ve kanun bunları birleştirip bir edendir.

Kanun İmam Hasan'dır ve hakim de İmam Hasan'dır. Kanun birlik ve doğruluk üzerinedir, nefse düşmandır ve nefse meydan vermez. Kanunsuzlar İmam Hüseyin'e tabidir. Hakk'ın emrini tutmayanlar Hakk'a düşmandır. Emir kanundur, dünyada olanları birbirine düşman eden emirsiz, kanunsuzlardır ve tefrikattır. Tefrikat İmam Hüseyin'den doğdu ve buna meydan veren de Muhammed'dir. Bunlar Bismillahsız'dır, Bismillah'ın manasını bilmemişlerdir. Bismillah baştır, birdir, rahman sağıdır, rahim soludur. Cümlesi de birbirine bağlıdır ve başın emrindedirler. Aynı zamanda karı kocadırlar.

Elif, Lâm, Mim bunlar erkektir. Bismillah'sızdır, birbirine bağlı değiller, ayrılar. Onun için dünyada olan insanlar birbirine düşmandır. Çünkü Elif ile Mim aralarında olan Lâm'a meydan vermediler ve düşmanlara esir ettiler. Lâm da verdiği ikrardan dolayı kabul etti. Elif Allah'tır, Lâm Ali'dir, Mim Muhammed'dir.

KIRKLARIN CEMİ

Cem evi erkek, kadın bir arada toplanıp birlikte yaptıkları ibadet yerine denir. Cem evinin ismine Kırklar Cemi de denir. Kırkların ceminde cümlenin başı birdir ve cümlesi bir başa bağlıdır. Cemin amiri de, memuru da o başın emrindedir ve bu baş kırkların başıdır. Kırkların başı kendiliğinden baş olamaz. Dört kapıyı (şeriat, tarikat, marifet, hakikat) tamam ettikten sonra asker olur. Düşman cephesinde dostun düşmanın kim olduğunu tanıyıp bilmeli, içerdeki düşmanı da içerden çıkarmalı, nefsini kendine bent edip kul etmelidir. Vücudunu hükmüne aldıktan sonra da, içerdeki düşmanın kim olduğunu tanımalı ve tanıyıp bildikten sonra da talip olur. Mürşitten doğmuş olan taliptir. Güneş doğmayınca aydınlık olmaz, mürşitten doğmayınca da insan talip olamaz.

Mürşit Fatıma'dır, pir Ali'dir, rehber Muhammed'dir, musahip Hatice'dir. Bu dörtlerden doğmayınca talip olunmaz. Bu dörtler de talipten doğmayınca, ne mürşit, ne pir, ne rehber ne de musahip olabilirler. Bunlar birbirinden doğmayınca yol olamaz. Yol cümlenin atasıdır, yol taliptir, talip de yoldur ve yol

Hakk'ın emri rızasıdır. Hakk da yola taliptir. Cümle Aleviler de taliptir. Talip rıza kapısıdır ve rıza kapısı da kırkların kapısıdır.

Hakk'ın emri rızasında olmayan, vücudunu hükmüne almayan, nefsini kendine kul etmeyen, her kim olursa olsun kırklar kapısından içeri giremez. Mürşit, pir, rehber, musahip, talip, kırkların başı, her kim olursa olsun rızasız hiçbir cem kapısından içeriye giremez. O cem kanun ve adalet üzerinedir. Hakk'ın emrini ve nzasını tutmayanları, kanun onlan düşman olarak bildiğinden dolayı, içeriye girmeye yolları yoktur. Emirsiz, kanunsuz, namussuz, vicdansız olanlar cem evine giremezler. Cemin kapıcıları vardır; kapıcılar kanlıyı, kenliyi, yalancıyı, isnatçıyı, fesatçıyı, olmazı, yanlışı, yaramazı, fuşku fucurlu olanları, zina edenleri, at, it, eşek gibi hayvanlarla ve birbirleriyle anormal, sapık ilişkiler kuranları, kurduranları cem evinden içeriye almıyorlar.

Kırklann cemi, evlerde toplanarak yapılan gece ibadetine denir. Cem evi de ibadethanenin ismidir. Kırkların ceminde toplanan erkek kadın insanların cümlesi birbirine kardeş, bacıdır. Burada kalbi bozuk ve hain olanlar pirin emriyle o cemden sürgün edilir ve bir daha da cem evine gelemez. Karı koca olanlar dahi Kırklar Cemi'nde birbirine bacı kardeş gibidirler. Kırklar Cemi, ancak bacı kardeş sıfatıyla o cem evinde toplananları kabul etmektedir. O cemde nefs diye bir şey yoktur ve cümlesi ölü gibidir. Diri olanlan o cem evinden derhal sürgün ederler. Kırkların cemine lokmasız, niyazsız gidilmez. Herkes lokması ve niyazıyla ceme gider ve senede bir defa da kurbanları vardır.

O cemde erkek dişi diye bir şey yoktur. Cümlesi birbirine kardeş bacıdır, ana, babadır. Sadece cem evinde değil nerde olursa olsun, yaşamın her alanında kendi eşleri dışında olan herkes birbirine bacı, kardeş, ana ve babadır. Kendi nikâhlı eşleri dışında kalanlar haramdır; bacıdır, kardeştir, anadır ve babadır.

Selman'ın emeği çok olduğundan Kırklar Cemi'nde Selman'ın payını ayırmak için yeşil bir el, o cemde kaç can varsa birer tane üzüm alıp kırklara verdi. Kırklar da gelen üzümü o cemde bulunan canlara dağıtması için Selman'a verdi. Selman da gelen üzümleri "kırklann lokması" niyetiyle canlara dağıttı, ancak kendisinin payı olan lokma kalmadı. O cemde olanlar lokmalannı yemediler. Kırkların başı emir verdi: Selman'a pay kalmadı, Selman'ın lokmasını verin!.. Pay edilen lokmalar tekrar Selman'a geri verildi, Selman da verilen lokmaları yeniden pay ederek; "erenlerin lokmasıdır" diye dağıttı. Selman kendi lokmasını da en son aldı ve böylece lokmalar tamamlandı. Selman en sonda aldığı lokmasını cem evinde bulunanlara göstererek; "işte ben lokmamı aldım" dedi. Böylece herkes aldığı lokmasını nuş (şerbet) ederek içmiş oldu.

Ceme gelen üzüm Selman için gelmiş, onun için cemlerde Selman'nın lokması veriliyor ve doğrusu da budur. Rakı, şarap içenler de; gelen üzümü yeşil bir el ezmiş şerbet etmiş, içlerinden biri içmiş diğerleri de bade içmiş gibi dönmüş, şeklinde söylüyorlar. Bu nedenle de dem almak, bade içmek Kırklar Cemi'nden kalmıştır ve helaldir diyorlar. Ayrıca kırklar üzümü bu şekilde nuş (şerbet) ederek içmişler diyerek cemde dem alıp içiyorlar. Bunların yaptıkları da sözleri de yalan yanlıştır. Doğrusu Selman'a gelen üzümdür. O cemde ne üzüm ezilmiş ne de dönülmüştür, bunlar kırklara yapılan isnattır ve yalandır.

Bir sene 52 haftadır. Üç dört haftası imamların matemi oluyor (Muharrem ayı). Matem ibadettir ve matem ayında sorgu, sual yoktur. Geri kalan 48 haftanın her yedi gününde bir kere Cuma geceleri (Perşembe akşamı) lokma ve niyaz ile canlar cem evine geliyorlar.

Her cem ibadeti sorgu, sual ve rızalık üzerinedir. Bu nedenle ceme başlamadan önce sorgulama yapılır, canların sorguları olur; içlerinde bulunan bütün yanlış yaramaz, fuşku fucurlu

olanları cemden dışarı atarlar. Yapılan ceme ve cem evine fuşku fucurlu olanları bırakmazlarsa ve içlerindekileri de atarlarsa, yapılan ibadet kabul olur. Eğer fuşku fucurlu olanlar atılmazsa yapılan ibadet kabul olmuyor ve böylesi yerler fuşku fucurluların ibadethanesi olur.

Kırkların başı (cemi yöneten dede, pir, rehber veya mürşit) cemde bulunanları sorgu suale tabi tutuyor. Rızada olmayanların cümlesini mahkeme ediyor. Kırkların başı olan da görgüye ve sorguya tabidir. Başın sorgu sualini de yolun emrinde ve orada bulunan talip yapıyor ve soruyor. Eğer rızada değilse onu da cemden dışarı atarlar. Mürşit olsun, pir olsun, rehber olsun, dede olsun, musahip olsun bunları talip seçer. Talipten seçilmeyen mürşit, pir, rehber, dede ve musahip olamaz. Bunlar nefse tabidir ve nefse tabi olanlardan hiçbir şey olamaz. Böyleleri yola düşmandır ve düşmanın da dostudur. Düşmanla dost olan bir kimse mürşit, pir, rehber, dede, musahip, talip olsalar dahi cem kapısından içeriye giremezler. Çünkü nefse tabi olanlarda her bir kötülük, yanlış, yaramazlık, olmazlık, bed muameleler, fena fiiller vardır ve hem de yaparlar. Böylesi insanların mevkisi ve makamı ne olursa olsun, ister talip, ister pir, ister mürşit olsun düşmandır. Böylesi insanlar cem evine giremez.

Cem kapısı Fatıma'nın kapısıdır. O kapıya kul ve talip olanlar girebilir, başkaları giremez. Orada erkek yoktur ve cümlesi de bacıdır. Çünkü o kapıda bekleyen burucular vardır. Nefsi buruyorlar (yok ediyorlar). Burulmayan ve nefsine tabi olanlar için yol yoktur. O kapı Allah'ın, Muhammed'in ve Ali'nin kapısı değil, Fatıma'nın kapısıdır. Fatıma'nın kapısı Hakk'ın kapısıdır. Çünkü içeride hakim var; sağı, çürüğü, haklıyı, haksızı birbirinden ayırıyor. Cem ve cem evi Hakk'ın divanı ve Hakk'ın evidir. Hakk'ın evinde yalancılar, yanlışlar, yaramazlar, olmazlar, fesatlar, fuşku fucurlular olamaz ve hem de o kapıdan içeriye giremez. Çünkü her cem evinin kapıcıları, gözcüleri, hizmetçileri var ve on iki hizmet sahipleri mevcuttur.

Cem hakikattir, hakikat da Fatıma'dır; şeriat, tarikat, marifet Allah, Muhammed, Ali'dir. Bunların cem evlerine Kırkların Cemi diyorlar. Bunların cem evlerine hiçbir fuşku fucur, fesatlıklar giremez. İbadet edilen bazı cem evlerinde affedenler vardır. Af ede ede şimdi zülûmat içerisindeyiz. Affedenler hak sahiplerinin haklarını iptal ettiler ve böylece hak batıl oldu, batıl da hak oldu. Sebebi de doğruya ve doğruluğa meydan vermediklerindendir, Hakk'ın emri rızasında olmadıklarındandır, ayrıca kanunsuz ibadetler yapıldığındandır. Kanunsuz ibadetler fasıktır (geçersiz). Kanun cezadır ve kanunda af yoktur. Af mukaddderata tabidir. Affedenlerin devri tamam olmaktadır, şimdi sıra hakikat devrindedir.

Cenabı Hakk'ın emri rızasında olanların kırk haftada, her haftanın bir gününde sorgu sualleri pir divanında yapılır. Yapılan bu sorgulama Hakk'ın emri rızasında olmayanlar içindir. Hakk'ın emrini ve rızasını tutmayanlar ibadet yeri olan cem evine giremezler. Çünkü Hakk o ibadet yapılan cem evinde mevcuttur. Zina edenleri, sapık ilişkilerde bulunanları, kanlı, kenli, yalancı, isnatçı, fırsatçı, zulmü hakaret edenleri, cebri kuvvet sahibi olanları ibadet yeri olan cem evine bırakmazlar. Eğer bunları bırakırlarsa orada olan ibadetler fasık (geçersiz) olur. Herhangi bir ibadethane ne olursa olsun sorgu sual üzerinedir. Sorgusuz sualsiz olan ibadethanelerde günah kusur hiç af olur mu? Mahkemesiz, yargısız hak sahibi, dava sahibi, namus sahibi olanlar hakkından hiç vazgeçer mi? Vazgeçemez. Vazgeçirtenler, affedenler, azgın fikirli olan haramiler, milleti yoldan azdırmış, dağlara çıkarmışlar, millet de dağlardaki vahşi hayvanlar gibi olmuştur.

Cem evinde olan pirler Hakk'ın emrinde ve rızasında olmayanlara kanun, adalet üzerine gerekli cezayı verirler. Verilen ceza üzerine bir daha kusur, günah işlemezler. Cem evine fuşku fucura tabi olmayanları alıyorlar. Hakk'ın emri rızasına tabi ol-

mayanları cem evine almıyorlar. Cem evindeki sorgu sual ve burada sorulanlar ahirette sorulmuyor. Çünkü insanların kârı, kazancı, sermayesi bu dünyadadır. Ahirette sorulan sorgu sual millet için bir düşmanlıktır. Dünyada kayıp olan ahirette bulunur mu? Dünya insanlara en büyük sermayedir, ahiret ise en büyük düşmanlıktır. Doğuş dünya için bir sermayedir, doğuş olmazsa dünya boştur. Dünya insansız olmaz, insanlar da dünyasız olmaz. Doğanlar sermayesini bu dünyadan alıp gidiyorlar. Ahirette sermaye edinmek yoktur, var diyenler yalan söylüyorlar. Yalan ise kötülerin yoludur. Doğru olan dünyadır ve iyilerin yoludur. İşte iyilerin işlekleri, sürekleri, yolu budur. İyiliği, kötülüğü bu dünyada arıyorlar; iyilik ve kötülük insanlarda mevcuttur. İyiliği ve kötülüğü birbirinden ayıran hakimler, pirler ve hükümetlerdir. Bunlar hak, hukuk ve kanun üzerine milleti idare ederlerse, millet yanlış yapmaktan korkar ve iyi olur; eğer etmezlerse millet azgın ve kötü olur. Hakimler, pirler, hükümetler kanunun emrine uygun olurlarsa işte o zaman gerçek iyi bir hakim, pir, hükümet olurlar ve iyiliğin başıdırlar. Eğer uygun olmazlarsa kötülüklerin başı olurlar.

Allah göze görünmüyor; göze görünenler Allah'ın makamında oturan hakimler, pirler, hükümetlerdir ve bunlar Allah'ın sıfatında olanlardır. İbadet olan yerlerde keşiş olsun, haham olsun, hoca olsun, pir olsun Hakk'ın emrini, rızasını ve yolunu millete anlatıp söylerlerse; milletler arasında ayırımcılık, bölücülük etmezlerse; doğan bütün insanların âdem oğulları olduğunu ve cümlesinin de birbirine kardeş olduklarını söylerlerse bunların divanı Hakk'ın divanı olmuş olur. Eğer ayırımcılık, bölücülük eder söylemezlerse divanları Şeytan divanıdır. Kötülerin divanı Şeytan'ın divanıdır, iyilerin divanı ise Hakk'ın divanıdır. Herkes öğüdünü, dersini yuvasında almıştır; iyiler hiçbir zaman kötü olmaz, kötüler de iyi olmaz; çünkü ana yolları ayrıdır.

Herkes aslı nesli üzerine defterlerine yazılmıştır. Biri ak, biri de kara defter olmak üzere iki defter vardır. Ak defter iyilerin, kara defter de kötülerin defteridir. Ak defter gizlidir, şimdi meydanda olan kara defterdir. Kara defter Âdem ile Havva üzerine yazılan defterdir. Ak defter ise Naciye ile Şit üzerine yazılan defterdir; bu defter gizlidir, dünyası da gizlidir ve bu dünyanın içinde gizlidir. Başka dünya yoktur, dünya bu dünyadır ve iki ana yollan da bu dünyadadır. Bu iki yol da kendilerini bu dünyada ispat ediyor. Kara defterde yazılanlar da ikidir; biri ak, biri karadır. Ak gelen yapraklar da Allah'tan gelen memurlar hakkındadır ve gelen bu memurlar Naciye evlatlarındandır. Bunlar iyilik taraftarlarıdır, daima millete Allah'ın emrini, rızasını, yolunu gösteriyorlar ve insanlardaki kiri, kötülükleri alıp yok ediyorlar. Ancak kötüler Allah'tan gelen memurları kabul etmediler ve gelen bu memurlara türlü türlü cezalar, eziyetler yaptılar; kendi hükümlerini sürdürdüler, Hakk'ın emri olan ibadetleri kabul etmediler ve kendi ibadetlerine devam ettiler. Yaptıkları ibadetler sorgusuz, sualsiz bir ibadettir. Her ne günah işlemiş olurlarsa olsunlar ibadethanelerde af olurmuş! Hocaları, keşişleri (papaz) böyle fetva vermişler. Tövbe edenler için cehennem yoktur, yerleri cennettir ve huriler de hizmetçileridir diyerek hocalar, keşişler insanları ve milletleri böyle aldatmışlardır. Hakk'ını arayıp davacı olanları hakim hiç affeder mi? Suçluyu, günahkârı hiç kimse affedemez. Hakk'ın kanunu ve adaleti vardır. Bu dünya nasılsa, ahiret de öyledir. Allah haksıza taraftar değildir, eğer taraftar olursa kendisi de haksız olur. Haksıza ne diyorlar, cevap veriniz; haksız demezler mi? Haksıza meydan verirse haksızdır. Haklıyı haksızı birbirine katan da haksızdır. Haklıyı, haksızı birbirinden ayıran Hakk'tır, haksız olan değildir. Çünkü haksız yalan yanlıştır, haklı olan daima doğrudur. Yalan yalandan, yanlış yanlıştan, doğru da doğrudan doğmuştur.

KARGIŞ ÜZERİNE KURULAN DÜNYA

Kargış üzerine kurulan dünya, nefs, hırs, tamah üzerine kurulduğu için binası yoktur ve sonsuzdur. Sonsuzluğu fiile tabi olduğundandır. Fiil dört kalıp üzerinedir ve bu kalıplar: Toprak, su, ateş ve havadır. Ateş ile hava birbirine bağlıdır, toprak ile de su birbirine bağlıdır. İnsanlar olsun, hayvanlar olsun cümlesinin idaresi, hayatı bunlara bağlıdır. Bu dörtlerden herhangi biri noksan olursa insan, hayvan ve pek çok canlı bunlarsız yaşayamaz ve yok olur. Bu dört maddenin başka anlamları ve isimleri de vardır: Şeriat, tarikat, marifet ve hakikattir. Şeriat ateştir, marifet havadır. Hava olmazsa ateş yanmaz, bu nedenle bunlar birbirine bağlı karı, koca gibidir. Tarikat sudur, hakikat topraktır. Su olmazsa yerde nebatat olmaz ve toprak kurur çöl olur, bu nedenle bunlar da birbirine bağlı karı, koca gibidir.

Bunların dördü de birbirine ikrar vermiş, bir vücut olmuşlar ve birbirine bağlanmışlardır. Bunların aralarında fena fiiller, bed muameleler, kötü haller yoktur. Herkes nikahına bağlıdır. Yedi günde bir defa sorgu, sual vermek için cem evinde rıza kapısından içeriye girerler. Kapı komşuları, anaları, babaları, kayna-

taları, kayınbabaları, kayınbiraderleri, kardeşleri, bacıları cümlesi bir olup Hakk'ın emrine uygun olurlarsa rıza kapısından içeri girebilirler. Rıza sahibi olmazlarsa giremezler. Dört can (musahipler) bir olup bir gömleğe girenler o kapıdandır ve o cemde olanların cümlesi de o gömlektedir. Birbirlerine kardeş bacıdırlar; karı, koca olanlar dahi o cemde bacı kardeştir. Bunlar Allah'ı, Muhammed'i ve Ali'yi bir bilenlerdir. Bu üçünü birleyenler ervahı nur'dur.

Muhammed ile Ali birbirine bağlı, birbirine kardeş ve birbirine musahiptir. Bunların şahitleri Hakk'tır ve içlerindeki imandır. Birbirine verdikleri ikrar Hakk'ın emri rızası iledir. Bunların günleri ve gönülleri yaz ile bahardır, sevgiyle dolu yaşatıcı hayattır.

Ehlihal Hakk'ın emri rızası ile ikrara, imana bağlıdır ve Hakk'a uygundur, Hakk'tır, dosttur, yaz ile bahardır. Kargış ise fiile bağlıdır ve fiil de Şeytan emri iledir, nefse uygundur, Hakk'a düşmandır. Kargış Şeytan'ın nefsidir ve fenalık nefsinden doğmuştur. Bunlar da üçtür; nefs, hırs ve tamahtır. Bu üçü de insanlarda, hayvanlarda ve cümle mahlûkatta mevcuttur. Bunlann üçünü de kendine tabi etmek için Cenabı Hakk'ın kanunu vardır. Bunlar ancak kanundan korkarlar ve bunları durduran da kanundur. Kanun Hakk'ın emri rızasıdır ve Hakk'a bağlıdır. Hakk'ın emriyle gelenler hırs, nefs ve tamaha tabi değiller. Emirle gelenler Allah, Muhammed, Ali'ye tabidir ve bunlar üçlerdir. Bir de beşler ile yediler vardır. Üçler beşlere tabidir, beşler de yedilere tabidir. Dört harf üç noktadır, dört harf üç nokta insanlarda mevcuttur; birin emrindedirler ve rızaya bağlıdırlar.

Dört kalıp; toprak, su, ateş ve havadır. Üç nokta da; can, canan ve çobandır. Toplam yedi eder, eğer çoban olmaz ise toplam altı eder. Ancak altı olunca çobansız ve sahipsizdirler, bir tarafa yol çıkaramazlar ve meydanda kalırlar. Bu nedenle de kargıştan kendilerini kurtaramazlar. Dört kalıp, iki nokta olan can ve canan ile altı olur ve bunların çobanları yoktur. Bir de

dört kalıp ile bir can vardır. Dört kalıbı dolaştıran can'dır ve bunlar da mahlûkattır. Bunların çobanı da Tauz'dur. Tauz'un bir ismi de şeytani nefstir.

Emirsiz gelenler üçtür: Havva, Âdem ve Şeytan'dır. Şeytan'ın bir ismi de Havvayi nefstir. Bunların sıfatlan insandır, ancak hayvandan farkları yoktur. Kanunsuzdurlar ve kaza, kader üzerine cebri kuvvettirler. Eğer gerçek insan olsaydılar Hakk'ın emrini bozup da Şeytan'a uymazlardı. Bir insanda ruhun ve canın olmasıyla insan olunur mu? Hayır olunmaz! Gerçek insan Hakk'ın emri rızasına uyandır.

Ruh ve can her canlıda vardır. Ağaçlann, otların, hayvanların da insanlarınki gibi ruhlan vardır. Bunlar dört çeşit ruhtur. Ağaçlann ruhu ateştir, otların (bitkilerin) ruhu sudur, hayvanların ruhu havadır. İnsanların ruhu da nefsi emmaredir. Bu ruhların değişik anlamları da vardır. Ağaçların ruhu ateştir, şeriattır; otların ve bitkilerin ruhu sudur, tarikattır; hayvanların ruhu havadır, marifettir; insanların ruhu topraktır, hakikattir. Bu dört ruh da insanlarda mevcuttur. Bir ruh daha vardır, o ruha da "ruhî izafî" diyorlar ve bu ruh Hakk'ın ruhudur ve Hakk'ın emrine bağlıdır. Bu ruha sahip olanlar Hakk'ın emri ve rızası ile gelenlerin ruhudur. Diğer dört ruh ruhî izafiye tabi değildir ve kargışla kurulan dünyanın ruhlarıdır; bu ruhlar 72 milletin, 18 bin alemin ruhlarıdır; bu ruhlar mahlûkat ruhlandır; bu ruhlar kara defterde olanların ruhlarıdır, bu ruhlar zulümat deryasında olan ruhlardır. İşte bu dört ruha sahip olanlar da Hakk'tan emirsiz ve rızasız olarak gelenlerdir.

Dünyaya gelenlerin iki defteri vardır; biri kara defterdir, biri de ak defterdir. Ruhî izafi ak defterin malıdır. Ak defterde olan ruhlar nur deryasının ruhlarıdır ve bu ruhlar mahlûkat ruhlarından ayrıdır. İnsan bu ruhtan seçilip çıkar; eğer içini dışını bu dört ruhtan temizlerse, fena fiillerden, kötü hallerden, bed muamelelerden elini çeker; Hakk'ın emrini tutup rızasında bulunur

ve durursa; sövenlere, dövenlere kul olursa; aslı nesli "ruhî izafide"dir ve bunlara "Güruhu Naciye" namı verilir.

İnsan sıfatında olmakla insan insan olur mu? İnsan sıfatında olan hayvan çoktur. Hayvanlarla insanlar arasında işlek, sürek ve yol farklılığı vardır. İnsanları, hayvanlan, mahlûkatı birbirinden ayıran işlek, sürek, yol, hal ve hareketleridir.

Bunlar da ancak doğruluk üzerine ispat olur. Doğruluk da namus ve vicdanla ispat olur. Bunların da çobanı vardır; eğer çoban olmazsa vicdan hükmünü icra edemez. Hakk'ın emri rızası Hakk çobanıdır ve hakimdir. Hakime kuvvet veren hükümettir ve hükümet milletin de çobanıdır. Bu nedenle işlek, sürek ve yol ancak çobanla ispat olur. Namus ve vicdan, edep, hayâ ile ispat olur. Edep ve hayâ da ikrar imanla ispat olur. İkrar ve iman da yol ile ispat olur. Yol da Hakk'ın emri ve rızası ile ispat olur. Emir ve rıza da Hakk'tan ispat olur ve Hakk da kendi emri rızasında ispat olur.

Emrini vermiş, kendisi de bu emrini tutmuş mu, yoksa tutmamış mı? Rızada mı, değil mi? Hakk da razı mı, değil mi? Bu sorguları soran vicdandır. Vicdan insanın başındaki tacı ve namusudur. Vicdan hakim ve çobandır. Çobanın bir tarafı ikrar ve bir tarafı da imandır. Hakk'a giden yol çobandır ve çobanın bir elinde değnek (sopa), bir elinde de taş vardır. Böylece yoldan ve sürüden çıkanı öldürürler. Çobanla yola gidenler ruhî izafi'dir ve çobana talip olanlardır. Her milletin doğrusu vardır, ancak bunlar talip değillerdir. Talip olmadıkları için çoban bunları kabul etmez. Çünkü bunlar yolsuzlar ve yolları yoktur. Aslında gerçek yol taliptir ve talip yoludur. Bunlann yolları var ancak kargış üzerine kurulan yoldur. Bu nedenle bu yol "izafi" olamaz. Talip yolu Kerbelâ'da baş verenlerin yoludur; başları kesenlerle, kavga edenlerin yolu değildir. Bu yolda baş verenlerin yoludur. Ruhi izafi baştır ve başın yolunda baş, can verenler de başın tabiyesidir. Baş neredeyse tabileri oradadır ve tabileri

neredeyse baş da oradadır. Bunlar birbirinden ayrılmazlar ve birbirine bağlıdırlar.

Baş kürrenin (göze) başıdır; iki kürre vardır: biri Naciye kürresi, biri de Havva kürresidir. Başları kesenler, kanları dökenler ve döktürenler Havva'nın kürresidir. Havva Tauz'un emriyle sürgün olduğu için acı kürre Havva'dır. Naciye Hakk'ın emriyle geldiği için tatlı kürre Naciye'dir. İşte bu başlar ve kürreler bu nedenle birbirine düşmandır. Bunların birbirine dost olmaları mümkün mü ki, Hakk'a giden yolu bulabilsinler! Kargış üzerine kurulan yol hiç doğru yol olur mu? Bu yol daima kayıptır; çünkü dünyaları kargıştır.

Bu yolun elinden kendini kurtaran Hakk'ın emridir: Hakk'ın kuludur; başındaki tacı namustur; kalbindeki hakimi vicdandır; kendisi de Naciye evladıdır ve tabii ki Naciye'nin başındaki taçtır. Naciye Hakk'ın emrini başına taç etti ve rızayı da kalbinde hakim etti. Bu nedenle bu doğumda, bu silsilede ve nesilde olanların başında tacı vardır. Başında tacı olanlar da namusa, vicdana, edep hayâya, yola, erkâna, ikrara, imana bağlıdır ve bağlı olanlar da Hakk'ın emri rızasına bağlıdır. Hakk da kendisine bağlı olanlara bağlıdır.

Hakk'ın emri rızasına bağlı olmayanların başlarında tacı yoktur. Aslında Havva'nın başında tacı var idi, ancak Havva tacını Şeytan'a verdi. Tauz (Şeytan) Havva'yı aldattı ve tacını başından aldı. Bu nedenle Havva taçsız olarak dünyaya geldi ve bundan dolayı da Havva'nın evlatları taçsız kaldılar. Havva edebini ve hayâsını cennette Tauz'un önünde açtığı için, dünyaya başsız gelmiştir. Havva'nın evlatlarının da başı yoktur ve başsızdırlar. Hakk'ın emri ise baştır. Havva ve evlatları Hakk'ın emrinden çıkmışlardır. Bu nedenle bunların çobanı yoktur, kanunu yoktur, hiç kimseden korkuları yoktur ve utanmaları da yoktur. Herkesin iradesi kendi elindedir, bu nedenle her istediğini yapabilirler ve azgındırlar. Azgın olan nefse tabidir ve ira-

desine sahip değildir. Çobansız olan her kim olursa olsun azgın olur. Milleti idare eden çobandır; başında tacı olursa hakka, hukuka bağlı olur, barış ve dostlukla, ayırım yapmaksızın milleti iyi idare eder. Eğer çobanın başında tacı olmazsa milleti birbirine düşürerek düşman eder. Çoban hükümettir ve hükümet de milletin çobanıdır. Çobanın başındaki tacı namusu ve hakimi de vicdanı olursa, o çoban milleti birbirine dost ve kardeş eder. Olmaz ise milleti birbirine düşman eder.

Namusu olmayan bir kimsenin çocukları (evladı) zina ve piç doğar. Böylesi insanlar millete baş olursa, o millet azgın olur. Çünkü azgından doğmuştur. Millette kabahat yoktur; milleti azgın eden başta olan çobandır. Böyle çobanın tacı yok, vicdanı yok, edep hayâsı yok, erkânı yolu yok, ikranı imanı yoktur; Hakk'a asi olmuş ve milleti kendisi gibi azgın etmiştir. Azgınlardan çoban olur mu? Eğer olursa işte dünyanın hali, durumu meydandadır. Milletlerin azgınlıkları dünyanın çobansızlığındandır. Âdemoğullarını ayrı ayrı hükümet, ayrı ayrı millet, din, mezhep etmiş ve birbirine düşürmüştür. Millette kabahat yoktur, kabahat dünyanın çobansızlığıdır. Dünya böylesine çobansız (sahipsiz) olursa tabii ki millet de böylesine azgın olur.

Bu azgınlık karı, koca arasında da olmaktadır. Karı olsun, koca olsun edeplerini başkalarının önünde açarlarsa bunlardan doğanlar da azgın olur. Bunların nikâhları bozulur; yüzdeki perde Hakk'ın nurudur ve bu nur yok olur; edepsiz, hayâsız, yolsuz, ahkâmsız olur ve Hakk'ın divanında yüzü kara olur. Böylelerine niçin Hakk'ın emrini bozdunuz diye sorulduğunda cevap veremezler. Bunların yüzlerinin karalığı dünyanın çobansızlığındandır. Eğer dünyanın çobanı (sahibi) kanun ve adalet üzerine hükmünü icra etmiş olsaydı, bu millet böylesi rezil, rüsvalığa düşmezdi. Bu fenalıkları yaptıran dünyanın çobanıdır.

Bu dünyanın yolu kargış üzerine kurulan yoldur. Kargış üzerine yapılan yolun ne binası, ne de millete faydası olur. Bu ya-

pılan millete düşmanlıktır; dostluk değildir. Bu yol nefse bağlı olan yoldur ve sonu kıyamettir. Havva ana cennetten gelen yol ile kıyameti cennetten dünyaya beraberce aldı getirdi. İşte bu gelen yolda dünyanın çobanı doğmuştur (varolmuştur). Dünyanın çobanının emriyle gelenleri, Havva zorla kendine tabi ederek, Şeytan'ın da vasıtasıyla kıyamete dahil ettirmiştir.

Naciye'nin geldiği yol da Naciye'ye sahip oldu ve Havva'ya tabi olmadı. Hakk'ın emri rızası da Naciye'ye kılavuz oldu ki; Naciye geldiği yoldan hiç ayrılmadı. Naciye evlatlarının doğumu Hakk yolunda ve rızasında olduğu için bunlar yolun evlatlarıdır. Bu nedenle yol da evlatlarına sahip oldu.

Güruhu Naci'nin yolları selamet olduğundan kıyametten ayrılmıştır. Çünkü bunlar emirsizlere tabi değiller. Cenabı Hakk emirle gelenlere yoldaştır. Bunlar birbirine ikrar vermişler ve ikrara bağlıdırlar. İman bunlann şahitleridir. Bu nedenle bunlar için kıyamet yoktur. Bunlar "Kün-fe-yekûn" emrine dahil değiller. Hakk'ın ruhuna bağlıdırlar ve bunların ruhu Hakk'ın ruhudur. Hakk kendi ruhuna hiç muhalif olur mu? Hakk kendi emri rızasına bağlıdır. Hakk'ın emri rızası kimde ise Hakk onda mevcuttur. Hakk'ın yolu erkâna bağlıdır ve erkân üzerinedir. Erkân da kanun ve adalet üzerine olduğundan edepsizlere, hayâsızlara, namussuzlara, vicdansızlara, ikrarsızlara, imansızlara, yolsuzlara meydan vermiyor. Hakk bunları kanunun emriyle terbiye eder. Hakk bir hakimdir ve terbiye memurudur. Hakk kendini hakimlerde ve memurlarda ispat etmektedir; kanunun emrini, rızasını, yolunu doğru bir şekilde icra edenlerde mevcuttur. Doğru olan memurlar, hakimler, pirler Hakk'tır ve Hakk doğru olanlarda her daim hazırdır. Bu nedenle insan Hakk'tır, Hakk insandır!

İnsanlar da ikidir; biri insan, biri de âdemdir. Âdemler Âdem ile Havva neslindendir; Âdem ile Havva'nın kalıpları dünyadan alınmıştır ve bu kalıplar: Toprak, su, ateş ve havadır.

İnsanlar ise Şit ile Naciye neslindedir; Şit ile Naciye'nin kalıpları cennetten alınmıştır ve alınan bu kalıpların aslı şudur: Ateşi nur, havası sır, suyu abuhayat, toprağı da yardır ve dosttur.

Naci Naciye ile dünyaya geldiler. Naci sırda Âdem'e oğul oldu, adını da Şit koydular. Şit Âdem'in oğlu oldu ve âdemoğullarıyla bir olup, kardeş oldu. Gelen kitaplarda Şit Âdem'in oğlu diye yazılıdır. Şit, Âdem'e oğul oldu ancak Havva'ya da düşman oldu. Bu düşmanlık Havva'nın yüzündendir. Şit ile Âdemoğullarının arasındaki düşmanlığı yaratan Havva'dır. Ta o zamandan bu ana kadar her iki güruhun arasındaki düşmanlığın sebebi de Havva'dır. Çünkü Tauz (Şeytan) Havva iledir.

Dünyanın çobanı, Tauz'u cennetten attı ancak dünyadan atmadı ve Havva'ya da dost etti. Şeriatın şerri Tauz'dur. Dünyadan atmamasının sebebi kendine lazım olduğu içindir. Âdem'i dünyaya halife etti, Tauz'u da başvekil etti. Havva, Âdem ile Tauz'un ortasındadır. Havva'nın bir kolu Âdem, bir kolu da Tauz'dur; Tauz gizlidir. Âdem aşikârdır. Her iki tarafın doğumu da Havva'dan doğmuştur. Âdem mayasından doğanlar doğrudur; Şer (Tauz) mayasından doğanlar da şerdir, iblistir. Bunların cümlesi de âdemoğludur; cümle fuşku-fucur Havva'dan doğmuştur. 72 milletin, 18 bin alemin anasıdır.

Şerrin anası Havva anadır; ikrar, imanın anası Naciye anadır. 72 fırka Havva'nın, bir fırka da Naciye'nin olmak üzere 73 fırka vardır. 72 fırka çobansızdır ve çobansız olanlar dünyanın çobanına bağlıdır. Dünyanın çobanı hükümdardır. Hükümdar bu iki fırkayı birbirine karıştırdı, dövüştürdü; karıştıran ve dövüştüren Tauz'la ispat olur. Hükümdar da kendini âdemoğullarında ispat eder ve cümlesi de âdemoğullarıdır.

Şit Âdem'den ayrıldı ve Naciye ile birlik olup bir can bir vücut oldular. Naciye'den doğanlar da dünyaya memur olarak geldiler. Hükümdarların çobanı Havva anada ispat olur. Me-

murların çobanı da Naciye anada ispat olur. İki tarafın da çobanları ana yolundan ispat olur.

Ana yolundan başka dünyaya gelen yol yoktur. Herkes kendisini ana yolundan ispat edebilir. Bu yolların biri var'la geliyor biri de yok'la geliyor. Varla gelen yol doğuş yoludur, yokla gelen yol yaratılış yoludur. Allah bunları yoktan yaratmış; hiç yoktan âdem (insan) doğar mı? Yoktan gelenler doğuştan doğduklarını görmedikleri için kendilerini inkâr etmişlerdir.

Dünyaya gelenler insan olsun, mahlûkat olsun, hayvan olsun cümlesi de doğuştan doğarak ana yolu ile kendilerini ispat ederler. Dünyayı ispat eden ana yoludur. Anasız, babasız dünyaya gelen yoktur. Gelenlerin cümlesi de ana yoluyla gelmişlerdir. Ana yoluyla gelmeyen kimdir, göstersinler? Ana yolu ile gelmeyenler yoktan mı geliyorlar! Geldikleri yolu bir göstersinler! Yok yolu nerede ise biz de bir görelim!.. Yok diyenler Hakk'ın emrinde ve nzasında olmayanlardır. Kendilerini ve doğumlarını pis görenlerdir. Yaratılıştan doğanlar gökten zembil ile mi inmişlerdir? Bunlar Cenabı Hakk'ı gökte arayanlardır. Bunlar ot gibi biter, ot gibi solar. Ot da yer üzerindedir ve insan gibi doğum üzerinedir. Cümlesinin de doğum üzerine olduğu ispat edilmektedir.

Ölüm de ikidir; biri var ölümü, biri de yok ölümüdür. Var ölümünün sermayesi Hakk'ın emri rızasıdır. Dünyaya bu sermaye ile gelenler, bu sermaye ile dünyadan ayrılırlar. Yok ölümünün sermayesi Tauz'un sermayesidir. Hakk'ın emri nzasında olmayanlardır, doğuş yolunu pis görüp doğuşu tanımadıklarından, yoktan yaratılanlardır, doğuşu haklamayanlardır, kendilerini göremeyen körlerdir. Kör olanlar, Hakk'ı yerde, gökte arayanlar Tauz'un emrinde olanlardır. Hakk bunlarda yoktur, bunlar Hakk'ın emrinde olmayanlardır ve Hakk'ın defterinde yazılı olmayanlardır. Tauz'un defterinde olanlara yok diyorlar. Bunlar anasız, babasız dünyaya geldiklerini ispat ediyorlar. Yer, gök

yok iken zulümat deryasında olduklarını inkâr edenlerdir, lanet nar yolu ile kandile geldiklerini; kandilden de dünya kalıpları ile cennete gittiklerini, cennetten de sürgün olup dünyaya geldiklerini ispat edenlerdir.

Cennetten sürgün olan bir daha cennete girebilir mi? Dünyadaki cenneti tanımayan, Hakk'ın emrini tutmayan ahiretteki cenneti nerede bulacak? Asıl cennet Hakk'ın emri rızasıdır. Hakk'tan gelen memurlardır ve gelen memurların evlatlarıdır. Bunları tanımayan, memurların evlatlarını tanımayan her kim olursa olsun yeri cehennemdir. Bunları tanıyanlar, yolunda başını ve canını feda edenler cennettedirler ve cennet bunlarındır. Bunların cümlesi de doğuştan doğmuşlardır. Cennet yolu doğuştadır.

Yer, gök yok iken doğuş yolu ile gelenler; Hakk'ın emri rızası ile kılınan nikâhtan doğmuş, Hakk'ı kendilerinde mevcut görmüş, kendilerini haklamış, Hakk olduklannı doğuşta ispat etmişler ve Hakk'ın emriyle gelmişlerdir. Hakk doğuşta doğanlann babasıdır, nza da anasıdır. Kılınan nikâhtan doğmuşlar; anaları, babaları birdir ve ayn gayrıları yoktur. Hakk'ın varlığını, birliğini tasdik edip ispat edenler doğuştan doğanlardır. Hakk kendini doğuşta doğanlardan ispat etmiştir. Doğuş olmazsa Hakk'ı ispat eden yoktur.

Hakk'ın var olduğunu ispat eden insanlardır. Hakk'ın varlığını, birliğini ilân eden, bildiren, herkese tanıtan ve tanıyanlar insanlardır. Hakk'ın emriyle Hakk ile doğanlar, Hakk'ı kendilerinde aşikâr edenlerdir. İnsan olmazsa Hakk da olmaz, Hakk olmazsa insan da olmazdı. Bunlar birbirisiz olamaz ve birbirlerini ispat ve tasdik etmişlerdir. Tasdiksiz ve ispatsız insan da olmaz, Hakk da olmaz; dünyada tasdik, ispat lazımdır. Tasdiksiz olan Hakk'ı kendilerinde görmeyenler, doğuşu ispat etmeyenlerdir. Cenabı Hakk'ı yerde, gökte arayanlar kargış üzerine kurulan dünyanın mahlûkatlarıdır, fanidirler ve kendilerini inkâr

edenlerdir. Asılları Hakk'ın aslında olmadığı için inkâr olmuşlardır. Kendilerine düşman olan milletin arasına tefrikat bırakarak, zulmü hakaret edenler hem kendilerine, hem de Hakk'ın emri rızasına düşman olanlardır. Hakk'ın emrine düşman olan Hakk'a da düşmandır.

Gafiller!.. Cenabı Hakk nur değil mi? Nurdan gelen emir nurdur; rıza da, nur da Hakk'ın emri rızasıdır. Hakk'ın emri rızası nur ise Hakk'ın emri ile kılınan nikâh nur değil mi? Kılınan bu nikâhtan doğan evlatlar da nur değil mi? Ana baba da nur değil midir? Hakk nurdur, emri nurdur, rızası nurdur, emrini tutanlar da nurdur. Nur yolunda kendilerini ispat ve tasdik edenler nurdur. Nur Hakk'ın emri rızası ile kılınan nikâhta ispat olur. Kılınan nikâhın içi, dışı nurdur. Nur olan hiç pis olur mu? Eğer pis olmuş olsaydı doğan evlatlar da pis olurdu; o zaman insanın evladını öpmesi, sevmesi haram olurdu. Eşiyle yatınca cenabet olup kendilerini pis görenler de, kusur günah işleyenler de haram doğmuş ve doğurmuşlardır. Bunlar kendilerini nur görmeyip de pis görenlerdir ve Hakk'a düşman olanlardır.

Nikâhını pis görüp kusur edenler, nar yolundan gelenlerdir. Bunların Hakk'ın emriyle hiçbir alakaları yoktur. Bunlar cebri kuvvettir, vurucu kıncılardır, yalancı, yaramaz, olmazlardır. Bunların tohumu ve tarlası haramdır. Bunlar fuşku fucurdan, haram tohumdan ve tarladan doğmuş, lanet deryasından nar yolu ile geldiklerini ispat etmişlerdir.

Yol bir değildir, nur yolu ve nar yolu olmak üzere iki yol vardır. Nar yolu cehennemdir, nur yolu ise cennettir. Nur yolu ile gelenler Hakk'ın emri rızası ile gelenlerdir. Nur yakıcı değildir, ne yanar ne de yakar; İbrahim'in narı gibidir. Nar (ateş) İbrahim'i yakamadı. Çünkü nar, nuru yakamaz. Eğer bir insanın kendi ateşi olmadıktan sonra hiçbir ateş onu yakamaz; ancak insanın kendi ateşi kendisini yakabilir. Hakk'ın emrinde olanı ve narı nur olanı cehennem ateşi yakamaz. Hakk'ın emrinde olmayanı cehennem ateşi yakar.

Rahmet deryasından nur yoluyla gelenler Fırkayı Naciye'dir. Lanet deryasından nar yoluyla gelenler de Fırkayı Havva'dır. Fırkayı Havva iki kola ayrıldı; biri İslâm, biri de Haçabaştır. Fırkayı Naciye de iki kola ayrıldı; biri Emeviler, biri de Alevilerdir. Lanet ile rahmet bu fırkaların arasında orta malıdır ve kimin malı olduğu da belli değildir. İslâmlar Haçabaşlara, Haçabaşlar da İslâmlara; Emeviler Alevilere, Aleviler de Emevilere lanet okumaktadırlar. Bu durum ancak hakimin divanında kimin malının kime ait olduğu ortaya çıkacak ve ispat olacaktır. Ulu Divan'da herkes malına sahip olur.

İyilik, kötülük kimden doğmuş? Yolları nedir? İyilik iyiliklerden, kötülük de kötülüklerden doğmuştur. Her iki tarafın da hükümdarı Allah'tır. Allah'ın emrinde olan iki koldur; biri sağ, biri de soldur. Sol kol kötülük kolu olup Allah'tan emirsizdir. Sağ kol iyilik kolu olup Allah'ın emriyledir. Emirle gelen Allah'ın ikrarıdır ve ikrar kolu imandır, Hakk'tır. Emirsiz gelen yaratılmıştır ve yaratılış kolu Tauz'dur.

Tauz Âdem'e secde etmediğinden sürgün oldu ve geldi cennette Havva'yı aldattı, Havva da Âdem'i aldattı. Bu nedenle de sürgün olarak dünyaya geldiler. Bunlardan sonra da Naci ile Naciye Allah'ın emri ile dünyaya geldikleri gibi yine Allah'ın emriyle de Âdem ile Havva'ya teslim oldular. Dünyaya gelen bütün kötülükler Tauz'dan doğmuştur, sonra Havva'dan, daha sonra da Âdem'den doğmuştur. Bunların sermayesi hayır ile şerdir. Hayır Âdem'dir, şer de Havva ile Tauz'dur. Bu nedenle dünyaya gelenlerin ana yolları biri Havva'dır, biri de Naciye'dir. İyilik yolu Naciye'dir, kötülük yolu da Havva'dır.

Âdem ile Havva'nın sürgünlüğünün sebebi sorulmadı. Sebebin yüzünden dünyada olan bütün kötülüklerin, kan katilliklerin sebebi de sorulmadığındandır. Bunların sebebi Tauz'un yalan diline aldanarak sürgün olmalarıdır. Tauz da Âdem'e secde etmediğinden divandan sürgün edilmişti; ancak Âdem'e

neden secde etmediğinin sebebi ve ne yolda olduğu sorulmadan Tauz sürgün edilmiştir. Bir davanın hakimi, olan bitenin sebebini sormadan mahkemesiz, yargısız, ifadesiz sürgün ederse o dava kanunsuz olur. Kanunsuz olan hakimin dünyası da kanunsuzdur. Hükümdar, dünyasını sürgünler için yaratmıştır; nedeni de mazlumlara zulmü hakaret yapmak içindir. Kanunsuzluk edenler de meydanda, kanunsuz olanlar da meydandadır; kanunsuz dünya sürgünlerin dünyasıdır.

Mukadderat şer eliyle yazılan takdire bağlıdır. Takdir şerre tabi olanların defteridir. Hükümdarlar yazılan şer defterinin hükmü ile hükmünü icra ediyor. Cümle hükümdarlar, mukadderat defterindeki emirlerden emrini alıyor. Kötülük mukadderatta yazılan emirledir. Bu emirler de hayır, şer üzerinedir. Hükümdarlar yaptıkları kötülüklerin; yaptıkları hayır ihsan ile günahlarının af olacağını zannediyorlar. Af Tauz'un emridir ve af katiyen yoktur. Hayır ihsan ile yapılan bunca kötülükler ve günahlar af olursa, mazlumların hakkı, hukuku iptal olup kaybolur.

Hakk'ı iptal eden; Tauz, Havva, Âdem ve buğdaydır. Tauz Havva'yı, Havva da Âdem'i aldatarak Hakk'tan emirsiz buğday yedikleri için kötülük bunlardan doğmuştur. En evvelinde Havva'nın Naciye'ye yaptığı zulmü hakareti Naciye'ye bir sorun! Naciye'nin evlatlarına olan zulmü hakaretleri de Naciye'nin evlatlarına sorun! Bu zulmü hakaretleri edenleri de Allah yaratmıştır ve bunlar Allah'ın oğullarıdır. Dünyada olan biten her türlü zulmü hakaretin yapılması Allah'ın emriyledir. Allah'tan emirsiz hiçbir şey yoktur ve cümlesi de emir iledir.

Yapılan bütün zulmü hakarete karşı Fırkayı Naci'ye boyun eğmiştir. Takdir Allah'tan olduğu için takdire karşı gelmemişlerdir. Boyun eğenler takdire rıza göstermişler, Allah'ın emridir diyerek sabretmişlerdir. Bu nedenle de Naci ile Naciye evlatlarından hiçbir kötülük zuhur olmamış, daima iyilik taraftarı olmuşlar, yapılan kötülüklere karşı da iyilik yapmışlardır. İyilikten doğarak kendilerini ispat edenler doğuştan doğup gelenlerdir.

Doğuş ve yaradılış olmak üzere iki ana yolu, iki de başı vardır. Bu iki baş da Allah'ın hükmünde olanlardır. İyilik başı Allah'ın emrinde olup, ikrar imanla gelenlerdir. İkrarla gelenler her ne kadar Allah'ın emrinde iseler de perdeleri ve yolları ayrıdır. Bunlar Allah'a ikrarla bağlıdırlar, imanları bunların aralarında şahittir ve ispatıdır. Fırkayı Naciye verdiği ikrara boyun eğmiştir ki ikrarsız olmasınlar. İkrarsızın yüzü karadır; yüzü karalığın sebebi verdiği sözden geri dönmesindendir. Bir insan verdiği sözden ve ikrardan geri dönerse yüzü karadır. Verdiği sözden dönmeyenler birbirine kardeş olmuşlar ve aralarındaki düşmanı sürüp çıkarmışlardır.

Düşman fenalıktır; önce düşmanı kalpten, evden, köyden, ülkeden çıkarıp atmalıyız. İnsanların birbirine karşı herhangi bir hilesi, yalanı, dolanı, düzenbazlığı, yanlışı, yaramazlığı olmaması gerekir. Böyleleri ahdü peymanla birbirine ikrar vermişlerdir. İki ikrarın arasındaki doğruluk terazinin mizanı gibidir. Her iki taraf da birbirine karşı her konuda doğru olmalıdır. Terazinin mizanı imandır. Hakk'ın emrine tabi olanlar ve Hakk'ın emrine sadık olanlar hiçbir zaman doğruluktan ayrılamaz. Doğruluk Hakk'ın yoludur; bu yol ile ancak Hakk'a ulaşılır. Hakk'ın emrindeki cümle insanlar birbirine kardeş bacıdır. Bu nedenle birbirlerine hile, fınldak, yalan, hilebazlık, yanlışlık olmamalı; özleriyle, sözleriyle birbirlerine doğru olmalıdırlar.

Kardeş olan insanlann eşleri de kardeş bacıdır. Bir insanın sadece kendi eşi kendisine helâldir. Bacılara hain gözle bakılmamalıdır, bakanlar Hakk'ın emrinden çıkmıştır, yüzü karadır, yeri de narı cehennemdir. Kardeş bacı olanlar varını birbirinden ayırt etmemeli; evlerini, mallannı her ne olursa olsun kendi evleri, malları gibi bilmeli ve daima birbirlerine sadık olmalıdırlar. İşte insanlığın ve kardeşliğin derecesi budur.

Hayvanlar da birbirine kardeştir. İnsanlar da anadan doğuyor, hayvanlar da anadan doğuyor. Ancak anadan doğma ile

insan insan olamaz. Eğer bir insanın özü, sözü, yolu, izi bir olmazsa hayvandır ve mahlûkattır. Hayvanlıktan çıkmak için insanlara bir öncü lazımdır. O öncü de Hakk'ın emrinde ve rızasında olmalı, ölmezden evvel ölenlerden olmalı ve nefsini kendine kul edenlerden olmalıdır. Nefsini kendine kul etmeyen insanlar hayvandır. İşte böyle bir öncü ancak insanları hayvanlıktan çıkarabilir. Böyle öncülere kul olunmalıdır. İçi, dışı bir olmayan öncülere yer yoktur; hayvanlar böyle olanlardan daha iyidir. Çünkü bazı hayvanlara dur dediğinde durur, git dediğinde gider ve bu hayvanlar daima sahibine bağlıdırlar. Bu nedenle sahibine bağlı olan hayvanlar, Hakk'ın emri rızasında olmayan insanlardan daha iyidir. Gerçek öncüye bağlı olan insanlar, sahibine bağlı olan hayvanlar gibi olmalıdır. Böyle insanlar Hakk'ın emrine, rızasına bağlanmış ve emire tabi olmuştur.

İnsanlan hayvandan ayıran Hakk'ın emri rızasıdır. İnsanlarla hayvanlar arasındaki işlek, sürek, yol, hal ve hareketlere bakılmalıdır. Eğer ki işlekleri, sürekleri, yolları, hal ve hareketleri birbirine benziyorsa böyle insanlar hayvandır, bunlar sureten (görünüş olarak) insandır. Çünkü bunlar hayvanlar gibi birbiriyle dövüşür, boğuşur ve birbirlerini öldürüp, birbirlerinin ırzına, namusuna tecavüz ederler. Her kim ki bu işlekte, sürekte ve yolda olursa hayvandan hiçbir farkı yoktur. Dünyada hayvan karakterli olup, hayvan işleğinde, süreğinde pek çok insan vardır. İnsanlar insan olarak hayvanlar da hayvan olarak anadan doğup geliyor. Ancak insanları hayvan eden kötülüktür. Kötülük eden insanlar hayvanlar gibi birbirine düşman oluyorlar ve düşman olanlar da birbirine zulmü hakaret ediyorlar. İnsanlar birbirine zulüm, hakaret etmemeli, daima birbirine sahip çıkmalı, hırslanna ve nefslerine hakim olmalı, birbirlerine doğru yolu gösterip iyilik taraftarı olmalıdır. Cenabı Hakk'ın emri rızasını bilmeyenlere bildirmeli, tutmayana tutturmalıdır. Eğer Hakk'ın emrini ve rızasını tutmayanlar olursa kanunun emrine göre ce-

za verilmeli ve böylece kötülüklerden el çektirilmelidir. Kötülüklerden ayrılmadığı takdirde de sürüp ülkeden dışarı çıkartılmalı ki, başkaları da bu sürgünlükten gerekli ibreti ve dersi alabilsin. İşte insanların insanlık derecesi ve yolu böyledir.

İnsanı insan eden kanun ve adalettir. İnsanları hayvan eden kanun ve adalet üzerine kanunu ve adaleti icra etmeyenlerdir. Kanunu ve adaleti icra etmeyenler; kanuna uygun olmayanlar ve aslı kanunun aslından olmayanlardır. Kanunun aslında olanlarda hatır, gönül yoktur; ana, baba, kardeş, yoldaş, akraba, eş, dost gibi her kim olursa olsun kanunun emri ne yolda ise ancak kanunun emrini icra ederler. Hakk'ın emrinde de hatır, gönül yoktur. Kanun yolu iyilik yoludur; hatır, gönül ise kötülük yoludur.

İyilik, kötülük değirmen taşlarına benzer; taşlardan biri yumuşak, biri de sert olursa o değirmen un çıkarmaz. Değirmenin her iki taşı da bir asılda ve birbirine denk olmalı ki hem değirmenciye kârlı, hem sahibine kârlı ve hem de müşteriye kârlı olsun. Müşteri daima böyle değirmenden razı ve hoşnut olur, duacı olur. İşte bunun gibi çobanlık da böyledir, hükümetler de böyledir. Her ne olursa olsun daima iyilik taraftarı olunmalı; kanun, adalet, hak, hukuktan ayrılmamalı, tefrikat yapmamalı; herkes birbirinden hoşnut ve razı olmalıdır.

Cenabı Hakk'ın emri kanun ve adalettir. Kanun ve adaletten ayrılan Allah'ın sol tarafıdır. Allah'ın sol tarafı Tauz ile Havva'ya bağlıdır ve her türlü fuşku fucur bunlardan doğarak gelmiştir. Hem dünyanın hem de ahiretin sebepleridir. Âdem de Havva'nın koynunda olduğu için lekelidir, Âdem'i lekelendiren Havva'dır. Havva ile Âdem'in toprağı bir yoğrulmuşsa da Havva'nın toprağı, suyu ve havası serttir. Ateşi de yakıcı olduğu için Âdem'e uygun değildir. Âdem'in toprağı, suyu ve havası yumuşaktır; ateşi de çok şiddetli değildir.

Dünya bir değirmendir ve Allah'ın değirmenidir. Ustası Şeytan nefsidir; nefs ortada, hırs sağ tarafında, tamah sol tara-

fındadır ve bunlar da değirmenin yardımcılarıdır. Bu değirmende öğütülenler de insanlardır. Hakk'ın emrini tutmayan, rızasında durmayanların değirmenidir ve unluğu da narı cehennemdir. Hükümdarların değirmenidir; vurucu, kırıcı, yalancı, zina edenler ile her türlü fuşku fucurun değirmenidir.

Dünyanın halifesi Âdem ve oğullarıdır. Bu değirmeni Allah Âdem'e ve âdemoğullarına yapmıştır. Dünyada ne kadar fuşku fucur ve kötülük varsa Âdem ile Havva'dan doğmuştur. Âdem ile Havva oğullarını birbirinden ayırıp birbirine düşman eden, birbirine kırdıran, zina ettiren, yalan söyleten, her bir fuşku fucuru yaptıran, mazlumlara her türlü zulüm ve hakareti ettiren hırs, nefs, tamahtır. Gelen memurlar değirmene bir düzen verip döndürmek istemişlerse de bir türlü başarılı olamamışlar ve onlar da nefse uyarak gitmişlerdir. Değirmeni kuran en başta iki taşın üzerine düzeneği kurduğundan dolayı düzelmesine imkân yoktur. Bu nedenle gelen memurlar buna bir düzen verememişler ve dünyanın sonuna bırakmışlardır. Dünyanın sonunda doğan evlatlar künyelerini açarak ilk başta bu kötü düzenin ve gidişatın kimden kaynaklandığının hesabını sormazlar mı?

İyilik ve kötülük kimden doğmuşsa, doğduğu kapıdan ispat olacaktır. Allah dünyanın değirmenini iyilik ve kötülükte doğanlar için yaptırmıştır. Değirmenci de sağdan gelen müşterileri hem dövdürüyor ve hem de öldürtüyor; namuslarını payı mal edip kızlarını bozduruyor, evladı ayallerini ayak altında ezdirtiyor. Bu yüzden iyilik taraftarları değirmene gelmediler. Ancak bu değirmenden başka bir değirmen de yoktur. Bunlar kendilerine değirmen kurmak istedilerse de değirmenci bırakmadı ve zaruriyet nedeniyle aynı değirmene gitmek zorunda kaldılar. Değirmenci değirmene gelen müşterilere ayrı ayrı dil, ayrı ayrı din ve mezhep, ayrı ayrı yol öğretip birbirlerinin üzerine salarak düşman ettirdi. Birbirlerine düşman edenin sebebi var, o da gizlidir. Ancak sebebi arayan da yok, soran da yoktur.

Naci ile Naciye emirle geldiler ki bu değirmene bir düzen versinler ve değirmen doğru bir şekilde dönsün. Ancak değirmenci kabul etmedi. Üstelik emirle gelenlere Havva'nın vasıtasıyla türlü türlü zulmü hakaret yaptırdı. Değirmenin sahibi emirle gönderdiği memurlarına sahip olmadı. Değirmenci emirle gelenleri değirmene esir etti. Gelen memurlar değirmenciye; "Değirmenin alt taşı üst taşına uygun değildir", dedilerse de değirmenci sözlerini kabul etmedi ve "Siz benim işime karışmayın, değirmenci olan benim siz değilsiniz!" demiştir.

Değirmenin alt taşı Havva'dır, üst taşı Âdem'dir, değirmenci Tauz'dur. Tauz'la Havva'nın sözü birdir. Tauz Âdem'e gizlidir, Havva'ya aşikârdır. Oynaş eden insanlarda da karı ve koca olanlar birbirlerine aşikârdır, oynaşları ise birbirinden gizlidir. Gizlisi, saklısı, aşikârı olanlar Tauz'dan, Havva'dan miras kalmıştır. İyi olanlar oynaş etmez ve nikâhlarını bozmazlar; bu nedenle iyilerin yeri cennettir. Kötü olanlar nikâhını bozup oynaş ederler; bu nedenle kötülerin yeri cehennemdir.

Dünyada olan bütün bu haller, bed muameleler, fena fiiller, fuşku fucurlar, cebri kuvvet, kanlı, kenli, yalan, yanlış, hasetlik, isnat, gıybet, haksızların cümlesi de Havva'dan doğmuş, dünyaya yayılmıştır. Bütün kötülükler Havva ile Tauz'da ispat olmuştur, hem de Havva'nın evlatlarında ispat edilmiştir. Tauz'u, Âdem'i, Havva'yı yaratan Allah'tır ve değirmeni ise dünyadır. Yaratılanların hepsi de Allah'ın evlatlarıdır. Doğuş ile yaratılmış birdir ve Allah'tan zahir olmuş, aşikârdır. Bunda hiçbir hile yoktur. Yaratılanlar her kim olursa olsun cümlesi de Allah'ın evlatlandır. Yaratan Allah'tır ve Allah da yaratmış olduğu evlatlarında kendini ispat eder. Ana yolu Allah'tır; Allah dost mu, düşman mı? Namusa ve vicdana sorulmalı! Namus ve vicdanın bildiği; eğer namusa sadık vicdana doğru ise dosttur, eğer değil ise düşmandır.

İnsana namustan başka yar, vicdandan başka dost yoktur. İyilik ve kötülükle birlikte, insanın da iyisi kötüsü namus ve vic-

danıyla ispatlanır. Namusla vicdan yar ile dostun ispatıdır. Gerçek sadık dost, dostunu her türlü kötülüklerden, fena fiillerden geri alır; kaza ve belaya bekçi olur; canını dostunun yoluna kurban eder. İşte sadık yar ve sadık dost böyle olur. Sadık dost yüze gülücü, kalbi hain olmayandır.

Kan, koca arasındaki mahremiyet sadece kendi aralarında bir sır olarak kalmalıdır. İster kadın ister koca olsun, her kim olursa olsun edeplerini başkalarının önünde açarlarsa Şeytan nefsine uymuşlardır. Öyle yar, öyle sadıklık olur mu? Böyleleri yarlık ve dost değil düşmandır. Hakk'ın emrini bilen sadık bir dost eğer ki dostun kendi malını, kazancını düşmana verirse, düşmanla da dost olmuş olur. Böyle dost, böyle yar, böyle dede, böyle baba hiç dost olur mu? Böyleleri dost değil düşmandır; düşmana kuvvet vermiş ve düşmanı kuvvetlendirmiştir. Böylelerini terk etmek lazımdır; ağza ve dile alınmamalıdır; çünkü bunlardan daima zarar gelir. İnsanları düşmana esir eden, her türlü zulüm ve hakareti ettiren böyle yar, böyle dost, böyle dede, babadan el çekmeli ve bunlara düşman gözü ile bakılmalıdır. Bunlar kötülük taraftarlarıdır ve kötülüğe meydan verenlerdir. Çünkü kötülük bunlardan doğmuştur ve bunlar kötülüğün babalandır.

Allah'ın iyilerin dostu olup olmadığı, ancak kötülükle iyiliği ayırmakla anlaşılır. Eğer iyiliğe dost ise kötülüğe düşman olur; iyiliği tutar kötülüğü atarsa dosttur. Eğer kötülükle iyiliği birbirine katarsa ve kötülüğe meydan verirse düşmandır; hem de kendi emrine düşmandır. Her ne kadar verdiği emirle iyilik taraftarıyım demişse de, emrine taraftar olmadığı için verdiği sözler yalandır. İşin doğrusu kötülüğe meydan vermiştir. Bu nedenle de dünyanın başından sonuna dek meydan kötülüktedir. Kötülüğe meydan veren Allah'ın dostluğu nerede kaldı? Verdiği ikrâr aradan kalkmıştır. Artık herkes kendi hakkını kanun ve adalet üzerine arayabilir ve kendini müdafaa edebilir.

Allah kötülüğe rızası olmadığına göre ve gelen memurların da kitaplarında Allah'ın emirlerinin bu yolda kötülüklere rızası olmadığı yazıldığına göre; kötülük kimin kuvvetiyle dünyanın evvelinden sonuna kadar meydan almış yürüyor? Neden hiçbir kuvvet kötülüğe karşı çıkamıyor? Bu nedenle kötülüğe kuvvet veren Allah'tır. İyilik de Allah'ı kendine ikrarlı dost olarak biliyordu; ancak iyiliğine karşılık, iyiliğini ve dostluğunu göremedi. İyilik böyle iki yüzlü dostun ikrarını istemiyor; çünkü kötülük dostudur ve kötülüklerin başıdır. İyiliklerin başı olmuş olsaydı iyiliğe meydan verirdi. İyiliğe meydan vermediği için iyilik başı ayrıdır. İyilik başı kötülük başının elinde esir olmuş, verdiği ikrara sadık olmak için esirliği kabul etmiştir; nedeni de ikrarsız olmasın diyedir. Çünkü iki ikrar arasında, iki göz terazinin mizanı vardır. Terazinin mizanı kanundur, hakimi vicdandır, tacı da namustur. Terazinin hangi gözü ağır gelirse, ağır gelen gözün dili dost, kalbi haindir. Böyle hain ikrarla ikrarlı olması hatalıdır ve bunlardan ayrılmak lazımdır.

İkrarına sadık olmak; canı bir, cananı bir, emri bir, sözü bir, yüzü bir, izi bir olmaktır. İkrarlı olanlar birbirlerine kardeş bacıdırlar. İkrarlı dört can bir gömleğe giriyorlar (Musahip). Bir de iki canın bir gömleği vardır. Bu da kendi evinde Hakk'ın emriyle karı kocanın gömleğidir. Cümle insanlar birbirine ikrarlıdır; her kim olursa olsun birbirine kardeştir ve kadınları da bacıdır. Gelenek ve töreler nedeniyle dul kalan kardeş eşiyle evlenilmesi doğru değildir. Kardeş kardeşin yatağına girmez, girerse kardeş değil düşmandır ve haramzadedir. Kardeş yatağına girenler kendi öz bacısının yatağına girmiş ve bacısıyla zina etmiş gibidir. Yeri narı cehennemdir ve haram zinadır. Böyle olanlar yırtıcı hayvanlara benzerler.

Kötülük başının iyilik başına kardeş olmadığı; sözü, özü, yüzü ve izi bir olmadığı için daima kötülüğe meydan verdiği; iyiliği kötülüğe esir ettirdiği ve her türlü zulmü hakaret etmesin-

den dolayı da kardeş olmadığı, kalbi hain bir kardeş olduğu bellidir. İyilik de ayndır ve iyiliğin de başı vardır. İyilik başı ile kötülük başının hakimin divanında mahkemeleri vardır. Bunların birbirine sadık olup olmadıklan Ulu Divan'da ispat olur.

Sürü sahibi sürüsüne kurdu çoban etmiş, iti de bekçi etmiş. Kurt sürüye düşman, it de ekmek dostudur. Kim ite ekmek verirse, it ona dost olmuştur. Eyvahlar olsun o milletin başına ki kurt ve it eline düşmüş! Kurt ve it elinde olan bir millet hiç rahat olur mu? Dışı insan içi hayvan olan böylesi insanları hükümet, yönetici, çoban, memur, pir, muhtar ederlerse bunlar milleti birbirine düşman edip kan dökmezler mi? Yaratıcı, asılları kurt ve it olanları insan sıfatına sokmuştur. İnsanları, itleri ve kurtları birbirinden ayırıp tanımak için bunların işleğine, süreğine, hal ve hareketine, yoluna bakılmalıdır. Vurucu, kırıcı, yakıcı, cebri kuvvet, kanlı, kenli, fuşku fucurlu olanlar "kurt oğlu kurttur." Haksızları haklı edenler, haksızlara ve haksızlıklara taraftarlık yapanlar, hatır gönül işi yürütenler, Hakk'ı batıl eden, batılı da Hakk edenler, haksıza ve yolsuza meydan verenler, millet içerisinde ayırımcılık ve bölücülük edenler de "it oğlu ittir." Böylece it ekmeğin dostu olduğunu ispat etmiştir. Kurtların da sürünün düşmanı olduğu, sürüde kınlan koyunlardan ispat olunmuştur.

Yaratan bunları insan sıfatında yaratmıştır. Yaratan 72 millet, 18 bin alemin de başıdır ve bu baş, yılanı da insan sıfatında yaratmıştır. Yılan da gizlice insan öldürendir. İnsan sıfatındaki bu yılanlar her ne yaparlarsa gizlice yaparlar ve işlekleri de gizlidir. Gizli olan işleklerinde, süreklerinde ve yollarında yılan oldukları ispat olur. İnsanları hayvan sıfatına, hayvanları da insan sıfatına sokup yaratmak doğru değildir. Doğru olmuş olsaydı dünyasında olan milleti ikiye ayırmazdı. İyilik kötülüğün içinde, kötülük de iyiliğin içinde olamazdı. Çünkü iyilik ve kötülük birbirine düşmandır.

İyiliği ve kötülüğü birbirine katmaktaki amacı herkes iyilik ve kötülükten kendini seçebilsin; iyiler ve kötüler kendilerini ispat edebilsin diyedir. Halbuki iyilik ve kötülük en başta kendilerini ispat etmişlerdir. İyiler emirle gelenlerdir, kötüler de emirsiz gelenlerdir. Mukadderat defterinde takdir üzerine yazıldığından, kanunu, takdir kaza ve kaderdir. Yaratılan olsun, dünyası olsun, ahireti olsun, bunların iradeleri kendi elindedir. Ellerinden geldiği kadar kötülükleri yapabilirler; hiç kimseden korkuları yoktur ve önleri (edepleri) açıktır. Bunun sebebi de karşılarında hakim, kanun olmadığındandır.

Baş, gönderdiği memurlara ve kitaplara meydan vermiş ise de bunlara sahip olmadığı için, kitap ve memurlar hükümsüz kalmışlar; iradeli gelenleri de hükümsüz bırakmış; irade de kötüye meydan vermiştir. İradesizlerin yaratılışı, doğuşu kötü olduğu için memur, kanun tanımamışlardır. Bu nedenle başları ne ise yaratılanlar da odur.

Herkes aslını ve neslini ispat etmiştir. Her ne kadar sıfatı insan ise de kendileri insan değildir. İnsanlar daima iyilik taraftandır, herkese iyilik ederler, kanunsuz iş yapmazlar ve söz söylemezler. Özleri, sözleri, işlekleri, sürekleri, hal ve hareketleri kanun ve adalet üzerine olduğu için hiçbir zaman Hakk'tan ayrılmazlar. Bunların sözleri de Hakk, özleri de Hakk, nikâhları da Hakk'tır.

Yalanı yanlışı yaratan, doğuran Allah'tır; doğruyu doğuran da Hakk'tır. Hakk ikrar, imandır, Allah hayır, şerdir. Hayır ve şer, Âdem, Havva ve Tauz'dur. Havva'nın özü, sözü yalandır; bir kolu yalan, bir kolu da yanlıştır. Yalan Tauz, yanlış Âdem'dir. Âdem Havva'nın koynunda olduğu için yanlıştır. Havva'nın sözünü söylüyorlar ve yalancı öğretmenin verdiği dersi okuyorlar. Şit ise Naciye'nin koynundadır ve Şit'in öğretmeni doğru ders veriyor. Âdem'in öğretmeni yalan ders veriyor. Herkesin okuduğu ve söylediği öğretmenlerinden aldıkları

derslerden bellidir. Doğru olanlar Hakk'ın emrine tabidir, yalan olanlar da Tauz'a tabidir. Yalan düşmandır, doğru olan dosttur. Dünyada olan milletlerin de öğretmenleri var ve öğretmenlerin verdiği dersi okurlar. Bunları öğretmenlerinden ayırmak mümkün değildir. Hakk da, Allah da öğretmenlerden ispat olur. Bunların arasında ikrar vardır. Hangi taraf sözüne, ikrarına doğru ise Hakk odur. Hakk doğrularındır ve iyilik başıdır. Allah da kötülerin başıdır ve hükümdarlann koludur. Nuh'un tufanı Allah'ın emriyle olmuştur; bu emir hakimsiz ve kanunsuzdur. Her bir fenalığı edenle etmeyeni birbirinden ayırmadan, sormadan tufan etmiştir. Bu tufana benzer pek çok tufanlar daha vardır ve olmuştur. Bu ana kadar daha da felaketler, afetler ve tufanlar olabilmektedir. Böylece diktatörlüğünü herkese ispat etmiştir. Nedeni de kimseden korkusu olmadığı içindir. İnsanların ahu zarına, mazlumun feryadı figanına, masumların intizarına karşılık, Ehlibeyt gelip Ulu Divan'ı kurduğunda cevabını hazırlasın!..

DÜNYA BİR DOLAPTIR

Dünyanın dolabı fırıldak, hile üzerinedir ve şer ile dönüyor. Bindiren hayırdır, döndüren de şerdir. Hayır ile şer birbirine kardeştir. Yaratan Allah'tır, doğuran Havva'dır. Havva cennetten gelen hayır ile cennete gitti, şer ile sürgün olup dünyaya geldi. Dünyanın dolabı hayır ve şer ile dönüyor. Hayır ve şer ikrar ile imana özüyle değil de dil ile ikrar vermiştir. Bu nedenle kalbi hain, dili dosttur ve verdiği ikrar da çürük ikrardır. Aynen içi çürük olan ağaca benziyor. Hayır ile şer ve ikrar ile iman, bunlar iki yoldur ve bu yollar birbirinden ayrıdır.

Hayır ile şer zulümat, nar yolu ile geliyor; ikrar ile iman ise rahmet, nur yolu ile geliyor. Bunların işlekleri, sürekleri, ibadetleri bir değildir ve bunlar birbirlerine düşmandırlar. Bunların asılları, yolları bir olmadığı için dost olamıyorlar. Düşman olanlar hayır ile şerdir, dost olanlar ise ikrar ile imandır. Dost olanlar kötülüğü sevmiyorlar ve daima iyilik taraftarıdırlar.

Hayır Âdem'dir, şer Havva'dır ve bunlar da birbirine karı kocadır. Bunlardan doğanlar hayır ise Âdem'e tabidir, şer ise Havva'ya tabidir. Hayır ile şer aynı zamanda da birbirine yar-

dımcıdır; şerrin kuvveti daima hayırdandır. Hayır ile şerrin birbirine kuvvet vermelerinin sebebi ikrara ve imana karşı cephe almalarıdır. Hayır ile şerre kuvvet veren babalarıdır. İkrar ile iman da babalarına ikrar vermişler ve ikrarlarından vazgeçemiyorlar. Verdikleri ikrar yüzünden hayır ile şerre yenilmişlerdir. Yenilenler ikrar iman yolu ile gelenlerdir.

İkrar iman yolu ile gelenler, yer gök yok iken hepsi tamamıyla rahmet deryasında idi. Rahmet, nur deryasının yolu sır ile gelen yoldur. Bu yol nokta ile Kubbeyi Rahman'a gelip, Kubbeyi Rahman'da sır ile nur birleşip bir oluyorlar. Bunların birleşip bir olmalan Hakk'ın emri ile nikâh üzerinedir. Hakk kendi emri üzerine ikrar ve imanla bunların nikâhlannı kılmıştır.

Rahmet deryasında mevcut olan ervahlar ikrar imanla ve Hakk'ın emriyle kılınan nikâhtan doğup sırrı nur yoluyla cennetten dünyaya gelmişlerdir. Nice yüz bin seneler cennette kalmışlar ve Hakk'ın emri olmadığı için buğdayı yememişlerdir. Ancak Hakk'ın emriyle dünyaya geldikleri zaman, yine Hakk'ın emriyle buğdayı yemişlerdir. Hakk'ın emriyle dünyaya gelenler Naci ile Naciye'dir. Sır Naci'dir ve nur da Naciye'dir. Naci, Naciye'de sır idi ve cennet kalıplanyla dünyaya geldiler. Naci Âdem oğlu oldu ve Şit ismini almıştır. Âdem oğlu Şit diye Kuran'da ve İncil'de yazılıdır. Bunlar dünyada "Hurufiler"e tabi oldular. Esasen bunlar "Noktaviler"dir ve Noktaviler'in ispatı da Ulu Divan'dadır.

Âdem ile Havva'nın yolu zulümat nar yoluyla Kandili Kudret'ten geliyor. Cümle ruhlar bunlarda mevcut idi; 18 bin alem 72 milletin ruhları Kandili Kudret'te mevcuttu. Bu ruhlar dünyaya gelerek dünya kalıplarına girdiler ve dünyadan da cennete gittiler. Âdem ile Havva cennette Hakk'tan emirsiz buğdayı yedi ve Hakk'tan emirsiz birbirleriyie ilişkide bulundu ve bu sebepten dolayı sürgün olup dünyaya sürgün olarak geldiler. On sekiz bin alem de dünya kalıplarıyla dünyada mevcut oldular.

Bunlara alemi mahlûkat namı verilmiştir. Âdemler emirsiz oldukları için bunlar da mahlûkat namını almıştır.

Şit de Âdem'e oğul olduğu için bunlara Hurufiler denilmiştir ve Hurufiler Âdem'in nurundandır. Âdem'in nuru Şit'tedir ve Şit Âdem'in nurundan doğmuştur. Bu nur gele gele Muhammed ve Ali'ye gelmiştir. Bu nedenle Muhammed ve Ali ikisi de bir nurdur. Önceden bu nur ikiye bölünmüştü; biri Ebû Talip, Ali'nin babasıdır; diğeri de Abdullah, Muhammed'in babasıdır.

Gelen bu nur Âdem namıyladır ve Âdem'de olan bu nur boğazdan yukarısıdır; boğazdan aşağısı zulümattır. Boğazdan yukarı olan bu nur, narı nurdur ve zulümat deryasından nar yoluyla gelen nurdur. Nur iki çeşittir: Biri narı nur olan Âdem ile Havva'dır; Âdem nur, Havva da nardır. Diğeri de sırrı nur olan Şit (Naci) ile Naciye'dir; Şit sır, Naciye de nurdur; bunlar rahmet, nur deryasından sırrı nur yoluyla gelenlerdir; bunlar Hakk'ın emri rızasıyla gelmişler ve Hakk'ın nuru bunlarda mevcut olduğu için emirden dışarı çıkmamışlardır. Ve bunlar Hakk'ın noktasından doğmuş oldukları için de Hakk bunlarda mevcuttur.

Hakk ile nokta ana yolundan ispat olur ve ana yolu Naciye yoludur. Bu yol gele gele Fatıma'ya kadar gelmektedir. Yer, gök yok iken Fatıma var idi ve cümle ervahı nur olanlar Fatıma'da mevcut olduklarından dolayı, dünyanın sonunda "Fırkayı Naciye" namı ile gelenler, tekrar gelen yol ile "Güruhu Naciye" namıyla Fatıma'da birleşip bir olacaktır. Birleşip bir olan Hakk'tır. Birleşip bir olanlar nokta ile seçilecektir ve nokta da Fatıma'dır. Böylece Muhammed ile Ali'nin kimin nurundan geldikleri ispat olur ve ispatı da Fatıma'dır.

Âdem ile Havva'ya gelince, Âdem'in boğazından yukarısı göktür, aşağısı da yerdir. Yer Havva'dır, gök de Âdem'dir. Gökteki güneş nardır ve yakıcıdır. Güneşin bir yüzü görünüyor,

başka bir yüzü görünmüyor. Âdem'in nuru güneşin nurudur ve yakıcı olduğundan dünya yakıcıların dünyasıdır.

Zulümat deryasında Allah emir etmiş, hayır kalemiyle ve şerrin eliyle, mukadderat defterinde kaza, kader üzerine yazdırmıştır. Yazılan bu defterin emriyle kaç bin defa bu dünya dolmuş boşalmıştır. Ancak şu içinde bulunduğumuz ve yaşadığımız dünya son dünyadır.

Mukadderat defterinin emriyle yazılan bu son dünyada yol iki olmuştur. Yolun biri mukadderat üzerine geliyor, diğeri de kanun üzerine geliyor. Kanunsuz gelen yol mukadderattır ve Âdem ile Havva'ya bağlıdır. Bunlar hükümdarlardır ve bunlardan doğanlar cebri kuvvet, vurucu, kırıcı, yakıcı, itici, yalan, zina gibi fuşku fucurlardır. Bu nedenle bunlar kanunsuzdurlar ve şeriatın şerrine tabidirler. Bunlardan Şeriat'ın şeri atılmadı ve hayır bunları affetti.

Dünyanın ilk devresi şeriattır ve şeriatın döneminde şeriat ağaç idi. Çünkü her türlü işlerini ağaçla görüyorlardı ve birbirlerini ağaç ile öldürüyorlardı. Dünyanın ikinci devresi tarikattır ve tarikat da demirdir. Tarikat devri kılıç, kalkan devri oldu ve ağacı bozdu. Bu devirde pek çok işlerini demirle görüyorlardı ve kılıç, mızrak, kalkan ile birbirlerini öldürüyorlardı. Dünyanın üçüncü devresi de marifettir ve marifet de baruttur. Demiri delip tüfek yaptılar, top ve tüfekle birbirini öldürüyorlardı. Şimdiyse modern silahlarla, uçaklarla, çeşitli bombalarla, yakıcı ve yok edici gazlarla, mikrobiyolojik silah ve mikroplarla birbirlerini öldürüp hem kendilerini ve hem de çevrelerini mahvedip yok ediyorlar. Böylece marifet de tarikatı bozmuştur. Dünyanın dördüncü devresi olan Hakikat gelip bunları bozacaktır. Hakikat sonunda bozulanları, kanunsuzları, her şeyi doğrultacaktır.

Şeriat, tarikat, marifet şer eliyle yazılan mukadderat defterine tabidir. Hakikat Hakk'ın emriyle gelen Naci (Şit) ve Naciye'ye tabidir. Hakk'ın emri kanun, namus, vicdan üzerinedir.

Bunlar da Fatıma'da mevcut olduğu için noktaya tabidir. Nokta hakikattir. Hurufiler, şeriat, tarikat ve marifetin inanıp da taptığı şerri ve hayrı kabul etmiyor ve reddediyorlar. Hakk'ın emri rızasına uygun olmadığından dolayı reddediyorlar.

Hakikat en doğrusudur, kanundur, adalet, namus, vicdan üzerinedir ve hakimdir. Hakim seçime tabidir; mukadderatı, kazayı, kaderi kabul etmiyor. Haklıyı, haksızı, sağı, çürüğü birbirinden ayırıyor. Selamet ve kıyamet yollarını açarak bu iki yoldan gelenler tekrar geldikleri yoldan gideceklerdir.

Selamet yolundan gelenler, kalbi hain, dili dost olanlara çok öğüt ve nasihat ettilerse de hiçbiri fayda etmedi. Çünkü asılları doğru olmadığındandır, asılları ve nesilleri kıyamette oldukları için kabul etmediler. Öğüt ve nasihat edenler de babalarına verdikleri ikrara sadık olduklarından dolayı kalbi hain, dili dost olanlara aldanmış ve esir olmuşlardır. Evlatları ne ise babaları da odur, aralarında hiçbir fark yoktur.

Dünyanın kuruluşu, dünyanın çarkı, hayır ve şer üzerine kurulup döndüğü için, ikrar ve söz ret olmuştur. İkrarı olanlarla ikrarı olmayanların özü, sözü, işleği, süreği bir olmadığından hayır ile şer ikrara düşman olmuştur. Bunun nedeni de yalanla doğrunun, çürükle sağın, haksızla haklının asılları ve ana yolları bir olmadığındandır. Bu yüzden birleşip bir olamıyorlar. Çünkü birisi sürgünle, birisi de Hakk'ın emriyle gelmiştir. Bunların babaları da ayrıdır, kavgaları ikilik üzerinedir, kendi asıllarından ve yollarından vazgeçemiyorlar.

Dünyada bunlar için bu iki yol bir imtihandır. Hakk'ın emri rızasında olanlar imtihanı kazanıyorlar. İmtihanları adalet ve kanun üzerinedir; mukadderat, kaza, kader üzerine değildir. Hayır ve şer ise mukadderat, kaza, kader üzerinedir. Mukadderatla yazılan defterin babası şer eliyle yazdırmıştır. Hayır da şer ile yazılan defterin özetidir. Bu defterleri kimse görmesin diye gizlemiştir.

Gizli olanları, dünyanın sonunda kemalet eliyle ak defter açığa çıkaracaktır. Adalet ve kanunla açığa çıkaracak olan, ak defterin hakimidir. Bu hakim, dünya ile ahiretin arasında, mahşer meydanında "Ulu Divan" kuracaktır. Dünyayı ve ahireti o meydana getirecek, seçim yapacak, haklıyı haksızı birbirinden ayıracaktır. Seçilenler Hakk'ın emriyle dünyaya gelenler ve verdikleri ikrara sadık olup ikran, imanı olanlardır.

İman, ikrarına sadık olanların şahididir. İkrann evveli, sonu imandır. İman Hakk'ın nzası ve ikrar da Hakk'ın emridir. Hakk'ın emrine tabi olanlar, hayıra ve şerre tabi değildirler. Hayırın sonu şerdir, şerrin başı da yalandır, yalan ise şeriatın şerridir. Şeriatın şerri atılmadığı için tarikat yanlış olmuştur. Çünkü şer tarikatın bendini çiğnemiştir. İmanla olmayan hayırdır; dilde ikrarı var ancak kalpte imanı yoktur.

İkrar iki çeşittir; biri sadece dilde ikrarı olanlar, diğeri de hem dilde ikrarı olup ve hem de kalbinde imanı olanlardır. Hayır da iki çeşittir, biri imanla olan hayırdır, diğeri de şer ile olan hayırdır. İmansız hayır makbul değildir. İmansız hayırı hükümdarların hükümdarı olanlar kabul ediyor. Hükümdarlar ise hayırı, şerri birbirine katanlardır. Babaları tabii ki evlatlarını kayıracaktır, çünkü evlat atılmaz. Her ne kadar sürgünlük adını çıkarmış ise de ikrarı ve imanı kandırmak içindir. İkrar ve iman da ne yazık ki bu yalana kanmıştır. Bunları kandıran baba, sözünü tasdik etmek için yeminler etmiştir. İkrar ve iman da ettiği bu ahtü peymana inanarak babaya güvenmiştir. Baba da ikrar verenlerin hayrını kabul etmemiş, türlü türlü zulmü hakaretlerde bulunmuş, hem zulüm etmiş, hem de ettirmiştir. İmanla olan hayır Hakk'ın emriyle gelenlerdir. Doğruluk üzerinedir ve helaldir.

Hakikat devri gelinceye kadar bu zulüm ve hakaretler gittikçe çoğalacaktır. Bir de bu zulmü hakareti yapanlar durursa, bu da hakikate bir nişanedir; şimdilik hakikat devresindeyiz. Haki-

kat de ikidir: Birinci hakikat candır; dört kalıp bir candır, can Allah'tır ve ikrar üzerinedir. Dünyanın evvelinden sonuna kadar Allah'ın emriyle dört kalıp bir can üzerine devam edecektir. Dört kalıp (kapı); Şeriat, tarikat, marifet ve hakikattir. Bunlann canı ikrardır ve imana ikrar vermişlerdir. Diğer hakikat ikrar, iman üzerinedir. Allah her kuvveti Ali'ye vermiştir ve Hakk ile hiçbir farkı yoktur. Allah, Muhammed, Ali üçü de birdir ve Elif, Lam, Mim'dir. Elif Allah, Lam Ali, Mim Muhammed'dir. Ali, Muhammed ile Allah'ın arasında sırdır. Cebrail aslında Ali'dir. Kuran da buyurmuştur: "Hakk Muhammeden Resulullah Ali'yyül-Azim." Cenabı Hakk'ın bir ismi Muhammed, diğer ismi de Ali'dir. Bu nedenle Naci fırkası "Allah, Muhammed ya Ali" der. Dünya, ahiret bu üç isim üzerine kurulmuştur ve ehli imanın binasını da bu üçler kurmuştur. Cenabı Hakk emrini ve Kuran'ını Muhammed Mustafa'ya vermiştir. Bu emir üzerine de Muhammed Zülfikâr'ı ferman ile Şahı Merdan Ali'ye vermiştir. İşte bu emir üzerine ehli imanın binası kuruldu. Bu Cenabı Hakk'ın fermanıdır. Bu ferman yüzünden Muhammed'in sırdaşı Şahı Merdan Ali'dir ve bu nedenle de Ali'ye "Sırrı Yezdan" denilmiştir. Bunu da ancak bizler biliriz, naşı nadan bunu bilemez.

DÜNYA ve ECEL BEŞİĞİ

Dünyanın dört beşiği vardır ve bunlar; dünya, ahiret, cennet, cehennem beşikleridir. Bu dört beşiği çarkı felek etmişler döndürüyorlar ve dönen çark dünyadır. Dünyanın kazancı, sermayesi nerede ise dönen çark oraya aittir. Çarkı döndürenler ikidir; biri Rahmani biri Şeytanidir ve Allah'ın emriyledir. Dünyanın iki kapısı vardır; biri Allah'ın kapısı, biri de Şeytan'ın kapısıdır. Allah'ın kapısı nebilerin, velilerindir, Şeytan'ın kapısı hükümdarlarındır. Hükümdarlar 18 bin aleme dahildir. Kötülük bunlardan hasıl olmuş ve zuhur etmiştir. Nebiler, veliler ile bunlara tabi olan insanlardan iyilik doğmuştur. Ancak iyilik, kötülük dünyada birbirine karışmış belli olmuyor. İyilik, kötülük ancak işlekte, sürekte belli olur ve ispatı olur.

Alemlerin, mahlûkatların başları türlü çeşitli hayvanların başıdır. Bazılarının vücutları insandır. Baş vücudun hükümdarıdır, vücut başa bağlıdır ve emir baştadır. Başın emri üzerine vücut ve organlar hareket ederler. Doğru ve iyi insanların da emri baştadır. Başla vücudun aslı bir olduğundan sözleri birdir. Baş vücuda, vücut başa bağlıdır; ikrarları, imanları ve yolları birdir.

İyilikten doğan insanlardan iyilik doğup gelmiştir ve bunların kapısı Hakk'tır. İyi insanlar Hakk'ı doğuşta ispat ediyorlar ve doğuş Hakk'tır. Hakk'ı doğuştan ispat edenler iyilik koludur. Hakk'ı yaratılıştan ispat eden insanların dünyası bu dünyadır. İyilik ve kötülük dünyalan birbirine karışmıştır ancak yolları ayrıdır. İyilik ve kötülük yolundan dünyaya gelenler kendilerini yollanndan ispat ediyorlar. Dünyaya gelenler birbirine karışmışlarsa da yolları karışmamıştır. Alemi mahlûkatların yolu dünya yoludur. İyi insanların yolu ve dünyası ayrıdır, bu dünyanın içinde bir perdenin ardındadır ve göze görünmüyor. Göze görünen sadece fani dünyadır.

Fani dünyanın dört dolabı var ve ecel beşiği diye nam almıştır. Zamanı geldiğinde günü tamam olacaktır. Ecel geldiğinde insan ölür, vücudu toprağa konulur ve ruhu da ahirete gider. Ahiret de ikidir; biri cennet, biri de cehennem ahiretidir. İnsan ahiretini dünyada kazanır; insan dünyada işleğiyle, süreğiyle, yoluyla, hal ve hareketleriyle hangi ahireti kazanmış ise oraya gidiyor. Cennet sefadır, cehennem cezadır. Dünyanın sonunda perde kalkar, baki dünyası gelir, sağı çürüğü birbirinden ayırır. Sağ selamet, sol çürük ve kıyamettir; sağ yol bakidir, sol yol fanidir. Bu iki yol da cennetten gelmiş, biri emirle gelen biri de emirsiz sürgünle gelen yoldur. Emirliyi emirsize katmış, birleştirmiş ancak emirsiz emirliye zulüm etmiş ve emirliyi kabul etmemiştir. Emirsizlerin ettikleri zulüm ve hakaretler bu ana kadar halen devam etmektedir.

Çarkın biri ikrarla dönüyor, biri de inkârla dönüyor. İkrar emirlidir ve emirle cennetten dünyaya gelenlerdir. İnkârla dönen çark ikrarlıdan ayrıdır, cennetleri de cehennemleri de ayrıdır. İnkârlılar da cennetten emirsiz, sürgünle dünyaya gelenlerdir. Sürgünle gelenler ile emirle gelenler, her kimlerse dünyanın sonunda Ulu Divan kurulur ve o divanda kendilerini ispat ederler. Ulu Divan'ın iki yolu var; biri selamettir, biri kıyamettir.

Kıyamet yolu cennetten dünyaya sürgün olanlarındır. Selamet yolu, emirle dünyaya gelenlerin yoludur. Bu iki yoldan gelenler dünyada birbirine karışmış ise de dünyanın sonunda Ulu Divan bunları birbirinden ayırıyor. Hakk'ın emriyle gelenler Hakk'ın sağından, emirsizler de solundan gelen yollardır. Bu yollardan gelenler dünyada kendilerini ispat etmek için dünyaya gelmişlerdir. Dünya bunların mizan taşıdır ve asıllarını bu mizan taşıyla ispat ediyorlar. Ayarları bir midir, değil midir? Eğer bir değil ise bunları birbirinden seçip ayırıyor.

Bu mizanın sağı altın mücevherdir, solu bakır ham tastır. Sağı sağdır, solu çürüktür. Çürük fanidir, sağ ise bakidir. Bu iki yoldan dünyaya gelenlerden emirli ve baki olanlar; Hakk'ın ve Hakk'ın mekânının kendi kalplerinde bir nokta olduğunu, Hakk'ın emri neredeyse Hakk'ın da orda olduğunu ikrar ederek karar vermişler ve Hakk'ı doğuşta ispat etmişlerdir. Hakk'tan emirsiz gelenler de Hakk'ı kendilerinde görmediklerinden ve mekânının nerede olduğunu bilmediklerinden, kendilerini ve Hakk'ı doğuşta ispat etmemişlerdir. Kendilerini yaratılışta ispat ettiklerinden dolayı da ispatsız kalmışlardır.

Hakk'ı kendisinde görmeyen her kim olursa olsun kördür. Çünkü Hakk insandır ve insan da Hakk'tır. Arama ile Hakk bulunmaz; insanlar birbirlerine olan haklarını haklayabiliyorlarsa işte Hakk haklayanlarda hazırdır. Haklayanlar Hakk'ın emrine tabidir ve bakidir. Hakk'ı kendilerinde hazır görmeyenler ise fanidir. Fani dünyanın başı Allah'tır, leşi de (vücudu) dünyadır. Başla vücut bir olmadığından fani ismi verilmiştir. Faninin başı ikrardır ancak leşi (vücudu) inkârdır ve kalpte imanı yoktur. İmansız olanların ikrarla alakaları yoktur, dilleri yalan, kendileri de kâfirdir. Her bir fuşku fucur bunlardan ortaya çıkmıştır, hem kendilerine, hem de millete düşmandırlar. Düşmana kuvvet verenler, başında Allah olan bu dünyadır. Bu dünyada iyilik yoktur ve kötülükte ispat olmuşlardır. İyilik baki dünyasıdır.

Ancak baki dünyasını da yalan dil ile kandırmış, ikrar verdirmiş ve kendine esir etmiştir. Her bir zulmü hakareti olan bu dünyanın başı Allah, vücudu da Şeytan'dır. Çünkü dünyada bulunanlar birbirine düşman olmuşlar, birbirlerini sürekli öldürüyorlar ve birbirlerine her türlü zulmü hakareti yapıyorlar. Birbirine düşman eden de ettiren de bu dünyadır.

Dünyanın sonunda ikrar bu dünyadan ayrılacaktır ve ayrılmaya da başlamıştır. Çünkü dünyanın ikrarsız olduğunu ispat ettiği için ayrılmıştır. Cümle kötülüklerin kaynağı ve başı 72 millet 18 bin alemin anası olan dünyadır. İyilik de, kötülük de dünyadan doğmuştur ve onları var eden de Allah'tır. Yetmiş üçüncü fırka bu dünyadan doğmamış, ikrar ve iman yoluyla dünyaya emirle gelmiştir. Dünyaya farklı iki yol ile gelenler, Âdem ile Havva ve Şit ile Naciye'dir. İyilik ve kötülük bunlardan ortaya çıkmış ve başları da bunlardır. Dünyanın sonunda Ulu Divan'da iyilik kötülük kimden doğmuş ise meydana çıkacaktır ve ecel beşiği de ispat olmuş olacaktır.

Ecel beşiği, dünya, ahiret, cennet ve cehennemdir. İnsanlarda da dört kalıp var; toprak, su, ateş ve havadır. Bu dört kalıp da Allah'ın emriyle yoğrulmuş bir vücut olmuştur. Vücudu gezdiren, konuşturan, hal ve hareketlerini sağlayan can ve ruhtur. Can şofördür, ruh da vücudun sahibidir. Ruhlar emirli ve emirsiz olmak üzere iki çeşittir. Emirli olan Hakk'ın emriyle dünyaya gelmiş, emirsiz olan da sürgünle dünyaya gelmiştir. Emirliyle emirsizi birbirine katan Hakk'ın emridir. Haklının, haksızın, sağın, çürüğün, iyiliğin, kötülüğün hepsinin de ispatı Ulu Divan'da olacaktır. Ulu Divan'ın sahibi bunları da, dünyalarını da birbirinden ayırır ve herkesi kendi dünyasına verir.

Alemlerin vücutları insan, başları da hayvan başı olduğundan birbirine düşmandır. Düşmanlığın sebebi başla vücudun bir olmadığındandır. On sekiz bin alemin baş ile cesetleri bir olmadığından, bunlardan doğanlar da birbirine düşman olmuş-

lardır. Sebebi de bir asılda ve bir nesilde olmadıklarındandır. Hayvanlar mahlûkattır ve insan aleminden sayılmazlar. Hayvanlar da birbirine düşmandır ve birbirine düşman olanların cümlesi mahlûkattır, insan değildirler. Ancak insanlar da mahlûkatların içinde olduğu için hepsi birbirine karışmıştır. Bu yüzden insanlar da birbirine düşman olmuşlardır. Birbirine düşman olmayan insanlar da düşman elinde esir olmuşlar ve sahipleri olmadığı için de bir yana yol çıkaramamışlardır.

Başsız olanlann yolu yoktur, insanlan kurtaran baştır ve baş Hakk'ın emridir. Koyunların başı ve amiri çobandır. Başsız insanlar çobansız koyunlar gibidir. Çobansız koyun, kanunsuz insan, alemi mahlûkat içinde kaybolmaz mı? Âdemi mahlûkat, alemi mahlûkat takdire bağlı olduklarından kanunsuz, hükümsüzdürler. Kanunları kendi yaptıkları kanunlardır; başsız ve çobansız oldukları için, bugün yazar, yarın bozarlar. Asılları insan değildir ve takdire bağlıdırlar. Takdir aftır, kanun cezadır ve insanları insan eden cezadır.

ALACA KİMLERDİR?

Alaca hayvanlarda vardır ve hayvanların içinde de en çok alacalı olan alaca kargadır. Alaca karganın beyazına, siyahına, hangi tarafın daha fazla olduğuna dikkat edilirse; başı siyah, kuyruğu siyah yeşil, gövde ve kanatlar siyah beyaz olmak üzere üç çeşit renktedir. Genelde hayvanlarda alacalık çoktur. Kargada olan alacalık insanlar için de bir örnektir ve bunu arif olan anlar. Kargada olan alacalık insanlarda da vardır. İnsanlarda olan alacalığı anlamak için insanların işleğine, süreğine, gidişatına, hal ve hareketlerine, yoluna ve doğuşuna bakılmalıdır. Alacalı olup olmadıkları ancak bu şekilde ispat olur.

Doğuşları Hakk'ın emrinde ve rızasında olanlarda alacalık yoktur. Eğer doğuşları Hakk'ın emrinde ve rızasında değilse karıları da, kocaları da ve bunlardan doğanlar da alacadır. Bunlar iki dilli, iki ağızlı, iki yüzlü, özü ve sözü bir olmayan karıştırıcılardır. Bunların doğru sözleri yalan ve isnattır. Yeminle herkesi kandırıyorlar; bazıları başına yeşil bağlayarak, bazıları da kara cüppe giyerek insanları kandırıyorlar. Eğer Aleviyse başına yeşil bağlar, Sünni ise başına beyaz bağlar ve bu şekilde insanları

kandırıyorlar; insanlar da aldanıp bunlara ilgi duymakta, rağbet ve itibar etmektedirler. İkiyüzlüler! Millet içinde Hakk'a yaramaz işler yaparlar ve Kuran'da olmayan sözleri söylerler. Böylece milleti birbirine düşman ederler. Söyledikleri sözler ne Kuran'da ve ne de Hakk'ın emrinde vardır, ancak Tauz'un kitabında vardır. Böylesi adamlara inanan cahildir ve hayvandır.

Kuran'ın dilinden anlamayan, manasını bilmeyen Kuran'ın manasını verebilir mi? Kuran'ı yorumlayabilir mi? Böyleleri Hakk'ın düşmanıdır, yalancıdırlar, ikiyüzlüdürler. Komşuları arasına yalan sözle, isnatla, nifak sokup birbirine düşman ederler. Birine falan adam sana şu yaramaz sözleri söyledi, diğerine de falan adam sana böyle yaramaz, olmaz laflar söyledi diyerek komşuları birbirine düşürüp düşman ederler. Bu durum karşısında gerçekten insan olsalar, bunu söyleyen adamla her iki komşu biraraya gelirler ve biri der ki: "Arkadaş sen bana bu yaramaz sözleri söyledin mi?" Diğeri de der ki: "Kardeş sen bana böyle yanlış, yaramaz laflar ettin mi?" Böylece birbirlerine söyleyip söylemediklerini ispatladıktan sonra, ikiyüzlü yalancının foyası ve niyeti meydana çıkar. Eğer bu karıştırıcı, ikiyüzlü yalancının sözüne inanırlarsa ve her iki tarafın da içerisinde alacalık var ise bu alacalıklarından kaynaklanan benlik, gurur, kin, kibir ve hasetlik nedeniyle: "Vay o kimdir ki bana böyle yanlış, yaramaz sözler söylüyor!" diyerek kavga ederler. İçlerindeki alacalıkları ve dışarıdaki alacalının sözü ile birbirine düşman olurlar ve böylece bir hiç yüzünden birbirlerini öldürürler.

Kavga eden ikiyüzlü alacalılardan dolayı, aralarında alacalara esir olanlar ve alacalann sözlerine aldanıp da inananlar arasındaki mazluma, masuma ve esir olanlara her türlü zulmü hakaret oluyor ve halen de olmaktadır. Eyvah ki!.. Esir olanların başına ve alacalara tabi olmayanlara!.. Bunlar alacalıların elinden kendilerini kurtaramıyorlar ve mecburen alacalılara tabi oluyorlar. Dünyada olan bütün mazlumlar hükümdarların ayak-

ları altında ezilmektedirler. Bu mazlumların sahipleri olmadığı için davalarını Allah'a havale ediyorlar.

Mukadderat defterinde yazılan bozulmaz. Yazılan defterler ak ve kara üzerine yazılmıştır. Karanın müddeti tamam olacak ki, ak yazılan yazının hükümdarı olan, mazlumların hakkını ve kıssasını (intikamını) alan karganın beyazı gelecektir. Gelecek mukadderatın beyazıdır.

Dünyayı ayrı ayrı millet, ayrı ayrı hükümet, ayrı ayrı din, mezhep eden mukadderattır ve bir takdir hükümetidir. Takdiri yazan da, yazdıran da takdir hükümetidir ve gizlidir. Dünya, ahiret, cennet, cehennem takdire bağlıdır. İnsanlar, hayvanlar, mahlûkatlar, cinler, periler, Şeytan hepsi de takdire bağlıdır. Takdire bağlı olmayan hiçbir kimse yoktur ve cümlesi de takdirin emrindedir.

Takdir hükümeti ikrar ve imana düşmandır. İmanı yoktur ve kendisi de ikrarsızdır, sözü ve özü çürüktür, ikranı da dildedir. Kalpte imanı olmadığı için alaca olmuş ve alacalılara da meydan vermiştir. İnsanları ve milletleri birbirine düşman ettiren, birbirlerinin yakalarına sardıran ve böylece alacalılardaki fuşku fucura meydan veren, boğuşturan, dövüştüren, savaştıran, öldürten takdirdir. Kerbelâ'da Muhammed'in torunlarını, Ali'nin evladını ve evladı ayalini Yezid'e öldürten, mazlumları ezdiren, kırdıran, çıplak olarak develere bindirten takdirdir. Dünyanın her yerinde insanları, milletleri birbirine düşman edip kırdırtan; kızların, kadınların namuslarını payımal ettiren ve her türlü zulmü hakareti eden, ettiren bu gizli olan hükümetin yakasından tutulmalıdır. Bütün bunları edip eyleyen gizli nikaplı hükümettir ve alacaların babasıdır. Vaktiyle mukadderat defterine, takdirle Tauz'un kalemiyle yazılmıştır. Yazılan kalem dünyanın sonuna kadardır.

Dünyanın sonunda ak defter gelecek. O defterde kara yoktur, defter de ak, yazıları da aktır. Bu defter Fırkayı Naciye hak-

kındadır. Fırkayı Naciye de alaca olmayanları seçip alacak ve alacaları takdir hükümetine bırakacaktır.

Fatıma'yı ağlatan, ciğerini dağlayan, mazlumları, masumları ayak altında ezdiren, kızlarını bozduran, namuslarını payı mal eden ve ettiren takdir hükümeti değil midir? Bunların sebebini aramayan, sormayan ve bu sebeplerin yüzünden olan kavgaları, dökülen kanları dünyadaki hükümdarlar ne bilir? Bunları ancak sahibi huruçlar bilir. Takdir hükümetinden gelen elçilerin getirdiği emirler ispat edilirse, sebebinin takdir hükümeti olduğu ortaya çıkar. Eğer dilerse bu soruya cevabını verir. Gönderdiği elçilerle emrini ispat etmeyenler takdire tabidir. Kendilerine söyledim: "Takdir hükümeti terbiyesizdir ve terbiyesizi kimse terbiye edemez." Gelen elçiler bu söylediğimi kabul etmediler. On gün kalarak tekrar elçilerine gittim, çok rica, minnet ettimse de Hakk'ın emrini kabul etmediler. "Biz hükümetimizin emrinden çıkmayız!" dediler ve bunu diyenler de takdir hükümetine tabi olanlardır. Takdire uyanlar da uymayanlar da kendilerini Ulu Divan'da ispat ederler. Kendini ve emrini ispat edenlerin yolları ayrıdır.

Dersim olayında uygulanan vahşet ve zulüm, Kerbelâ olayından daha vahim ve daha acıdır. Daha evvelinde Dersim'deki aşiretler sahipsiz, dağlarda aç, çıplak ve çaresiz kaldıklarından mecburen eşkıya oldular. Sebebi de alaca hükümetidir.

Alacalar kimde ve nasıl ispat olur? Alacalar ana yollarından, doğumdan doğuma, silsileden silsileye, geldikleri yolla kendilerini ispat ve tasdik edebilirler. Naciye evlatlarını alacalara katan takdirin emriyledir. Verilen emir alacalara kanmalarına sebep oldu. Yalan dile aldanıp verdikleri ikrar üzerine alacalara karıştılar ve sebebin yüzünden alaca oldular. Sebebin yüzünden neden alaca olduklarının ak defterde kayıtları vardır. Bunları alacalara katmakla, bunlar alaca olmazlar, çünkü ak defterdeki kayıtları bozulmamıştır.

Ak defteri kimse okuyamaz ve hem de hiç bozulmaz. Ak defter nurdur, yazan da okuyan da birdir, iki değildir. Ak defterde olanların cümlesi de bir'e bağlıdır ve aralarında ayrı gayrı yoktur. Bunların dünyaya geldiklerini Hakk'ın emri ispat ve tasdik etmektedir.

İnsanlara insanlığını tanıtan, tanıttıran dünyadır. Nefse dost kimdir, düşman kimdir? İspat etmek için faniyi bakiyi birbirinden ayıran, sağı çürüğü birbirinden seçen bu son dünyadır. Bu dünyanın içinde bir de baki dünyası vardır. Baki dünyası alaca olmayanların dünyasıdır ve o dünya nur'dur. Fani dünyası da nar'dır; vurucu, kırıcı, cebri kuvvet, yalan, zina ve zulümat dünyasıdır, fuşku fucurlarla doludur, mahlûkattır ve alacadır. Alacalar bakan körlerdir, kalpleri gümandır. Kendi gözleriyle, kendi kalpleriyle gökyüzüne bakıyorlar ve Allah'ı gökte arıyorlar. Allah gökte değildir, Cenabı Hakk insanları gökte yaratıp doğurmadı (var etmedi). Cümle mevcudat yerdedir, öyle ise Hakk da yerdedir.

Cenabı Hakk insanları kendi nurundan yaratmış, var etmiştir. İnsanın 366 azasının cümlesi de nurdur ve insanın pis yeri yoktur. Pis gözüken yer iki bacak arasıdır. Ancak doğanlar da iki bacak arasından doğup geliyor, öyleyse doğanların cümlesinin pis olması gerekirdi. İki bacak arasını pis gören alacadır ve Hakk'ın düşmanıdır. Çünkü iki bacak arası Hakk'ın kapısıdır. Nicesi nebiler (peygamberler), veliler, erenler, ermişler, evliyalar ve gerçek ulular iki bacak arasından doğmuşlar ve kendilerini dünyada ispat etmişlerdir. Doğan bir çocuk ana ve baba mayasından, sütünden ve onların vücudundan kendi kalıbını alarak dünyaya gelmektedir. İki bacak arasını pis görenler, Hakk'ın emrini tutmayanlar, rızasında durmayanlar her bir fuşku fucuru işleyenlerdir. Emirsiz, sahipsiz olarak dünyaya gelen alacalardır.

KURU VIZILTILAR

Kuru vızıltı, bal yapmayan arılardır. Balı olmadığından dolayı insanlara bir faydası olmadığı gibi zararı daha çoktur. İnsanlara zarar veren her ne olursa olsun ve her kim olursa olsun zararlıdır ve de düşmandır. Bu nedenle zararlı olanlara ve zarar verenlere "kuru vızıltı" denir. Kuru vızıltılı arılar bal yapan arılara düşmandır ve düşman olan bu arılara "harami arılar" denir. Bu arılar birkaç cinse mensuptur; alaca, sarı ve gök olanlar büyükleridir; diğerleri de bunların küçükleridir. Bir de sivri sinek vardır ki insanların kanını emiyor. Bal yapmayan harami arılar ile sineklerin insanlara hiçbir faydası yoktur. İnsanlara faydalı olan sadece bal yapan arılardır. Bal yapan arıların senede bir defa balları alınır. Bal yapan arıların ballarına harami arılar zarar vererek emiyorlar ve bu arıları sindiriyorlar. Ancak bal yapan arıların sahipleri vardır. Bunlar sahiplerine faydası olduğu için iradeleri sahiplerinin elindedir ve sahipleri daima bal yapan arılara sahip olurlar. Harami arıları da ilaçlarla ve duman ile kovarak yaşamalarına izin vermiyorlar ve öldürüyorlar.

Haramilere meydan vermeyen kanundur. Kanunsuz olanla-

ra kuru vızıltı diyorlar. Hayvanların kuru vızıltıları olduğu gibi, insanların da kuru vızıltıları vardır ve bunların da bal yapanları var, bal yapmayanları vardır. Bal yapan insanlar Hakk'ın emri rızasına tabi olanlardır. Bal Hakk'ın emri rızasıdır, kanun üzerinedir ve kanundur. Kanunla bal yapmayan sahipsizdir ve bu nedenle sahibi olmayanlara kuru vızıltı deniliyor.

Kanun, Hakk'ın emri nzasıdır. Cenabı Hakk emrini tutanlara dosttur, tutmayanlara da düşmandır. Kanun insanlan doğru yola sevk edendir. Bal yapanlar kanunun emriyledir. Hakk bal yapanlara sahiptir, bal yapmayanlara sahip değildir. Bu nedenle kuru vızıltılar sahipsizdirler ve bal yapanlardan ayrıdırlar. Bal yapanlarla yapmayanları hakim birbirinden ayırıyor ve ayıran hakim de Hakk'tır.

Herhangi bir hakim ne olursa olsun bal yapanlarla bal yapmayanları birbirinden seçer ayırırsa bal yapanlara dost olur ve bal yapmayanlara da düşman olur; bal yapanlan tutar, bal yapmayanları atarsa o hakim Hakk'tır; divanı Hakk'ın divanıdır; bal yapanların başının şahıdır; cümlesi ona tabidir ve onun emrindedirler. Şahları, padişahları ve hükümdarlan kanun, adalet üzerine mahkeme eder, yargılar. Kanun ve adalet haklıyı ve haksızı birbirinden ayırmak içindir. Haksıza meydan veren, kuvvet ve kudret veren, haksızı hükümdar edip mazlumlara zulmü hakaret ettirenler kanuna mahkûmdurlar. Bunlara taraf olan, yardım eden hakim ve hükümetler kanunun, milletin ve hükümetin düşmanıdırlar. Böylesi hakim ve hükümetler kuru vızıltılı olup, boş kovanda oturarak, çevresini ve kapısını saran kuru vızıltılardandır. Bunları destekleyenler de millete, hükümete, kanuna düşmandır ve bal yapanların balını emen harami arılardandır. Harami, kanunsuz hakim ve hükümet olsalar da, kendi kapılarında kuru vızıltı etmelerine devam etseler de, yine de bal yapan arılar kendi kovanlarında bal yapmaya devam etmektedirler. Böylesi arılar kendi vicdan ve kanunları üzerine

ballarını kuru vızıltılardan muhafaza ediyorlar. Bal, arıların imanıdır ve imansız olmamak için kendilerini insanlardan saklıyorlar. Hakk'ın emri rızası olmayan kovanlarda ve insanlara zarar veren harami arılarda bal yoktur, iman da yoktur ve bunlar kuru vızıltıdır. Vızıltıların dünyası da, ahireti de boş kovandır. İnsanlara zarar veren, rahatsız eden arıların, sineklerin vızıltıları gibidir. Bunların kendilerine, yaratanına kârı olmadığı gibi zararları daha çoktur.

Zarar vızıltıların yoludur, kâr ise bal yapanların yoludur. Bu iki yolun başları ana yollarıdır ve ana yolunda ispat olurlar. Bal yapanlann yolu Hakk'ın emri ile gelenlerdir. Bal yapmayanların yolu da Hakk'tan emirsiz gelenlerdir ve nefse uygun olanlardır. Bal yapanlar Hakk'ı kendi kovanlarında tasdik ve ispat ediyorlar. Kendilerinde Hakk mevcut olup, kendilerinin de Hakk olduğunu ve Hakk'ın emri rızasında olduklarını ispat ediyorlar. Hakk'ın emriyle yapılan bal, Hakk'ın emriyle gelenlerin yoludur ve bu yoldan gelenler Hakk'tır. Bu iki yol birbirinden ayrıdır. Hakk'ın ne sıfatta olduğu emirle gelen yolda ispat edilmiştir. İnsan sıfatından başka Hakk'a uygun sıfat olmadığı için, diğer sıfatların da mahlûkat sıfatları olmasından dolayı ve bu sıfatlar da Hakk'a uymadığı için, insan sıfatında olduğu ispat edilmiştir. İnsan sıfatı Hakk'a uygundur ve insan sıfatından başka sıfat Hakk'a uymadığı için insan sıfatında karar verilmiştir.

Boş kovanlarda balı olmayan kuru vızıltılar, Allah'ın hiçbir sıfatta olmadığını ve Allah'ın hiçbir mekânda bulunmadığını, münezzeh olduğunu söyleyerek ispat ediyorlar. Hiçbir sıfatta olmayan ve hiçbir şeye benzemeyen Allah, hiç Allah olur mu? Hiçbir sıfatta olmayan Allah ibadethanelerde ne arıyor? Bunlar ancak ibadethanelerde Allah'ı hazır görüyorlar; halbuki kalpte olmayan ve kalbe sığmayan Allah, ibadethanelere sığar mı hiç!

Allah'ın büyüklüğü yerin, göğün arasıdır; yapılan dünyanın, evrenin büyüklüğü ne kadarsa Allah da o kadar büyüktür ve bu

kalpte olmayan Allah'tır. Kalpte olan Allah bir noktadır ve o da insanların kalbindedir. Bu nedenle kalpte noktası olanlar Hakk'ı haklamışlardır ve Hakk bal yapanların kalbindedir. Kalbinde noktası olmayanlar boş kovan, kuru vızıltılardır. Vızıltıların yeri yer altında ve denizdedir, mekânları da denizdir. Göze görünmeyen her ne olursa olsun yer altındadır. İnsanlar da ölüyor ve yer altına gömülüyorlar, göz önünden kaybolup gidiyorlar. İnsanları kaybeden nefstir ve dünyanın kuruluşu nefs üzerinedir. Bu nedenle kurulan bu dünya kuru vızıltılıdır. Sebebi de kanunsuz, vicdansızlığındandır. Eğer vicdanlı olmuş olsaydı, kuru vızıltılara meydan, fırsat vermezdi ve bal yapanları da ezdirmezdi. Çünkü bal yapanların insanlara, milletlere ve hükümetlere her zaman kân vardır. Bu nedenle kârlı olanları, zararlı olanlardan korumak ve kollamak hakimlere ve hükümetlere bir borçtur.

Tefrikat milleti birbirine düşman eder ve düşman olanlar da birbirinden ayrıdırlar. Birlikte bal yapanlarda tefrikat yoktur. Tefrikat bal yapmayanlardan zuhur etmiştir. Dünyada olan bütün insanlar dünyanın başlangıcından bu ana kadar birbirine düşmandır ve düşman olarak devam edecektir. Sebebi de nefs üzerine kurulan dünyadır, mukadderata ve takdire tabi olduğundandır. Bal yapanlar da yapmayanlar da takdire bağlıdır. Takdir bal yapanları kendisine tabi etmişse de, bal yapanların yolu bal yapmayanların yolundan ayrı olduğu için takdire meydan vermiyorlar.

Bal yapanların yedi günde bir gün pir divanında sorguları olur. Pir divanında oturan pir bunları kötü hallerden, fena fiillerden, bed muamelelerden geri alıyor. Pir'in divanı Hakk'ın divanıdır. Pir de ölmezden evvel ölmüşse, nefsini öldürmüşse ve mürşitten doğmuş talip ise Hakk'tır; yoksa her pir Hakk olamaz, her mürşit de mürşit olamaz. Fatıma'nın yolunda, süreğinde, işleğinde olanlar ancak talip olabilirler. Talip yolunda

olanlar, talipten doğanlar ancak pir olurlar. Bu makamda olanlar, cem evinde sorgulama yapabilir. Bunların dışındaki başka pirler, mürşitler sorgulama ve yargılama yapamazlar. Çünkü talipten ve yoldan doğmamış ki sorgulamayı yapabilsin, soru sorsun! Soru soranlar, sorgulananlar kovanlarında bal olanlardır. Bunlar kuru vızıltılara dahil değiller ve ayndırlar. Sorulan bütün sorular ve yapılan sorgulamalar Hakk'ın emriyledir, emirsiz değildir. Eğer ki ibadethanelerde sorgu, sual olmuyorsa yapılan ibadetler kuru vızıltıdan başka bir şey değildir. Bu nedenle bunlar Allah'ı hiçbir sıfata benzetemiyorlar ve bunlar insana secdesi olmayanlardır.

İnsana olan secde Hakk'ın emriyledir. Hakk kendini insanlarda ispat ettiği için insanın kalbinde olan noktaya secde edilmiştir. Hakk kendisi de kendi noktasına secde etmiştir. Onun için talip olanlar birbirine secde, niyaz ediyor. Secde, niyaz edenler bal yapanlardır. Hakk'ın insan sıfatında olduğu, insana edilen secdeden anlaşılmaktadır ve yapılan bu secdede Hakk ispat olmuştur. Hakk da kendisini, secde edenlerde ispat ediyor. İnsana secde etmeyen kuru vızıltıdır ve takdire tabidir. Bunlar takdiri Allah'tan alıyorlar ve cümlesinin de takdiri Allah'ın emriyledir. Allah'tan emirsiz hiçbir şey yoktur. Edip eyleyen, bal yapanlarla yapmayanları birbirine karıştıran; kuru vızıltılara meydan, kuvvet veren; yardım eden, kendi yerlerine başkalarını tayin eden, ettiren ve yerlerini kuru vızıltılara veren; evladı âyallerini, tabilerini vızıltılara esir, kul edenlerin hükümeti de kuru vızıltıdır.

Takdir Allah'tır ve cümlesi de takdir hükümetine bağlıdır. Tabi olanlara yüksek makamlar vermiştir; bu nedenle takdire bağlı olanlar takdir hükümetinden ayrılamıyorlar. Bağları çok kuvvetlidir, kopamıyorlar. Çok rica, minnet ettikse de bağlandıkları hükümetten ayrılamadılar. Bağları cennet ipi ile bağlanan iptir. Kuru vızıltılara meydan, kuvvet verip, yerini, varını,

malını, evladı âyalini ve tabilerini kul ve esir edenlere bağlıdır. Allah'ın takdirle bağladığı bağdır. Bu cennet bağına aldanmışlar; yerlerini, evladı âyallerini, tabilerini kuru vızıltılara kul, esir etmişler; küllü varını meydana atmış, yok olmuşlardır. Dünyanın cennetine aldanmışlar ve yüksek makamlar kazanmışlardır.

İkrar yolu ile gelenler Allah'a ikrarlarına sadık olduklarını göstermek için kuru vızıltılara kul olduklarını kabul etmişler ve esir olmuşlardır. Bu nedenle de küllü varını kuru vızıltılara vererek yok olmuşlardır. Allah da ikrarlılarına yalan dil ile ikrar vermiş, cennetten yüksek makamlarla aldatmıştır ve böylece dünyadaki cennetlerini ellerinden almış, yok etmiştir.

Asıl cennet insanın evladı âyali, namusu, vicdanı ve tabileridir; bunlar da elden çıkınca cennet cehennem olur. Bunların cennetini kuru vızıltıların eline vermiş ve ikrarlılara cehennem etmiştir. Bal yapanları bal yapmayanlara ezdirmiş, namuslarını payımal ettirmiş, kızlarını vızıltılara bozdurtmuştur. Namusunu payımal ettirenlere, kızlarını bozduranlara ve bunlara fırsat verenlere bir sorunuz bakalım? Allah'ın size verdiği cennet mi cennet, yoksa evladı âyaliniz mi cennet? İnsanların gerçek cenneti namusu, vicdanı, evladı, ailesi ve tabisidir. Bunlar da kuru vızıltıların eline geçerse cenneti cehennem olmaz mı? İşte en büyük cehennem Allah'ın verdiği cennettir. Bu namussuz, vicdansızların verdiği cennet yüzünden kuru vızıltılara yerlerini vermişler ve yardım etmişlerdir. Bal yapanlara sebep olmuşlar, cennet ipi ile bağlanmışlar ve böylece düşmana yardımcı olmuşlardır. Yardımcı olanlar kuru vızıltılara yardım etmelerinden dolayı vızıltılara dahil olmuşlar ve bal yapanlara da düşman olmuşlardır. Bunların yardımı Allah'ın emri ile takdir üzerinedir. Nuh'un tufanı, afetler, gazaplar, depremler, seller, yıldırımlar, kasırgalar, denizin yükselmesi (tusunami) millete her ne zulmü hakaret olmuşsa, cümlesinin takdiri Allah'ın hükümetinin emriyledir. Hem iradelerini ellerine vermiş, fırsata meydan vermiş,

hem de zulmü hakaret ettirmiştir. Böyle hükümetler milletin düşmanıdır.

Kanunda irade yoktur. İrade dağlarda olan vahşi hayvanlar içindir, çünkü sahipsizdirler. Milleti dağda olan vahşi hayvanlar gibi eşkıya etmiş ve böylece sahipsiz, kanunsuz olmuşlardır. Kanun terbiyeye memurdur, terbiyesizleri terbiye etmeye mecburdur. Terbiyesiz vızıltılara meydan ve kuvvet vermiş, iradelerini de eline vermiştir. Bal yapanlann; terbiyesiz olanlardan, bunlara yardımcı olanlardan ve sebeplerden bunun hesabını sorması gerekir.

BİRLİK, DOSTLUK ve İSLÂM BİNASI

Birliğin kalbi Kuran, Buyruk'tur. Vücudunda olan cümle azaları Bismillah'da doğmuş ve aslı nesli Kuran, Buyruk'tur. Dili ikrardır, kalbi imandır, bir ismi birliktir, bin ismi de tefrikattır. Kuran'da, İncil'de ve Tevrat'ta yazılan emirleri icra etmedi, hem de icra ettirmedi. İcra ettirmediği için birliğini tefrikat bozdu ve milletleri birbirine düşman etti. Birliğin bir ismine tabidir, bir isim bin isimden ayrıdır, hem de bin ismine davacıdır. Sahipsiz, hükümsüz bıraktığı için Kuran da davacıdır. Sahipsiz ne olursa olsun azgın olur. Kuran, Buyruk, İncil azgınların hükmüne geçti ve kendilerine göre uydurdular. Ancak kendileri Kuran'a, Buyruk'a ve İncil'e uymadılar. Çünkü dillerinde ve kalplerinde olmadığından dili yalan, kalbi güman olanlar binin malı olduklarındandır. Bunlar dilde ikran, kalpte imanı olmayanlardır.

Dil ile kalp ikrara ve imana bağlıdır, ikrar ve iman yola bağlıdır, yol kanuna bağlıdır, kanun Hakk'ın emrine ve Hakk'a bağlıdır; Hakk da dil ile kalbe bağlıdır. Hakk'ı tasdik ve ispat eden dil ile kalptir, göz ile kulaktır. Kulak hırstır, göz nefstir ve tamahtır. Kulağı sağır, gözü kör edenler için yol selamettir; et-

meyenler için melamettir; dövüş, kavga, yalan, zina, isnat, fuşku fesattır. Hırsa ve nefse tabi olanların dili küfür, kalbi kâfirdir. Kalbi kâfir olmazsa, dili küfür olmaz. İnsanlar ne fenalık etmiş olurlarsa kendilerine etmiş olurlar.

Bir insan karşısında olan insanın ettiği küfüre ve fenalığa sabır ederse insanlığını ispat etmiş olur, eğer sabır etmezse o da aynı küfür ve fenalığı eden gibi olur. Her bir kötülüğü, fenalığı, bed muameleleri yapan o insana davranışları hoş gelir, damağına lezzet, tad verir. Her bir kötülüğü, fenalığı yapanlar insan olmadıklarındandır. Bunlar eline, diline, beline sahip değildirler; sıfatları insan olsa da içerileri kâfirdir; böylelerinde iyilik aranmaz; böyle kâfirlere uyanlar da onlar gibi kâfirdir; dilde ikrarı, kalpte imanı olmayanlardır; yolsuz, kanunsuz, lâ mekândır, mekânı yoktur, mekânsızdır.

İnsan dünyaya geldiğini bildiği gibi gideceğini de bilmelidir. Bu nedenle dünyada iken kendine bir mekân kazanmalıdır ve kazanılan bu mekân eldeki sermayedir. Elinde sermayesi ve mekânı olmayanlar kendilerini kaybetmiş olurlar. Bunların fenalıktan başka bir şeyleri yoktur. Hayır ve ihsan etmiş olsalar da yaptıkları fenalıklar hayır ve ihsanın önünü kesiyor, meydan vermiyor. Nedeni de her davanın bir hakimi vardır ve hakim dava edenin davasını kaybetmiyor. Eğer kaybetmiş olursa o hakim de kendisini kaybetmiş olur.

Hakk batıl olmaz, batıl da Hakk olmaz. Dünya aşikâre, ahiret gizlidir ve gizli olanlar batıldır. Aşikâre olan Hakk olur ve mekânı var olanlardır. Gizli olan mekânı yok olandır ve kanunsuzların ahiretidir.

Kanun dünyadır ve dünya da kanunsuzların elindedir. Onun için ölüm vardır, dünyada kanun olmuş olsaydı ölüm olmazdı. Ölümü Havva cennetten, Tauz'dan aldı ve dünyaya getirdi. Ölümü Allah cennetteki ölüm tarlasında ekmiş ve büyütmüştür. Âdem ile Havva için yesinler ve dünyaya birlikte getirsinler diyedir. Bu verilen emirledir, emirsiz değildir.

Dünya da var, ahiret de var; öyleyse doğum da var ölüm de var, cennet de var cehennem de var, lanet de var rahmet de var, Hakk da var nâhak da vardır. Lanet Tauz'dur, nâhak Âdem'dir; çünkü Havva'nın yalan sözüne uyarak emirsiz buğday yedi ve tövbe kapısından dünyaya sürgün olarak geldi, Havva ile Tauz da gazap kapısından dünyaya sürgün geldiler. Böylece lanet Havva'ya dost oldu ve lanetle bir oldular.

Rahmet de Naciye'dir, ikrar iman kapısından Hakk'ın emriyle eşi ile dünyaya geldiler ve Allah'ın emriyle ölümü yendiler. Ancak Naciye ile Şit Havva'ya esir oldular. Esir edenin sebebi var, o da, emirliyi emirsize esir, kul ederek kulluğunu ispatlattırmasıdır. Emirliyi emirsize esir kul etmek kanunda var mı? Kanuna aşina olup bilenler, sorduğum bu soruma cevap versinler! Tabii ki kanunda böyle bir şey yoktur. Peki buna sebep olana ceza var mı, yok mu? Elbette cezası vardır ve bu öyle bir cezadır ki bitmez tükenmez bir cezadır. Çünkü haklan iptal edilmiş olan esirlerin namusu payımal olmuş, kızları bozulmuş, evladı ayali, çocukları ayak altında ezilmiş, mal gitmiş, varlığı gitmiş ve canları gitmiştir. Böyle bir zulmü hakareti vicdanı olanlar kabul etmiyor ve böyle bir zulmü hakarete dayanılmaz.

Bu zulmü hakareti edenler de ettirenler de zalimdir, hem de esir olanlara düşmandır ve dost değildir. Aslında dostluğuyla düşmanlık yapmış ve yaptırmıştır. Böyle dostların dili dost, kalbi haindir. Böyle dostları tanımak için işleğine, süreğine, yoluna, izine ve sözüne bakılmalıdır, muhakkak bir yanlışı, fenalığı meydana çıkacaktır. Böylece dostluğunu ve düşmanlığını ispat etmiş olur. Bir yanlışı ve fenalığı olan öyle dosta dost demek haksızlıktır. Dili ve kalbi ile hem dosttur hem düşmandır. Eğer dili ikrar ve kalbi iman olursa daima dosttur ve doğrudur. Eğer dili yalan, kalbi güman ve gözleri de duman olursa daima düşmandır. İnanmayın böylesi Yezid'in ahtü paymanına, bunlar sonunda Mustafa'dan yüz çevirmişlerdir. Bunların ver-

dikleri sözler dilde, etekleri de bellerindedir ve böylesi dostlar Yezid'tir. Bütün zulmü hakaretler Muaviye ve Yezid'ten zuhur ederek devam etmiştir. Zulüm ve hakaret edenin başı Ömer'dir. Muhammed'in ölümünden sonra Ömer kılıcını çekerek meydana çıkmış ve Bekir'i Muhammed'in yerine halife ettirmiştir.

Dil ile dost olanlar Bekir, Ömer, Osman, Muaviye, Yezid, Mervan ve bunlara tabi olanlardır. Bunlar dil ile Müslüman olmuşlar, kalpleri küffardır. Eğer kalpleri küffar olmasaydı Muhammed'in yerine Ali'yi tayin ederlerdi ve Muhammed'in emrini reddetmezlerdi; verdikleri sözlerde durarak Ali'yi Muhammed'in yerine halife olarak tanırlardı. Tanımadıklarından dolayı kâfir olduklarını aşikâr etmişlerdir. Bunlar hükümdarların korkusundan Müslüman olmuşlardır, çünkü İslâm binası kan katil üzerine kurulmuştur. Kan katil üzerine kurulan binanın sonu yoktur. Muhammed'in kurduğu binayı Ömer yıktı ve kendi binasını kurdu. Ömer'den sonra yerine Osman halife olmuştur. Kan katil ile kurulan binayı Bekir'in oğlu Muhammed yıktı ve yerine Ali'yi halife etti. Ali'yi de Muaviye yıktı, sonra Muaviye kendisi halife oldu. Halife olur olmaz Ali'ye, Ali'nin evladına, evladı ayaline ve tabilerine buğzu adavetle öyle düşman olmuştur ki, bu düşmanlık hiç görülmemiştir. Düşmanlığın esas nedeni de Muhammed'e, Ali'ye ve taraftarlarına karşı güdülen kindir. Ali'nin verilen emir üzerine Zülfikârla döktüğü kanlarla kurulan kan katillik binası dünyanın sonuna kadar devam edecektir. Kan katilliğin sürmesini ancak Ulu Divan önler. Bu kan katillik, Allah'ın Muhammed'e verdiği emir üzerine Muhammed de Cebrail vasıtasıyla Allah'tan gelen bu emri Ali'ye vermiş ve Ali de verilen bu emir üzerine kan katil ile İslâm binasını kurmuştur. Ali'de kabahat yoktur, kabahat Allah ile Muhammed'dedir. Bu sebepten Ali, Allah ile Muhammed'den davacıdır: "Bana, evladı ayalime ve bana tabi olanlara döktüğüm kan-

dan dolayı zulmediyorlar. İslâm binasının kurulması için döktüğüm kanlar Allah ile Muhammed'in emriyledir" demiştir. Muaviye ve taraftarlarının Ali'ye ettikleri buğzu adavet büyük haksızlıktır, çünkü Ali günahsızdır. Hükümdar olan Allah'tır; Muhammed hükümdarın kuludur; Allah'ın emrini icra etmiş ve ettirmiştir. Ali de Muhammed'in kuludur, Ali'ye tabi olanlar da Ali'nin kuludur. Ali'ye, evladı ayaline ve tabisine buğzu adavet edenler de Allah'ın kullandır. Kan katillik Allah'tan doğmuş ve yaratılmıştır. Çünkü Tauz'u Âdem ile Havva vasıtasıyla dünyaya salmıştır.

En başında kan katillik edenler Habil ile Kabil'dir ve bunlar da Âdem ile Havva'nın oğullarıdır. Âdem ile Havva Tauz vasıtasıyla dünyada yapılan kan katilliği ispat etmişlerdir. Dökülen kanların sebebi Allah'tır, Allah'ın emriyledir ve Allah hükümdardır. Allah hükmünü icra etmiş ve ettirmiştir. Ancak Allah'ın hükmü göze görünmüyor. Allah memurlarına Cebrail vasıtasıyla verdiği emirlerden hükmünü ispat, tasdik etmiş ve ettirmiştir. Davası olanlar davalarını gelen memurlarda görünsünler ki davaları kaybolmasın. Allah'tan görülen davalar kayıptır, çünkü göze görünmüyor, göze görünenler memurlarıdır. Memurlar da davalarını Cebrail ile Allah'tan görsünler. Böylece sebep kimse meydana çıkmış olsun. Bu sebepler lâ mekândan gelen Cebrail ile ispat olur. Allah'ın mekânı var mı, yok mu? Mekânı yok ise Cebrail nereden geliyor? Mekânı var ise niçin gizlidir? Gizli hükümet olur mu? Dünyanın büyüklüğüne bakılırsa dünyayı yapan, kuran bir kuvvet vardır ve bu kuvvet Cebrail'de ispat olur. Kuvvet sahibinden gelen vasıta Cebrail'dir; bu nedenle yalanı, doğrusu elbet aşikâr olur. İster doğru olsun isterse yalan, Naciye Allah'ın emriyle cennetten dünyaya geldiği halde niçin emirsize kul ve esir etmiştir? Bu sebepten davalar Naciye ile başlamaktadır.

Dersim'in davasında biri sır, biri de dava konusu olmuştur. Naciye evlatlarından bir seyyid, edip eyleyene davacı olmuş

ve davasını Ali'ye vermiştir. Böylece dava sahibi Ali olmuş ve Ali de bu davanın görülmesi için emirle davayı Hasan'a vermiştir. Bu nedenle Ali'nin emri Hasan'dadır ve verilen bu emir iki tanedir. Birinci emir 1931'de Şeyh Ahmed'in seceresinde yazılmış: "Seyyid Hasan ile Seyyid Ahmet gelecekler ve Seyyid Hasan ile Seyyid Ahmet bu eşkıyalıkların sebebini soracaklar." Birinci tarih 11, diğer tarih de 23'dür. Her iki tarihin altında da Ali'nin imzası vardır. Hasan'ın ismi Hasani olduğu için, hem de Seyyid Ahmed'in imzası da Hasan'ın imzasıyla beraber olduğu için, eşkıyalıkların sebebini sormaya taraftar olmuş ve sebebini soruyor. Diğer ikinci emir 1938'in Aralık ayında verildi ve üçünün bir arada olduğunu gördüm. Ali, Allah ile Muhammed'in emrini reddetmiştir. Hasani de bu davalara sahip olmuş ve bu sebepten bu davaların hesabını soruyor. Bu nedenle de sebep olanlar Hasani'ye düşman olmuşlar ve şöyle diyorlar: "Şimdiye kadar bu sebep sormanın davası meydanda yoktu, şimdi neden bu davaları sebeplerden soruyor, kim emir vermiştir?" Sorulan sebepler Ali'nin emriyledir, Hasani bu davadan vazgeçmez. Eğer Ali verdiği emirden vazgeçerse, Ali'nin emri Ali'ye düşman olur. Görülen davalar Ali ile Fatıma'nın davalandır. Muhammed, Ali'nin ellerini, kollarını bağladı ve böylece Ömer'e fırsat verdi. Ömer de bu fırsattan yararlanarak Bekir'i halife etmiştir. Muhammed'den sonra Ali'ye, evladı ayaline ve tabiyesine yapılan baskı, zulmü hakaretler ve haksızlıklar nedeniyle Ali'nin evlatları ve tabileri eşkıya olmak zorunda kalmışlardır. Müslim Abbasileri halife ettiği için eşkıyadır; Hacı Bektaş tacı Osman'ın başına örttüğü için eşkıyadır; Hacı Kureyş Mansur'u, Şeyh Hasaniler de Derviş Cemal'i kendilerine pir ettikleri için eşkıyadırlar. İşte bunlar sahipsiz kalanlardır.

Her şeye sahip olan hükümettir. Muhammed'den sonra hükümet Ömer'e geçti. Allah'ın hükümeti, Allah'ın emriyle Cebrail vasıtasıyla Muhammed'in dünyada kurduğu hükümette is-

pat olur. Allah'ı ispat edip var diyen, birliğini ispat edip ilan eden ve ettiren Muhammed'in kurduğu hükümettir. Kurulan bu hükümet Ali'nin kuvvetiyle kurulmuştur ve aynı zamanda Ali Muhammed'in pehlivanıdır. Bekir'in kurduğu hükümet de Ömer'in kuvvetiyle kurulmuş ve Ömer de Bekir'in pehlivanıdır. Bu iki hükümet de Allah'ın emriyle kurulmuş; Allah'ın hükümeti hangisi ise elbet ispat olur. Bu ikiyüzlülük, Allah'ın Allahlığını itibarsız etmiştir, bu nedenle hem dosttur hem de düşmandır. Böylesi dost aslında düşmandır ve böylesi dosttan vazgeçilmelidir. Hasani böyle dostlardan vazgeçmiş, diline almıyor ve kalpten de sürmüş çıkarmıştır.

Kurulan dünyayı Allah kurmamış, kuvvet sahibi kurmuştur. Allah hazır olan kuvvete emir etmiş, hazır olan kuvvet de bu dünyayı kurmuş, yaymış ve böylece Allah da dünyaya sahip olmuştur. Ali de İslâm'ın binasını Muhammed'in emriyle kurmuş ve Ömer de kazanılan bu İslâm binasına sahip olmuştur. Bu nedenle Allah ile Ömer'in derecesi birdir. Ömer de kendine tabi olan taraftarlarına adalet göstermiş, ancak tabi olmayanlara da her türlü zulmü hakareti etmiş ve ettirmiştir. Bunlar kuvvet sahibinin tabileridir diye Allah da aynı şekilde kuvvet sahibinin taraftarlarına zulüm ve hakaret etmiş ve ettirmiştir Muhammed'e kadar. Muhammed zamanında kuvvet sahibi anadan doğmuş, dünyaya gelmiş, Cebrail vasıtasıyla ve Muhammed'in emriyle kuvvet sahibi İslâm binasını kurmuştur. Daha sonra da yine Cebrail vasıtasıyla ve Muhammed'in emriyle kurulan İslâm binasını Ömer'e vermiştir. Ömer de kuvvet sahibine, evladı ayaline ve tabisine bu ana kadar olmadık her türlü zulmü hakareti etmiş ve ettirmiştir.

750'ye kadar hüküm Bekir, Ömer, Osman, Muaviye ve Mervanilerdeydi. Daha sonra Müslim geldi hükmü eline aldı, ancak o da Muhammed gibi yaparak halifeliği ve kuvveti Abbasilere verdirdi. Abbasiler de dil ile İslâm olmuşlarsa da kal-

ben Ebû Süfyanlara tabiydiler. Böylece Abbas oğulları babalarının işleğini, süreğini aşikâre ortaya çıkarmış oldular ve Ömer'e, Muaviye'ye, Mervan'a tabi olduklarını gösterdiler. Ali'nin evlatlarına ve tabilerine de her türlü zulmü hakareti ettiler ve ettirdiler. Daha sonraları Hacı Bektaş geldi ve o da diğerleri gibi kuvveti Osman'a verdi. Bu kez Osman oğulları Alevilere olmadık her türlü zulüm ve hakareti yaptılar ve yaptırdılar.

Aleviler içinde de Kureyşiler Mansur'u, Şeyh Hasaniler de Derviş Cemal'i kendilerine pir ettiler; ancak Mansur ile Derviş Cemal kendilerini daha büyük görerek, Alevileri aşiretlere ayırarak ve aralarına tefrikat sokarak birbirlerini kırdırmışlardır. Böylece aşiretler eşkıya olmaya başladılar. Hükümet de bu yüzden ordusuyla eşkıyaları kırdırmış ve süngülere çocukları taktırarak mazlum, masum insanları vahşice katletmiştir. Bu nedenle Dersim'de olan zulmü hakaret hiç görülmemiştir; teslim olanlar dahi katledilmiştir. Ancak teslim olmayanlar kaçıp kurtuldukları için kıramamışlardır. Bütün bunlann sebebi Allah, Muhammed, Müslim, Hacı Bektaş, Mansur, Derviş Cemal ve bunlara tabi olanlardır. Bunlar Allah'ın hükümetine tabi olanlardır.

Allah'ın hükümeti Ömer'dir, bu nedenle de kuvvet sahiplerine olan bütün zulmü hakaretler Allah ile Ömer'de ispat olmuştur ve kuvvet sahibine düşman olanlar da Allah ile Ömer'dir. Kuvvet sahibi emirle zamanında iki bina kurmuştur. Emri verenler kurulan bu binalardan birini Âdem'e, birini de Ömer'e verdirerek kuvvet sahibinin tüm emeklerini suya, sele vermişler ve denizlere döktürmüşlerdir. Kuvvet sahibi, en başta Allah ile Muhammed'den davasını görürse davayı kazanmış olur, eğer görmez ise gitsin kumda oynasın dursun. Kuvvet sahibinin davasını Hasani görüyor, çünkü bu dava kuvvet sahibine tabi olanların cümlesinin davasıdır. Kuvvet sahibine tabi olanları Âdem ile Havva'ya, Bekir'e, Ömer'e esir edip zulmü hakaret eden ve ettiren Allah ile Cebrail vasıtasıyla Allah'tan

emir alan Muhammed'dir. Allah ile Muhammed'de kanun emri yoktur. Hakimi olmadığı için kanunsuz bir şekilde menzil almış ve hükümdar olmuşlardır. Bu hükümdarların menzili ve rütbesi de yoktur, ancak rütbelerine de çok düşkündürler. Muhammed'den sonra yerine Bekir ve Ömer oturunca rütbe Bekir ve Ömer'e geçmiştir. Bu durum bir devri daim sürecidir, ondan ona öyle devam edip gidiyor. Bunlar düşmanla dost olanlardır.

İnsanın gerçek dostu kanundur, düşman ise kanunsuz olanlardır. Kanun kaimdir, kanunsuz olanlar devri daimdir. Devri daimin yolu gün doğudan gün batıya gidiyor. Devri kaimin yolu da kuzeyden kıbleye doğru gidiyor ve bu yol bâki yoludur. Devri daimin yolu fani yoldur; bunlar Hakk'ı kendilerinde arayıp bulamayanlardır ve vücutları boş kovan gibidir. Bâki yolunda olanlar Hakk'ı kendilerinde arayıp bulmuşlardır ve vücutları bal ile doludur. Bal Hakk'ın emri ve kanunudur; vücutları Hakk'a mekân olmuş ve bunlar Hakk'ı kendilerinde mevcut görenlerdir. Hakk daima doğrudur; insanlara doğru yolu gösteren, insanları her türlü fena fiillerden, kötü hallerden, bed muamelelerden geri alan ve insanları iyiliğe sevk eden Hakk'tır. Gerçek insan olan, insanlara her konuda doğru yolu gösterir. İnsanlardan başka doğru yolu gösteren var mıdır? İşte bu nedenle insan insanın Rahmanıdır, insan insanın Şeytanıdır. İnsanları yoldan azdıran, doğruluktan ayırıp Şeytan yoluna sevk eden de yine insandır. Böylelerinin balı yok, boş kovandır ve haramdırlar. Bunlar dağlarda sahipsiz olanlardır ve hükümdarlara tabi olanlardır.

Allah ilan etmiş; "Allah'ın işine karışan kâfirdir" diye. Bu nedenle herkes de bundan korkmuş ve Allah'ın işine karışmamışlardır. Muhammed de Ali'ye: "Benden sonra Zülfikâr çekilmeyecek, gerçek İslâm olan İslâm'a kılıç çekmez; eğer çekerse İslâm değildir" demiş. Ali bu sözden korkarak düşmana boyun

eğmiş ve Muhammed'in emrine uyarak kılıç çekmemiştir. Düşmanlar da bunu fırsat bilerek Ali'yi, evladı ayalini ve tabisini esir etmişlerdir. Bunlar doğru değildir, çünkü düşmanla dost olan, yerini, varını, kazancını düşmana veren kanunsuzdur ve devri daimdir. Edip eyleyen Allah'tır ve kanunsuzdur. "Benim işime karışan kâfirdir" demiştir. Allah'ın işi de bu yoldadır. Halbuki kanunsuz olanlar kâfirdir ve İslâm değildir. Kâfiri de, İslâm olmayanları da yaratan, var eden Allah'tır. Bunları kanunsuz yarattı; kanunla yaratılmayan, doğmayan azgın da olur, kâfir de olur. Yaratan kanunsuz yaratmıştır, kullara bahane bulmak haksızlıktır. Çünkü yaratanın kanunu nefs, hırs ve tamahtır; yaratan kullarını bunlarla imtihan ediyor.

Allah'ın en birinci kulları Muhammed, Ali'dir ve bunların her birisinin dokuzar, dörder karısı vardır, peki bunlar nefs değil midir? Fatıma'nın iki kocası olsaydı Ali kabul eder miydi? Elbetteki etmezdi. Bunların içinde nefse tabi olmayan Fatıma'dır. Yoluna, kanununa, namusuna, vicdanına sahip olan ve secde eyleyen Fatıma'dır ve Fatıma gibi olan kadınlardır. Eğer ki kadınlar da Fatıma gibi olurlarsa hem kendilerini hem de evlatlarını kurtarabilirler, akı pak olup Fatıma'nın derecesine erişebilirler. Nefsine tabi olup, nefsine uyanların da zaten Fatıma gibi olmaları mümkün değildir. Yol ana Fatıma'dır, şefaatkânî Fatıma'dır, Fatıma'sız yol zulümattır. Baba, dede yolu zulümata düştü ve yolsuz, kanunsuz oldular. Bunlarda şefaat kalmadı. Muhammed şefaatı Mekke'den beraber getirdiği dostlarına verdi, düşmanlarına şefaat kalmadı. Yolsuz, kanunsuz olanlarda şefaat ne arar?

Şefaat yolu kanunlu olanlardadır ve o da Fatıma'dır. Fatıma'nın sözünü dinlemediler ve gerçek dostlara düşman oldular. Mekke'den getirdikleri düşmanlarıyla dost oldular. Alevilerden dökülen kanlar ve olan zulmü hakaretlerin sebebi Cebrail vasıtasıyla Muhammed'dir. Bütün olup biten zulmü hakaretler bu sebeplerin vasıtası ve kuvvetiyledir.

Kazanç bu dünyadır; rahmet kazananlara rahmet derler, lanet kazananlara da lanet derler. Herkesin attığı taş ancak kendisine değer, eştiği kuyuya kendisi düşer. Dostuyla dost olana dost derler, düşmanla dost olanlara düşman derler, çünkü dostlukla hiçbir alakası kalmıyor. Baba olsun, dede olsun, kardeş olsun, karı koca olsun, pir, talip olsun ve her kim olursa olsun düşmanla dost olup da bir olanlar en büyük düşmandır. Muhammed'in dostları; Bekir kayınbabası, Ömer candan arkadaşı, Osman damadı ve Muaviye de sır kâtibi idi. Bunların dördü de Muhammed'in çarıyarlarıdır. Ali de Muhammed'in kulu olmasına rağmen Ali'yi aldattı, ellerini bağladı ve çarıyarlarının ellerine verdi. Ali'nin bütün emeğini suya, sele verdirdi. Kazandığı kazancı, kuvveti, hükümeti ve devri çarıyarlarına teslim etmiştir. Çanyarları da teslim aldıkları bu kuvvet ile Ali'ye, evlatlarına, ailelerine, tabilerine zulüm, hakaretler etmiş ve ettirmişlerdir. İşte Alevilere atılan taşlar bunlardır. Bu taşları attıran dedemiz Muhammed'dir ve bu taşlar Muhammed'in taşlarıdır. Şimdi bu taşlar tekrar geri dönüyor; taşların sahibine ve düşmanla dost olanlara değiyor.

ACAİPLER ve GARAİPLER KİMLERDİR?

Acaip, fani dünyanın bir ismidir. Fani dünyada ilk önceleri var olan mahlûkatlar, alemler, insanlar ve milletler acaiptirler. Bunlar dünyada doğmuş ve dünyanın kendisi'de bir acaiptir; yer anaları, gök babalarıdır. Yer ile göğe ışık veren, nurlandıran ay ile güneştir. Ay, güneş ve yıldızlar olmaz ise yer ile gök zulümattır. Yer ile gökten doğanlar zulümat koludur ve acaip evlatlarıdır. Bir kol da ay ile güneşten doğmuş yıldızlardır ve bunlar da garaip koludur. Bu kol kendilerini acaip dünyasında ispat ediyor. Bunlar Hakk'ın emriyle dünyaya gelenlerin koludur ve bu kola nur, sır kolu deniliyor. Bu koldan dünyaya gelenler nebiler, velilerdir ve insanlara daima doğru yolu gösterip doğru sözü söyleyenlerdir. Hakk'ın emrini insanlara bildirip tebliğ edenlerdir. Zulümat kolundan gelenler hükümdarlardır ve insanlara daima zulmü hakaret edenlerdir. Bu koldan gelenler kendilerini Hakk'tan emirsiz gelenlerde ispat edenlerdir. Bu iki kol da birbirinden ayrıdır, bir değildirler; çünkü biri karanlık ve zulümat, biri de nur ve ışıktır.

Geceye ışık veren ay ile yıldızlardır, gündüze ışık veren gü-

neştir. Yer ile gökten doğanlara da ışık veren Hakk'ın emri ve Hakk'ın emriyle gelenlerdir. Ayrıca Hakk'ın emrini zulümatlara tebliğ edip bildirenlerdir. Ancak zulümat evlatları, Hakk'ın emrini tebliğ edenlere karşı daima her türlü zulmü hakareti yapmış ve yapmaktadırlar. Çünkü bunlar Hakk'tan emirsiz olanlardır. Hakk'ın emrini tutmayan Hakk'a düşmandır. Zulümat içinde olan emirsizler Hakk'ın emrini reddediyorlar. Hakk'ın emrini bildirenler, emirsizlere: "Gelin Hakk'ın emrinde bir olalım, tefrikatı aradan kaldıralım, banş içinde, bir arada kardeşçe yaşayalım" dedilerse de söz geçiremediler. Hükümdarlar da kendilerini cennet, Hakk'ın emrini bildirip tebliğ edenleri de cehennem gördüklerinden dolayı: "Hiç cennetle cehennem kardeş olur mu? Bir olur mu? Bu birliği nereden çıkarıyorsunuz?" diyerek, birliğe dahil olmadılar ve karşı çıkıp zulmü hakarette bulundular. Çünkü asılları, yolları bir olmadığı için birliği kabul etmediler. Birliği kabul etmeyen sürgün koludur. Emirle gelen kol acaiplere dahil değildir.

Acaiplerin dört kapısı vardır: Şeriat, tarikat, marifet ve hakikattir. Bu kapıların dört duvan var ve duvarları ayrı ayndır, birlik değildir. Her duvann kapıları ayrıdır ve her duvarın bir kapısı vardır. Dört duvar, dört kapı sekiz eder. Bu kapılardan içeri giren kayıptır, çünkü ev şeklinde değildir, her tarafı açıktır. Onun için birlikleri yoktur. Bunlann beşle hiçbir alakaları yoktur. Beş olan, bu yapının dört duvarı birbirine bitişiktir ve birliktedir, bir de kapısı vardır; dört duvar bir kapı ile beş eder.

Beş Fırkayı Naciye'dir, Fırkayı Naciye beşte doğmuş ve dört ile hiçbir alakası yoktur. Doğuş yolu olduklarından doğdukları kapıyı tanıyorlar. Bunların ibadetleri doğruluktur, kanun üzerinedir ve Allahları kanundur. Kanuna tabi olmayanlar mukadderat, takdir üzerinedir ve şerdir. Dünya da şerrin dünyasıdır ve hükümdarlara aittir. Baştaki hükümdar Allah'tır, kanunu Kuran ve İncil'dir. Bunların emrini icra etmeyen Muhammed, İsa ve

Musa'dır. Emri icra ettirmeyen de Allah'tır. Hayır da şer de bunlardadır, şerre meydan veren Allah'ın emriyledir. Çünkü dört kapıyı birleştirip bir kapı yapmadı. Onun için şer meydan almış gidiyor. Acaiplerin dört kapısında; şeriat kapısı Emevilerde, tarikat kapısı Alevilerde, marifet kapısı Haçabaşlarda, hakikat kapısı Ruslarla, Çinlilerde (!) ve marifet de yine bunlardadır. Bunların kanunları hayvanat kanunlarıdır. Çünkü namus, edep, hayâ konusunu önemsemiyorlar, malları meydandadır ve her şeyi kabulleniyorlar. Domuz yiyenlerin cümlesi domuzun kanununu kabullenmişlerdir. Bu kanun doğrudan doğruya acaiplerin hakikat kanunudur.

İnsan kanunu, hayvanat kanunlarını kabul etmiyor. Bir erkeğin bir kansı ve bir kadının da sadece bir kocası olur. Tauzu Melek gayet alim, ulemaydı ve ilmine mağrurdu. İşte acaiplerin başı Tauzu Melek'tir. Sonra Allah Âdem'i yarattı. Âdem'e can vermeden evvel Tauz Âdem'in her tarafını yokladı ve kendisini Âdem'den yüce gördü. Tauz eşi olan Hannas'ın yanına gitti. Tauz, Hannas, Âdem, Havva dördü de birdir ve bunlar Havva'da birleşip bir oldular. Dördü de dünyaya sürgündür; Tauz Âdem'e secde etmedi ve sürüldü, Havva Tauz'un sözüne inandı ve Âdem de Havva'nın sözüne uydu ve böylece sürgün oldular. Zaten dünya da onlar için yaratılmıştır. Acaipler bunlardan zuhur etmiş ve dünyada dökülen kan acaiplerden başlamıştır. Bu nedenle acaipler Habil ile Kabil'dir ve bunlar Âdem ile Havva'nın oğullarıdır. Ebeleri vesveseyi Hannas (Gennar), dedeleri de Tauz'dur. Dünyaya dökülen kan bu dört kalıptan doğan Habil ile Kabil'dir. Bunlar Hakk'ın emrinde olmayanlardır. Habil ile Kabil sürgünlerden doğan evlatlardır, bu nedenle 72 millet 18 bin alem sürgünlerde ispat olur. Başları Âdem ile Havva'dır.

72 milletin ve 18 bin alemin ruhu, canı, dünya, ahiret, cennet, cehennem Allah'ta mevcut idi. Allah emreyledi ve dünya

kuruldu, yaratılanlar yaratıldı. Bunların cümlesi de keramet ve mucizatla yaratılmış, kurulmuştur. Bunların anası da babası da Allah'tır. Allah yaratmış olduğu mahlûkatlann iyisini, kötüsünü ispat etmek için nefs, hırs, tamah vermiştir. Dünyaya bütün kötülüğü yapan nefs, hırs, tamahdır. Bunlara sahip olan insanların içi dışı kötülüktür. En başta yarattıklannın kötülükleri meydandadır. Sürgün olanlara hırs, nefs, tamah verdi ve böylece kötülük bir iken bin oldu. İyilik bunların neresinde, kötülükteki imtihanları birinci derecedendir, iyilikte imtihanları yoktur. Bunları kim imtihan edecek? İmtihanları Allah'tır. Yaratılmış olanların ruhu, canı, kalıplan Allah'ta vardır ve mevcuttur. Yaratan, var eden Allah'tır; bu nedenle kötülük de Allah'tan doğmuştur. Kötülük Allah'ın sol koludur ve acaipler bunlarda ispat olur.

Şimdi de "garaipler"in kim olduğunu ispatlayalım. Garaip iyilik koludur ve Allah'ın sağ koludur. Bu kolu Allah'a ikrar vermiş, ikrarlıdır. İkrar kolu yer, gök yok iken vardı ve mekânları, durakları Rahmet Deryası'ydı. Vakitleri tamam olup geldiğinde, nurdan ve sırdan bir yol açılarak nikâh ile "Kubbeyi Rahman"a geldiler. Kubbede de vakitleri tamam olup geldiğinde, kubbeden rahmet ile dünyanın cennetine geldiler. Cennette sağ kola ikrar verdiler ve sağ kol oldular. "Emirle geldik, emire bağlıyız" dediler ve Hakk'ın emriyle cennet kalıbına girdiler. Naci ve Naciye adı ile ve emir ile dünyaya geldiler. Naci Âdem'e oğul oldu, adına Şit dediler. Allah Naciye'yi Âdem ve Havva'ya teslim ederek esir, kul ettirdi, sonra da Naciye'yi Âdem'e oğul olan Şit ile evlendirdi. Böylece Naciye fırkası Havva fırkasına karışa karışa garaip oldular. Her ne kadar garaip oldularsa da hiçbir zaman ikrarlarından dönmediler. Çünkü geldikleri yol bunları kaybetmedi ve sahip çıktı. Nedeni de bunlar ikrarına sadık olduklarından ve Allah, Muhammed, Ali'yi bir bildiklerinden dolayıdır.

Allah, Muhammed, Ali'nin birliği doğru değildir. Doğru bir-

lik, her üçünün de özü, sözü, izi, yüzü bir olması gerekirdi. Bir olmayan söz, öz, iz ve yüz çürüktür; dost değil düşmandır. Düşmanlığı da meydandadır; Ali'ye Zülfikâr'ı verdi, sonra Ali'nin elini, kolunu bağlayıp, her kuvveti de, Zülfikâr'ı da Ömer'e verdi. Böylece Ali'nin evladı ayalini, tabiyesini esir ettirdi. Allah ile Muhammed'in Ali'ye dostluğu doğru mudur? Doğru değildir ve Ali'ye düşmanlıktır. Çünkü Ali'ye, evladı ayaline, tabilerine olan zulmü hakaretler meydanda gün gibi aşikârdır ve inkâr edilemez. Bunlara olan zulüm ve hakaretler acaiplerin babasının emriyledir. Fırkayı Naciye bu yüzden garaip olmuştur. Allah dostluğuyla düşmanlığını aşikâr etmiştir. Allah'tan emirsiz bir şey yoktur ve cümlesi de Allah'ın emriyledir. Muhammed'in yerini Bekir'e verdiren, kılıcı Ömer'e verdiren, Muaviye ve Yezid'e meydan kuvvet verip halife ettiren, Mervan ve oğullarına kuvvet veren, Müslim'e kuvvet verip de Mervanilerin başına çivi çaktırtan, Ehlibeyt evlatlarının yerlerini Abbasoğullanna verdiren Allah'tır. Abbasilerin Ali'nin evladı ayaline, tabilerine yaptıkları zulüm ve hakaretler Yezid ve Mervanileri geçmiştir.

Hacı Bektaşı Veli'ye keramet, mucizat verip Osman'ın başına tacını örten, kılıcı eline veren, elini dalına vuran, Osman ve Osman oğullarına kuvvet veren, Yavuz Selim'e emir ve kuvvet verip Şah İsmail'i öldürten, büyük bir Alevi katliamı yaptırtan ve bu yüzden de Alevilerin canlarını kurtarmak için dağlara kaçıp eşkıya olmalarını sağlayan, Celal Bayar'ı başvekil ettiren ve Atatürk'ün emriyle Dersim'in üzerine orduyu gönderten, büyükleri, küçükleri, çocukları kırdırtan, ateşlerde yaktırtan, mazlumların, masumların katliamını yaptırtan, hamile kadınların karınlarını yarıp çocuklarını süngülere taktıran, kadınların kızların namuslarını payımal ettirip bozdurtan Allah'ın emridir.

Dünyada olan zulüm ve hakaretler Allah'ın emriyledir, emirsiz değildir. Muhammed'in yerini Bekir'e verdiği günden

bugüne kadar Aleviler eşkıya olmak zorunda kalmışlardır. En başta Naciye'yi Havva'ya esir ettiği günden beri eşkıyadır. Eşkıyaların sebebi başta Allah'tır. Edip eyleyen, dünyanın çarkını döndüren, her şeye kadir olan Allah'tır. Allah'ın memurları peygamberler ve velilerdir. Bunlara emrini bildirmek için Cebrail'i tayin etmiştir. Allah ile memurların arasındaki vasıta Cebrail'dir. Allah ile Cebrail'in arasında vasıta kimdir, bilen var mı? Bilen yoktur ve Cebrail de görünmüyor. Herhalde bunların arasında telefon vardır ve telefonla birbirlerine bildiriyorlar. Cebrail'i gönderen bir sedadır; bunun doğru olup olmadığını bilen yoktur. Dünyada olan insanları, milletleri birbirine düşman eden, dövüştüren, boğuşturan, göze görünmeyen bir seda vasıtasıyladır ve bunlar acaiptirler. Göze görünmeyen hükümet vasıtasıyla gönderilen kitaplar hükümsüzdür. Bu nedenle hükümsüz olan kitapların emirleri icra olmadı ve bu emirler meydanda hükümsüz kalmışlardır.

Eğer ki bir hükümet emrini icra etmezse o hükümetin milleti azgın olur ve millete düşman olur. Bu nedenle de millet de hükümete düşman olur. Allah'ın yaratmış olduğu âdemoğullan birbirine düşmandır. Sebebi, Allah emrini icra ettirmedi, milleti korkutmadı, kullar da Allah'ın emrini tutmadı, bu yüzden de kullar birbirlerine düşman oldular.

Sahipsiz bir dünya, sahipsiz kullar olur mu? Sahipsiz olan hükümettir, kanunudur. Kanunu icra eden hakimdir, adalettir, cezadır ve af yoktur. Af Şeytan'ın kanunudur; af milleti birbirine düşman etmektir, azgın etmektir; af cebri kuvvettir, kanlı kenlidir, vurucu, kırıcı, yakıcı, yıkıcıdır. Dünyada olan hükümetler âdem oğullarının hükümetidir ve birbirine düşmandırlar. Cümlesi de cebri kuvvettir ve Allah'ın emriyle yaptıklarını zannediyorlar. Bunların Allah'ın emriyle hiçbir alakaları yoktur. Allah'ın bir ismi dillerinden hiç düşmüyor; Allah'ın ne sıfatta olduğunu görmediklerinden, herkes bir şeye benzetmiş, Allah diye tapı-

yorlar. Allah ile kulları arasında olan kabahat kimdedir? Doğru olanlar doğru söylesinler! Söz doğruların sözüdür, ikiyüzlülerin sözü yalandır ve yalan olduğu için de kabahati doğrulardan sorulmalı. Doğruların sözü: "Kabahat Allah'tadır", çünkü emrini icra etmeyen her kim olursa olsun ve hangi hükümet olursa olsun kabahatlidir. Dünya kanunsuz, millet sahipsiz olmaz. Milletin sahibi o milletin hükümetidir. Dünyanın sahibi de Allah'tır. Eğer dünya kanunsuz olursa millet de sahipsiz olur. Sahipsiz ne olursa olsun acaip ve garaiptir. Sahipsiz olan kullar acaiptir ve kullarına sahiplik etmediğinden dolayı da kabahatlidir.

Sahipli hayvanların sahipleri daima hayvanlarına sahiptirler ve hayvanlarını sahipsiz bir yere bırakmazlar. Eğer hayvanlarını sahipsiz bırakırlarsa ya kurt yer, ya çalarlar, ya da kaybolup telef olur. Böylece sahiplerine de zarar ziyan olur. Sahipsiz her ne olursa olsun sonu sahiplerine zarardır. Zararları kendi emirlerini, kanunlarını kendilerinin tutmadığındandır. Tutmadıklarında ve tutturmadıklarında emirleri ve kanunları kendilerine davacıdır. Kabahatli olduklarını yaptıklan kanun ispat etmektedir. Çünkü kanunu icra eden hakimin hükmü olmadığından ve hükümsüz bıraktıklarından dolayı kabahatlidirler.

Allah kendi kanununa, diğer hükümetler de kendi kanunlarına mahkûm olurlar. Dosta zarar, düşmana kâr veren; iyiliği esir, kötülüğe meydan veren; kızları bozdurtan, namusu kötülüğe payımal ettiren, evladı ayalini ayak altında ezdirten, çiğnettirenler; kazanmış oldukları kazancı kötülüğe verenler, kendi kanunlarına ve adaletlerine mahkûmdurlar. Yazdıkları ve yaptıkları kanunlar aşikâr meydanda, bir okusunlar kendilerini beraat ettirsinler. Haklarını dava edenler, arayanlar her zaman haklıdır. Hiçbir kimse tarafından hak sahiplerine engel olup itiraz etmelerine hakları yoktur.

İşte kanun, işte meydan, işte Ulu Divan. Ulu Divan'ın ispat etmiş olduğu maya ile süttür. Âdem'le Tauz'un mayası ve sütü

birdir, biri zahirde biri de batında göze görünmüyor. Göze görünen Âdem ile Havva'dır; göze görünmeyen Şeytan ile vesveseyi Hannas'tır. Dünyada olan milletleri, insanları birbirine düşüren, dövüştüren ve boğuşturan bunlardır. Bunlar da Allah'ın emriyledir ve kendi yarattığı, var ettiği evlatlarıdır. Eğer Allah bunlara dur deseydi durmazlar mıydı? Tabii ki dururlardı. Şimdiye kadar Allah'a karşı duran var mıdır? Yoktur. Bundan olan hikmeti ancak Allah kendisi bilir. Kanunun hikmetle bir alakası olmadığı için, kanun hikmeti kanunsuz olarak görüyor.

Yer ile gök arası bir hikmet deryasıdır ve deryanın üzerinde bir yol vardır. İşte bu yol kanun yoludur. Bu yolda ancak Hakk'ın emrinde olanlar gidebilirler. Bu yol Hakk'ın emri ve rızası iledir. Rıza kanunun hakimidir ve kanun mizanıdır. Yalanı doğruyu gösteren kanundur. Hakim de yalanı, doğruyu birbirinden ayırıyor ve doğru kanunun emrindedir. Talip yolu ile kul kapısına kul olanların kapısı Hakk'ın kapısıdır. İkran ve imanı olanlar Hakk'ın kapısını açar.

İkrar terazidir, iman mizandır. İkrar ana babadır ve ana babanın arasındaki mizanı imandır. Kapı komşuların arasındaki mizanı imandır. Evlat, ana, babanın arasındaki mizanı imandır. Yola giden arkadaşların arasındaki mizanı imandır. Pir ve talibin arasındaki mizanı imandır. Hükümet ile milleti arasındaki mizanı imandır. Karı ve koca arasındaki mizanı imandır. Her kim olursa olsun aralarındaki mizanları imandır ve iman şahittir.

Şahitsiz kimse kendini ispat edemez, kendilerini ispat etmek için şahit lazımdır. Bir insanın talip olup olmadığını bilmek için, o insanın Hakk ile alışveriş etmesine bakılmalıdır. Talip Hakk ile alışveriş edendir ve daima Hakk'ın divanına doğrulukla gidendir. Talibin hakkı pirindedir, pirin hakkı da talibindedir ve Hakk bunların arasındadır. Kapı komşuların, ana ve babanın, evlatların, musahiplerin, arkadaşların, hükümetler ile milletin arasında ispat olmuştur ve Hakk bunlardadır. Doğrulukla, Hakk'la alışveriş eden talip olabilir, yoksa nâhak olur.

İki yol vardır: biri Hakk yolu, biri de nâhak yoludur. Biri acaiptir, biri de garaiptir ve bunların sermayesi geldiği yollarıdır. Biri kötülük, biri iyilik yoludur. Bunların iyiliği, kötülüğü işleğinden, süreğinden anlaşılır. İşlekleri ve sürekleri iyi ise iyi derler, eğer kötü ise kötü derler.

İyinin işleği ve süreği Hakk'ın emri ile kanunudur. Kötünün işleği ve süreği ise Hakk'tan emirsiz ve kanunsuz olmasıdır. Kötülerin iradeleri kendi elindedir ve hiç kimseden de korkuları yoktur. Vurduğu vurduk, kırdığı kırdık, astığı astık, kestiği kestik ve cebri kuvvettir. Gurur, benlik, kin, kibir, tekabürlük, kendini beğenmişlik içindedirler. Yaptıkları fenalıklar, kötü haller, bed muameleler kendilerine hoş gelir ve zevk alırlar. Milleti korku ile kendilerine bent ederek, "Biz Allah'ın makamındayız" derler. Kendilerini gayet yüksekte görürler ve diğerlerini alçak görürler. Kendilerine tabi olmayanları zorla ve cebri kuvvetle kendilerine tabi ederler. Böyleleri Şeytan'dan doğmuş, vesvese ile yoğrulmuş, Hannas ile Şeytan'ın evlatlarıdır. Cümle fuşku fucur, kin kudret, buğzu adavet, olmazlık, yanlış, yaramazlık, yalan, isnat, zina, laf dinlemek, söz gezdirmek, dedikodu yapmak, insanlann ve milletlerin arasına tefrikat sokmak, din mezhep davasını gütmek, ibadetlerinde mağrur olmak, biz cennetliğiz, siz cehennemliksiniz demek, bunların Şeytan'dan aldıkları dersleridir.

İnsanların bu dünyada yaptıkları her şey, insanların elinde olan sermayedir. İnsanlar bu sermaye ile Allah'ın divanına gidiyorlar. Divana götüren yaptıkları ibadetlerdir. İnsanlar geldikleri yoldan tekrar geri gidiyorlar. Emirsizlerin gittiği yol acaiplerin ve kötülerin nâhak yoludur. Bu yol doğruca cehenneme giden yoldur ve bu yol sürgünlerin geldiği yoldur. Cennet de ikiye bölündü, sürgünlerin geldiği cennet cehennem oldu. Tövbe kapısında sürgün olan yere gidiyor. Tövbe kapısı birdir, çünkü tövbe bir keredir, tövbenin iki kapısı yoktur. Birkaç kere tövbe

edenler, sıdkiyle (gönülden) tövbe edip göz yaşı dökerlerse cehennemden bir yol açılarak cennete gider ve giden bu yol ile ancak cennete gidebilirler. Cennetin iki yolu vardır; biri tövbe ile, biri de ikrar ve iman ile gidilen yoldur. Bunların ikisi birbirinden ayrıdır. Tövbe ile gidilen yol âdemoğulları içindir ve emirsiz gelen yoldur. İkrar, imanla cennete gidilen yol Naciye oğulları içindir; yolları ana yoludur ve emirle geldikleri yoldur. Emirle gelenlerin sermayesi doğruluktur ve Hakk'ın emri rızasıdır. Bunlar birbirini haklamış, Hakk'ı kendilerinde mevcut bilmiş ve görmüşlerdir. Hakk'ın mekânı da kalplerinde bir noktadır.

Bu nokta Bismillahirrahmanirrahim'de ispat olmuştur. Kuran'da Bismillahirrahmanirrahim'in başı Elif, Lâm, Mim'dir. Elif Allah, Lâm Ali, Mim Muhammed'dir. Talip olanlar bu üçünü haklamış ve bu nedenle 73. fırka denilmiştir. Bu fırka talip olanlarda ispat olmuştur. Bu üçünü haklamayan hangi milletten olursa olsun hiç kimse talip olamaz. Talip Hakk, Muhammed, Ali'de ispat olmuş ve tasdiklidir. Talipler Hakk, Muhammed, Ali'yi bir bilip, sevdikleri gibi bunların evlatlarını da bunlardan ayırmayıp bir bilmeli ve sevmelidir! Bunların dereceleri bir olduğu için tasdiklidirler. Baba ve dedeleri ne ise evlatları da aynıdır. Baba ve dede evlatta ispat olur, evlat da baba ve dededen ispat olur. Bu silsile üzerinedir ve evlattan evlada ispat olunur. Silsileyle ana yolundan gelen evlatlar hiçbir zaman kaybolmaz. Kaybolanlar üçleri tasdik etmeyenlerdir. Museviler İsa'yı, İseviler Muhammed'i, Muhammediler de Ali'yi tasdik etmeyip sevmediklerinden dolayı kaybolmuşlar ve kaybolanlar da acaiplerdir. Üçleri tasdik edenler ve sevenler arasında da acaipler vardır.

LÂ MEKÂN ÜZERİNE

BİR ZAT

Lâ mekân! Mekânı olan bir kimse
Kim alır ondan bir hisse
Kendisi ne uzun, ne de kısa
Zatı sıfatı bilmez bir zat

Lâ mekân! Mekânı yok, mekânsız
Mekânsız olanın süreğine giden akılsız
Vücudu olmayan başın bedensiz
Mekânı durağı bilmez bir zat

Evliyaların, enbiyaların ispatı dünyadır
Ak defterde yazılmış olan künyedir
Ruhlar için yapılan bir binadır
Künyesi, binası olmayan bir zat

Dünyadır insanları ispat eden
İspatı olmayan yoktur bir beden
Haklıyı haksızı birbirinden ayırdeden
Dünyasız, ispatsız bir zat

Kan babadır, anadır mekân
Dünyada açılır cevahir dükkân
Çifte koşup da tohumu eken
Ekmiş de biçmemiş bir zat

Lâ mekânın sözü var, özü yok
Yolu eğridir yüzü yok
Anası yok, oğlu kızı yok
Doğumda ispat olmayan bir zat

HASANİ SANİ, doğumda olur ispat
Zatı sıfatı hangi sıfat
Terazisiz mizansız kurmuş hayat
Gelsin de çeksin bu zat

VÜCUDUN SIRRI

Lâ mekân olanın olur mu dünyası?
Kimden doğmuş kimdir anası?
Hangi renkten alınmış boyası?
Görünmeyen yüze fetva verilmez

Dünyada yüzünü, rengini meydana veren
Ehli kâmildir her sırra eren
Gizli bahçelerdeki gülleri deren
Kapısı olmayan bahçenin gülleri derilmez

Ana yolundan başka yol yoktur
Ana yolundan tasdik olanlar çoktur
Ana yolundan ispat olanlar Hakk'tır
Hakk'ın emriyle kılınan nikâhı bilmez

Kendini bilen Bismillah'tır
Yüzü sıfatı cemalullahtır
Hakk'ı tasdik eden Resulullah'tır
Allah, Muhammed'in sırrı birdir bilinmez

Errahmandır vücutlu insan
Vücutta var mıdır lâ mekân
Errahimde doğmuş küllü erkân
Lâ mekân nikahsızdır nikâhı kılınmaz

İnsan vücudu ümmül kitaptır
Zatı sıfatı nuri afitaptır
Ruhi kalem yazmış Kuran'ı harftir
Kalbi ya Hakk'tan ayrılmaz

HASANİ vardan geleni eyler beyan
Yoktan gelen kimse eylesin ayan
Lâ mekândır mekânı yok mekânsız olan
Yalanla dolanla çaputlara sarılmaz

VAR MI?

Yer, gök yok iken var olanlar gelsin
Okusun nefsini kendini bilsin
Önce kendi özüne nazar kılsın
Vücudunda, özünde lâ mekân var mı?

Rahmet deryasındaki ruhlar varda
Sırasıyla dizilmiş gözleri yolda
Kılınan nikâh ile var ile yarda
Hakk'ın emrinde lâ mekân var mı?

Lâ mekân can içinde can olamaz
Noksani lâ mekân ilinde menzil alamaz
Bi mekânda kayıp olmuş kendini bulamaz
Aç gözünü, doğuşunda lâ mekân var mı?

Hakk mekânını insanda tutmuş
Canını cananına yol ile katmış
Açmış cevahir dükkânını zî kıymet satmış
Açılan dükkânda lâ mekân var mı?

Sıra ile dizilen ruhlar yoluyla geliyor
Tasdikini, ispatını dünyadan alıyor
Anadan doğan vücutta kendini buluyor
Ana rahminde lâ mekân var mı?

Noksani lâ mekân ilinden mi geldik?
İlmi ledunu bi mekânda mı aldık?
İlmi hikmete mi özünü saldık?
İlmi Cavîdan'da lâ mekân var mı?

HASANİ SANİ İlmî Cavîdan'dan almış
Sürmüş lâ mekânı illâ mekânda kalmış
Özünü Naci deryasına salmış
Naciye deryasında lâ mekân var mı?

"Lâ mekân ilinde bi nişan iken, nasıl zuhura getirdin bir an içinde?" Lâ yok, mekân da yok, lâ mekân ilinde namı ve nişanı yok iken, nasıl aşikâre ettin bir saniye içinde? Mekânı olmayan ilde nasıl bir saniyede meydana çıkar? Mekânı yok, namı nişanı da yok; yok olan yerdeki dünyada insan olur mu? Olmaz.

Yoku ispat eden ilmi ledün ve ilmi hikmettir. Bu ilimler yoku keramet ve mucizattan alıyor. Allah dünyayı keramet, mucizat ve itikat üzerine kurmuştur. Kurulan dünya Allah'ın kuvvetiyledir ve Allah'ın kuvveti keramet, mucizat, itikat üzerinedir. Yaratılanlar keramet, mucizat ve itikatla yaratılmıştır. Kurulan dünyanın ve yaratılanlann anası, babası keramet ve mucizattır, yolu da itikattır. İtikat yolu Allah'ın dünyasına yaptığı yoldur. Bu yol keramet, mucizat ile geliyor. Gelen yol "İlmi Ledün" ve "İlmi Hikmet" üzerinedir. İlmi Ledün yerdir, İlmi Hikmet göktür. Gökte bulut yok iken birdenbire bulutlar peydah olur ve gökten yağmur, kar, dolu yağar, rüzgâr eser, fırtınalar kopar, yıldırımlar oluşur, şimşek çakar ateş olur. Bu nedenle gök kerametlir ve İlmi Hikmet'tir. Yerde ise her türlü ağaçlar, otlar, bitkiler, nebatatlar, tahıllar biter, sebzeler, meyveler yetişir. Bu nedenle de yer mucizattır ve İlmi Ledun'dur. Gökten yağan yağmurlar yerdeki bütün bitki türlerinin büyümelerini, gelişmelerini ve ürün vermelerini sağlamaktadır. Bunun için gök babadır, yer anadır ve gök kerametlir, yer mucizattır.

İnsanlarda ve hayvanlarda canlı olanların cümlesi de yerde, gökte doğmuş ve kalıpları toprak, su, hava, ateştir. Bu dört kalıbın yolu itikattır. Allah'ı ispat eden ve tanıtıp bildiren keramet, mucizat üzerine itikattır. Bu üçü de Allah'tan varolduğuna göre, Allah kimden varolmuştur? Bu doğuşun ispatı lâ mekândır, bi mekândır, yani mekânı yok, mekânsızdır. Anası, babası olmayan bir kimsenin vücudu yoktur; ruhu varsa da göze görünmüyor. Göze görünmeyen lâ mekândır, bi mekândır. Dünyaya gelenler babadan, anadan doğan vücutla kendilerini

ispat ediyorlar. İnsanlar olsun, Allah olsun anadan, babadan var olan vücutla kendilerini ispat ederler ve ispat yeri de dünyadır. Bu nedenle dünyada ispat olanlar tasdiklidir. Vücutsuz olanlar lâ mekândır, mekânı yok, namı nişanı yok, kendini neyle ispat edebilir? Bir isimle ispat olan, vücutsuz, ispatsız ve lâ mekândır.

Noksani'nin methettiği "la mekânsın, bi mekânsın, cismim içre bir cansın" dediği ismi var, vücudu yok olan Allah'tır. Allah'ı da babadan, anadan var edenler vardır. Allah emrini herkese ilan ve tebliğ etmiştir. İşte Allah vardır ve emri bu yoldadır diyenler Allah'ın babalarıdır. Bunlar Allah'ı ağızdan doğuranlardır. Doğanlar da keramet ve mucizatla doğup gelmişlerdir. Keramet ve mucizattan doğanlar Muhammed, Ali'dir.

Muhammed'in babası Abdullah, annesi de Âmine'dir. Ali'nin babası Ebû Talip, annesi de Fatıma'dır. Bunlar Abdülmüttalip'in oğullarıdır ve dedeleri de Haşim'dir. Bu nedenle bunlara Haşimiler deniliyor. Haşimiler Hacer'den doğmuş İbrahim'in evlatlarıdır. İbrahim'in aslı da Naciye'den doğmuş Şit'in evlatlarıdır. İşte Allah'ı ağızdan doğuranlar, Allah'ın emriyle gelen Naciye ve Naciye'den doğan evlatlardır. Bunlara "Güruhu Naciye" deniliyor. Allah'ı ağızdan doğuran babalar; var, nur, sır ve yar yolu ile gelenlerdir. Bunlar onun için Allah'ın varlığını bilmişler ve bildiriyorlar. Bunlar Allah'ı kendilerinde hazır ve mevcut bilip gördüklerinden dolayı da Allah'ın varlığını ispat ve tasdik etmişlerdir.

Allah bizi yoktan yaratmıştır diyenler Allah'ın lâ mekân, bi mekân olduğunu biliyorlar. Bunların babası Âdem, anaları da Havva'dır. Allah'ın mekânı yoktur, mekânsızdır, hiçbir şeye benzemiyor diyenler Havva'nın oğullarıdır. Allah'tan emirsiz, Tauz'a uyarak sürgün olup dünyaya gelenlerdir. Bunlar İlmi Ledün ile İlmi Hikmet'in evlatlarıdır. Bunları yoktan yaratan Allah'tır ve bunların babalarıdır. Bunlar İlmi Cavidan'la alâkaları olmayanlardır.

İlmi Cavidan yer ile göğün içini nur ile dolduran, dünyayı gece, gündüz aydınlatan güneş, ay ve yıldızlardır. Dünyanın ışığı, nuru Cavidan'da aşikâr olmuştur. Cavidan daima iyilik taraftandır; Hakk'ın emrini herkese bildirip tebliğ edenlerdir ve kötülüklerle asla alâkaları olmayanlardır. Bunlar Allah'ın emriyle gelen Naci ile Naciye'dir. İlmi Cavidan bunlar ve bunlardan doğanlardır. Allah'ı ağızdan doğuran babalarıdır ve bu babalar Hakk'tan doğup Hakk'ı ispat, tasdik edenlerdir.

Keramette ve mucizatta doğan Muhammed ile Ali'dir ve keramet, mucizat Muhammed, Ali'de mevcuttur. Her ne kadar keramet ve mucizat sahibi olsalar da "kemalet" dersini okumadıkları için kanuna riayet etmedikleŕinden dolayı lâ mekânda kalmışlar, lâ mekâna kul olmuşlar ve var mekânını bulamamışlardır. "Lâ mekânsın, bi mekânsın, bilirim cismim içre bir cansın, gâh olursun sekiz cennet, gâh olursun yedi cehennem." Dost Noksani Baba bundan ne anlamış? Hasani'nin bundan anladığı, lâ demek yok demektir, lâ mekân, mekânı yok, mekânsız demektir... Noksani'nin vücudunda olan bir candır. İnsanların canı kandır, kan ise ekmekten ve çeşitli gıdalardan oluşur. Canın aldığı maddelerin dünyada her çeşidi vardır. İnsanlarda bir can var, bir de ruh vardır. Ruhların geldiği yerler de vardır. "Gâh sekiz cennet olur, gâh da yedi cehennem olur."

Böyle iki yüzlü dost olur mu? Dostun bir yüzü vardır ve dost dostla ancak bir yüzle dost olur; iki yüzlü dost aldatıcıdır ve dil ile dosttur, kalpte düşmandır. Böyle dosta, dili dost kalbi hain dost derler. Sadık dost, dost olan insanları her bir kazadan beladan korur, her daim bekçi olur, doğru yolu göstererek terbiye eder, dost yolunda canını, malını feda eder ve kurban olur.

Mekânı yok ve mekânsız olan, göze görünmeyen dost nerededir, kim görmüş dost olduğunu? Hangi mekânda görmüş,

şahidi var mı? Şahitsiz, ispatsız dost olmaz, ispat lâzımdır. İspatı ise dünyadır; dünyada ispat olan dost olur, ispat olmayan dost olmaz, yalandır. Yalan da doğru da dünyada ispat olur; dünyada kendini ispat etmeyen lâ mekândır, mekânsızdır. Allah'ın mekânı dünyadır, bu nedenle dünyanın her tarafında hazır ve nazırdır. Hazır olan kendini insanlarda ispat eder ve Allah'ın ispatı da insanlardır. İnsanlarda ispat olmayan lâ mekândır. Noksani yalan söylememiş, yanlış söylemiş. Yanlışı lâ mekân, bi mekân dediğidir. Noksani Allah'ı kendinde görmüş ispat etmiş; kendi canını Allah olarak bilmiş ve vücudunda olan bu varlığa Allah'tır demiş. Allah'ın emrini tutanlara dünya cennet olur, tutmayanlara da cehennem olur. Noksani Allah'ın mekânı dünyadır demiş olsaydı noksan kalmazdı.

Lâ mekân insanların içindedir ve çocuk doğurmayanlar lâ mekândır. Çünkü rahim kapısı olmadığındandır ve ispatsızdır. Ananın, babanın ispatı evlâtlarıdır. Her anne ve babanın da bir annesi ve babası vardır; bu nedenle evlat ile ata birbirlerinin ispatıdır. Allah'ı ispat edenler de anadan babadan doğanlardır. Bunlar Allah'tan varolmuş ve Allah'ı var etmişlerdir. Allah kendini insanlarda ispat ettiği için insanları var etmiştir. İnsanlar da Allah'ın varlığını, emrini ve rızasını insanlara tebliğ edip bildirdiği için, insanların ağzından varolmuştur. Bu nedenle insanların ağzından doğan Allah tasdiklidir ve ispatlıdır. Allah insanların kalbindedir ve insanlar Allah'ın mekânıdır. Allah mekânsız değildir ve Allah kendini fark edip de bilen insanlardadır. Kendini fark etmemiş, kendini bilmeyen cahil insanlarda mevcut değildir. Böyle insanlarda olan Allah lâ mekândır ve mekânsızdır. Çünkü kendilerini Allah'a mekân etmediklerindendir. Allah'ın emrini tutmayanlar ve rızasında olmayanlar Allah'tan ispatsızdırlar. İspatsız olan insanlar da insan değil mahlûkattır ve mahlûkat yolu Âdem'den gelen yoldur.

Biri Âdemoğulları, diğeri de Şitoğulları olmak üzere iki âdem

yolu vardır. Şit oğulları İbrahim'den İsmail'e ve İsmail'den de Muhammed'e kadar geliyor. Muhammed Şit'ten gelen yol ile Allah'ın varlığını ispat etmiş ve Allah'ın emrini herkese tebliğ etmiştir. Şit'in de Âdem'in oğlu olduğunu Kuran ve İncil ispat etmiştir.

Şit mahiûkat aleminden ayrılmış gerçek insandır. Şit'in insanlığını Hakk'ın emri rızası tasdik etmiştir ve Hakk'ın emri rızası da Şit'te ispat olmuştur. Ancak Şit'te ispat olan baba yoludur ve baba yolu ispatsızdır. Asıl yol ana yoludur, doğum anadan olduğu için yolu da anadan alıyorlar. Evladını asıl ispat eden anadır, baba ne biliyor ki anadan doğan kimdir? Bazı anaların gizli kocaları olabiliyor ve bu nedenle asıl yol ana yoludur. Baba da anaya bağlıdır ve bu bağlılık Allah'ın emriyledir.

Bu emir kız ile oğlana kılınan nikâhtır. Kılınan nikâh kızın babasının evinde kılındığı için Hakk'ın emri kızla birlikte oğlanın babasının evine geliyor. Bu nedenle Hakk'ın emri kızda ispat olur. Kızın gittiği ev artık o kızın kendi evidir. Kızın anası ve babası o evde oturanlardır. Kız babasının evini unutmak zorundadır. Kimse o kızı evden çıkartamaz. Eğer ki Hakk'ın emrini bozar, oynaş ederse; Hakk'ın emri zina edeni o evden sürgün edip çıkanr. Bu sürgünlük her iki taraf için de geçerlidir. Kızın kocası da zina ederse o da Hakk'ın emriyle sürgün edilerek çıkartılır. Her iki taraf da birbirlerine karşı namuslu olup nikâhlarına sadık olmalıdırlar. Bu sürgünlük cennetten sürgün olmak gibidir. Onlar da Hakk'tan emirsiz hem buğday yediler ve hem de zina ettiklerinden dolayı cennetten sürgün edilerek dünyaya gönderildiler.

Naciye Hakk'ın emri ile gelerek Âdem ile Havva'ya esir, kul olmuştur. Naciye'yi Hakk'ın emriyle Şit'e vermişlerdir. Şit'in Âdem'in oğlu olup olmadığını Naciye biliyor. Bir de Havva anadan sorulur: "Şit senden doğmuş mu; oğlun mu, değil mi?" diye ve böylece ana yolundan Şit ispat olur. Babadan

anasız çocuk doğmaz, doğarsa yalandır. Şit'in ispatı bu iki ana yolundadır.

Ana yolları da ikidir; biri zulümattan gelen nar yolu, biri de ışıktan gelen nur yoludur. Işıktan gelenler hem içerisini hem de dışarısını görüyorlar. Zulümat yolu ile gelenler dünyanın ışığı ile dışarısını görüyorlar ancak içerileri zulümat olduğundan içlerini göremiyorlar. Çünkü içlerinde ışığı olmadığındandır. Işığı olmayan yerler de zulümattır. Dünyada güneş, ay, yıldızlar olmasaydı dünya da zulümat olurdu. Dünyayı nurlandıran güneş ve aydır. İnsanlarda da nur olmaz ise insanların içleri zulümattır. İnsanların içini aydınlatan nurdur ve nuru olmayan insanlar zulümat içindedirler. İnsanlardaki bu nur Hakk'ın emri rızasıdır.

Zulümat yolu "Ebcet" yolu olup, Havva'nın yoludur. Nur yolu "Encet" yolu olup, Naciye'nin yoludur. Naciye'nin içi dışı nurdur ve Hakk'ın mekânıdır. Bunlar Hakk'ın kendilerinde mevcut olduğunu gördüklerinden Hakk'ın emrinden hiçbir zaman çıkmamışlardır. Havva'nın içi dışı zulümat olduğundan ve Hakk'ı kendilerinde görmediklerinden dolayı yalancıya uyarak dünyaya gelmişlerdir. Havva'nın da içi dışı yalandır ve yalan da yılandır. Havva'nın ve Havva'dan doğanların sancağı vardır. Sancağı olanlar öldürücü, kanlı, kenli, cebri kuvvettir. İspatı da Habil ile Kabil'dir.

Naciye'nin ispatı ise Naciye'den gelen nebilerdir (peygamber). Nebiler Hakk'ın emri ile gelen Hakk'ın memurlarıdır. Bunlar herkese doğru olan yolu göstermişler, doğru söz söylemişler ve Hakk'ın emirlerini insanlara tebliğ ederek bildirmişlerdir. Bunlar Allah, Muhammed, Ali'yi bir biliyorlar ve bu üçünü de birbirinden ayırmıyorlar. İşte bunlar var ile gelenlerdir ve şahitleri de Hakk'ın emri rızasıdır. Hakk'ın emri rızası da kalplerindeki imanlarıdır. Bunların sözleri, özleri birdir; yalana, yılana tabi olmadıklarından dolayı kalpleri sırdır ve kendileri de nurdur. Hakk'ı tasdik edip ispat eden Naciye ve Naciye'nin evlatlarıdır. Bu nedenle bunlara "Güruhu Naciye" deniliyor.

Naci (Şit) kocadır, Naciye karısıdır ve birbirine eştirler. Eşi olmayanlar mücerrettir ve mücerretlerin mekânı yoktur. Mekân anadır, kan babadır; babadan anaya, anadan da dünyaya gelen evlattır. Babadan, anadan doğum olmazsa onlar da lâ mekândır. Rahim kapısı ve rahim torbası olmayanlar lâ mekândır. Karı olsun koca olsun bunlarda var mekânı olmadığı takdirde lâ mekândır. Hakk'ı tasdik eden anadan ve babadan doğan evlatlandır. Dünyada olan mevcudat doğan evlatlarda ispat olur. Bunların ispatı da yine insanlardadır. Yırtıcı ve zehirli hayvanların, dağlarda dolaşan vahşi hayvanların cümlesi de insanlarda ispat olmaktadır. Dünyada ve ahirette olanların ispatı yine insanlardır. Allah'ın var olduğu ancak insanlarda ispat edilebilir. Bu nedenle Allah'ı insanlarda aramalıyız.

O halde kimlere insan denir? İnsanın özü ve sözü bir olursa, yolu ve izi doğru olursa, söylediği söze sahip olursa, yalan söylemezse, zina etmezse, daima doğru olanı yapar ve söylerse, haksızlık ve hırsızlık yapmazsa, namuslu ve vicdanlı olursa, kul hakkı yemezse gerçek bir insan demektir. Dünya insanların tasdikidir ve insanlar da dünyanın tasdikidir. Dünyanın içinde çok dünyalar vardır ve var olan dünyaların tasdiki de yine bu dünyadır. Bu dünyanın içinde var olan dünyalann her tarafında Allah hazırdır. Hazır olan Allah insanların ağzından doğmuştur ve insanlan da Allah yaratmış, var etmiştir. Allah insanların tasdikidir ve insanlar da Allah'ın tasdikidir. İnsanlar kendilerini Allah'a mekân etmiş, Allah'ın kendilerinde hazır ve mevcut olduğunu bildikleri için de Allah'ı ağızdan var etmişlerdir. Bu nedenle Allah'ın var olup olmadığını insanlar biliyor. Çünkü insanlar Allah'ın emrini ve varlığını bildirdikleri için ağızdan ve kalpten doğan da Allah'ın emridir.

Anadan, babadan var olmayan Allah kendini ispat edemez. Anadan varolan Allah ispatlıdır. Çünkü Allah kendini, kuvvetini, mucizatını, kerametini bu dünyada ispat ediyor ve etmekte-

dir. Anadan doğanların içinde kendi kuvvetini, mucizatını, kerametini herkese bildirip gösterenler de vardır. İnandıklarından dolayı bunlara Allah diyen çoktur. Çünkü inananlar bunlardaki Allah'ın nişanesini görmüşler ve hem de Allah nişanesini göstermiştir. İnananlar inanmış, inanmayanlar da bunlar cazudur, sihirbazdır diye bunlara ve inananlara düşman olmuşlardır. Düşman olmalarının sebebi; Allah'ın bin bir ismi, bin bir yolu, bin bir kapısı, bin bir sıfatı, bin bir dili olmasındandır. Bunlar bir değil ayrı ayrıdır, 72 millet 18 bin alem bine tabidir. Herkes kendi kapısında, kendi inancı, kendi sıfatı ve kendi dili üzerine Allah'larını çağırıp ibadetlerini yapmaktadırlar. Çünkü diller, sıfatlar, isimler, kapılar ayrı ayrı olduğundandır. Eğer bunlar bir olmuş olsaydı, cümlesi de bire tabi olurdu ve bir olurlardı. Bir olmamalarının sebebi Allah'tır; bir değil bin birdir.

Allah'ın bin bir isminden bir ismi ikrarla birleşmiş, iman da şahitleridir. Bu bir ismi Cenabı Hakk'tır. Cenabı Hakk kendini anadan doğanlarda ispat ediyor. Hem varolmuş ve hem de var etmiştir. Cenabı Hakk binden ayrıdır; yolu, kapısı, sıfatı, ismi, dili ikrar ve imanladır. Yetmiş üçüncü fırkada ispat olmuştur, yetmiş ikiye dahil değildir. Cenabı Hakk'ın ana yolu Naciye'dir. Naciye nurdan doğmuş ve nur yoluyla dünyaya gelmiştir. Nur, sır, var, yar; bunlar İlmi Cavidan'dır ve var mekânıdır, lâ mekân değildirler. Lâ mekân olanlar kendilerinin yoktan yaratıldıklarını biliyorlar ve bu nedenle ana yolunu inkâr etmişler, hem de pis görmüşlerdir.

Dünyada var olan insanlar, hayvanlar, mahlûkatlar her ne canlı varsa cümlesi de ana yolundan doğarak dünyaya geliyorlar. Nice evliyalar, enbiyalar, erenler, veliler hepsi de ana yolundan gelerek kendilerini dünyada ispat etmişlerdir. Eti, sütü, yağı ve diğer ürünleriyle beslendiğimiz hayvanlar da ana yolundan doğup geliyorlar. Eğer ana yolu pis olmuş olsaydı bu hayvanların yenilmesi ve ürünlerinden beslenilmesi de doğru

olmazdı ve pis olurdu. Pis olanlar su ile, hû ile temizlenmez. Pis Hakk'tan emirsiz, kanunsuz olanlardır.

İnsan cümleden yücedir, çünkü Hakk'ın nuru ve mekânı insanlardır. Hakk insanlarda ispat olmuş, insanlar da Hakk'ta ispat olmuşlardır. Her ikisi de birbirlerinin ispatıdır. İspatsız ne Hakk olabilir ne de insan olabilir. İspat ana yoludur; anasız ve babasız olanlar dünyada ispatsız olanlardır. Göze görünmeyen her kim olursa olsun dünyada ispatsızdır, Hakk'a düşmandır ve insan da sayılmaz. Bunlar Hakk'tan emirsiz, kanunsuz olanlardır, hükümdarlardır. Çünkü emirleri ve kanunları kendi ellerindedir. Cümle kötülükler, fena fiiller, bed muameleler, kendi emirlerine, kanunlarına rağbet ve itibar etmeyenler Allah'ın emrini, kanununu tutmayanlardır. Bütün kötülükler emirsiz, kanunsuz, millete zulmü hakaret edenlerden zuhur etmiştir. Hakimsiz, hükümsüz, emirsiz, kanunsuz olanlar Hakk'a düşmandır, hem de pistir ve anasız, babasız olanlardır. Bu nedenle bunlann Hakk'a giden yolları yoktur.

Yol Hakk'ın emriyle kılınan nikâhtır ve kanun üzerinedir. Nikâh bozulursa haram doğar ve millete düşman olur. Dünyaya yayılan düşmanlık zinadan doğanların yüzündendir. En başta düşmanlık Âdemoğulları Habil ile Kabil'den zuhur etmiş ve dökülen ilk kan Habil ile Kabil'den dökülmüştür. Bunlar haramdır, emirsiz ve kanunsuz olanlardan doğmuştur ve anaları da Havva'dır. Çünkü Havva'nın bir kolu Âdem, bir kolu da Şeytan'dır. Bunların babaları Allah'tır ve Allah bunları yaratmış, var etmiştir. Babaları Allah ise anaları kimdir? Anaları, babaları olmayanların yolu yoktur, emirsiz kanunsuz olanlardır.

Allah da İsa'da ispat olmuştur; İsa'nın da anası vardır, babası yoktur ve ispatsızdır. Eşi olmayanın, babası olmayanın mekânı yoktur, mücerrettir. Allah da Hacı Bektaş'ta ispat olmuştur. Çünkü Hacı Bektaş'ın da eşi yoktur. Allah'ın kerametleri, mucizatları Hacı Bektaş'ta zuhur etmiştir. Bu nedenle lâ

mekândır, mekânsızdır. Kan babadır, mekân anadır. Karısı olmayan her kim olursa olsun mekânsızdır, yolsuzdur. Hakk'ın kendisi anadan varolmuş ve hem de var etmiştir. Anası var, babası var; Hakk olduğunu dünyada kendisi ispat etmiştir. Hakk'ı ispat edenler de Hakk'a kul, talip olmuşlardır. Talip olanlar Hakk'ın terazisinde kanun üzerine tartılmış, mizanı doğru olduğu için Hakk, Muhammed, Ali'ye talip ve kul olmuşlardır. İnsanlarda da terazi mizan vardır. Gerçek insan kendi kendisini vicdanında tartıp tasdik edendir. Vicdan terazisinde kendisini tartmayan, insan değil mahlûkattır.

Vicdanlı hakimin divanına yalan isnatla girilmez. O divandan korkmalı; bu divana giren de pişman girmeyen de pişman. Bu divana girenler yalan söyledikleri takdirde hakim cezasını verir; ya dili kesilir, ya da sürgün edilir. Girip de doğru söyleyenler için ceza yoktur. Hükümdar olsun, memur olsun her kim olursa olsun cümlesi birdir ve ayrım yapılmaz. Bu sözümüz vicdanlı olanlaradır; vicdansızların zaten vicdanları olmadığından dolayı meydan yalancılara kalmıştır. Çünkü Hakk'ın emri rızası ile olmayan işlek ve sürekler yalancıların meydanıdır.

Dünyaya gelenlerin cümlesi bu mal, bu mülk benimdir diye dünyaya sarıldılar. Dünyaya sanlanlar hani nerede, ne oldular, neden görünmüyorlar? Çünkü cümlesini yer yuttu; ejderhanın boğazında feryat edip duruyorlar, ancak onları kurtaran olmadı. Kurtulacağım diye gözleyenler gözden oldu; gelen yok, giden yok. Vay geldi anlamazın başına; vay çanağında pislik olup da malına, mülküne güvenenlere!..

Dünyanın evveli zulümattır, sonu da zulümattır. Geldi zulümat gitti zulümat, nefsle yoğrulduğu için hal içinde hal değildir ve yolu yoktur. Yolu yok olanın başı da sonu da berbat olur. Sonunda dünya zulümat olur ve yok olur; fani dünya bok olur, yiyenler de yedirenler de yok olur. Baki dünyası ise pak olur ve faniye yakıcı olur.

Niçin Hakk'ın emrini tutmadınız da böyle oldunuz? Yazık; yazık değil mi bütün emeklerine; emeklerinin tümü gitti hiçe? Vah, vah!.. Anlamazın başına, vah ki yol yapana ve yoldan sapana!.. Yol doğru düzdür; yoldan sapan anlamazlara yüz bin kez vursan da yine de duymaz.

Kula kul, talibe talip olmayan, yazdığımı okuyup tutmayan daima kanunsuz, yolsuz, serseri kalır. Gerisi zulüm ile abad olanın ahiri (sonu) berbat olup bok olur.

HASANİ'nin gözü dünya malında değildir, Hakk'ın emri rızasındadır.

Başköylü
SEYYİD HACI HASAN EFENDİ

Seyyid Hasan Efendi'nin elyazması.

Şiirleri

ALLAH İLE KULLARIN HİKÂYESİ

Haklı haksız kimse meydana çıkar
Haksız olan kıyamet kuyusuna akar

Bakın hikâyenin öncesine sonuna
Allah Şeytan'ı almıştır yanına

Dünyanın iki kapısı handır
Kullar bu dünyada mihmandır

Evvelki kapıda Allah oturur
Şeytani nefse uyanı cehenneme götürür

Hikâyemize durmadan başlayalım
Hakk'ı Hakk'a, nâhakı nâhaka yaslayalım

Bir varmış, bir yokmuş
Allah Allah diyen çokmuş.

Allah kullardan habersizdir
Kul da edepsiz hayasızdır.

Kul Allah'ın emrini tutmamış
Allah da emrini tutturamamış.

Emir meydanda kalmış sahipsizdir
Kullara sahip olmayan imansızdır.

Sürü çobansız olmaz
Emir sahipsiz olmaz.

Sahipsizlerin sahibinin adı
Yoktur işin lezzeti tadı.

Hikâyedir bunun adı
Söyledikçe çıkar lezzeti tadı.

Hikâyeyi dinleyip haklamazsa
Verdiği emire sahip çıkmazsa.

Hikâyeyi can kulağıyla dinlesin
Ah çeksin yüreğinden inlesin.

Dünya eşkıyadır sebebini soran yok
Sebebe taraftar olan gayet çok.

Taraftarlarına vermiş cenneti
Eşkıyalara vermiş kahrı minneti.

Emrinde olanlardan cenneti almış
Emirsizleri kendi cennetine salmış.

Alınan cennet evladı ayalleridir
Verilen cennet düş hayalleridir.

Verilen cennet ham hayal olur
Herkes ettiğini elbette bulur.

Kimseye kuyu eşme düşersin
Arkana bakmadan kaçar gidersin.

Sahipsiz kalan emrini tut
Gönlünü tutulan emre kat.

Namusa vicdana sahip ol
Emirde bulursun selametli yol.

Emri tut, emre asker ol
Allah'a kavuşur, emir doğru yol.

Habersizdir haberi yok emirden
Pehlivanın tutarlar kemerinden.

Allah'tan sebeplerden korkma
Davayı gör davadan başkasına bakma.

Namus vicdan gösterir doğru yol
Cenneti namus vicdanında bul.

Cennet dediğin kız, evladı ayalindir
Bu cennetten başkası ham hayalindir.

Hayalin sonu yoktur
Evveli de sonu da boktur.

Ulu Divan elbette kurulur
Sebeplerden sorgu sual sorulur.

O divan sorgu sualsiz olmaz
Hiç kimse kimseden darılmaz.

Allah'tır sebep olanların başı
Hile fırıldakla dönüyor işi.

Baş ne ise leşi de odur
Ulu Divan'da verilen karar budur.

Sebepler başın yakasından tutsun
Baş nerede ise leş de oraya varsın.

Baş leşten, leş de baştan ayrılmaz
Kimse kimseden küsüp de darılmaz.

İkiyi birbirine düşman etmiş boğuşturur
İki tarafa da kuvvet vermiş dövüştürür.

Kanunsuzdur kanunun icrası yoktur
İsmini aleme bildirmiş ismi Hakk'tır.

Hakk olan arar hakkı bulur
Haksız olanlara düşman olur.

Hem haklıya kuvvet veriyor hem haksıza
Bir bakın adaleti, namusu yok vicdansıza.

Bir evde bir ülkede iki baş olur mu?
Hem Şeytan hem de Rahman doğru mu?

İki başın biri Havva biri Naciye ana
Bunların hangisi dost olmuştur sana.

Havva ana sürgündür Tauz'un emrindedir
Naciye ana emirledir, Allah'ın emridir.

Emrini götürdün emirsize kul ettin
Doğru yolunu bırakıp eğriye gittin.

Tauz'u, Âdem ile Havva'yı sen doğurdun
Âdem'i balçıktan, Tauz'u ateşten yoğurdun.

Bunların ikisinin de aslı da birdir
Tauz Âdem ile Havva'da gizli sırdır.

Havva'nın vardır iki kocası
Biri gündüzdür biri de gecesi.

Havva veledi zina doğurdu
Tauz'un mayasıyla yoğurdu.

İspatı Havva'dan doğan Habil ile Kabil
Emrine düşman oldular hem de gafil.

Dünyada dökülen kan bunlardan geldi
Böylece kan tohumu dünyaya ekildi.

Doğru yolun Havva'dan doğanlar mıdır?
Naciye'yi Havva'ya boğduran mıdır?

Doğru yolun bunlardan hangisidir?
Bu bir hile fırıldak işidir.

Hile ile fırıldağı çeviren
Dostlukla Naciye'yi deviren.

Şit'i Âdem'in üzerine yazdın
Naciye'yi Âdem'e hileyle karı düzdün.

Tek olarak dünyaya geleni göster
Tek gelenlere şahit ispat ister.

Naci, Naciye'nin eşidir
Biri erkek, biri dişidir.

Naci, Naciye Hakk'ın doğru yoludur
Naci neden Havva'nın kuludur?

Doğru yol Naciye ananın yoludur
Yalan yol da Havva'nın yoludur.

Yer gök yok iken bu yollar vardı
Biri zulümat biri de nur idi.

Zulümat yolu hayır şer Allah yoludur
Nur yolu ikrar iman Hakk'ın yoludur.

Hakk kanun emrini icra eden hakimdir
Allah kanunsuz mukadderata mahkumdur.

Allah hükümdardır hayır, şer üzerine
Hakk ikrar imanla bağlıdır pirine.

Amentü'de okunur hayır şer Allah'tır
Allah'ın ispatı Amentü billah'tır.

Yalan yol hayır şer mukadderat yoludur
Doğru yol emirle gelen Hakk'ın kuludur.

Mukadderatta yazılmış bozulmaz
Bozulanlar artık deftere yazılmaz.

Hakim kanun emriyle mukadderatı bozar
Kanunun emri ne yolda ise onu yazar.

Allah kanunun nerede, kimdir hakimin
Nerede kaldı Kuran'ın hükmün.

Âdem oğulları olmuş eşkıya
Ordu kurup giderler baskıya.

Allah'tır eşkıyaların başı
Hile fırıldakla dönüyor işi.

Fırıldağı çevirdikçe Şeytan'ı kalkar
Milletleri birbirine düşman eder yakar.

Allah'ın emriyle Şeytan dönüyor
İnsanları yakıp da yandırıyor.

Sanmayın Şeytan Allah'tan sürgündür
Allah ile birlikte toylu düğündür.

Bu bir hilebaz fırıldak desise'
Yazdıklarımdan alın doğru hisse.

Bu fırıldak Güruhu Naciye için
Uyanın, uykudan gözlerinizi açın.

Allah'ın emrine, sözüne inanmayın
Sakın inanıp da kanmayın.

Allah'tır milletleri birbirine katan
Ateş vererek kül edip yakan.

Bunlar iradeyi cüziyeye tabidir
Mukadderat ile takdirin hesabıdır.

İradeyi cüziye Allah'ın elinde
Yazılmış zulümatta, lanet gölünde.

İradeyi cüziyeyi kulların eline vermiş
Bahçesinde biten güllerini dermiş.

İradeyi cüziye yularsız gemsizdir
Derdi belası yoktur, gamsızdır.

Allah'ın yuları gemi kendi elinde
Kurtulmaz dünyanın afatı selinde.

Dünyanın afatı seli kendi gazabıdır
Kullarına verdiği türlü türlü azabıdır.

Sağı, çürüğü katmış birbirine
Geçmiş olmaz yaramazların yerine.

Allah kanunsuzdur, kanunu yoktur
Kullarına verdiği ezayı cefası çoktur.

Temyiz mahkemesi kurulursa
Bir gün sorgu suali sorulursa.

Sorulan sorguda hazırlasın cevabını
Hakim görüyor Allah'ın hesabını.

Allah'ın ikrardan korkusu yoktur
Onun için kulların azgınlığı çoktur.

Kanundur insanlan korkutan
Uyandırır insanı derin uykudan.

Allah'ın yoktur korkusu kimseden
Okuyup almamış kanunun dersinden.

Allah'tır cümle kulları boğuşturan
Milletleri düşman edip dövüştüren.

Şeytan'ı vasıta etmiş kendine
İyice aşina olduk işleğine işine.

Allah ile kulların arasına kimse giremez
Haklı olan davasından kimse vazgeçemez.

Bu davalar hakimin divanında görülür
Sebep olanlardan bunların hesabı sorulur.

Sebebin sebebi olan meydana çıkar
Yeri narı cehennem kuyusuna akar.

Muhammed'e Ebu Cehil'in eştiği kuyudur
Eşenler kendi büyüklerinin buyruğudur.

Kuyu eşersen kendine eşersin
Eştiğin kuyuya kendin düşersin.

Allah'ın eştiği mukadderat kuyusudur
Ebu Cehil'in eştiği kuyunun yoludur.

Eşilen kuyuya düşenlerin, düşürtenlerin hesabını
Çağırırlar Allah'ın tayin etmiş olduğu kasabını.

Sorarlarsa kasaba bu emri kimden aldın?
Allah'ın emriyle özümü bu işleğe saldım.

Bensiz Allah kimseden hesap soramaz
Bensiz hiçbir yere gidip varamaz.

Allah ile özümüz sözümüz birdir
Allah kalbimde gizli bir sırdır.

Allah'ın sırrına kimse eremez
Benden başkası Allah'ı göremez.

Doğru söz budur doğruyu söylerim
Daima yükümü Allah'tan paylarım.

Anlamayana meydandadır sözüm
Anlayana meydandadır yüküm.

Allah'ın yarattığı kasap kuludur
Habil ile Kabil'in kurulu yoludur.

Bu yol Havva anadan doğmuştur
Üzerlerine lanet yağmuru yağmıştır.

Allah'tan gelen iki yol bunlardır
Biri Havva biri Naciye analardır.

Naciye ana ile gelen koyun yoludur
Havva ana ile gelen kasap yoludur.

Kasaplar koyunları kesip asmışlar
Yol üzerine kuyuları açmışlar.

Allah'tır bunları birbirine düşman eyleyen
Her iki tarafın da dillerinden söyleyen.

Koyunların davası Allah'tan görülür
Hakimin divanından sorgular sorulur.

Sorguları soran hakim Hakk'tır
Hakk olan hakime şek şüphe yoktur.

Dünyayı elma gibi tutmuş elinde
Ordusu, kuvveti her dem dilinde.

Yoka yok der yok olur
Vara var der var olur.

Yok yoktan yaratılan yok kuludur
Vardan gelen ikrar iman kuludur.

Vardan gelen Hakk'ın emrinin yoludur
Yoktan gelen Tauz'u Meleğin kuludur.

İnsanlığın ispatıdır bu dünyaya gelenlerin
Hakk'ın emrini tutmayan kuyu eşenlerin.

Dost düşman kimdir herkes bilsin
Tedbirini alıp Hakk'ın divanına varsın.

Düşman Allah'tır dost kanundur
Kanunu icra etmeyen deli cunundur.

Allah kanunu icra etseydi dost olurdu
Emeği zay olmazdı kendini bulurdu.

Nebileri, evliyaları kendine taraf etmiş
Dünyada olanları alıp birbirine katmış.

Şeytan'ı kendine vasıta etmiş
Kötülüklerin olmasına meydan vermiş.

Şeytan'a dur deseydi durmaz mıydı?
Yerinde taş olup kurumaz mıydı?

İşlerini Şeytan'a gördürüyorsun
Şeytan'a yol verip yürütüyorsun.

Allahsız daldan yaprak yere düşmez
Ne insan ne de kuş dağları aşmaz.

Âdemler yürüyüp adım atamaz
Alışveriş edip bir şey satamaz.

Âdem oğullarını sensin yürüten
Al yeşil renklere bürüten.

Sensiz hiçbir şey olamaz
Yürüyüp bir yere menzil alamaz.

Hükümdarların işine karışılmaz
Hükümleri elinden kolayca alınmaz

Ulu Divan kurulursa hükümsüz kalırsın
Çok rica minnet eder de yalvarırsın.

Senin kurduğun dünyayı sana verirler
Zulümatta kalırsın ay, güneşi alırlar.

Yarattıklarınla cirit oynarsınız
Sen ettin diye birbirinize laf atarsınız.

Mazlumların ahû zarı elbet sizden sorulacak
Hakk sahibi, dava sahibi hakkını sizden alacak.

İşte Kuran işte İncil
Yazdıklarını oku olma hecil.

Allah sen gönderdin bu kitapları
Hakimin divanında görülür hesaplan.

Okursan kendini edersin berat
Hızır'ın bindiği bozatlı kırat.

Allah'ı hem hazır, hem de nazır eden
Darda, sıkıntıda kalanlara yardım eden.

Niçin esir ettin, darda bıraktın, ağlattın
Sana sığınanlara yas ile karalar bağlattın.

Zalimlerin eline verdin, astınp kestirdin
Başlarını kestirip mızraklara astırdın.

Kadınları üryan edip şehirleri gezdirdin
Emrinde olan Ehlibeyti bu kadar ezdirdin.

Ali'nin kırdıklarının kıssasını aldırdın
Ali'ye Zülfikâr'ı verdin, kollarını bağladın.

Bu hesapların cümlesi Allah'tan sorulur
Bir gün gelir elbet hakimin divanı kurulur.

Ahiretteki cennetinle aldattın
Zindanlarda çürütüp ipte sallattın.

Mazlumlara verdiğin ikrar nerede kaldı
İkrarın kaybolup zulümata mı daldı?

ANA YOLLARI
ADEM İLE HAVVA
ve NACİ (ŞİT) ile NACİYE

Herkesin aslı da nesli de sorulur
Sağı çürüğü birbirinden ayrılır.

Sağ aktır solu çürük kara
Biri doğru biri yanı kara.

Ak ile karayı birbirinden seçerler
Ak defteri kara defteri açarlar.

Defteri kara ise kıyamettir
Defteri ak ise selamettir.

Selamet Naciye ana fırkasıdır
Kıyamet Şeytan ile Havva fırkasıdır.

Allah fırkayı Şeytan'a verdi hediye
Fırka Havva oğullarını saldı kavgaya.

Fırkanın vardır her türlü belası
Belalardan kurtulmanın yoktur kolayısı.

Şeytan'ın vasıtasıyla hırkayı Havva'ya giydirdi
Havva'nın vasıtasıyla da Âdem'i kandırdı.

Allah'tır edip eyleyen
Türlü türlü dilden söyleyen.

Allah'tır iki fırkayı düşman eden
Her iki tarafın da ikrarını güden.

İki anadır iki de yoludur
Bir sağ biri de soludur.

Sağ emirle gelen yoldur
Sol Tauz'a bağlı olan kuldur.

Tauz'un ismi oldu Şeytan
Âdem sıfatında oldu atan.

Âdem Havva'ya kul oldu.
Havva anaya yol oldu.

Şeytan Havva'nın yolunda kazandı
Serbestçe Âdem'in yatağına uzandı.

Fitne fucur doğdu Havva'da
İşleği süreği küfürle kavgada.

Şeytan dünyayı kattı birbirine
Oturdu Allah'ın tahtına, yerine.

Şeytan Havva ile birleşti
Dünyaya sultan oldu yerleşti.

Naciye evlatlarına etti hakaret zulüm
Cümle alimlere olmuştur malum.

Ak Naciye ana yoludur
Hakk'ın verdiği emrin kuludur.

Hakk'ın emrinden hiç çıkmadılar
Havva'ya uyup yüzüne bakmadılar.

Havva, Naciye'ye eyledi buğzu adavet
Âdem de Şeytan'a olmuştu kavat.

Şeytan Âdem'e görünmezdi
Havva anadan da ayrılmazdı.

Havva'nın sözü Şeytan'ın sözüdür
Havva'dan doğanlar Şeytan'ın özüdür.

Şeytan Havva anada gizlidir
Onun için Havva ikiyüzlüdür.

İkiyüzlü dünyayı birbirine kattı
Namusu vicdanı bir pula sattı.

Havva Hakk'tan emirsiz gelmiş emirsizdir
Yuları ipi yok gemsiz edepsizdir.

Yularsız olanın yoktur menzili
Mukadderata takdir ile yazılı.

Kendi yulan gemi kendi elinde
Kaçın yaramazın olmazın dilinde.

Dili ateştir insanı yakar
Ağzından ejderhalar çıkar.

Dünya ejderhalarla doldu
Havva oğulları ayrı ayrı yol oldu.

Hükümet kurdular oldular devlet
İki yüzlüden aldılar himmet.

Düşmanca birbirini kırmaya başladılar
Ateş yağmurunda birbirini haşladılar.

Bunların başları Habil ile Kabil
Hakk'ın emrinde oldular gafil.

Hakk'ın emrini tutan Naci'dir
Tutmayanlar zehirden acıdır.

Mukadderat narı cehennem yeridir
Şeytan onlann kılavuzudur, piridir.

Şeytan'ı Allah yarattı Allah gönderdi
Dünyaya ahirete lanetler yağdırdı.

Dünyayı birbirine kattıran katana
Ordu kurup top tüfengi atana.

İşleğine süreğine hile katana
Artık alıp eksik mal satana.

Hakk'ın emrini tutmayıp bozana
Yoldan, izden sürekten azana.

Oynaş edenler it ile kancıktır
Arkasından görünen rüsvalıktır.

Oynaş Tauz'la Havva'dan kaldı
Dünya veledi zinayla çoğaldı.

Bunlar cennetten çıkmış cennet malıdır
İt ile kancığın birlikte olduğu haldır.

Kendi sıfatlarına bakıp görsünler
İt sıfatından uzak dursunlar.

Kazanılan kazanç yularsız gemsizdir
Namusu, edebi, hayâsı yok vicdansızdır.

Kazancı ne ise alır ahirete gider
Vicdanlı olanlar ikrarını güder.

Hakk'ın emri ikrar iman yoludur
Haliyle hal olmuş Hakk'ın kuludur.

Hakk'ın emri emirdir emri bozulmaz
Bozanlar Hakk'ın defterine yazılmaz.

Bozanlar bozmayanlar iki yoldur
Biri yolun sağı biri de soludur.

İki yolun biri hamdır biri de hastır
Ham topraktan alınan Havva'yı nefstir.

Has olan emri tutan Naci'dir
Emri tutmayan zehirden acıdır.

Bu iki yol birbirinden ayrıdır
Biri erkek diğeri de karıdır.

Erkek olan Âdem ile Şit'tir
Hakk'ın emrini tutmayan ittir.

İt, Şit olamaz
Şit'de it olamaz.

İt Havva anadan doğanlardır
Şit'de Naciye anadan doğanlardır.

Bunlar da birbirinden ayrıdır
Cennet cehennem yeridir.

Cennet Hakk'ın emridir
Cehennem Hakk'tan emirsiz neyhidir.

Cennetle cehennem birbirine karıştı
Nuh'un tufanı geldi erişti.

Gemi, kurtulanlara cennet oldu
Derya, boğulanlara cehennem oldu.

Şeytan eşeğin kuyruğunu tuttu
Durmadan kendini gemiye attı.

Şeytan başladı milleti azdırmaya
Adını kara deftere yazdırmaya.

Nuh'tan, Lut'a, İbrahim'e geldiler
Aradılar birbirlerini buldular.

İbrahim'de ana yolları iki oldu
Biri Hacer, biri Sara yoluydu.

Havva'nın buğzu adaveti Sara'da oldu ayan
Hakk'ın emri Hacer'de oldu beyan.

Sara'dan doğdu Musa, İsa
Yolları düştü yokuşa.

Hacer'den doğdu İsmail
Hakk'ın emrine oldu kail.

İsmail'de yol oldu iki
Aralarına soktular nifakı.

İSLAMDAKİ AYRIMCILIK
NİFAK
MUHAMMED'İN VASİTEYİ VE MÜNAFIKLAR

Kureyşi Ümeyyelere oldu kasavet
Aralarına girmişti buğzu adavet.

Haşimilerden Muhammed, Ali doğdu
Muhammed Abdullah'ın, Ali Ebû Talib'in oğluydu.

Ümeyyeler putlara taparlardı
Muhammed, Ali'ye taş atarlardı.

Ümeyyelerin yolu düştü dağa, taşa ormana
Muhammed'i öldürmek için düştüler gümana.

Ömer gitti Muhammed'i öldüre
Ümeyyeleri şad edip güldüre.

Ömer gitti baktı ki Ali orada
Geri dönmeye utandı kaldı burada.

Korkusundan yalandan oldu Müslüman
Kalbinden hiç çıkmamıştı şek ile güman.

Gün be gün fırsat arardı
Kalbi gittikçe kararardı.

Allah Muhammed'e emir verdi Medine'ye git
Ali sen de Muhammed'in yatağına yat.

Muhammed durmadı gitti gara
Bekir durmadı bindi himara.

Muhammed'in gittiği yeri versin haber
Cebrail geldi söyledi Bekir'i götürsün beraber.

Bekir Ebû Cehil'e olmuştu yar
Bekir de pek çok yanlış yaramazlık var.

Muhammed Bekir'i beraber götürüp yatırdı
Yılan ayağını ısırdı, Muhammed emri başardı.

Bekir'in kalbi fesat karadır
İşi gücü işleği yalanla dalaveredir.

Gece gündüz fırsat arardı
Muhammed'in yüzüne gülerek yararadı.

Ayşe kızı ettiler aile
Muhammed, Ali'ye ettiler hile.

Bunların sözlerine inanma
Arkalanndan ederler dubara.

Hakk'ın emrini rızasını tutmadılar
Hakk'ın emrine rızasına gönülden katılmadılar.

Allah Ömer'in gövdesi başıdır
Ebu Bekir'in gözü, kirpiği, kaşıdır.

Osman'ın candan öz yoldaşıdır
Ayşe anahın hali haldaşıdır.

Muaviye bunlardan aldı kuvveti
Ayşe anadan almıştır himmeti.

Ayşe ana cahilleri kandırdı
Ali'ye düşman etti inandırdı.

Muhammed Ayşe'yi babasına gönderdi
Çünkü şahit ispat istemişlerdi.

Ayşe ordudan geri kalmıştı
Arapla birlik, beraber gelmişti.

Ayşe meğer Arapla görüşürmüş
Gizlice birbiriyle konuşurmuş.

Ayşe'nin ettiği rezaleti duymuş
Muhammed'in yüreğini yakıp kavurmuş.

Ayşe'nin ettiğini Ali'ye söylemiş
Ali de böylece fetvasını vermiş.

Şüphen varsa gönder babasına
Teslim edilsin öz anasına.

Ali'nin kabahati varsa bu yolda
Kurtulmadı başı dertte belada.

Ayşe Ali'nin üzerine askeri dizdi
Ali'yi öldürtmek için fermanı yazdı.

Muhammed Ayşe'ye olmuştur koca
Makamı cümleden olmuştur yüce.

Muhammed dedi Ali'ye Zülfikâr çekme
İslam arasına kan tohumunu ekme.

Kılıcı çeken İslam değildir
Can kulağıyla dinleyip bildir.

Muhammed'den sonra Ömer kılıcı çekti
İslâm arasına kan tohumunu ekti.

Ali'nin hakkını iptal ettiler
İslâm arasında tefrikatla cenk ettiler.

Muaviye'ye gelmişti sıra
Asker dizdi ki İslâmları kıra.

Muaviye çıkmıştır meydana
Halifeyim diye name yazdı adına.

İslâm bir iken oldu iki fırka
Asî olup çıktılar Cenabı Hakk'a.

Fırkanın biri oldu Alevi
Biri de oldu Sünni Emevi.

Emeviler Ayşe'den doğdu
Üzerlerine lanetler yağdı.

Lanet, rahmet ortanın malıdır
Milletlerin içindeki yolu halidir.

Lanet ile rahmetin sahipleri var
Bunlar birbirlerine olmadılar yar.

Rahmet Hakk'ın emri rızasına bağlı
Lanet Hakk'ın emrinde olmayanın malı.

Hakk'ın emrinde tefrikat olmaz
Tefrikat edenler şefaat bulamaz.

Tefrikat edenler lanettir
Tefrikat etmeyenler rahmettir.

En başta vardır iki çeşme
Sakın gazap edip çile eyleme.

Çeşmenin birini Allah doğurdu
Toprak, su ile balçıktan yoğurdu.

Çeşmenin biri Allah'ın ikrarı
Sitem, çile çekmiş benzi de sarı.

Rahmetten gelen nur yoludur
Lanetten gelen nar yoludur.

Sual edip sorsalar bunlar kimlerdir
Dünyaya kurulan hükümdarlardır.

Dünyanın hükmü bunlar üzerine kurulmuş
Allah'tan bu yolda emirler verilmiş.

Balçıktan yaratılan hükümdar kuludur
İkrar ile gelen nur iman yoludur.

Nurdan gelenler balçıktan yaratılmamış
Bunlara asla hile fesat katılmamış.

Bu çeşmeler süzüle süzüle gelecek
Ali ile Muaviye'yi bulacak.

Bu iki taraf girdiler dövüş kavgaya
Evladı ayalî üryan bindirdiler deveye.

Develer üzerinde ettiler feryadı figan
Nerde kaldı Hakk'tan gelen emirle Kuran.

Hüseyin'in başını taktılar mızrağa
Yaşasın Yezid diyerek bağıra bağıra.

Seyre çıkmış idi cemi cümlesi
Ufağı, büyüğü, erkeği, karısı.

Böylece Kuran hükümsüz kaldı
Kuran'ın hükmünü Tauz aldı.

Emeviler bağlandı Tauz'un bendine
Cümlesini hemen döndürdü kendine.

Mukadderat defterine böyle yazmış
Edip eyleyen sıra ile dizmiş.

Mukadderat'ın yazdığı olacak
Herkes ettiğini elbet bulacak.

Ömer mukadderattan kuvvet almış
Mirası Osman ile Muaviye'ye kalmış.

Mazlumların ahı sebepten sorulur
Elbet yakında bu davalar görülür.

Muhammed Allah'ın taraftarıdır
İmam Hüseyin onların alaftarıdır.

Kazancı Muhammed'le Allah'a gidiyor
Çünkü onlann verdiği emri güdüyor.

Alevilerin kazancı kân yok
Ancak zarar ziyanı gayet çok.

Daima kuvvet vermiş kuvvetleri düşmanda
Hacı Bektaş'ın kuvveti al-i Osman'da.

Muhammed Ahmet, Ahmet de Muhammed oldu
İkisi bir zat bir sıfatta kaldı.

Muhammed'in solu Ayşe'dir sağı Hatice
Hatice'nin makamı cümleden yüce.

Ayşe Muhammed'den sonra kaldı dul
Ali'ye etti buğz, ismi oldu bir pul.

Ayşe taraftarlan Ali'ye ederler buğzu adavet
Ömer ile taraflanna oldu kasavet.

Muhammed geldi Gadirhum sahrasına
Hazırlık yapıp gitmek için dünyasına.

Allah'tan emir geldi ben gideceğim
Bir vasiyetim vardır size söyleyeceğim.

Yaptılar yedi deve palanından yüksekçe yeri
Çıkıp da üzerine yanına çağırdı Haydar'ı.

Ali çıktı Muhammed'in yanına
Canı yapıştı hemen canına.

Can ceset bir olduğunu gördüler
Cümlesi yüzlerini yere sürdüler.

Ali benim varisim tayin ettim yerime
Ali agâhtır cümle sırrıma.

Ali'ye düşman olan bana düşmandır
İsimleri Bekir, Ömer, Osman'dır.

Cenazemde bulunmayana şefaatim yoktur
Onların ahirette eza cezası çoktur.

Benden sonra Zülfikâr çekilmeyecek
Kan tohumu dünyaya ekilmeyecek.

Kılıç çeken İslâm değil
Bu sözlerime eyleyin meyil.

Muhammed İslâm'a vasiyet etti
Tutmadılar sözlerini boşa gitti.

Muhammed'in vasiyeti tutulmadı
Değer verilip de satılmadı.

Bunların şefaate ihtiyaçlan yok
Çünkü şefaat edenler çok.

Bu sözlerimi Hakk'ın emriyle söylerim
Ölür gider ahiretimi boylanm.

Muhammed'den sonra ümmetleri azdı
Hiç görülmemiş entrikalar yazıldı.

Ömer kılıç çekti Bekir'i etti halife
Bakın kendini bilmez zalim herife.

Kılıcı durmadan Ömer çekti
Kan tohumunu da dünyaya ekti.

Ali ile yoldaşları cenazeyi kaldırdılar
Haberi tez elden Ömer'e bildirdiler.

Bekir'le Ömer düşmüştü halifelik derdine
İçlerinden bağlıydılar hilebazlık bendine.

Ömer geldi ki Muhammed'in cenazesini çıkara
Bakmazlar mı Kuran'daki sureyi münafığa?

Baktılar ki Ali ata biner gibi binmiş mezara
Yas bağlamış giymiş baştan başa kara.

Bekir dedi ben Muhammed'den duydum
Muhammed'in sözünü kulağıma koydum.

Ali'nin eğer bir atı olursa toprakta
Serdest ile kırar yakında uzakta.

Ali Muhammed'in mezarından indi
Münafıklar korkularından sindi.

Münafık suresinde altı kez vahiy yollanmıştı
Cebrail Muhammed'e bildirmeye gelmişti.

Bunlar İslam değil münafıktır
Sizlere buğzu adaveti çoktur.

Bunların imanı yok, ikrarları dildedir
Bunlar düşmandır kılıçlan beldedir.

Münafıklar ile dostluk olmaz
Bunlara asla öğüt nasihat olmaz.

Bunların dostluğundan vazgeçin
Varın bir sadığın şerbetinden için.

Münafıklarla dostluk eden münafıktır
Münafıklara düşman olan sadıktır.

Kanunun emrini tutup icra eden dosttur
Kanun emrini icra etmeyen nâhak boştur.

Hakk'ın emri rızasını tutan rahmettir
Emrini tutmayıp rızada durmayan lanettir.

Hakk'ın emri rızasında duran cennettir
Emrinde durmayanlar cehennemdir.

Mukadderatı atarlar kıyamet deresine
İlaç yoktur onlann derdine yarasına.

Allah'tır her iki tarafın sebebi
Millete resul gönderdi habibi.

Resul seçti İslâm ile Haçabaşı
Yaptı yoğurdu göz ile kaşı.

Göz ile kaş birbirine uymadı
Kanlılar kan katilde doymadı.

Ömer bindi atının üstüne
Düştü Alevilerin kastine.

Kılıç çekti girdi Alevilerin içine
Kılıç ile tefrikatı soktu İslâm içine.

Alacalar Alevilere düşmandır
Bekir, Ömer, Osman, Muaviye'dir.

Alevilere zulüm ettirene kalmaz
Menzili yoktur murat alamaz.

Yerleri nar cehennem kuyusudur
Zulmedenin büyüğü, küçüğü, yavrusudur.

Ali'nin hakkını iptal ettiler
Ali'nin taraftarlarını da katlettiler.

Muhammed'in yerini Bekir'e verdirdi
İslâm içine düşüp Alevileri kırdırdı.

Muhammed Muaviye'yi sürgün etmiş
Osman da Muaviye'yi Şam'a vali etmiş.

Osman'dan sonra Muaviye halife oldu
Ayşe ile Muaviye bir olup birbirini buldu.

Ayşe'dir Muhammed'in karısı Bekir'in kızı
İslâm içerisine saldı yaramaz yolu izi.

İslâm yolu ikiye bölünerek ayrıldı
Olur olmaz birbirinden seçilerek ayrıldı.

Başta karışan yollar birbirinden ayrıldı
Olmazlar durmayarak silahlara sarıldı.

Olur olanı rahmet yoludur
Olmaz olanı Şeytan kuludur.

Resulün yerine oturdu kayınbabası
Milleti hiçe saydı fazladır hatası.

Milleti birbirine eyledi düşman
Bunu kabul etmiyor yer, gök asuman.

Resul Ali'nin kollarını ikrar ile bağladı
Cümle Alevilerin yüreğini dağladı.

Ali'yi öldürdüler ettiler şehit
Mukadderat defterinde de böyledir kayıt.

İmam Hasan'a verdiler zehiri
Düşmanlıktan durmadılar hiç geri.

Muaviye'nin türlü türlü hilesi
Yezid'tir Kerbela'nın belası.

Yezid Kerbelâ meydanını aldı
Hüseyin'in başını aldı, tabilerini ateşe saldı.

Kadınları üryan büryan develere bindirdiler
Evladı ayalini Şam'a götürüp indirdiler.

Yezid Hüseyin'in başını aldı ayağının altına
Evladı ayalini çıkarmışlardı Yezid katına.

Utanmadan baktılar bacılara
Kim dayanabilir böyle acılara.

Bu intikamı Musahip ile Muhtar aldı
Yezidlerin ocağına ateşleri saldı.

Münafıklar Muhtar'ın başını kestiler
Hüseyin'in başı gibi mızraklara taktılar.

İMAM HASAN, İMAM HÜSEYİN, FATIMA ANA TALİP VE YOL

İmam Hasan cümleye yeter
Söz İmam Hasan'da biter.

Fatıma'nın himmetiyle iş menzile yeter
Aleviler gelir katar katar.

Hakk'ın emri İmam Hasan'dır
Cümle işler ona ihsandır.

İmam Hasan oturur Ulu Divan'da
İnsanları ayıracaktır hayvanda.

Yol İmam Hasan'ın yoludur
Cümle Aleviler talibi kuludur.

Aleviler talip oldu kul oldu
Aradı Fatıma'yı özünde buldu.

Fatıma'nın ne yokuşu var ne de inişi
Ne dağı, ne tepesi var ne de endişesi.

Nurda kurulmuş nurdur binası
Kendisi nurdur bu yolun anası.

Dünyası nurdur ispatı bu dünyadır
Hakk'ı var etmiş, Hakk'a anadır.

Hakk'ı haklayanlar Hakk olur
Haklamayanlar da nâhak olur.

Fatıma'dan doğanlar, Fatıma'yı doğuranlar nurdur
Cümlesi de cümlesinden sır ile nurdur.

Nurdan gelen fırkayı Naci'dir
Nardan gelen fırkayı acıdır.

Fatıma'dır İmam Hasan'ın özünü
Cümle insanlara tesir eder sözü.

Sadıktır Muhtar'ın ordusu
Ordunun başında muhtar kendisi.

İmam Hasan ile bir oldular
Aradılar birbirini buldular.

Hasan'ın bir tarafı Kesir Süleyman
Bir tarafı Muhtar ile ikrar iman.

Bunlar birbiriyle birleştiler
Mekân tutup yerleştiler.

İmam Hasan Alevilere oldu kul
İnsanlara gösteriyor doğru yol.

Yer, gök yok iken bu yol var idi
Cümlesi cümlesine kardeş yar idi.

Yar olanlar yoldan doğdu
Hakk'ın emrinden dersini aldı.

Okudular, okudukları ders rıza yoludur
Cümlesi de Hakk'ın emrinin kuludur.

Emirle geldiler dünyaya
Işık verildi gün ile aya.

Verilen ışıkla geldiler Muhammed'e
Muhtarlık verildi nuru Ahmed'e.

Piri olan nurdan gelen taliptir
Pirsizler balçıktan yapılan kalıptır.

Pirsizler hayır şerre bağlı olanlardır
Pirliler ikrar imanla kendini bilenlerdir.

Pir Hakk'a bağlı olan kanundur
Pirsiz iradeye bağlı olan cünundur.

İki taraf birbirine ikrar vermiş bir binadır
Birbirine sadık olduklarının ispatı bu dünyadır.

Dünya nefs üzerine kurulduğu için
Pir divanında sorulur; kusurun ne için?

Talip olanlar pirini Hakk bilirler
Talip olanlar dersini pirinden alırlar.

Fırkayı Naciye birbirine kardeş bacıdır
Kılınan nikâhla helal olan Naciye, Naci'dir.

Muhammed kızı Fatıma'yı Ali'ye verdi
Hakk'ın nuru Ali ile Fatıma'ya geldi.

Bunlardan doğdu seyyidi zülâl
Kılınan nikâhla birbirine oldular helâl.

Diğerleri birbirine kardeş bacıdır
Nikâh bozmayan Fırkayı Naci'dir.

Bunlar birbirine oldular talip pir
Aklın varsa bu sırra sende er de gir.

Sır karı koca arasında gizli olandır
Bu sırra ermeyen iki yüzlü olanıdır.

Sır insanların edep hayâsıdır
Hakk'ın emri her ikisinin mayasıdır.

Edebinizi eşinizden başkasına açmayın
Verdiğiniz ikrar ve sözden dışarı çıkmayın.

Edep açılırsa yüz kara olur
Şeytani nefs gelir seni bulur.

İmansızdır iman onda kalmaz
Şefaatsizdir şefaat bulamaz.

Talip yolu ta ezelden kardeş bacıdır
Kardeş bacıyı tanımayan zehirden acıdır.

Kılınan nikâh insanlara bir kuyruktur
Hakk'ın emri fermanı yazılan buyruktur.

Buyruk ezelinde taliple gelen yoludur
Hakk'ın emri rızasına talip olan kuludur.

Kul pirine oldu mu talip?
Hırsa nefse olur galip.

Nefs insanları yoldan çıkartır
Evladın olmaz ise iki evlilik Hakk'tır.

Ali verilen ferman üzerine Hanife'yi aldı
Fatıma'yı ağlatıp büyük derde saldı.

İki nikâh vicdansızların yoludur
Nefse uymuş nefsin kuludur.

Ali'yi aldatan Allah'tan gelen Cebrail
Hakk'ın emri, gelen emre olmadı kail.

Allah'tan gelen emir nikâhtan düşkündür
Emri tutup emre uyanlar Hakk yolunda şaşkındır.

Düşkün kanlı ocağını kuran Hacı Bektaş
Buyruğun emrini tutmayan yalancı kalleş.

Bu ocaklar Alevileri yoldan şaşırttı
Yoldan, izden, namustan düşürttü.

Pir İmam Hüseyin'dir olmazın peşindedir
Olmazlardan kurtulmadığı, gönül kışındadır.

Kanunsuz pir yola yaramaz
Kanunsuz pirden şefaat alınamaz.

Kanunsuzlar mukadderata oldular dahil
İmam Hasan ile İmam Hüseyin'e oldu pahıl.

Hüseyin, Hasan'ın sözünü reddetti
Dedesinin gösterdiği yola gitti.

Kanundan olmadı malumat
Gittiği yol oldu zulümat.

Alevileri zulümata saldı
Düşman Alevileri esir aldı.

Aleviler yolun binasını kurdu
İmam Hüseyin yolu olmazla bozdu.

Dünyası yolu oldu zulümat
Birbirinden habersiz yoktur malumat.

İmam Hüseyin gitti olmazın peşine
Sözünü dinlemedi düşman oldu kardeşine.

Olurun sahibi yok sahipsizdir
Olmazın hayâsı yok edepsizdir.

Edepler Kerbelâ'da düşmana açıldı
Açtıranların üzerlerine lanetler saçıldı.

Kerbelâ'ya giden halsizlerin halidir
Olmazın peşine düşen yolsuzların yoludur.

Olurlar İmam Hasan'ın malıdır
Hal için helolmuş halidir.

İmam Hasan sabretti geri durdu
İmam Hüseyin sabretmedi öne sürdü.

İmam Hasan zehiri içti uyandı
İmam Hüseyin Kerbelâ'da kana boyandı.

Olmazın peşinden gidenin hali yamandır
Dost ile düşmanı görmez, gözünün önü dumandır.

Dostunu düşmanını tanımayan kişi
Evin içerisine sokar kar ile kışı.

Dedesi oldu Bekir'in damadı
Ömer'in kumaşıyla hırkasını yamadı.

Ali'nin ellerini bağladı kuvvet verdi Ömer'e
Bakın üzerimizde kalan semere.

Yer gök yok iken bu iki yol var idi
Biri yaz bahar, biri kar kış idi.

Yaz bahar deryayı rahmettir
Kar kış deryayı lanettir.

Rahmet yolu Kubbeyi Rahmandır
Canı cananı ikrar imandır.

Lanet yolu Kandili Kudrettir
Allah'tan alınan kuvvet himmettir.

Kandili Kudret Âdem ile Havva'dır
İçleri dışları yaramaz kavgadır.

İçleri fuşku fesatla doludur
Dışları Allah'ın öz kuludur.

Kendini cümleden yüce görüyor
Cennet benimdir diye kendine veriyor.

Kanunu yok, kanunsuz çobansızdır
Kanunsuz olanlar ikrarsız imansızdır.

Kanunlu olanların pire bağlıdır bendi
Rahmet deryasından alıyor kemendi.

Rahmet deryasından gelen Naciye, Naci'dir
Bunlardan doğup gelenler Fırkayı Naci'dir.

Naci Âdem oğludur ismi Şit olmuştur
Sırdan gelip Âdem'e oğul olmuştur.

Naciye ile Şit Hakk'ın evladı kuludur
Rahmet ile gelen Hakk'ın yoludur.

Daima Hakk'ın yoluna gidenler doğrudur
Hakk'a doğru giden Güruhu Naciye yoludur.

Hakk bunların evladı bunlardan varolmuş
Hakk Güruhu Naciye'yi kendi eliyle yoğurmuş.

Hakk ile Güruhu Naciye birdir
Hakk bunların kalplerinde bir sırdır.

Binanın biri dünya biri ahiret
Kazanç dünyadır, ahiret ganimet.

Dünyada kazandığı sermaye ile giderse ahirete
Bakar önünde duran cevahir kıymete.

Sarraftan almış ise cevahiri
Kıymetlidir Hakk'ın emridir yeri.

Sarrafsız almış ise cevahiri
Tauz'u Melektir onun piri.

İki cevahir var iki de tüccar
Tüccarın biri kördür biri gözünü açar.

Gözlü talip gözünü açar
Görmez talip bir şey alır kaçar.

Pir de taliptir kendini bilirse
Sarraftan kıymetli cevahir alırsa.

Talibe okutur mânalı dersini
Öldürür talibin hırsını nefsini.

Hakk'ın emrini tutan talip
Nefsine düşmandır, hem de galip.

Hakk'ın emri kanun buyruktur
Güzel manalı dersleri okutur.

Hakk'tan ayrı gayrı yoktur emrine tabidir
Ak defterde okunan talibin hesabıdır.

Bu yol talip üzerine kurulmuş
Hakk'tan böyle emir ferman verilmiş

Ulu Divan'da talip olanı seçerler
Talip yoluyla Hakk'ın kapısını açarlar.

Talip yolun buyruğun malıdır
Hal içinde hallolmuş halidir.

Kapı Fatıma'dır, Fatıma'dan açılır
Mahşer meydanında talip olan seçilir.

Fatıma'nın kapısı Hakk kapısıdır
Talip olanların taptığı ikrar iman kapısıdır.

Talip olan Fatıma kapısından içeri girer
Muradına maksuduna nail olup erer.

Terazi mizandır sırrı Cavidan
Malını ayırır Âdem ile Havva'dan.

Cavidan ezelinden Encet yoludur
Talibe talip, kul olanların kuludur.

Hakk olan dört kimsedir
Hakk'tan talibe verilen hissedir.

Bu dörttür talibin yolu talibi doğuran
Encet teknesinde halledip yoğuran.

Encet Muhammed, Ali'dir
Fatıma, Hatice ululardan uludur.

Hakk'ı aramayın Fatıma Hakk'tır
Allah ile bir alakası yoktur.

Allah Ebcet'i doğuran Ebcet yoludur
Tauz, Âdem, Havva, Allah'ın kuludur.

Allah bunları yarattı doğurdu
Ateş, toprak teknesinde yoğurdu.

72 milletin Âdem'dir ceddi
Tauz Âdem'e bildirmiş idi.

Allah'ı putlardan çıkardık Allah'a uyduk
Kaş göz yaptık insan sıfatına koyduk.

İlan ettik herkese Allah var
Duyanlar Allah'ın emrinde oldular yar.

Kimi inandı kimi inanmadı
Kimi kandı kimi kanmadı.

İnanıp kananlar talip yoludur
İnanmayıp kanmayanlar Şeytan'ın kuludur.

Talip yolu Alevilerde
Kalıp yolu Emevilerde.

Bu iki yol Ali ile Muaviye'de ayrılmış
Herkes kendi yoluna gidip sarılmış.

MÜSLİM ve ABBASİLER

Muaviye, Yezid'den gelindi Mervan'a
Ali sevenlerini katlederek boyattılar kana.

Müslim Mervan'ın başına çiviyi çaktı
Alevilerin yüzünü güldürüp çırasın yaktı.

Çektiği emekleri verdirdi suya
Kendini düşürttü tuzaklı kuyuya.

Düşmana kuvvet veren olur elbet pişman
Kuvvet verenler Alevilere en büyük düşman.

Abbasilerin zulmü Mervanileri geçti
Aleviler ellerinden ecel şerbetini içti.

Sonra geldi Müslim'i Teberdar
Cümle Alevileri ettiler haberdar.

Mervanilerin başına çiviyi çaktı
Alevileri şad edip çıralarını yaktı.

İmam Cafer yerini verdi Abbasilere
Layık gördü kendisi verdi asilere.

Abbasilerin yaptığı hakaret zulüm
Cümlesine olmuştur malum.

Yapılan zulmün Müslim'dir sebebi
Bu davanın yoktur ilacı tabibi.

Abbasilerin zulmü Mervan'ı geçti
Nice insanlar ecel şerbetini içti.

Müslim'in davacısı Kesir Süleyman
İmam Cafer'i öldürende ne ikrarı var ne iman.

Süleyman dedi bunlarda görünür zarar
Bunlar düşmanımızdır neye yarar.

Malı sahibine verelim dedi
Süleyman'ı öldürünce kaybetti.

Süleyman Müslim'in kardeşi
Hem de candan yoldaşı.

Süleyman ile Muhtar davayı kazandılar
Birlik olup Hakk yoluna boyandılar.

İmamları şehit ettirene verilen kuvvettir
Abbasilerin Müslim'den aldığı himmettir.

Mervan'ın kıssasını Abbasiler aldı
Alevilerin içine ateşi saldı.

Abbasilerin kuvvetidir Müslim
Alevilere düşman olmuştur Müslim.

Müslim'in kuvveti kârı Abbasoğlu
İşleği süreği, yolu toylu hoylu.

Müslim Abbas oğullarına kuvvet verdi
Abbasiler de Alevileri durmadan kırdı.

Müslim'e İmam Cafer davacıdır
Müslim'in işleği süreği gayet acıdır.

Kesir Süleyman Müslim'in kardeşi
Kendisine sadık candan yoldaşı.

Kesir Süleyman'ı Müslim öldürdü
Dostlan ağlattı düşmanlan güldürdü.

Batın mahkemesinde Müslim düştü
Süleyman ordunun başına geçti.

Ordu Süleyman'ın emrinde
Cümlesi ikrar vermiş gönülde.

Cümlesinin özü sözü bir oldu
İman kalplerinde sır oldu.

İmam Cafer cümlenin başı
İkrar imanla dönüyor işi.

HACI BEKTAŞ

Ara yerden asırlar gelip geçti
Allah Hacı Bektaş Veli'yi seçti.

Güvercin halinde Rum diyarına geldi
Kerametini, mucizatını beyan etti.

Doksan bin erin postlarını aldı
Aleviler Hakk nuruna boyandı.

Herkese kendini bildirdi
Osman'ı, şad edip güldürdü.

Osman çetesiyle Bizans'a vurdu
Bizanslılar yerinde durdu.

Konya hükümetine name yazdı
Osman'a kuvvet verildi Osman azdı.

Osman hudutlarımızı gezdi
Aramızdaki ahdünameyi bozdu.

Verdiğiniz ahdünameyi bozarım
Üzerine orduları düzerim.

Konya hükümdarı Osman'ı tuttu
Hacı Bektaş'a göndermeye asker kattı.

Osman huzura girdi selam verdi
Hacı Bektaş Osman'ı huzurunda gördü.

Osman oğlum safa geldin
Büyük bir devlete daldın.

Osman'ın başına örttü tacı
Dünyanın devletlerinden aldı bacı.

Elini vurdu dalına kılıcı verdi eline
Saldı Bizanslıların ülkesine, iline.

Bizanslılan aldı sattı
Nice hükümetleri kendine kattı.

Bizde bozulmaz sizde bozulursa
Mazlumlar ayak altında ezilirse.

Hacı Bektaş Allahlığını eyledi beyan
Mahmudu Hayrani'ye olmuştu ayan.

Bindi bir aslana yılanı kamçı yaptı eline
Hacı Bektaş'ı görmek için geldi Rum iline.

Hacı Bektaş gördü Mahmut Hayrani geliyor
Sedası da dağlan taşları deliyor.

Hacı Bektaş bindi yürüttü taşı
Musayı Kâzım'ın oğulları kardaşı.

Görüştüler birbiriyle buluştular
Anlaşarak izin alıp helalaştılar.

İkisi de olmuşlar Alevilerin düşmanı
Yerlerine tayin ettiler al-i Osman'ı.

YAVUZ SULTAN'DAN DERSİM'E DERSİM OLAYI

Osman oğullarından Sultan Yavuz
Yavuz'a kuvvet veren Meleği Tauz.

Meleki Tauz'dur Balım Sultan
Balım Sultan'dır Alevilere taş atan.

Yavuz ordu çekip Şah İsmail'i öldürttü
İslâmları ağlatıp Rusya'yı güldürttü.

Yavuz Alevileri katletti, kaçtılar dağlara
Yerleştiler dağlarda olan mağaralara.

Dağlarda, ormanlarda aç çıplak sahipsiz kaldılar
Hayırsız, yaramaz, eşkıya namını aldılar.

Eşkıya olmalarının sebebi sorulmalı
Sebepleri kimselerse arayıp da bulmalı.

Sebep olanlar namlarıyla yazılıdır
Cümlesi de sırasıyla yazılmış düzenlidir.

Sıra geldi zalim Sultan Yavuz'a
Âdem'le Havva'yı aldatan Meleki Tauz'a.

Dersimin sebebi Sultan Yavuz'dur
Balım Sultan'a kuvvetti veren Tauz'dur.

Yavuz'a kuvveti veren Balım Sultan
Düşman olup Alevilere taş atan.

Hacı Bektaş Osman'ın başına örttü tacı
Alevilere verdirdi en büyük acı.

Alevileri esir ettirdi al-i Osman'a
Evladı ayali katlettirdi düşmana.

Sonunda Osmanlıların devri döndü
İngiliz, Fransız İstanbul'a kondu.

Yunan hücum etti Türk'e
Paşalar büründüler sırmalı kürke.

Mustafa Kemal Cemal'den aldı himmeti
Anadolu'dan asker toplayıp orduya kattı.

Mustafa Kemal düşmanı denize döktürdü
Hem de padişahları ülkeden sürdü götürdü.

Yunanlılan sürdü döktürdü denize
Padişahlar kaçıp sığındılar İngiliz'e.

Atatürk Dersim'in programını çizdi
Dersim'e gitmek için orduyu dizdi.

Ordular Dersim'e doldu
İsmi değişip Tunceli oldu.

Dersimlileri ıslah edip öldürdüler
Olmaz yaramazları güldürdüler.

Olmaz yaramaz Dersim'in sebebi
Yaralarını sarmaya yoktur tabibi.

Yavuz'un elinden kaçanlar azdılar
Dağlarda aç çıplak çaresiz kaldılar.

Dersimlileri suçlu suçsuz ayırmadan ezdiler
Sıraya dizip makineli tüfekle kurşuna dizdiler.

Çocukları insafsızca süngülere taktılar
Kimisini toplayıp vahşice ateşte yaktılar.

Hamile kadınlann karınlannı yardılar
Canlı, cansız çocuklan süngülere vurdular.

Bunca zulüm hakareti Celal Bayar'dır ettiren
Ülkeyi fesada verip birbirine kattıran.

Batın erenleri Atatürk'ü öldürdü
Sahipsizleri şad edip de güldürdü.

Şimdi Demirel'dir Alevileri öldüren
Saidi Nursileri şad edip de güldüren.

Bunlar Muaviye'nin cennetine gidiyorlar
Ömer'in yolunda olup ikrannı güdüyorlar.

Bekir'in şefaatinden mahrum kalmazlar
Osman'dan başkasına imdat ummazlar.

Alevilere yaptıkları zulüm Allah'ın kuvvetiyle
Hacı Bektaş Veli'nin de himmetiyle.

Demirel'e kuvvet veren Büyük Pınar
İşleği süreği Şeytan'a yarar.

Lanet olsun Büyük Pınar size
Yüzünüze, izinize, düşman oldunuz bize.

Davamız bir iken iki ettiniz
Yaralarımıza zehir kattınız.

Tutmadınız doğru söylenen sözümü
Sizden çevirmişim özümü yüzümü.

Demirel'e kuvvet veren Büyük Pınar
Milletin içinden Alevileri arar.

Alevileri gizli aşikâre kınıyor
Kınılanları Nurculara haber veriyor.

Nurcular Muaviye'nin dölü
Ömer'den alıyorlar izi yolu.

Bu yol ile İslâm'ın binasını yıktılar
Yıkılan binaya şad olup da baktılar.

Yaptıkları bina Ömer'in binası
Muaviye'nin ellerinin kınası.

Sebebiniz mukadderatta yazılan yazıdır
Yazılan yazılar Şeytan'ın özüdür.

Allah'ın emriyle kalemi yazılmış
Şer eliyle ölenlerin şerbetleri ezilmiş.

Söz Tauz'u Meleğin sözüdür
Allah'ın kurduğu binanın iki yüzüdür.

Allah ile Tauz'un ortaklığı mı var?
Dünya ahiret Tauz'a olmuş yar.

Emevilerin yolu geliyor Yavuz'a
Yavuz'un ispatı varıyor Tauz'a.

Tauz milletleri birbirinden ayırdı
Tauz kendine tabi olanları kayırdı.

Milletlerin içine soktu ayn din mezhep
Milletler birbirine oldular kasap.

Ayrı ayn isimler kendine taktı
Uzakta durup kullarına baktı.

Yavuz da İslâmları birbirine kattı
Kızlan bozdurup namusu bir pula sattı.

Haçabaşları şad etti güldürdü
İslâmlan katlederek öldürdü.

Yavuz'un elinden kaçanlar çıktı dağlara
Korkularından sığındılar mağaralara.

Dağlarda aç çıplak, sahipsiz kaldılar
Hayırsız eşkıya, asi olup çıktılar.

Sahipsiz eşkıyaların yaptığı arşa dayandı
HASANİ uykudan kalktı uyandı.

1931'de vardım aşiretlerin içine
Sordum bunların kusuru ne suçu ne.

Aç, çıplak, sahipsiz, kaldık susuz
Dağ, taş, orman, gezdik kaldık uykusuz.

HASANİ aşiretleri pirleri gezdi
Gerçek ziyaretlere nameler yazdı.

Terbiyesizi elbet terbiye ederler
Terbiyesizin dediklerini reddederler.

Vardır mazlumların feryadı figanı, ahû zarı
Üzerlerine tayin etmişler Celal Bayar'ı.

Kimse cevap veremez Ulu Divan pirine
Sebep olanları atarlar kıyamet yerine.

Çoğunu mitralyöze dizip, süngüye taktılar
Bir kısmını da üzerlerine gaz döküp yaktılar.

Sahipsizlerin sebebini soran olmadı
Ziyaretler HASAN'ın sözünü kaale almadı.

Allah'tır sebep olanların başı
Kurumaz gözlerden dökülen yaşı.

HASAN'ın Ulu Divan'dır davası
Üryan büryan bindirilenlerin davası.

Sebeplerden hak, hukuk elbet de sorulur
Muhakkak bu davalar için mahkeme kurulur.

Cümle davalar Dersim'in davasıyla birleşti
Dava sahiplerinin kalplerine yol olup yerleşti.

Dava sahipleri davasını görüyor
Sebeplerin yakasına sanlmış soruyor.

Niçin kuvvet verdiniz düşmana
Mazlum, masumun feryadı çıktı asumana.

Sureyi münafiktan gelen vahyı
Kınına koydunuz Zülfikâr ile yayı.

Kanunsuz Allah'ın kullan azgın olur
İsmi aleme Sultan Düzgün olur.

Sultan Düzgün düşman ile dosttur
Oturduğu it derisinden yapılan posttur.

Sultan Düzgün Kureyş'in evladı
İt gibi Alevilere bakıp havladı.

Düzgün, Ömer'e olmuştur karı
Teslim etti düşmana küllü varı.

Üç kere asker doldurdu Alevilerin içine
Alevilere sormadı kusurunuz, suçunuz ne?

Dersim'in sebebi sorulursa sebebi Mansur
Daima işleği süreği günahla kusur.

Mansur meydanını Mansur kurdu
Kırılan Alevilere Mansur oldu kurdu.

Mansur Kureyşilerin candan piridir
Narı cehennem kuyusu onun yeridir.

Şeyh Hasanilerin sebebi Derviş Cemal
Orduya emri veren Mustafa Kemal.

Mustafa Kemal olmuştur Atatürk
Giydirdiler ona sırmalı bir kürk.

Mustafa Kemal gitti Hacı Bektaş'a
Halini arz eyledi Cemal Kardaşa.

Cemal elini vurmuştur dalına
Kuvvet verip saldı Rum yurduna.

Alınan kuvvetle düşmanı ülkeden attı
Sürdü işgalci Rumları denize kattı.

Türkiye'nin kızını, namusunu düşmanlardan aldı
Düşman ordularının içlerine ateşleri saldı.

Şimdi Nurcular Ata'ya lanet okuyorlar
Yeniden halı kilim örneği dokuyorlar.

Müslümanlara tersten yazı yazdırdı diye
Kadınlarını çarşafsız gezdirdi diye.

Müslümanlığı yerinden kaldırdı diye
Kuran'la şeriatı öldürdü diye.

Şeriat namazla oruçla değil
Hakk'ın cemaline didarına eğil.

Şeriatın manası şerri, kötülüğü at
Gönlünü Hakk'ın emri rızasına kat.

Doğru ol, doğru dur, doğru tut emri
At üzerinde bulunan semeri.

Namaz, oruç, cami sendedir
Sen bilir misin imam, iman kimdedir?

Minber, mihrapla kıblesinde ara
Yüzünü döndürme duvara, çevir didara.

İmanla imam olur kalbin evinde
Kurtar kendini kalbindeki devinde.

Dev çıkarsa kalbin Hakk'ın evi olur
Hakk'ı ibadeti kendindeyse insan olur.

Şerri atmadıkça Hakk'ı bulamaz
Şefaat yoktur, menzil alamaz.

İbadet düşmana karşı cephe almaktır
Düşmanı ülkeden çıkarmayan ahmaktır.

Mustafa Kemal düşmanı çıkarttı ülkeden
Düşmanın eseri kalmadı hiçbir bölgeden.

Atatürk kötü mü etti ey olmaz yaramazlar
Namusunu, vicdanını, ülkesini sorup aramazlar.

Namazı arayan düşman elinde esir olur
Varı, kazancı elden çıkar muhtaç fakir olur.

İşte Araplar meydanda hepsi namazcı
İsraillerin elinden çekiyorlar pek çok acı.

Nankörlük yapmayın, kör olan bir kimse
Hakk ondan yüz çevirmiş, Şeytan'dan almış hisse.

İnsanların Şeytan olursa kılavuzu
Göz önüne alınız zalim Yavuz'u.

Yavuz tefrikat soktu İslâm içerisine
Kuvvet verdi düşmanların çerisine.

Düşmanlar yapılan tefrikattan kuvvet aldılar
Osmanlı yurduna her yandan bir olup saldırdılar.

Yavuz'la Muaviye'nin tefrikatı birdir
Şeytan bunlarda gizli bir sırdır.

İslâm içerisinde tefrikat yaptılar
Hakk'ın emri rızasından saptılar.

Haçabaş kalmazdı İslâm olurdu
Hakk'ın emri rızası yerini bulurdu.

Allah'tır her şeye kadir edip eyleyen
Türlü türlü dilde bilip de söyleyen.

Olacaklar olur mukadderatta yazılmış
Şer eliyle ezilmiş şerbetler yapılmış.

HIZIR

Hızır nerede? Gelip kesilen kurbanları bir görsün
Tutulan oruçların verilen lokmaların hesabını görsün.

Abeyi ceddimizden bu ana kadar çağırıyoruz
Ya Hızır yetişesin canımıza diye bağırıyoruz!

Hangi darlıktan, esirlikten kurtarmış
Düşmanı yerinden yurdundan atmış.

Düşman daima Alevileri mağlup eder
Alevilerde her daim olur dert ile keder.

Düşman nefsimizdir, kötülüğe sevk eden
Denilir ki Hızır'dır nefsleri ıslah eden.

Hızır'dan şimdiye dek bir imdat olmadı
Alevileri hiçbir an düşman elinden almadı.

Hızır Alevilere her daim borçludur
Borçlu olmasından başka bir de suçludur.

ULU DİVAN

Kimin kimden alacağı, davası var ise
Ulu Divan'da görülecektir hesabı ne ise.

Alevilerin hiç kimseden davası yoktur
Görülecek davanın sahibi ise Hakk'tır.

Alevilerde yoktur kan kısas davası
Ulu Divan hakimidir Alevilerin babası.

Babaları Alevilerin davasına bakar
Babaları düşmanla her daim başa çıkar.

Kimse onunla başa çıkamaz
Heybet ile gazabından kimse bakamaz.

Kün-fe-yekûn'ün emri ondadır
Dünya düzdür onun gözü her yandadır.

Dur dediğinde dünya durur yerinde
Kuvvet, himmet almış atasında pirinde.

Hiç kimse ona karşı duramaz
Gazabından kimse cevap veremez.

Evlatlarını alır dünyadan çıkar
Kapısı açılır yel olur akar.

Allah'ın dünyasını Allah'a teslim eder
Dünyanın nurunu, ışığını alır da gider.

Dünya olur karanlık zulümat
Cümlenize olsun bu malumat.

Hikâyemiz burada tamam oldu
O günler yakındır az kaldı.

Tamam olan günlerin içindeyiz biz
Babamız geldi gelecek doğrulur iz.

Sebepler tutmuş Allah'ın yakasından
Hakk sahipleri vazgeçmiyor davasından.

Allah sen bize verdin bu kuvveti
Senden almıştık biz bu himmeti.

Sebeplerin yakalarından tutup çeksinler
Kan tohumunu dünyalanna eksinler.

Cebrail'dir vahiy götürüp getiren
Allah'ın işlerini görüp de bitiren.

Azrail'dir ruhlarla can alıcı
Derdine yarasına yoktur ilacı.

Mikail, İsrafil surunu üfürsün
Zamanında Allah'ın divanı kurulsun.

Zulümatta divan kurulamaz
Yaralarına ilaç derman olamaz.

Kıyamet, vebal deresidir yerleri
Tauz'u Melektir sebeplerin pirleri.

Namusum vicdanımla Kuran'ı, Buyruğu okudum
Kuran'ın, Buyruğun renginden rengimi ördüm.

Dünyada olan bütün âlimler gelsin
Kuran'la İncil'in manasını versinler.

Doğru yalan elbet ortaya çıkar
Âlim olanlar açıp kitaplara bakar.

Hakk verirler doğru olan sözüme
Asla leke bulaşmaz kendi özüme.

Alnım açık, yüzüm daima aktır
Özüm, sözüm çürük değil sağdır.

Hükümdarların korkusundan davalara girilmemiş
Kimse davasına, hakkına sahip olamamış.

Hükümdarların hükmü cebri kuvvettir
Allah'ın mukadderatından alınan himmettir.

Kanun görmemiş Allah'ın vücudu azası
Mukadderatta yazdığı kader ile kazası.

Takdir üzerine kanunu yürütmüş
Dünyadaki milletleri kana bürütmüş.

Kuran ile İncil'dir Allah'ın kanunu
Şeytan'ın eline vermiş varını yoğunu.

Allah'ın verdiği makamda kalkıp oynatmış
Dünyada olanları al kanlara boyatmış.

Edip eyleyen, her şeye kadir Allah'tır
Sözlerim doğrudur yemini billahtır.

Namusum vicdanım üzerine yemin ederim
Namusumun vicdanımın ikrarını güderim.

Namusum, edebimin üzerinde koyunun kuyruğudur
Kuran'la İncil'de yazılmış olan buyruğudur.

Kurt kuyruğu koparırsa nikâh bozulur
Et kemiklerden ayrılarak ezilip süzülür.

Nikâhı bozan Tauz'la Havva'dır
Bu nedenle milleti içinde olan kavgadır.

Kavgaların sebebi haramdan doğan veledi zinadır
Kan katil üzerine kurulup yükselen binadır.

Dünyanın kanla yoğrulmuş binası
Âdem babadır, Havva'dır anası.

Vücudun neresine bıçak vurulursa kan çıkar
Onun için kanlı dünyada bunca kan akar.

Yenilen (Y) harfidir dünyayı birbirine katan
(Y) harfini Havva'ya yediren Şeytan.

Buğdaydır Âdem ile Havva'yı sürgün eden
İmanı yok yaş ile kuruyu bir eden.

İmanını Tauz'u Melek aldı
İmansız edip dünyaya saldı.

Sürgün olanın cennette ne işi var?
Allah'tan alınan emri fermanı var.

Allah'tır dökülen kanların sebebi
Âdem oğullarına elçi gönderdi Habibi.

Muhammed bildirdi, putlar Allah değil Allah var
Allah'ı herkese yayıp bildiren Zülfikâr.

Dökülen kanlar Allah'ın yüzünden
Nuh'un tufanı kopar ikrarsızlardan.

Allah ile davaları gören ikrardır
İkrar ile iman birbirine sadık yardır.

İkrardır, kurulan Ulu Divan'ın babası
Naci ikrardır, Naciye imanın anası.

Fatıma'dır Ulu Divan'ın kapısını açan
Sağı, çürüğü birbirinden ayırıp da seçen.

Yazdıklarım artık burada biter
Çektiklerimiz artık yeter.

HASAN'ın kimseden korkusu pervası yoktur
Yazdıklarımın cümlesi olmuş sözüm haktır.

BİZİM

Mekân kurduk Ağırgöl'dür yurdumuz
Sildik içerde kalmadı kurdumuz
Kimseden yoktur korku derdimiz
İkrar imandır yoldaşımız bizim.

İkrar iman yoldaş olunca ne olur
Dünya, ahiret cadde olur yol olur
İnsanlar birbirine talip kul olur
Hakk'a doğru giden yoldur bizim.

Hakk'a giden yol ikrar imandır
Hakk onların kalbinde ulu mihmandır
Ulu Divan'ın kurulacağı zamandır
Hakimin divanında davamız var bizim.

Hakimin gazabından titrer dağ ile taşlar
Nicelerin gözünden akar kan ile yaşlar
Dünyaya güvenen hükümdar başlar
Dünyayı elma gibi atacak, kuvvetimiz var bizim.

Dünyayı atacak kuvvet Hakk'ın emri rızası
Mukadderatın yazdığı kaderi kazası
Kanunu görmemiş vücudu azası
Mukadderatı kıyamete atacak, hakkımız var bizim.

Ağırgöl'de yurt kurduk oturduk
Ak defter ile kara defteri getirdik
Hesapları gördük tamam ettik bitirdik
Malları sahiplerine vermeye, emrimiz var bizim.

HASANİ ezelden koyunun çobanı
Ağırgöl'de kurarlar Ulu Divan'ı
Ayırırlar birbirinden insan ile hayvanı
Hakikat meydanında, meydanımız var bizim.

İKRAR-İMANDIR

Yer gök yok iken biz var idik
Kubbede ervahı nurla bir idik
Cennette emirle kalıba girdik
Dünyaya gelen ikrar imandır.

Güruhu Naciye doğmuştur bizde
Kardeş bacı cümlesi de bir izde
Hakk'ın emriyle birbirimize eyledik secde
Edilen secde ikrar imandır.

Rahmet Deryası'ndadır mevcudumuz
Sırrı nurla yoğrulmuş vücudumuz
Yaradılışa kalmadı hacetimiz
Amirimiz emrimiz ikrar imandır.

Emirle geldik Kubbeyi Rahman'a
Kapı açıldı girdik sırrı süphana
Bir tahtın üzerinde oturur ana
Başındaki tacı ikrar imandır.

Buyur ya ata dedi kalktı ayağa
Etrafına baktı bir sola bir sağa
Cümle mevcudiyet yazılmış bağa
Yazılan yazılar ikrar imandır.

Sordu kimdir başındaki tacın
Atamdır kalbimde olan miracım
Sensin benim Hakk'ım duacım
Atam Mustafa ikrar imandır.

Ali'dir belimdeki kemerbestim
Hem nikâhım hem yarim dostum
Yarimle birlik bu mekâna düştüm
Hakk'ın emri ikrar imandır.

Nice bin yerden geldi geçti
Son yerde cennet kapısını açtı
Naciye cennetten geldi şer kaçtı
Firar ettiren ikrar imandır.

Şepperle Şüpper* iki kulağım
Talip oldu durağım ayağım
Hakk'ın emriyledir solum sağım
Hakk'ın rızası ikrar imandır.

Gözlerimin nuru ışığı taliptir
Cümle eşyayı mevcudata galiptir
Cennet kalıbına girdiğimiz kalıptır
Kalıbımız, canımız ikrar imandır.

Mevcudiyetle geldik dünyaya
Emir verildi güneşle aya
Nurlandı dağ ile toprak kaya
Nur Hakk'ın emri ikrar imandır.

---

*Şepper-Şüpper: İmam Hasan ile Hüseyin

Eşim Naci ile geldik Âdem'e
Naciye ile Naci'ydim Şit dediler adıma
Ervahı nurla kulak verildi sedama
Söz öz ikrar imandır.

İbrahim Hacer'den doğan İsmail
Hakk'ın emri rızasına oldum nail
Nur göründü nura oldum mail
Çalınan bıçak ikrar imandır.

Hatice'den doğdum babam aldı kucağına
Baktı etrafına soluna sağına
Verildi Ali'ye, var cennet bağına
Hakk'ın emri ikrar imandır.

Nice bin kere geldim gittim
Ancak kemâlet sırnna erdim
Özümü sözümü kemâlete kattım
Katılan söz ikrar imandır.

Kendim Mustafa'yım özüm İbrahim
İsmim Hasan, Hüseyin'dir İbrahim daim
Yatağım Ali'den verildi payım
Verilen pay ikrar imandır.

HASANİ SANİ'yim anamdır İsmet
Cavidan ilmi oldu bize kısmet
Babam Kamber'e verildi himmet
Verilen himmet ikrar imandır.

YOK DEDİLER

Yer gök yok iken biz var idik
Varın emriyle sır gömleğini giydik
Nikâhımız kılındı ervahı ezele erdik
Rahmet Deryası'ndan gayri yok dediler.

Mekânımız oldu Rahimi Rahman
Otuz harfle heceyi Kuran
Başımızın tacı belde kemeri nuran
Kalbimizde furkan yok dediler.

Cennette kubbemiz nurdandır ışık
Doğurduk doğduk sallandı beşik
Âdem gördü onu, oldu hem âşık
Kubbeye girmeye yol yok dediler.

Cenabı Hakk ile bir mekânda kararımız
Biz kul olduk Hakk ile ikrarımız
Yaptık yoğurduk verdi fermanımız
Bu dünyadan başka dünya yok dediler.

Dünyayı biz yaptık yoğurduk
Muhammed Ali ervahlarını doğurduk
Dü cihana tellal olduk bağırdık
Hakikatten gayri ikrarımız yok dediler.

Dünya ahiret iki kısma ayrıldı
Birine baki diğerine fani ismi verildi
Her can aslı aslına sarıldı
Kuran'da kan katil yok dediler.

Bâki Kuran'dır fani furkan
Fani dünya için döküldü kan
Bâki Hakk'ın emriyle mutlu HASAN
Hilafı yok doğrudur dediler.

İmtihan olmak için geldik cihana
Kol kol olduk dağıldık her yana
Şit İsmail ile sarıldık bir cana
Ana baba bir, yad yok dediler.

Şit ile nikahımız kubbede kılındı
Doğum beşiğimiz sırda sallandı
Emrî fermanımız ikrarda alındı
Ervahımız birdir fark yok dediler.

Cümlemiz birbirimize eyledik secde
Nur doğdu aleme eyleyin müjde
Secdeye varın niyaz edin siz de
Âdem'le Havva'ya secde yok dediler.

Fırkayı Naciye, fırkayı acıdan ayrıldı
İkrar îmana yol namı verildi
Kırklar Cemi'ne postumuz serildi
İkrarsıza dar didar yok dediler.

Nuh'un tufanı çıktı dize
Sırdan nikabı çektik yüze
İbrahim Halilullah dediler bize
Narı nur oldu ateş yok dediler.

Sağ kolumuzu verdik Hacer'e
Kurban olana verildi secere
Mekke yolunda susuz kaldık biçare
Aradık dağı, taşı su yok dediler.

Ayağımızı vurduk su çıktı yüze
İkrar rahmet deryasında verildi bize
Abu zemzem dediler suyumuza
Bundan başka kevser yok dediler.

İbrahim, Hacer aslından dır aslımız
Kureyşî Haşîmi neslindendir neslimiz
Nur ile münevver olmuş kara kaşımız
Mustafa'dan gayri güzel yok dediler.

Ana rahmine düştük hayırlı gecede
Bir makam göründü gayet yücede
Hem doğurdu hem doğduk Hatice'de
Fatıma'dan başkası hiç yok dediler.

Atam Muhammed'dir tacı serimiz
Ali Murteza'dır belde kemerimiz
Hasan, Hüseyin'dir Şepperi Şüpperimiz
Talipten gayrı göz yok dediler.

Doğumda ispat olundu vücut
Rahmet çeşmesi Fatıma'da mevcut
Cümlemiz birbirimize eyledik sücut
Talipten öteye yol yok dediler.

Evladı Resulde yolumuz düzüldü
Talip namıyla ismimiz yazıldı
Doksan bin kürrede ezilip süzüldü
Pişmiş hel olmuş çiğ yok dediler.

Doğumdan doğuma geldik İsmet'e
Aldılar bizleri halkayı çembere
Aradılar bulamadılar haramı şerre
Seydi zülâl olmuş haram yok dediler.

Dedem İbrahim'dir ebem Emine
Kamer'den süzüldük İsmet damına
Defterimiz yazıldı Hacı Kureyş namına
Evladı Resuldür yalan yok dediler.

Tamam oldu günümüz geldik dünyaya
Cenabı nurumuz benzer gün ile aya
Elestü bezminden geliyor bu maya
Sütü temizdir çiğ yok dediler.

Anamız emzirdi geldik yediye
Nefs ile düştük dedikoduya
Kulak verildi içerdeki maddeye
Kendinden bir haberi yok dediler.

Yirmiye kadar çok bela çektik
Bir iki tarlaya tohumu ektik
Yirmi birinde nikâh altına girdik
Ondan sonra haram yok dediler.

Kendimize baktık ne uzun ne kısa
Görürüz yanımızda vardır bir kimse
Taksimi ezelden verildi bu hisse
Bundan iyi tellal yok dediler.

Bize dediler mahşer tellalı
Ak defter ile seçsin helalı
Seçilecektir hakikatin malı
Aşikârdır gizli yok dediler

Kıyamet olunca ölüler dirilecek
Her can kendini meydanda bulacak
FATIMA talip olanı alacak
Geriye kalana şefaat yok dediler.

FATIMA kim olduğunu edelim beyan
Gâhi kız, gâhı oğlan geldik ayan
Zülfikâr'ı biz eyledik ihsan
Buna şek şüphe yok dediler.

Batın erenleri böyle okudu künyemiz
Kendim Mustafa'yım İbrahim'dir özümüz
İmam Hasan, Hüseyin'dir Ali nikâhımız
Tasdikli künyeye Hakk'tır dediler.

İmtihan olduk imtihan bitti
Kırk birinde defterine kaydetti
İkrar iman canımıza yetti
Dünya ahiret korkusu yok dediler.

İmam Hasan evladıyız gizlidir sırrımız
Nice bin kez geldik kimse bilmez yerimiz
Neslî Hacı Kureyş Mevali'dir pirimiz
Kureyş'ten gayn bir pir yok dediler.

Şimdiki ismimiz koyduk HASANİ
Ervahı ezelden FATIMA canı
Koyunun evladıyız hem de çobanı
Bu çobandan yüce hiç yok dediler.

BİZDEDİR

Gafil aç gözünü bak yüzümüze
Görmeden taş atma izimize
Rahi hakikat bağlıdır özümüze
Hakk'ın emri rızası bizdedir.

Daima yalan isnattır sözünüz
Hakk'ı görmez kördür gözünüz
Hakk'ın divanında karadır yüzünüz
Gözünüz duman kalbinizde güman sizdedir.

Hakk'ın emriyle geldik rızadır yolumuz
Doğruyuz doğru söyler dilimiz
Güruhu Naciye'yiz nurdur ilimiz
Hakk'ın nuru, sırn bizdedir.

Hakk'tan gafilsiniz şerdir işiniz
Ayağınız yerde göktedir başınız
Cenabet olur pistir edep yeriniz
Hakk'tan emirsiz sürgünlük sizdedir.

Biz gafil değiliz Hakk bizde mevcut
İkrar imanla yoğrulanmış vücut
Âdem secdegâhımızdır eyleriz sücut
Hakk'ın mekânı durağı bizdedir.

Secdemiz kalbimizde cevahir dükkândır
İbadet edenlere kâni mekândır
Aşikârı gizlisi hepsi Hakk'a ayandır
Hakk'a giden doğru yol bizdedir.

Hakk'ı yerde gökte sakın arama
Nefse uyup şerre şurra yarama
Aklın varsa dizilirsin sırama
Saf saf olan Ulu Divan bizdedir.

Salavatla doğduk geldik cihana
Ali babamız, anamızdır Fatıma ana
Ebemiz Hatice yoktur bir bahane
Hakk'tan gelen emri Kur'an bizdedir.

Emri tutmadınız şefaat yoktur size
Yalan isnat ettiniz her daim bize
Hakk'tan sürgün yolunuz uğradı göze
Tipi, boran, narı cehhennem sizdedir.

Kuran'ı yalan yanlış okuma
Renksiz halı kilim bize dokuma
Ansızın uğrarsınız sonra okuma
Hakk'tan atılan atom bizdedir.

Evladı Resule ettiniz buğzu adavet
Cenneti aldınız yoktur sizde kasavet
Kim size edecek böyle bir şefaat
Havva'yı aldatan Tauz sizdedir.

Hakk'ın emri nerede ise Hakk orada
Hakk cümlesinden uludur her yanda
Kaldır perdeyi gizlilik çıksın arada
Hakk'ın emri rızasına bağlılık bizdedir.

Hakk emri nzasını tutanların kuludur
Kalbimiz sırrı hikmet nurla doludur
Yolumuz Hakk'ın emri rızasına doğrudur
HASANİ'yle kul olanların sultanı bizdedir.

HAKK'TIR

Dedim yol nedir? dedi doğrudur
Dedim bozan kimdir? dedi eğridir
Dedim yol neyin üzerine? dedi sorgudur
Dedim soran kimdir? dedi emri Hakk'tır.

Dedim yola yolcu olan? dedi Güruhu Naci'dir
Dedim gitmeyen kim? dedi güruhu acıdır
Dedim Kâbe nedir? dedi Hakk'ın miracıdır
Dedim doğru mudur? dedi rızayı Hakk'tır.

Dedim doğru nedir? dedi yolun yolcusu
Dedim tefrikat var mı? dedi kardeş bacısı
Dedim gitmeyen var mı? dedi yolun yabancısı
Dedim yolun başı? dedi ikrarı Hakk'tır.

Dedim tellal nedir? dedi emri Hakk'tır
Dedim tellalı seven var mı? dedi çoktur
Dedim şüphe eden var mı? dedi yoktur
Dedim Hakk'ın emrini bilen? dedi rahî Hakk'tır.

Dedim vücut nedir? dedi terazi
Dedim mizanı nedir? dedi yüzü
Dedim hakimi kimdir? dedi izi
Dedim doğru mu özü? dedi mekânı Hakk'tır.

Dedim Hakk'a kul olan? dedi şerri atan
Dedim Hakk'ın evladı? dedi emrini tutan
Dedim hakikat nedir? dedi Hakk'a yeten
Dedim ölmeden ölen? dedi noktayı Hakk'tır.

Dedim ordu neye bağlı? dedi namusa
Dedim kumandanı kim? dedi vicdanı hasa
Dedim nişanı nedir? dedi zühreyi kaşa
Dedim kaşlarının arası? dedi mizanı Hakk'tır.

Dedim ettiğin muhabbet? dedi hoştur
Dedim menzile ermeyen? dedi sarhoştur
Dedim sarhoş nedir? dedi kafası boştur
Dedim kafası dolu olursa? dedi nuri Hakk'tır.

Dedim küfür eden? dedi kâfirdir
Dedim sabır eden? dedi misafirdir
Dedim küfürde iman? dedi sabırdır
Dedim sabrın sonu? şükürü Hakk'tır.

Dedim sabır Hakk'ın neyidir? dedi yoludur
Dedim sabır etmeyen? dedi Şeytan'ın kuludur
Dedim şükreden kim? dedi Hakk'ın dilidir
Dedim dua eden? dedi selameti Hakk'tır.

Dedim HASANİ neyindir? dedi yolumdur
Dedim yalan olmasın? dedi kulumdur
Dedim sözün doğrusu? dedi dilimdir
Dedim küfrü iman eden? dedi rahmeti Hakk'tır.

HAKK'TAN DOĞDUK

Hakk'tan doğduk Hakk'ı doğurduk
Hakk'ı hak teknesinde yoğurduk
Hakk bizi, biz de Hakk'ı çağırdık
Bir olduk bir'den doğduk.

Encet nikâhı ile doğmuştur Hakk
Aç defterî Rahman'a bak
Hakk'ın emriyle ışığı yak
Hakk'ın rızasıyla rahimden doğduk.

İspatlı rahmî anadan geldik
Aradık otuz birde birbirimizi bulduk
İkrar ile iman deryasına daldık
İkrar yolu ile imandan doğduk.

Doğuşumuz birdir sırdan, nurdan
Ezelden yolumuz var ile yardan
Dördümüz doğduk vücudu birden
Can cesetle Hakk'tan doğduk.

Hakk kalbimizde tuttu mekân
Türlü meta ile eyledi dükkân
Ağır bir yüktür var mı çeken?
Açtık dükkânı kandan doğduk.

Hakk'ın varlığına olduk celal
Helalı haramdan ayıran zülal
Varlığını Hakk'ın emrinden al
Birlikte Hakk'ın rızasından doğduk.

Hakk'ın varlığıyla olduk HASANİ
Birlik makamında bulduk ihsanı
İkrar ile imanın namu nişanı
İsmiyle zatı sıfatta doğduk.

BAĞLA BENDİNE

Kendine sahip olmak istersen
Bendini bağla ikranın bendine
Kalbinden inkârı çıkarmak istersen
Bağlanırsın sadık yarin bendine.

Yoldaş ol kalbine yolun bir ola
Kalesini, burcunu düşmandan ala
Düşmanı süre, kendine dost bula
Dostun bendini bağlaya bendine.

Dostla varırlar Divanı Hakk'a
Açıp defterini künyesine baka
Dost eliyle ışığını yaka
Bendini bağlaya Hakk'ın bendine.

Hakk'a bağlanan bent açılmaz
Bir olanlar birbirinden seçilmez
Her cana bir boyda kaftan biçilmez
İkrar bent ile bağlana iman bendine.

İmana bağlanan bent edebi namustur
Canı cananı namusu vicdanı hastır
Namusu vicdanı olmayan vücudu boştur
Bendini bağlamış yılanın bendine.

Yılanın bendine bağlanan bent ağuludur
Hakk'ın divanından sürgün kovuludur
Zulümatta can efkârlı korkuludur
Bendini bağlamış ziyaretlerin bendine.

Hakk'ın emrinden başka ziyaret yoktur
Yüze gülücü erler, gerçekler çoktur
Münkire meydan, mümine zindanı oktur
Gerçek erler bağlıdır münkirin bendine.

Münkire meydan veren gerçek olamaz
Nasipsizdir Hakk'tan nasip alamaz
Dağlar taşlar şefaat kılamaz
Şefaat bağlıdır FATIMA'nın bendine.

FATIMA'dır Hakk'ın emri Hakk'ın kapısı
İkrar imanla yapılmıştır yapısı
HATİCE'den okunur künyesi kaydısı
Bendini bağlamış nikâhın bendine.

İki eş alanın bendi kesiktir
Hakk'tan emirsizdir baldıra âşıktır
Sureti güzele candan maşuktur
Bendi bağlıdır nefsinin bendine.

HASANİ bendini bağla Hakk'ın rızasına
İkilik girmesin vücudun azasına
Her daim hazır ol nefsin kazasına
Bendini bent et Ulu Divan bendine.

İBADET

Doğruluktan başka ibadet yoktur
Kalpten olan ibadet Hakk'tır
Fuzuli ibadet eden çoktur
İbadet doğru söz söylemektir.

Doğru alıp vermek ibadettir
Sarraflanmış cevahir zi kıymettir
Sarraftan olan vücuduna hükümettir
İbadet dolu, boşu ispat eylemektir.

Mayanın taşıdır hassı ispat eden
Özü doğru olandır Hakk'a giden
Sarraftır cevahiri zi kıymet eden
İbadet hası, hamdan ayırmaktır.

Hası hamdan ayıran sermayeli tüccar
Sermayesizden, sarrafsızdan daima kaçar
Fuzuli ibadet eden havada uçar
İbadet kanatları yorulup deryaya düşmektir.

İbadet nur deryasından alınmış
Kalpteki ibadete nazar kılınmış
İçi dışı sarraflanmış bilinmiş
İbadet alanların sermayeden kârını bilmektir.

Sermayeden kârını bilen insan
Cümle müşküller ona olur asan
Kendi kürresinde kaynayıp pişen
İbadet şaduman olup kalpten gülmektir.

HASANİ kalpteki ibadetin kârı var
Üç yüz altmış altı azalan olmuştur yar
Vücuttan sorulmuş yoktur hiç ağyar
İbadet içerdeki dost ile dost olmaktır.

ANLAMALI

Maya kanundur, hükmünde sarraf
Hakk'ın emri Kuran'ı musaf
Kuran'ın tasdiki "fe" ile "kaf"
Okuyup Kuran'ın manasını anlamalı.

Kuran'ın manasını bilen insan olan
Fe'yi ferman eden, işi asan olan
Kaf'ta ibadet noktasını bulan
Fuzuli ibadet fasıktır anlamalı.

İbadet mevcut cümle azada
Nefse düşman Zülfikâr kazada
Vücutta ibadet düzülmüş hizada
İbadetin ne olduğunu anlamalı.

Kalpteki ibadet kıymetli cevahirdir
Yücedeki ibadet dağ ile bayırdır
Düşman olanın ibadeti zahirdir
Kanunsuz olan ibadeti anlamalı.

Fırka fırka olanlardır kanunsuz
Adaletsiz, vicdansız, namussuz
Hacı Bektaş'ın sevgilisi Kaygusuz
Hakimsiz, kanunsuz, akılsızlan anlamalı.

HASANİ yazık milletin düştüğü hale
Fuzuli ibadet girmiş vebale
Vicdansız ibadeti almış kaale
Kalbinde Hakk'ın emri olmayanı anlamalı.

İSPATI BU DEVİRDİR

Birliği bekleme yoktur dünyada
Başta tefrikat doğmuştur anada
Gözleri sürmeli elleri kınada
Her devrin ispatı bu devirdir.

Birliği ispat eden HASAN'dır
Bütün işler ona ihsandır
Birliğe giren Hakk'ın emriyle insandır
İnsanlarla hayvanların ispatı bu devirdir.

İki baş var, iyilik kötülük başı
Ne kulağı var ne gözü ne de kaşı
Türlü türlü yemekleri tatlıdır aşı
Zinnetti, lezzeti dünyanın ispatı bu devirdir.

Başta kötülük almış yürüyor
İyilik zebun olmuş ayak altında çürüyor
Kanunsuz dünyada iyiliği kim sürüyor
İyilik kötülük ispatı bu devirdir.

Bu devirde ispat olan aşikâr olur
İşleğinden süreğinden ibret alıyor
Kendinde olan düşmanını tanıyıp biliyor
Tanınmış olan düşmanın ispatı bu devirdir.

Dünyanın sahibidir edip eyleyen
Yürütmüş dilden dile bilip de söyleyen
İyiliği, kötülüğe mağlup eyleyen
Kanunla, kanunsuzun ispatı bu devirdir.

HASANİ SANİ ne gâvur ne Müslüman
Hakk'ın emrindedir her zaman
Kanunla birlikten olmuş mihman
Birlikte olanla olmayanın ispatı bu devirdir.

İSTERİZ

Allah ile Muhammed'in minnetinden
Minnettar değiliz himmetinden
Görünmez yoktur cennetinden
Ne gideriz ne de gitmesini isteriz

Meydana attılar Ali gibi eri
Yolunda verdi can ile seri
Kamber'i, Düldül'ü, Zülfikâr'ı
Ne çeksin ne de çekmesini isteriz.

Zülfikâr'ın iki çatal ağzı var
Ali'nin ağzında Hakk sözü var
Kerbelâ'da takdirle yazılmış yazı var
Ne okuruz ne de okumasını isteriz.

Hüseyin kimin emriyle vardı Kerbelâ'ya
Evladı ayaliyle kurban oldu Mevla'ya
Memur olup gitmiş cenneti alâya
Ne minnet ederiz ne de cennet isteriz.

Mukadderatta şer eliyle yazılmış yazı
İki dili var iki de ağzı
İki yüzlü Mehdi'yi şahbazı
Ne gelsin ne de gelmesini isteriz.

Yalancı olmazla yola giden
Terki edep, terki hayâ eden
İçi boş kovan gibi bir beden
Ne gireriz ne de girmesini isteriz.

HASANİ SANİ cümle mahlûkat dirilsin
Sağı, çürüğü hepsi de birbirinden ayrılsın
Hakimin Ulu Divan'ı gelip kurulsun
Hem kurulsun hem de kurulmasını isteriz.

HAKİKAT BÖYLE MİDİR?

Hakikat yoluna giden canlar
Rakı, şarap doludur fincanlar
Namusa, vicdana düşman çıkanlar
Esrar içenlerin hakikati böyle midir?

Eşek palanıyla hakikate girilmez
Hayvan sıfatıyla güller derilmez
Diriyi öldürmeyince ölü dirilmez
Ölüyü dirilten hakikat böyle midir?

Beşte hakikat dersini okumalı
Hakk'ın örneğinden örnek dokumalı
Her fena fiillerden kendini sakınmalı
İnsan olanın hakikati böyle midir?

Hakk'ın emrinde olmayan kimse
Şeytan'ın nefsinden verirler hisse
Yırtıcı canavarlar içinde olan meşe
Meşe canavarların hakikati böyle midir?

Hakikate girenlerin işleği zina
Ne bacı tanıdılar ne de ana
Domuz yolu dağıldı her yana
Nikâhı bozanların hakikati böyle midir?

Piriniz domuzdur tutun kuyruğundan
Mürşidiniz habersiz Cafer'in buyruğundan
Yedikleri necis bellidir bıyığından
Kuran'da olan hakikat böyle midir?

Okudukları ders dördün dersidir
Gördükleri ikrar Şeytan'ın nefsidir
Beşte okuyanlar ne erkek ne de dişidir
Nefse kul olanın hakikati böyle midir?

Pirler çoğaldı yolları şaştı
Ettikleri fenalıklar dağları aştı
Talip nefret etti pirlerden kaçtı
İrşat eden mürşidin hakikati böyle midir?

HASANİ hakikatin sırrına ermiş
Hakikat kapısından içeri girmiş
Hakikatte bir ferdin olmadığını görmüş
Körlerin gittiği hakikat böyle midir?

AŞİNADIR

Pirlik makamı miraç gecedir
Kanunu adaleti Encet hiçedir
Okunsun Kuran manası nicedir
Manasını bilen pir kanuna aşinadır.

Manasını bilmeyen pir Ebcet niyazdır
Hakk'ın emrini tutmaz, kanunu anlamsızdır
Olmaza meydan vermiş öncüsü gamsızdır
Yolsuza meydan vermeyen kanuna aşinadır.

Miracın yolu yolsuza, zinaya düştü
Onun için talip yolundan şaştı
Yol gelip sarp dağları aştı
Namusunu bilen kanuna aşinadır.

Kanun verdiği emirden başkasını tanımaz
Pirlerin cömertliğine affına kanmaz
Kanunsuz adaletsiz sözlere inanmaz
Kanunsuzlara inanmayanlar kanuna aşinadır.

Dostu düşmandan ayıran Encet
Dostu düşmana katan Ebcet
Şeytan nefsine olmuştur cet
Nefse meydan vermeyen kanuna aşinadır.

Dostu düşmana katanların miracı
Pir eşeğine giden olur mu hacı?
Düşmana esir oldu Güruhu Naci
Düşmanı fark eden kanuna aşinadır.

HASANİ kanunu adaleti tanı
Namusunu vicdanlıya teslim et canı
Velayetin tamamdır kur Ulu Divan'ı
O davanın hakimi kanuna aşinadır.

AŞİKÂRE

Vücut bir defterdir işleği, göreceği yazılı
İyiliği, kötülüğü, içecek şerbeti ezeli
Baştan ayağa içten dışa nokta ile dizili
İşleğinde, süreğinde olacak aşikâre.

Kalem babadır, levha anadır, kalem yazar
Emirle yazılmışsa hep rızada gezer
Emirsiz yazılmışsa azgın olup yoldan azar
Tauz'un kalemiyle yazıldığı olur aşikâre.

Emirle yazılmışsa o vücut bakidir
Baki dünyası o vücudun hakkıdır
Emirsiz yazılmışsa kan dökücü çağıdır
Kanlı kenli fanî dünyası olur aşikâre.

Herkesin dünyası kendisiyle ispat olur
Kazancı, ispatı ana yolundan alır
Aslı nesli kimde ise arar bulur
Ana yolundan ispatı olur aşikâre.

İnsandadır Hakk'ın emri rızası
Mukadderatın yazdığı kader ile kazası
Emirsizin kanun görmemiş vücudu azası
Emirlide kanun olmuş aşikâre.

Kanunlu vücut Hakk'ın rızasının kalemi
Göz önüne alır dünya ile cümle alemi
İşleklerinden süreklerinden alır bu ilmi
Hakk o âlimden olur aşikâre.

Herkese Hakk'ın emri rızasını tebliğ eder
İnsan olanların ardı sıra takılır da gider
İnsan olan Hakk'tan alınan emri güder
Hakk'ın emri insanda olur aşikâre.

Hakk insanın kalbinde bir noktadır
Damgası vurulan damga Hakk'tadır
Damgası olmayanın yaratılışı yoktadır
Var ile yok noktada olur aşikâre.

Var emirle gelen Hakk'ın yoludur
Yok emirsiz gelen yokluğun kuludur
Yoktan yaratılmış diyenler yok koludur
Dünyaya tek değil, çift gelenler olmuş aşikâre.

Yoktur yalancının yaramazın menzili
Ana defterinde ismi künyesi yazılı
Baba nokta dökmüş anada dizili
Ana rahminden dünyaya geliyor aşikâre.

Hakk'ın emri nikah ile dünyaya gelmiş vücut
Hakk'ın emrine kılarlar secdeyi sücut
Kılınan nikahla Hakk insanda mevcut
Hakk ana rahminde olmuş aşikâre.

Ana rahminde yoğrulup da doğan
Vücuda can verip de doğuran
Karayı kara edip akı da ağartan
Hakk'ın emriyle usta olur aşikâre.

Ana rahminde iki usta yapar
Biri doğru yoldur, biri yoldan sapar
Biri insandır biri it gibi kapar
Emri tutanla, tutmayan dünyada olur aşikâre.

Dünya insanlan birbirine ayandır
Hangisi hamı hangisi hasıdır
Hangisi dik hangisi yassıdır
İşleğinden, süreğinden olur aşikâre.

Hakk ile nâhak kendilerini eder ispat
Hakk'ı Hakk'a, nâhakkı nâhakka kat
Götür bunları pazar meydanında sat
Paralarını katma, haksızlığın olur aşikâre.

Haklıyı haksıza katan haksızdır
Bıyıksız, sıfatsız ve zatsızdır
Kanunsuz, adaletsiz, beratsızdır
Tauz'un mayası olur aşikâre.

Tauz'un mayasının ispatı ana Havva
Milleti düşman etmiş, ediyorlar kavga
Yedirmiş, içirmiş etmiş kör boğa
Düşmanlık Havva'da olmuş aşikâre.

Düşmanlık Habil'le Kabil'de oldu zahir
İkisi de bir kıza oldular mahir
Öldürenin önü oldu dağ ile bayır
Kaçıp da gizlenemedi oldu aşikâre.

Kim bilir dünyayı kuran kuvvet kimdedir
Dünyanın himmeti İbrahim'dedir
Kurbanı İsmail'e elinde getiren Cim'dir
Himmetinden iki bina oldu aşikâre.

Elif Allah, Cim Cebrail'dir
Hacer'in binasına kurban İsmail'dir
Hakk'ın emri rızasına kurban olandır
Yola gelip kurban olan oldu aşikâre.

Dünyayı kuranın kuvvetini bulalım
Bu kuvvet kimde ise haberini alalım
Kuvvet sahibini insandan bilelim
Kuvvet sahibi gizli değil oldu aşikâre.

Dünyaya ışık veren ay ile yıldız
Bunları düz görürdük hepimiz
Amerika yaptı yoğurdu göründü iz
Ayda olanları etti aşikâre.

Ayda ne olduğunu kimler buldu
İnsanlar aya çıktı görüp haber oldu
Verilen kuvveti doğuşta mevcut oldu
İnsanlarda zahir olmuş oldu aşikâre.

Verilen kuvvet doğuş deryasından
Bu cevheri aldı baba ile anasından
Bu cevher akıl fikir danasından
Zihinle fehminde oldu aşikâre.

Zihinle fehmi oldu aklın veziri
Akılla fikir kendinde gördüler hazın
Dört ustadır yapanların nazın
Dörtte kuvvet oldu aşikâre.

İnsanlarda olan dört kuvvet fanidir
Yapılan yoğrulan bina insan kanıdır
Beşinci kuvvet canın, cananın çobanıdır
Gizli dalda olanı edecek aşikâre.

Dördü atarlar kıyamet deresine
Mukadderatın takdirle vurulan yaresine
Ahû zarı mazlum masumun çaresine
Bir kuvvet beşte olur aşikâre.

Davut'la Musa'dan aldılar haberi
İsa ile Muhammed'i çağırdı Haydar'ı
Ali kopardı attı babu Hayber'i
Ali'den kuvvet olmuş aşikâre.

Ali'nin anası Fatıma, babası Ebû Talip
Daima düşmanlara olmuştur galip
Ali'nin dedesidir Apdül Müttalip
Kuvvet yolu doğuşta oldu aşikâre.

Doğuştan başka yol yoktur
Doğuşun anası babası Hakk'tır
Doğuşu haklamayan Hakk'tan ıraktır
Hakk'ın emri kanunla olmuş aşikâre.

Kanun kötülüğü yaramazı def eder
Kanunsuz günahı kusuru affeder
Af edenin yolu cehenneme gider
Cehennem affedende olmuş aşikâre.

Dünyaya gelen iki yoldur
İki yolun aralanndaki kavlidir
Ne hikmettir acaba ne haldır
Perdeyi kaldır aradan olsun aşikâre.

Perdeyi kaldıran doğuşta insandır
Her şeyi her işe ona ihsandır
Yetmiş üçlerden alınmış alınan ihsandır
Naci Naciye ile geldi aşikâre.

Naci sırla, Naciye nurla dünyaya geldiler
Hakk'tan bu yoldan emir aldılar
İkisi bir can olup Âdem'e secde kıldılar
Havva'nın düşmanlığı oldu aşikâre.

Âdem Naci'nin adını Şit koydu
Havva'nın buğzu adaveti baştan aştı
Naciye Âdem'i alır diye gümana düştü
Naciye Âdem'e gelmediğini etti aşikâre.

Şit'i Naciye'ye nikâh ile verdiler
Şit ile Naciye bir can olup gerdeğe girdiler
Verilen kuvveti kendilerinde gördüler
Gele gele kuvvet Ali'de oldu aşikâre.

İki kuvvet iki hükümdar var dediler
Üçler, beşler, kırklar, yediler
Üçler Allah, Muhammed, Ali'ye geldiler
Beşler Hatice ile Fatıma'da oldu aşikâre.

Kırklardır zahirde batına olan hükümet
Dökülen kanlann sebebine verdiler kıymet
Sebebe candan ettiler ricayı minnet
Sebebin emriyle kırk oldu aşikâre.

Hükümdarın biri yetmiş ikinin biri yetmiş üç için
Havva'dan doğan hükümdarlardan kaçın
Naciye'den doğanlarda gözünüzü açın
İki hükümdarın yoliarı olmuş aşikâre.

Fani kuvveti Rüstemi Zaloğlu
Kahramanı katili bu kuvvete bağlı
İsfendiyar bu kuvvetle dağlı
Fani kuvvetleri bunlarda olmuş aşikâre.

Bunlardır Havva'dan doğan kuvvet
Tauz'u Melek'ten alınmış himmet
Yaratan bu kuvvete vermiş kıymet
Mukadderat bu kuvvete olmuş aşikâre.

Mukadderattır sağı çürüğe katan
İki tarafı da bir terazide tartan
Tauz'u dergahından kovup atan
Anılmamış yalanı olmuş aşikâre.

Cennete hangi yolla nasıl girdi
Havva'yı aldatıp buğdayı yedirdi
Cennete girmeye kim kuvveti verdi
Mukadderatta yazılan yazan oldu aşikâre.

Yedileri başkalarına yordular
Dört harf üç noktayı sordular
Dört harf üç noktayı HASAN'da gördüler
Altı koyun bir çoban oldu aşikâre.

HAKK'IN EMRİ

Dinle sözümü kulağına olsun küpe
Ne dağ kalır, ne yokuş ne de tepe
Nefs düşmandır karşısında al cephe
Hakk'ın emri rızasını kendine siper et.

Dağlar eğilir dünya olur dümdüz
Doğudan batıya kadar götürür iz
Gizli dalda yer kalmaz görünür yüz
Hakk'ı kendi kendine aşikâre et.

İnsanda gizli olan olurmuş aşikâr
Biri rahmete biri lanete olmuş yar
Yar olan nefse olmuş aşikâr
Rahmeti kendine yar yoldaş et.

İnsandan gayri Hakk'ı arama
Kanun adalet ilaç olur yarama
Kalbinden yaramazı çıkar gel danma
Hakk insanda mevcut içini dışın pak et.

Hakk kendini doğuşta eder ispatı vücut
Cümle mevcudat insanda olur mevcut
Onun için Âdem'e ettiler secdeyi sücut
Hakk âdemdir, âdem Hakk'tır secde et.

Secde edersen fani dünya olur baki
Şeriatta, marifette görmediler Hakk'ı
Hakikat yakın edecektir ırakı
Tarikatte Hakk'ı ispat et.

Dört köşe kapı ile beştir
Üç yüz altmış altı azası birbirine eştir
Yüzü cemallullah kirpiği kaştır
Vücudunu kün-fe-yekûne emir et.

Pir Hakk'tır tarikatın başı
Hakikattir tarikatın eşi yoldaşı
Taliptir Hakk'ın öz atası
İnanmayana durma lanet et.

HASANİ SANİ kün-fe-yekûn insanda hazır
Herkes bu dünyada kendine kuyu kazır
İnsanda mevcuttur hepsi hazırı nazır
Hakk'ın emrini kulağına küpe et.

OLABİLİR Mİ?

Erkân ile yola gelmeyen
Örken ile yola gelebilir mi?
Kalbinden şerri şuru atmayan
Tarikata bağlanıp bent olabilir mi?

Şeriatta nikâha bağlanmayan
Tarikatta ikrar mührüyle dağlanmayan
Sular gibi akıp çağlanmayan
Marifette kurban olabilir mi?

İman kürresinde pişmeyen kimse
Niyaz lokmasından verilir mi hisse?
Çektiği emekler boşa gittiğini bilse
Can verip de dirilebilir mi?

Ölmezden evvel ölenler
Kendini yıkayıp namazını kılanlar
Hakikate talip olup dirilenler
Azrail'e can verip dirilebilir mi?

Dört ahkâmı bilmeyen pir
Şeytan ile kazancı sermayesi bir
Talip isen sorgunun cevabını verdir
Sorgusuz yolda ize gidilebilir mi?

Ahkâmları bilen kapıyı bulur
Hakk'ın emrine candan asker olur
Düşman cephesine can hedef olur
Hakk'a kurban olmayan sadık olabilir mi?

İkrar veren ikrarında dursun
Düşman kalesine topu tüfeği kursun
Zalimin zulmünü yıksın devirsin
Benliğini yok etmeyen pir olabilir mi?

Evladı Resulüm, hasım diyenler
Helalı, haramı katıp yedirip yiyenler
Kendini talipten yüce görenler
Gökteki yerlere pirlik edebilir mi?

HASANİ beşten hüccet alana
Metin ol, Şeytan'ı sokma kalana
Mürşidim diye dava kılana
Ahkâmı bilmeyen mürşit olabilir mi?

GERİ DÖN

Yüze gülüp arkadan kesme
Yaralarımı el eliyle deşme
Meydanda koyup da geri kaçma
Gelme imdadıma geri dön!

Çağırdım niye gelmedin cara?
Düşman elinden ciğerlerim yara
Tabip bulunmadı yaramı sara
Sarma yaramı geri dön!

Düşmanla oynadın güldün yazgılandın
Hangi bendden bendini bağladın
Benim için gözyaşı döktün ağladın
Dökme gözyaşını geri dön!

Utanmadın mı o güzel adında?
Doydum usandım lezzetinden tadında
Mezarıma erkek de gelir kadın da
Gelme mezarıma geri dön!

İki yüzün var ne edeyim seni
İkrarından döndün neylersin beni
Ettiğin ahdü peymanın hani
Şefaat etme geri dön!

Şefaatini git taze dostuna et
Bana lazım değilsin lazım olana get
Sevgili dostlarının carına yet
Duyma sedamı geri dön!

HASANİ yaralarını saran cerrah gele
Dost odur ki dostun halinden bile
Düşman eline verdim bile bile
Girme salacama geri dön!

LAZIM DEĞİLSİN

Dünyaya geldin oldun ata
Boğdurdun mazlumu zalim mukadderata
Her daim sabrettik cefayı hakarete
Cefayı çekenlere lazım değilsin.

Vefasız kuvveti verdin düşmana
Kız aldın kızını verdin Osman'a
Ayağın yerde başın değmiş asumana
Güneş olsan da doğma lazım değilsin.

Ali'ye Zülfikâr'ı verdin kırdırdın
Allah'ın emridir diye emir verdin
Helalı haramı kattın yedirdin
Zehirlenene acıma lazım değilsin.

Ali'nin emeklerini verdin suya
Kurban olalım o güzelim boya
Ebû Cehil gibi düşersin kuyuya
Çıkaran yok lazım değilsin.

Ensarındaki kuvvet nerede kaldı
Yezid Allah'ın emriyle Kerbelâ'ya geldi
Kuvveti, nusreti, himmeti senden aldı
Çekme yasımızı lazım değilsin.

Üryan büryan bindirdin çıplak develere
Saldın Ehlîbeyti olmaz kavgalara
Namusu kızı verdin kör boğalara
Kayırma vazgeç lazım değilsin.

Verdin hücceti kısası almak için
Bir iken bin oldu artık suçun
Bayrağı sancağı alıp da açtın
Sancağını al git lazım değilsin.

Kazandığını alıp verdin Ömer'e
Görürsen bak üzerindeki semere
Ehlibeyti almış halkayı çembere
Gelme imdada lazım değilsin.

Emre tabidir ensarı Ali
Kerametle geldi Bektaşı Veli
Al-i Osman'ın candan öz kardeşi
Utan bakma yüze lazım değilsin.

Türlü hakaretleri ettirdin bize
Hakk divanında cevabın var mı bize
Hangi göz ile bakacaksın yüze
Vicdansız yüze gülme lazım değilsin.

Sadıklar cesedimizi yıkasın yusun
Candan hocamız menzile yetirsin
Girme salacamıza yeller götürsün
Gelme mezarıma lazım değilsin.

Güldün yüzümüze ettin bizleri candan
Düşmanı üzerimize sevk ettin her yandan
Mazlumları masumları bıraktırdın kandan
Gelip, ağlama bize lazım değilsin

HASANİ ölürse mezarının taşına
Yazın bu yazıları mezarımın başına
Gözlerden akan kanlı yaşına
Dökme göz yaşını lazım değilsin.

MEZARIM KAYBOLMASIN

Mekân kurduk dağların başına
Gözlerimden akan kanlı yaşıma
Yazdığım yazıyı yazın mezanmın taşına
Yazıyı yazın mezarım kaybolmasın.

Hakk'ın rızasıyla yazılan yazıdır
Yazdığım yazıya mani olan cazıdır
Yazılarımı yazmayanın yüzü karadır
Yazıyı yazın mezarım kaybolmasın.

Yazının emrini tutup rızada gezenler
Hakk'ın emriyle yazıyı mezarıma yazanlar
Yazıyı yazandır yılanın başını ezenler
Yazıyı yazın mezarım kaybolmasın.

Millet sizin için yandım tutuştum
Gerçek erenlerin yurduna düştüm
Düşmanımıza dost olanlardan kaçtım
Yazıyı yazın mezarım kaybolmasın.

Millet dinleyin kulağınızla sözümü
Sizlere bağladım doğru özümü
Kurban verdim oğlumu kızımı
Yazıyı yazın mezarım kaybolmasın.

FATIMA'ya verdim ikrarı imanı
Ulu Divan kurulur gelir zamanı
Hakk incitmesin ehli muhibbanı
Yazıyı yazın mezarım kaybolmasın.

Ehlibeyte kurban verdim canımı
Can alıcıya helal etmem kanımı
Ölmezden evvel görsem Ulu Divan'ımı
Yazıyı yazın mezarım kaybolmasın.

İkrar vermiş ikrarı var bana
Tellal etti saldı her yana
Hakk'ın divanını görsem kana kana
Yazıyı yazın mezarım kaybolmasın.

HASANİ vardı yalvardı dostumuza
Dostumuz da saman tepti postumuza
Düşmanla bir olup asker çekti üstümüze
Yazıyı yazın mezarım kaybolmasın.

BİZE

Gönlü aşk zehiri ile taşıp dolmayan
Nadanın sohbeti haramdır bize
İlmi sırdan deniz derya olmayan
Kırılmış dökülmüş camdır bize.

Keyif eğlenceye müptela bunak
Mala mülke esir paraya çırak
Fena gülzarına bülbülü merak
Zahîde'nin hali ibadettir bize.

Lazım değil bize dünyanın malı
Şöhreti, şanı, şerefle ahvali
Bezmi âşıktan giydim abayı şalı
Namusuna meftun olan cenabdır bize.

Aşıkı kâinat, Allah durur gönülde
Katrede ummanda uyarır bu dilde
Ali aba bendesiyiz feryadımız bu yolda
Aşık Kıya dahi kurbandır bize.

HARAMDIR*

Gönlü aşk zehriyle dolup taşmayan
Ehlî kâmilin sohbeti cahile haramdır
Alimî kâmili, Naci deryası olmayan
Deryayı umman olmuş olsa da haramdır.

Keyfe, eğlenceye meraklı olan bir kimse
Nefsi emmarede ona verilir hisse
Bülbülü ötmez güle düşkündür nefse
Kazancı, malı, mülkü haramdır.

Dünyanın iki türlü malı var
Biri haramdır, biri insanlara sadık yar
Hakk'ın emriyle kazanılan küllü var
Şöhret, şan, şerefle kazanılan haramdır.

Kâinatta iki âşık var biri çeki
Birinin yolu düz, birinin yokuşu diki
Birinin ne yokuşu, diğerinin ne de diki
İkiyi birbirbirinden ayırmayan âşık haramdır.

HASANİ âşık değil rızanın kulu
Gönlünde ne Allah Muhammed Ali
Fatıma'nın kapısına gider hep yolu
Fatıma kapısına kul olmayan âşık haramdır.

**Kıya Müştakhan'ın yazdığı beyte karşı yazılan cevabın altına yazılmıştır.*

LÂ MEKÂN (VARLIK)

Vücudun seyrinde yoktur lâ mekân
Varlığı mevcut cümlesi bir can
Mevcut azada olan bir damla kan
Akar rahmeti nur deryasında.

Rahmet deryasına verilir müjde
Varlığı mevcudu cümlesi bir izde
Mevcudu şehirde oğlanda kızda
Akıl ermez mananın manasına.

Her azayı bir usta yapar
Cümle mevcudat bir ustaya tapar
Rahmet mayasını var sütüne katar
Nur verir yüzünün cilasına.

Mevcut azaları yapan usta
Yedi ayda tamam olur hasta
Dokuzunda kaydeder defteri dosta
Onuncu ay verir miraç mahlasına.

Cümle azalar olur onda mevcut
Yapılan vücuda ederler sücut
Hakk'ın emri rızası onda mevcut
Onuncu ayda gelmiş olur dünyasına.

İllâ mekânında ezelden var imiş
Yapılan vücuda emir ile girmiş
Varlığı beraber almış getirmiş
Elleriyle sarılmış ana memesine.

Lâ mekân olanın olur mu dünyası
Kim yapmış yoğurmuş yoktur binası
İblistir durağı, lanet deryası
Lâ mekân atılmış isyan deryasına.

Lâ mekânı metheden sail
Bî mekâna candan olmuş mail
Vücudun şehrine girmeyen cahil
Cevap verebilir mi vücudun aynasına?

Varlıkla vücudu bina tutmuş Noksani
Anla kimdir methettiği Lâ mekânı
Varlığı kendinde bul kendini tanı
Babadan maya akmış anasına.

Mayanın aslı ikrarla sırdır
Sütün aslı imanla nurdur
Yer gök yok iken var ile vardır
Bağlıdır Hakk'ın emri nzasına.

HASANİ bu varlık Hakk'ın mayasıdır
Ananın babanın gönül rızasıdır
Güruhu Naciye'nin cümle azasıdır
Nur doğmuş kubbenin balasına.

KALMASIN NOKSANI

Dinle sözümün iç yüzünü
Üstat gerek yapsın kaşını gözünü
Zatını sıfatını doğrultsun izini
Yapsın yoğursun kalmasın noksanı.

Yedi ile sekizi birbirine katsın
İçinde dışında olan şerri atsın
İman sıvasıyla sıvasını yapsın
Üç yüz altmış altı azada kalmasın noksanı.

İkrar bendiyle versin imana
İçini dışını çeksin mizana
On beş harfle teslim etsin mekâna
Harfleri birleştirsin kalmasın noksanı.

On beş içinde on beş dışında
Otuz işçi tamam olur işinde
Ana doğumu otuz bir yaşında
Bir tartsın otuzu kalmasın noksanı.

Yekünü otuzdur vücudun hecesi
Üç yüz altmış altı azanın okutan hocası
Birin emrindedir gündüzü gecesi
Okutsun heceyi kalmasın noksanı.

Geceyle gündüzün arasındaki mizanı
Okutsun Kuran'ı versin düzeni
Çıkartsın içini dışını bozanı
Vücudunu hükmüne alsın kalmasın noksanı.

Okumadan maksat bilmeli manayı
Otuz bir harfi doğuran anayı
Temizlemeli mekân olan haneyi
Rahat etsin vücudu kalmasın noksanı.

Hoca vücudu teslim eder çobana
Katar sürüye götürür kurbana
Pişirir derman eder yarana
Pişsin hel olsun kalmasın noksanı.

Tekrar pişen vücudu yeniden düzerler
Yetmiş üç kürrede ezip süzerler
Vücudu Encet kalemiyle yazarlar
Tamam olsun vücudu kalmasın noksanı.

Can verene teslim ederler canı
Kul kapısında doğar hazırdır cananı
Orda kabul ederler Hakk lokmasını
Kıyarlar nikâhını kalmaz noksanı.

Kuyruk bağlar önü arkası
Giydirirler enine tacı hırkası
Namusu vicdanı edep hayâsı
Doğrulur nikâhı kalmaz noksanı.

Ölüp de dirilir zatı sıfatı
Eline verirler hüccet beratı
Kul talip olursa görmez sıratı
Ölmeden önce ölenin kalmaz noksanı.

Nefsini kul etmiş kendine
Bağlanmış ikrar iman bendine
Kaydedilmiş otuz harfin kündüne
Ümmül kitap olmuş kalmaz noksanı.

Noksani yalan yanlış okumuş
Bin bir renkte lâ mekânı dokumuş
İlla örneğinde örneği yokumuş
Onun için ismi kalmış Noksani

İlla var mekânında olan zattır
Lâ mekânda yok olan sıfattır
Gemsiz yularsız hazırlanmış attır
Binmiş gemsiz ata kaybolmuş Noksani

HASANİ'nin dersini veren birdir
Zatı sıfatına uygun bir sırdır
Otuz bir harfe erenler nurdur
Var mekânındadır, orda kalmamış noksanı.

VÜCUT

Cümle mevcudat vücutta mevcut
Can sultandır tahtıgâhıdır vücut
Can ile vücudun mizanı Encet
İşleği süreği ikrar iman iledir.

Can ile vücut birbirine yar olursa
Asıl ile nesil birbirini bulursa
Hakikat ilminde okuyup bilirse
İkrar iman onlarla biledir.

Üç yüz altmış altı azanın gözü
Mizan ile doğrulur yolu izi
Mizan üzerine hakim olur özü
İspatı kalp ile dildedir.

Vücudun varlığını ispat eden
İkrarın imanın emrini güden
Dil ile kalbini bir eden
Aşığı bülbül maşuğu güledir.

Vücudun hükümdarı tahtı sultan
Odur vücuttan yaramazı atan
Varlık evinde mekân tutan
Emirden çıkanın hakkı çiledir.

Vücuttan atılan olmaz yaramaz
Rızasız yalancı vücutta kalamaz
Lâ mekân olanı vücutta aranmaz
Çobansızların sermayesi fırıldak hiledir

HASANİ bak varlığın sözüne
Noksani girmemiş varlığın özüne
Mizansız hakimsiz yokluğun izine
Çektiği emekler suya seledir.

YOK

Vardım tabibe ilaç alamadım
Yarayı saracak yar bulamadım
Kum çakıl gölüne salamadım
Aradım bacasını kapısı yok.

Biçare ne çok yaraların var
Arayıp bulamadın bir sadık yar
Yarayı kendi elinle sar
Rıza ilacını veren yok.

Ulu Divan'ı çok gözledim
Gece gündüz izini izledim
Emir rızayı kalbimde gizledim
Rızayı, cebri kuvvetten alan yok.

Yaranın yarana ilacı tabiptir
Yaranı saran sendeki tabiptir
Yaranı yaran büyük sebeptir
Yarayı saracak sebep yok.

Derdim dermanı baştan başa
Dağlar emeklerimi verdi boşa
Yazı ararken düştüm kışa
Yalvardım sahibine rahmeti yok.

Yaramın ilacı dağların ardında
Yandım tutuştum yaramın derdinde
Yaralandım dağların kurdunda
Yaramı sarmaya tabip ilaç yok.

HASANİ yoktur yaranın ilacı
İçeriye vermiş yaramaz acı
Çok merhem sardılar cümlesi acı
Tatlı merhemi yaraya saran yok.

OLUR

Refik* olanın yolu izi
Gözü, kulağı var bir de yüzü
Hakk'a doğru olursa özü
Yolu doğrudur, ikrar ile var olur.

Var olunca gürbüz bir er
Her diyarda ana olur ona yar
Gâhı yağmur olur gâhı da kar
Hazinede cevahir kıymet olur.

Gürbüz bir er olan insanda
Deryalar gibi her yana coşanda
Batın kılıcıyla dağları aşanda
Dünya, ahiret önünde düz olur.

Düz olan dünya ahiret yazdır
Kara değil yazıları beyazdır
Nikâhı bozmayan azap kızdır
Yüzü mehtap, güneş gibi olur.

Güneşin nuru her iki cihanda
HASANİ'nin haberi var her yanda
Bin bir ayağı bir kaba koyanda
Ulu Divan'da oturan hakim olur.

Arkadaş, dost, eş

İZDİR

Ey refika'yı suzan
Aynayı al bir bak yüzen
Yol doğrudur in izen
İz doğru yola giden izdir.

Doğru olur söz ile iz
Hakk'ın nuru ile nurlanır yüz
Yolda mücadele etmeyelim biz
Yol Hakk'ın divanına giden izdir.

Hakk helaldir vardır mihengi
Meydanda cevahir kıymettir dengi
Yoktur mücadelesi kavgası cengi
Sermaye ile yola giden izdir.

Sarraftan alınan cevahir tüccandır
Sarraftan alınmayan cevahir naçardır
İlacı birdir ve alanı da hazırdır
İlacını sarraftan alan doğru izdir.

Bir ile giden FATIMA'ya yoldaştır
Cümlesi birbirine bacı kardeştir
İkide kalanın yüreği kara taştır
Nefse doğru giden eğri izdir.

Doğru izdir refik olan kimse
Cevahir kıymetten alıyor hisse
Boyu ne uzundur ne de kısa
Ortadan giden düz yol izdir.

Ortadaki yolun iki kolu var
Her yanda yüz binlerce kulu var
HASANİ'nin Hakk'a giden yolu var
İkrar imana giden doğru yol izdir.

ALEMİ

Şer eliyle yazılmış olan deftere
Emir ile yazdırmış gizli bir yere
Emirsiz rızasız doğup gelenlere
Yazıları yazan kıyamet kalemi.

Şer dü cihana olmuştur baş
Ne kirpiği vardır ne de kaş
İkran dilindedir kalbi karataş
Kendine tabi etmiş mahlûkatı alemi.

Dünyanın düzeni dağ ile bayır
Sulandı yer oldu tarla çayır
Otu buğdayı yiyenleri ayır
Birbirine düşman etmiş alemi.

Alem düşman olunca ne olur?
Afat zuhur ederse kıyamet olur
Dünyanın sonunda Hakk iki olur
Biri selamet biri kıyamet eder alemi.

İkiden doğan şerri doğurmuş
İçi karataş dışı ağarmış
Afatıdır dolu yağmur yağarmış
Tufan etmiş suya vermiş alemi.

Vicdansızın dünyaya sığmaz işleri
Mazlumların mızrağa dikilmiş başları
Kefterin dişlerine benzer dişleri
Fitnenin fitneliği sarmış alemi.

Şeytan'ın babası Hannas doğurmuş
Fuşku fucur teknesinde yoğurmuş
Ta ezelinde kör sağır olmuş
İşaretle şaşırtmıştır alemi.

Yüzü nikaplı Şeytan'ın babası
Yaratıldı âdem doldu sedası
Havva içti Şeytan'ın badesi
Doldurmuş sedayı mahlûkatı alemi.

İçti badeyi söylüyor gazeli
Badenin malıdır ezelden ezeli
Yüzüne cila vermiş dünya güzeli
Güldürmüş kendine namussuz alemi.

Badede doğanlardan mazlumlar ne çekti
Yer yüzüne şer tohumunu ekti
Mazlumların feryadı arşa çıktı
Feryadı figanla doldurmuş dü alemi.

HASANİ işin kaldı Divan'a
Bak alemleri doğuran anaya
Fitlemiş şeri salmış dü cihana
Sultan olmuş bendine, bent etmiş alemi.

VAR MI?

Zulüm çeken Güruhu Naci
Çok çektiniz ciğerden acı
Var mı bu yaranın bir ilacı?
Var verilir Ulu Divan'da.

Yaranın ilacını getirip veren
Bahçesindeki gülleri deren
Var mı o güzel günleri gören?
Var yaralı inler yatağında.

Zalimin zulmünü daima çeken
Yolları olmuş çakıl ile diken
Var mı hakikat tohumunu eken?
Var gülün dibine dökülen suda.

Zalimin zulmüne meydanı veren
Düşman ile dostluğu bir gören
Var mı sorgunun cevabını veren?
Var sorulur elbet çobanda.

Yalanı doğruya kattıran
Mazlumları ateşte yandıran
Var mı laneti cihanda kaldıran?
Var Hakk'tan rahmet yağanda.

Günü doğurup gülleri açan
Hayat çeşmesinden suyu içen
Var mı sağı çürükten seçen?
Var Ulu Divan'ın sağında.

HASANİ güzel yazdın yazıyı
Kesmeli yürekte olan sızıyı
Var mı diriltecek geçen maziyi?
Var mahşer günü FATIMA'nın kucağında.

GELMEZ

Doğru söz tutmayanlara acı zehirdir
Tutanlara Hakk'ın emri panzehirdir
Doğru sözü tutmayanı kar gibi eritir
Kaybolur namı nişanı dile gelmez.

Hakk'ın emri rızası doğru söyleyenlerin elinde
Lalı gevher dökülür dilinde
Gece gündüz Alevilerin yolunda
Sebeplerle müdafaası hesaba gelmez.

Büyük Pınar kast etti geldi üstüme
Düşman oldu yarenime dostuma
Çıktım meydana çubuğumu aldım destime
Doğrular doğrudur, doğruya zarar gelmez.

Şahı Merdan'ın emrine oldular düşman
Yere göğe direk olmuş feryadı masuman
Sebeplerin kuvvetiyle meydan aldı Ömer'le Osman
Sahipsizler, sahipsiz kaldı yüzleri gülmez.

HASANİ düşmana verilen kuvvet sebeplerin kuvvetidir
Hacı Bektaş ile Müslim'in verdikleri himmetidir
Ulu Divan cümlenin kuvvetlerinden kuvvetlidir
Bu kuvvete karşı hiçbir kuvvet gelmez.

TAKDİRİ RABBANİ

Allah'ın namusu vicdanı neresinde?
İnsanların namusu iki bacak arasında
Doğuştan doğmayan kıyamet deresinde
Kanunsuz Takdiri Rabbanidir.

Doğuşta tasdik olmayan bir kimse
Rahmet Deryası'nda yoktur ona hisse
Vahşi hayvanların mekânı dağ ile meşe
Kanunsuz Takdiri Rabbanidir.

Kanunsuzların mekânı dağ ile meşedir
Lanet deryasında verilen hissedir
Sakalsız bıyıksız sıfatsız köşedir
Kanunsuz Takdiri Rabbanidir.

Hakk'ı ispat eden ana yoludur
Rahmetle, lanet ayrılmış bellidir
Bir tarafı Ali, bir tarafı Muaviye'dir
Kanunsuz Takdiri Rabbanidir.

Takdiri Rabbanidir birbirine katan
Dövüştürüp taş attıran ve atan
Namuslarını bir pula sattıran, satan
Kanunsuz Takdiri Rabbanidir.

Emirle gelen Rahmet Deryası Naciye'dir
Emirsiz gelen lânet deryası Havva acıdır
Âdem'in koynunda büyük bir sancıdır
Kanunsuz Takdiri Rabbanidir.

Tauz Âdem'e secde etmedi sürdün yılanı
Cennette Allah'ın emriyle söyledi yalanı
Sırtına vururlar palanı çekerler yuları
Kanunsuz Takdiri Rabbanidir.

SAHİPSİZLER [DERSİM]

Hakk'ın emri rızası nerede, Hakk nerede?
Emirsizler elinde yok oldu ara yerde
İmdat olmadı pirlerden gerçek erlerden
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Çalınan Zülfikâr'ın emeğini verdiler boşa
Sahipsizlerin yolları düştü kışa, yokuşa
Kaçmak zorunda kaldılar sarp dağa, taşa
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Er pir yolunda oldular kurban
İnkâr emrini eylediler ferman
Allah, Muhammed çağırdılar dar zaman
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Hızır'ı çağırdık gelmedi cara
Süngünün başındaki masumun ciğeri yara
Sahipsizlere sahip çıkmadı yüzü kara
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Sultan Düzgün Baba'ya verdik arzuhali
Terbiyesiz, terbiye edemez anladık hali
İşitmedi, oldu çakıl, dikenli kara çalı
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Lokma niyazla vardık Sultan Mansur'a
Hallerini bildirdik hazır ve nazıra
Çok yalvardık hınzır oğlu hınzıra
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Sultan Düzgün oldu Ömer'e karı
Teslim etti evladı, ayali, küllü varı
Muaviye'nin en sadık olan yarı
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Kureyş de olmuş Mansur'un eşeği
Beline bağlatmış tüfenk ile fişeği
Düşmana sermiş lahur* döşeği
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Ümitsiz kalıp çağırdık Şahı Merdan'a
Fatıma, Hatice gelip halimize ağlaya
Ali gitmiş Kayser'in karasını bağlaya
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Muhammed de Ebubekir'in damadı
Ömer'in deliğini, deşiğini yamadı
Sahipsizlere sahip olmadı pul oldu adı
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Sahipsizlere sebep olan Hacı Bektaş
Ali Osman'ın eline verdi kılıçla taş
Sultan Yavuz'a olmuş öz kardeş
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Vardım gittim Mansur'un defterinin peşine
Hezaran lanet olsun işleğine işine
Kır emrini vermiş Celal Bayar kardeşine
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

** Kutmu, lahur: İpek kumaştan yapılmış en iyi döşek*

Biyar Baba gitmiş Şeytan'ın bağına
Lanet olsun onun soluna sağına
Sahipsizlerin düşmanını almış kucağına
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Yalvardım Zele'ye Zele olmuş Meleki Tauz
Üzerinde yattım bir gece yapa yalınız
Sahipsizleri kırdırmaya olmuş kılavuz
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Çiçekli Baba nikap çekmiş yüzüne
Lanet olsun izine, yüzüne, gözüne
Kast etti sahipsizlerin evladı ayaline
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Muharrem günah işleyenlere yazdı fermanı
Cuma günü öküzü koşup sürem tarlanı
Koşanlarda merhamet yok kalmamış dermanı
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Yazılan evrak üzerine HASANİ ayrıldı
Niçin bu fermanı yazdın diye darıldı
O gece hareket emri askeriyeye verildi
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

İbrahim Nadar Atatürk'ün askeri
Abdullah Ziya Paşa'ya verdi defteri
Sahipsizlerin üzerine sevk etti askeri
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Ahmedi Zemçi'nin mekânı Büyük Pınar'da
Sahipsizlerin sebebi Müslim'i kaldırın arada
HASANİ'ye dediler haydi git işin yoktur burada
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

HASANİ çok zaman gerçek ziyaretler içinde gezdi
Bunların işleğinden süreğinden usandı bezdi
Terbiyesizleri terbiye etsinler diye yazı yazdı
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Reddettiler sözümü bakmadılar yüzüme
Döndüm geldim doğru olan yoluma izime
Tufan koptu lokma bile almadım ağzıma
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Duman içinde kaldım ayak atacak yer bulamadım
Umutsuz yalnız kaldım ağladım gülemedim
Ne oldu, ne olacak diye haberini alamadım
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Sahipsizleri kırmaya on gün var iken ziyaretlere yalvardım
Bunları dağlara çekin diye boyunlarına sarıldım
Hükümetimizin emrinden çıkmayız dediler ordan ayrıldım
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Pülümür gediğinde Hakk'ın emriyle tuttum mevziyi
Dava sahiplerine, davanıza sahip çıkın diye yazdım yazıyı
Sahipsizleri kırdırmaya emir vermiş Mustafa Gazi
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Topları Yel Baba'nın üzerine düzdüm sıralı
Topları düzen evladı Seyyid Mahmudu çıralı
Yel Baba olmuş düşmanların en sevgili kralı
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

İmam Hüseyin gitmiştir olmazların peşine
Talibanı düşürdü yolsuzun tipi boran kışına
Lanet ettiler yolsuzun kanunsuzun işleğine işine
Sahipsizlere sahip çıkan olmadı.

Doktorun karısı dedi yoksa seni boşanm
Fevzi Paşa'ya telgraf çekmezsen kendimi asarım
Bu mazlum masumlar elden çıktı ben niye yaşarım
Sahipsizlere sahip çıkan oldu.

Doktor Fevzi Paşa'ya telgrafı çekti
Sahipsizleri kıranlar, kırmaktan el çekti
Rahmet tohumunu sahipsizlere ekti
Sahipsizlere sahip çıkan oldu.

Fevzi Paşa geldi herkese güneş doğdu
Doktorun sözü çürük değil sağdı
Rahmet yağmuru sahipsizlere yağdı
Sahipsizlere sahip çıkan oldu.

Doktora ve karısına rahmetler olsun
Sahipsizleri kıran, kırdıran sebeplere lanet olsun
Fevzi Paşa'ya rahmet deryasında güneş doğsun
Sahipsizlere sahip çıkan oldu.

VERİLEN KUVVET

Sahipsize verilen kuvveti aldılar
Alınan kuvvetle hazret oldular
Hazretler zulüm hakaret kıldılar
Sahipsizlerin düşmanı verilen kuvvettir.

Verilen kuvvet Allah ile Muhammed'in emriyle
Eba Müslim ile Hacı Bektaş'ın eliyle
Yarattığı emirsiz kulların bed diliyle
Sahipsizlerin düşmanı bed dil ile verilen kuvvettir.

Kendi taraftarlarına birer mekân yapmış
Sözlerini sözüne kattırmış katmış
Makamlarını zi kıymetle yaptırmış yapmış
Sahipsizlerin düşmanı zi kıymet'le yapılan kuvvettir.

Bir emir verdiği emri tutmazsa kendi
Emirsizlerin bendine bağlanır bendi
Sonunda kaybolur künyesi kendi
Sahipsizlerin düşmanı kanunsuzlara verilen kuvvettir.

HASANİ bu davanın peşinde
Yazılmış yüzünde, gözünde, kaşında
Ulu Divan'da, ak defterin içinde dışında
Sahipsizlerin düşmanı takdirde yazılan kuvvettir.

HAKİMİN ULU DİVANI

Hale bakmayan fiile bakana
Dava sahibi el atar yakılana
Sebebi sormadan ateşte yakana
Hazır olun hakimin Ulu Divan'ına

Diktatörlük eden büyük Allah
Seni tanıyanlar sana etmiş eyvallah
Kendini salladıkça sallanırsın billah
Hazır olun hakimin Ulu Divan'ına.

Sebebini gizleyip edenden soran memur
Yüzü kara olur benzeyip olmuş kömür
Ağzına atarlar kemiği durmadan kemir
Hazır olun hakimin Ulu Divan'ına.

Hakk'ı sahibine vermeyen haksıza veren
Sahipsizleri düşmana verip kanlarına giren
Ben sahibi hurucum deyip dava gören
Hazır olun hakimin Ulu Divan'ına.

Hacı Bektaş'ın kimdedir kılıcı tacı
Sahipsizlerin içine bıraktı feryadı acı
Nerede kaldı evladı ayal, kardeş, bacı
Hazır olun hakimin Ulu Divan'ına.

Sebepten sorulur sorgu sual
Ulu Divan'a verildi arzu hal
Sebepler Mansur'la Derviş Cemal
Hazır olun hakimin Ulu Divan'ına.

Hakk sahibi dava sahibi meydanda
Leke yoktur işleğinde süreğinde adında
Davayı gören masuman erkekte kadında
Hazır olun hakimin Ulu Divan'ına.

Namusu olmayanın olmaz vicdanı
Zulümat bağlar her tarafı her yanı
Ebediyen kaybolur namı nişanı
Hazır olun hakimin Ulu Divan'ına.

HASANİ SANİ sebebi sormayan deli
Namussuz vicdansızlar olmuş veli
Sebep olanlar Allah, Muhammed, Ali
Hazır olun hakimin Ulu Divan'ına.

FATIMA ALİ

Ali'nin sebebi var kurtarır kendini
Allah ile Muhammed'e bağlamış bendini
Dava sahibidir, belli eder kendini
Sebebi sormanın emrini veren FATIMA, ALİ'dir.

Yazılan emir Şeyh Ahmed'in seceresinde
Ovacık'ta Mahmut Ağa'nın hüccetinde
Seyyid HASAN, Seyyid AHMET yazılmış içerisinde
Yazılan yazının imzası FATIMA, ALİ'dir.

Yazılan isimlere sahip olduk
Aradık babamızın mührünü bulduk
İçimizdeki düşmanı çıkarıp sürdük
Bize kuvvet veren FATIMA, ALİ'dir.

Bize düşman olan sebeplerin yüzünde
Büyük Pınar'da düşman Düzgün'de
Davaları bizleri öldürsünler tezinde
Bize imdat eden FATIMA, Ulu Divan ALİ'dir.

Sebepleri sormadan vazgeçmeyiz
Er meydanından firar edip kaçmayız
Davanın peşindeyiz bıkıp bezmeyiz
Davayı gören FATIMA, Ulu Divan ALİ'dir.

Seyyit Rıza olmuş meydan kahramanı
Öldürmek için Düzgün Ağırgöl'e yazdı fermanı
Erler imdat verdiler yaralarına eylediler dermanı
İmdat veren HASAN, FATIMA, ALİ'dir

Büyük Pınar'da HASANİ SANİ'ye eyledi hücum
Sebepten vazgeçin diye söyledi suçum
Bu davadan nasıl geçerim vardır sözüm
Dava sahibi İmam CAFER, FATIMA, ALİ'dir.

MÜRŞİT

Mürşit olanın doğrudur özü
Hakk'a doğru gider yolu izi
Nur ile nurlanır cemali yüzü
Zatsız sıfatsız mürşit olur mu?

Mürşidin kalbi nur ile doludur
Hakk'ın rızasının oğlu kuludur
İnsanların açılan sevgili gülüdür
Kara çalıdan açılan gül mürşit olur mu?

Ben mürşidim diyen yalancı kezzap
Caferiyim deme mezhebin hangi mezhep
Nan cehennemde çekecek azap
Hakk'ın emrini tutmayan mürşit olur mu?

İkrarsız kimin malı helaldir kime?
İnanmayan baksın kitabı cime
Hakk'ı görmeyen gözler gele o ceme
Kendini tanımayan kör mürşit olur mu?

Tauz'u Melek de alim ulemaydı
Benlik edip gururlandı silindi kaydı
Hakk'ın divanından ayağı kaydı
Yüzünde gurur olan mürşit olur mu?

Gönlü gözü var dünyalıkta
Yolu zulümattır kalmış aralıkta
Can gözü görmeyen kalır karanlıkta
Canana ermeyen mürşit olur mu?

Mürşit şeriatın şerrini atar
Varını tarikatın varına katar
Marifette kıymetli cevahir satar
Hakikatte damgası olmayan mürşit olur mu?

Bir bakışta çar köşeyi görmeli
Hakk'ın gizli sırlarına ermeli
Dost evine edep ile varmalı
Güzelde gözü olan mürşit olur mu?

HASANİ SANİ'yim mürşidin dükkânı cevahir
Nüfuzu dağları taşları eritir
Diriyi öldürür, ölüyü diriltir
Bu makamda olmayan mürşit olur mu?

CÜMLEDE

Hakikatin manası neden hasıl olmuş
Cümlesi kırmızı ak yeşil tonlar almış
Nur'dan sır'dan yar'a vasıl olmuş
Arşı alaya çıkan miraç gecesinden.

Cümlenin cümlesinde kendini ispat et
Cümleden himmet aldı Naciye ile Şit
Can kulağıyla dinle sözümü işit
Miraç gecesi Kırklar Cemi'nin kapısından.

Cümlede mazlum olan kim, kimdir zalim?
Hakk'ın emrini tutan mazlum, tutmayan zalim
Zalim olanlar cümlemize olmuştur malum
Zalimlerin makamı, durağı kıyamet deresinden.

Cümlede kimdir lâ mekân, bi mekân?
Allah, Muhammed, Ali'dir küllü kan
Zi kıymet yoktur boştur dükkân
Fatıma'dan ayrı düşmüş boş kovan arısından.

Cümlede hangisi ne kadar haram helal?
Fatıma'yı Ali'ye verince delil idi bedel
Ayşe haram, Hatice seyyidi zülâl
Hanife'yi aldı Ali yalan kuyusundan.

Haramdan doğan olur mu varisi malik?
Mevcudatı yaratan Cenabı Halik
Varisi malik olamaz sudaki balık
Ebediyen mahrumdur Hakk'ın varisinden.

Cümlede kimdir emri bilmez Hakk'tan emirsiz?
Mücerrettir çift sürer sabanı demirsiz
Soğuk demiri döker kömürsüz körüksüz
Demirci bellidir yüzünün karasından.

Haram kimden doğmuş kim doğurmuş?
Cümleden iki nikah ile düşürmüş
Erkek evladı vardır diğerini buyurmuş
Aslı aslında olmayanlann nikâhından.

Helalı haramı birbirine katan kim?
Allah'ın emriyle Muhammed Ali'ye gelen cim
Gelen emir üzerine Muhammed kurdu him
Helal ile haram Allah ile Muhammed arasında.

Fırkayı Naci'nin ispatı nerede olacak?
Muhammed, Hatice, Ali Fatıma'dan doğacak
Evladı Resul sülalesinde kalacak
Dünyanın ahiri sonu gerisinden.

Cümlenin içinde bir cümle daha var?
Arayıp da bul vücudun neresinde var
Vücudu terazinin iki gözünde yar
Üçüncüsü kalp evinin ortasından.

Cümle kaçtır mekânı durağı nerede?
Hesabı bilinmez cümlenin mekânı bir yerde
Saf saf olmuş divanında cümlesi bir sırada
Okuyorlar şeriat, hakikat dersinden.

Tarikatı, marifeti kimden öğrendiler?
Rahmet gölünün noktayı rahmanda göründüler
Ak yeşil kırmızı renklere büründüler
Cennette Kubbeyi Rahman'ın kapısından.

Hakk'ın kapısı ne ile açıldı?
İkrar kilidi iman dili ile seçildi
Mürşidi kâmilullah FATIMA denildi
Nurdan sırdan dokunmuş koyun derisinden.

Mim'e cümlenin içinde kim nikâh kıldı?
Cümlenin cümlesinden evvel nokta daldı
Rahmet Deryası'nda Elif Nun'u aldı
Saf saf divanında cümlenin birisinden.

Birlik makamında kimlerdi ikrar verenler?
Üçler, beşler, yediler ikrarın gülünü derenler
Cümlenin içinde ismi ŞAHA erenler
Naci deryasından, hakikat köprüsünden.

Ey ters dönen çarkı felek
Kerim'i denizde yoktan eyledin helak
Yerde insan ağladı gökte de melek
Kerim'in feryadı ahu zarından.

Kıyamet günü, mahşer meydanı kurulduğunda
İnsanlar güruh güruh geliyor her yanda
Cümlenin içinden bir tanesi ayrıldığında
HASAN'ın ispatı terazi mizan başında.

CÜMLESİ BİRDEDİR*

Cümleyi birde arayıp da vara
Gönül ver, cümlesinde bir yara
Cümlenin içinden bulup da ara
Bir cümledir, cümlesi birdedir.

Cümleyi topla cümlesi bir cümledir
İkrar imanın cümlesi bir cümledir
Yüz bini bağlanmış hepsi bir cümledir
Aramakla bulunmaz, hesabın cümlesi birdedir.

Gönül ne aradın ne arıyorsun?
Aradığını buldun mu ne geziyorsun?
Arama kendine bak, kendini yoruyorsun
Cümlesi bir cümledir, mevcut cümlesi birdedir.

Vasıl ol bire kendini kurtarmış ola
Gel kendini bil, bilmeyene etme eyvalla
Hüzünkâr olursun sonra, metin olup kala
Bir olan erenlerin cümlesi birdedir.

** 18/12/1956 yılında Hıdır Demirbilek defterine yazmıştır ve bize hediye etmiştir. (H. Boy)*

Kalenin şahı yüzünde nikâbıdır
Süvari düldüle binmiş nidâsıdır
Açtı yüzünde görünen lakabıdır
Cemalinin nuru, cümlesi birdedir.

İmanın hazinesini açtı göründü
Elhamdülüllahi diyerek verdi
Can ile cananın aslına erdi
Hakikat bir noktadır, cümlesi birdedir.

İmanın hazinesinin dükkânı ceset
Sakın etme buğz ile adavet
Her tarafını ihsan ile kuşat
Kapısını ikrar eyle, cümlesi birdedir.

Kilidi iman olursa korkma sakın
Vücudun çobanı olmaktır, Hakk'ın
Maşallahı var bir hazinesine bakın
Tükenmez bir hazinedir, cümlesi birdedir.

HASANİ can HASANİ, hazine kimin malı
Hal içinde hal olmuştur halı
İkrar emriyle giden iman yolu
Kimde olduğu bilinmez, cümlesi birdedir.

BAĞLIDIR*

Cümleyi bir bilmek bilmeyene bildirmek
Cümleyi tanımak, anlamak demek
Cümle Fırkayı Naci'nin aslını bir bilmek
Cümlenin bendi ikrara bağlıdır.

Aslı nesli bir olmazsa olur azap
Her daim birbirine ederler gazap
Araya giriyor ayn ayrı mezhep
Şerre tabi olanın, işleği Şeytan'a bağlıdır.

Bu iki bölük birbirine verilmez
Verilenlerin hiçbirinin hayrı görülmez
Doğanlar hangisinin malıdır bilinmez
Seçimi, anaya babaya bağlıdır.

İki bölüğü birbirinden ayırmalı
Emri rızaya tabi olanları kayırmalı
Alevilerin aslı Fırkayı Naciye malı
Cümlesi ikrara imana bağlıdır.

Ana cesettir baba da can
Sebepleri birbirinden ayırır her zaman
Ceset ölür can yolumuzda iman
Canda birlik, canana bağlıdır.

** 30/12/1956 yılında Hıdır Demirbilek defterine yazmıştır ve bize hediye etmiştir. (H. Boy)*

Cümlemiz Fırkayı Naci'dir
Gönülleri Hakk'ın miracıdır
İkrar iman eşiği haccıdır
Cümlenin canı, bire bağlıdır.

Bire bağlı olan birden çıkmaz
Huri melek olsa yüzüne bakmaz
Can erler canandan bıkmaz
Can ile ceset yola bağlıdır.

Cesedi Kuran, canı Buyruk'tur
Koyunun namusunu örten kuyruktur
Nikâhlan birbirine uygun koruktur
Nikâhını bozan, Şeytan'a bağlıdır

Fırkayı Naci'de erkek dişi yoktur
Cümlesi cümlesine bağlı Hakk'tır
HASANİ'nin hazinesi çoktur
Alabilenler edep hayâya bağlıdır.

GÖZ YAŞI

Muhammed Ali'yi aldatıp gönderen
Zülfikârla küffan kırdıran
Bizi ağlatıp düşmanı güldüren
Hesabı gözünün yaşından alalım.

Fuşku fesat onun kapısından çıkmış
Kendi ismini aleme takmış
Güruhu Naci ondan bıkıp atmış
Hesabı gözünün yaşından alalım.

Hesabı mukadderatın yakasından tutmalı
Buğzu adaveti aradan atmalı
Bir olup birliğe gönül katmalı
Hesabı gözünün yaşından alalım.

Cenabı Hakk Şeytan'ı yarattı
İbadetle soldurup sararttı
En sonunda kalbini kararttı
Hesabı gözünün yaşından alalım.

Emir eyledi âdemi yoğurdu
On sekiz bin alemi kendisi doğurdu
Cennette kendisi Şeytan'a yol verdi
Hesabı gözünün yaşından alalım.

Mukadderat defterini yazan odur
Edip eyleyen sensin istersen kudur
Başka düşman yoktur düşman budur
Hesabı gözünün yaşından alalım.

Biz bildik düşmanımızı
Zehirlendiren aşımızı
Esirlikten kurtaramadık yakamızı
Hesabı gözünün yaşından alalım.

KANDİL

Yer su iken gök zulümat
Kandilden vereyim malumat
Toprağı yoğurdu tuttu kamet
Levhi kalem anda mevcut.

Kandili kudreti eyleyem beyan
Cümle sırlar olsun ayan
Cümle içi dışı kalbi kan
Cümle ruhlar anda mevcut.

Şemsi çıraktır kandilin başı
Çırağın ışığı gözünün yaşı
Hile ile dolu cümle azası
Fuşku fesat anda mevcut.

Kandilin başı beyaz içi kara
Mim ile yoldaş gitmiştir gara
Meyil verme düşmanın ikrarına
Kin kudret anda mevcut.

Edebi açık hayâsı yok
Buğzu adavet hilesi çok
Aslını anlayın demeyin Hakk
On sekiz bin alem anda mevcut.

Kalbi kara cesedi çürük
Şeytan içerde veriyor körük
Kendisi mürtet tacı delik
Yetmiş iki millet Havva'da mevcut.

Kandil dedikleri Havva Âdem'dir
Vesvese ile yoğrulmuş bedendir
Hasuda Hakk demek nedendir?
Tevzir kanmaz anda mevcut.

Hakk'tan emirsiz eylediler zina
Haram zina ile kuruldu bina
Âdem baba ile Havva ana
Kandili kudret anda mevcut.

HASANİ anlatıldı kandilin aslı
Üç yüz altmış altı azaları paslı
Havva güzel kara kaşlı
Zina livata anda mevcut.

MEYDANDA

Kandile Hakk demek hatadır
Anası vesvese Şeytan atadır
Secdesi her daim putadır
İkrarsızın aslı meydanda.

Sular çekildi yere indi
İsmi namı âdem dendi
Cennette sürgün emri verildi
İmansızın geldiği yol meydanda.

Sürgünler zulümatta kaldı
Dara düştü gayet bunaldı
Şit ile Naciye'yi elçi saldı
Yolsuzun ahtü peymanı meydanda.

Allah'ın emrini kırdı oldu kanlı
Yüzü kara, kara canlı
İçi yılan, devin anlı
Ağusu zehiri meydanda.

Elçiye oldular hasım
Fırkası oldu iki kısım
Âdem okuttu verdi dersin
Koynunda hocası meydanda.

Naci fırkası Âdem'den ayrıldı
Âdemoğlu kana sarıldı
Naci evladı kana serildi
Zalimin döktüğü kan meydanda.

Fuşku fesat âdemde doğdu
Dünyaya Hakk'ın laneti yağdı
HASANİ, Havva Naciye'yi kovdu
Aralarındaki düşmanlık meydanda.

EY BÜLBÜL

Ey bülbül nedir bu nalan
Dünyanın evveli ahiri yalan
Çıkar kalbinden verme talan
Hazine gider aklın başına devşir.

Gül için etme efkârı feryat
Nefsine uyup etme inat
Çölde kalır kırılır kanat
Bil ki sendedir günah kusur.

Derdin varsa ara kimdir ilacı
Dertlerin dermanı başında tacı
Hakikat rahıdır Hakk'ın miracı
Cehteyle muhabbeti hâleyle pişir.

Hakk'ın rahını açan yeşil eldir
Hel olan muhabbet erimiş baldır
Gülün rengi ak, yeşil, aldır
Hakikatın rengi FATIMA'ya ulaşır.

Atası başında yeşil tacı
Belinde kemeri dertler ilacı
Hatemi nebi Fırkayı Naci
Miraç yolu ikrar imana ulaşır.

Mevtü ente Mevtü kavlu
Kuran buyruktur miraç yolu
Yenilmez açılan tarikat gülü
Giyme ayağına çalı dolaşır.

Hakikat Hatice'de Kubbeyi Rahman
FATIMA kubbede, yer su iken gök duman
Kandil zulümatta bir emri ferman
Hakikat işine akıl mı kavuşur?

Kandili kudret zulümat koludur
Kubbeyi Rahman ikrar yoludur
FATİMA kubbenin gonca gülüdür
Hakikat yolu NACİYE'ye ulaşır.

Fırkayı Naci emri ilahi
Ali'den gayrı göster Allah'ı
Şefaat Muhammed elhamdülüllahi
Kumda oynayana çöp mü bulaşır.

Can HASANİ bilir misin heceyi
Hakikat rahını açan HATİCE'yi
Aşıktan maşuka açılan goncayı
Yar olan yar ile helallaşır.

HAKK'IN YOLU

Ey akıl gel fikir eyle
Fehmin varsa sözümü dinle
Yıkıp viran eyleme yap şenle
Hakikat yolu Buyruk Kuran'dır.

Buyruğun gömleği ikidir
Biri nikâ çekmez çekidir
İki can bir gömleğin hakkıdır
Hakk'ın emri ceset ile candır.

Nikâhın emri Kuranı Buyruktur
Koyunun kuyruğu gibi kuyruktur
Kuyrukta çıkanın cesedi çürüktür
Münkiri münafığı nameti küfrandır.

Diğer gömlek ikrar ile iman
Sil kalbinden kalmasın güman
Dört can bir gömleğe girdiği zaman
Zülfikâr'ı elinde Şahı Merdan'dır.

Nefse uyup olma katil
Vesveseye verme fitil
Hakk isen olursun batıl
Nan cehenneme düşer hal yamandır.

Hakikat Güruhu Naci'dir
Cümlesi birbirine kardeş bacıdır
Nefse uyan zehirden acıdır
Yol yezidi Şimir'i Mervan'dır

HASANİ bakma dünya mülküne
Meydan verme içindeki tilkine
Tauz gibi ede büküne
Sureti insan kendisi hayvandır.

GEL BERİ

Otuz bin şeriat beş ile kuruldu
Otuz harfi Kuran'a verildi
Seksen bin tarikat yediye ayrıldı
Heceyi Kuran'ı al da gel beri.

Doksan bin marifet Kuran'ın anası
Yüz bin hakikat Kuran'ın manası
Elif, Nun, Cim, Dal ile kuruldu binası
Nun vel kalemi al da gel beri.

Elif Nun'a nikâh kılındı
Doksan bin kelâmın aslı bilindi
Cim, Dal ile nesli alındı
Yüz bin manayı al da gel beri.

Okudum Kuran'ı Elif, Lâm, Mim
Başı Bismillahirrahmanirahim
Encet, Ebcet, Emicetle kayim
Seksen bin heceyi al da gel beri.

Elif, Nun, Kaf vel Kuran
Nun'un kamında noktayı eyle beyan
Bismillahın noktası Rahimi Rahman
Fe ile Kaf'ı al da gel beri.

Fe fark eyledi dü cihanı
Otuz harfle okunur Kuran'ın her yanı
Kaf, vel hükmül Kuran'ı
Yasin'in esrarını al da gel beri.

Yasin'in esrarı tamamı beştir
Elhamdülüllah ile yoldaştır
Dört kalıp bir can ile eştir
Canan ile çobanı al da gel beri.

Çoban olan koyunu güder
Canını Hakk'a kurban eder
Dört harf üç nokta yedi eder
Talip isen hocayı al da gel beri.

Hocadan okuyan hoca olur
Hem gündüz hem gece olur
Hem Kuran hem hece olur
Sekiz cenneti al da gel beri.

Yedi ile sekiz ikrarın bendi
Ümmül kitaptır vücudun kündü
Sebel Mesani Esmaül Hüsniye'dir kendi
Fırkayı Naciye'yi al da gel beri.

Hakk, Muhammed, Ali cümleden yüce
Hatice, Fatıma hem gündüz hem gece
Evladı Resul'dür talibe hoca
Otuz harfi al da gel beri.

Talebe olan arar bulur hocayı
Öğrenir Kuran ile heceyi
Be'nin noktasıyla bin bir geceyi
Kırkların cemini al da gel beri.

Kırkların cemi ispatı vücut
Beyan oldu nurlar eylediler sücut
Hatemi nişan onda mevcut
Kemerbest belleri al da gel beri.

Dört can bir gömleğe girdiler
Şeriat tarikat yolunu kurdular
Marifet hakikat dara durdular
Kemendi Zülfikâr'ı al da gel beri.

Erkek dişi diyene lanet
Hatice Fatıma'dan alındı himmet
İkrar kapısı farz ile sünnet
Mevtü Ente Meft kavlini al da gel beri.

Ölmezden evvel ölenler gelsinler
Okuyup dersini nefsini bilsinler
Yıkanıp abdestini şeriatta alsınlar
Rehber kapısını al da gel beri.

Şeriat tarikatta pirimiz hazır
Marifet hakikatte mürşidimiz nazır
Cemin bekçisidir hazreti Hızır
Darul emanı al da gel beri.

Darul eman kapısı talip kapısıdır
Secdegâhımız talip tapısıdır
Noktanın malıdır Fırkayı Naci'nin hepsidir
Talip olanı al da gel beri.

Talip Elif, Nun, Cim, Dal'ın malıdır
Hal içinde hal olmuş halıdır
Talip olan Hakk, Muhammed, Ali'dir
Hatice ile Fatıma'yı al da gel beri.

Hasan'a yol Hüseyin'e pir dediler
İşte bunlardır üçler, beşler, yediler
Canını başını meydana koydular
Kelleyi koltuğu al da gel beri.

Başını koltuğa alan talip oldu
Sekizin kapısını talip aldı
Bahi Bismillahın noktasına daldı
Naci deryasını al da gel beri.

Deryaya dalanlar Fırkayı Naci'dir
Cümlesi birbirine kardeş bacıdır
Ne incinir ne de kimseyi incitir
Rıza şehrini al da gel beri.

Şeriat nikâhtır erkek dişi haktır
Tarikat ikrardır erkek dişi yoktur
Marifet hakikate giren yalancılar çoktur
Onlara laneti yapanı al da gel beri.

Otuz bin şeriat altmış bin oldu
Pay oldu beşlere on bini kaldı
On bini de emri ilahi ile yol aldı
Yerin göğün direğini al da gel beri.

Nikâhtır yerin göğün direği
İki eldir cesedin küreği
Gemi yelken açar görür süreği
Hakk'a giden yolu al da gel beri.

Şeriatın yolu tarikata gider
Tarikat ikrar imanını güder
Marifet canını Hakk'a kurban eder
Hakikatte niyaz ile kurbanı al da gel beri.

Marifet şeriatın nikâsı
Marifet hakikatin anası
Hakikat marifetin hanesi
Nikâh ile ikranı al da gel beri.

Şeriatla tarikat aldı ikrann bendini
İkrarda erkek dişi yoktur tanı kendini
Marifetle hakikatte ara kaydını
Hırsını nefsini öldüreni al da gel beri.

Nefsi olanın kendisi zinadır
Yıkılmış viran olmuş binadır
Hançeri çekmiş Şimir'i Mervan'dır
Yolu bozan yol Yezid'ini al da gel beri.

Yol Yezid'i her daim yolu bozar
Şeytanın kuludur ona söyleyin hezar
Hakk, Muhammed, Ali laneti yazar
Narı cehennemi al da gel beri.

İki nikah eden yolu bozdu
Onun için yolcu yolunda azdı
Aslından evlenmeyen ikrarını bozdu
Baş ile leşi al da gel beri.

Yol Yezid'ine ön veren Hacı Bektaş
Rakı ile şarabı eyledi baş
Hakikate giren yalancı kalleş
Yarın mahşer günü, Ulu Divan'ı al da gel beri.

HASANİ'yem diğer namım SANİ
Fırkayı Naciye'nin kıtmır çobanı
Bir ile eylemiş ahtü peymanı
Yolu erkânı al da gel beri.

HASANİ BİR DÜKKÂNDIR

Başı Bismillah ile kurulan bina
Bismillahsız menzil almaz bir bina
Hakk'ın emrine bağlı olan baba, ana
Cennet cehennem atılır bir yanadır.

Kubbeyi Rahman Naciye mekânıdır
Naciye evlatlarının cevahir dükkânıdır
İşlekleri, sürekleri Hakk'ın canıdır
Güruhu Naciye'nin yolları ikrar imandır.

Dört ceset olmuştur bir kalıp
Birbirine bağlı olmuşlar talip
Hırsına, nefsine olmuşlar galip
Kalıpta olanlar can, canan, çobandır.

Yolları Hakk'a doğru giden yoldur
Cümlesi birbirine taliptir kuldur
Hakk'ın rahmeti talipte yoldur
Hakk onlara kâni mekândır

Talibin kalbi Hakk'ın evidir
İkrar imanı gayet güçlüdür
Hakk'ın emriyle çakılan çividir
Rahmet deryasından gelen yol erkândır.

73'ler 72'den ayrıdır
Cennetten sürgün olan karıdır
Şeytan 72'nin varıdır
Cennetten Havva ile gelen kandır.

Kan Bismillahsızlardan döküldü
Dünyaya zina tohumu ekildi
Zinadan doğanlar ayrı çekildi
Biri Muaviye biri de Osman'dır.

Bismillahın babası Rahman, anası Rahim
Bismillahın üzerine kuruldu cim
Dünyaya gelmeyen, tanımayan kim?
Dünyaya gelip gidenlere HASANİ bir dükkândır.

YURT KİTAP-YAYIN

araştırma-inceleme

MEZOPOTAMYA'DAN ANADOLU'YA

ALEVİ ERENLERİN İLK SAVAŞI (1240)

HAMZA AKSÜT

Dede Garkın-Baba İshak-Baba İlyas

YTY
YURT
KİTAP-YAYIN

BAŞKÖYLÜ SEYYİD HASAN EFENDİ
(HASANİ SANİ)

HAKK'IN EMRİ RIZASI

Ateşi Nur, Havası Sır, Suyu Abuhayat
Toprağı Yar ve Dost Olan
Alevi Yolunun Özü ve Yüzü

"Yer, gök yok iken doğuş yolu ile gelenler;
Hakk'ın emri rızası ile kılınan nikâhtan doğmuş,
Hakk'ı kendilerinde mevcut görmüş, kendilerini haklamış,
Hakk olduklarını doğuşta ispat etmişler ve Hakk'ın emriyle
gelmişlerdir. Hakk doğuşta doğanların babasıdır, rıza da
anasıdır. Kılınan nikâhtan doğmuşlar; anaları, babaları birdir
ve ayrı gayrıları yoktur... Hakk kendini doğuşta doğanlardan
ispat etmiştir. Doğuş olmazsa Hakk'ı ispat eden yoktur..."
"Hakikat Hakk'ın emriyle gelen Naci (Şit) ve Naciye'ye tabidir.
Hakk'ın emri kanun, namus, vicdan üzerinedir.
Bunlar da Fatıma'da mevcut olduğu için noktaya tabidir.
Nokta hakikattir..."
"Naciye 'Kubbeyi Rahman'dan cennete geldi, cennetten de
emirle dünyaya geldi. Aslında Ali, Naciye'nin kocasıdır,
ispatı da Fatıma ile Ali'dir ve Fatıma da Naciye'dir.
Bu nedenle Fatıma rahmet deryasının malıdır
ve rahmet Fatıma'dır..."
"Hakikat en doğrusudur, kanundur, adalet, namus,
vicdan üzerinedir ve hakimdir. Hakim seçime tabidir;
mukadderatı, kazayı, kaderi kabul etmiyor. Haklıyı, haksızı,
sağı, çürüğü birbirinden ayırıyor. Selamet ve kıyamet yollarını
açarak bu iki yoldan gelenler
tekrar geldikleri yoldan gideceklerdir..."

ISBN 978-975-9025-38-0

